

دهزگای توپژینه‌وه و بلاوکردنه‌وهی موکریانی

بو فوئندنه‌وه و داگرتنی سه‌ره‌به‌هه کتیبه‌کانی دهزگای
موکریانی سه‌ردانی مالپه‌ری دهزگای موکریانی بکه...

www.mukiryani.com

بو په‌یوه‌ندی..

info@mukiryani.com

MUKIRYANI
ESTABLISHMENT FOR RESEARCH & PUBLICATION

نأگری هه وهس

دهزگای توژیینه وه و بلاوکردنه وهی موکریانی

• ناگری هه وهس

• نووسین: زوهره قیراتی

• نووسین: موته لیب همه دهه مین سهنگه سهری

• نه خشه سازی ناوه وه: طسه حسین

• پیچنین: موته لیب سهنگه سهری

• بهرگ: مورد به هرامیان

• ژماره ی سپاردن: (۲۶۷۳)

• نرخ: (۳۰۰۰) دینار

• چاپی یه کهم: ۲۰۰۸

• تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

• چاپخانه: چاپخانه ی خانی (دهۆک)

زنجیره ی کتیب (۳۲۶)

هه موو مافیکی بو دهزگای موکریانی پاریزراوه

مالپه: www.mukiryani.com

ئیمه یل: info@mukiryani.com

ناگری هه وهس

نووسینی

زوهره قیراتی

وهرگیتران

موته لیب همه دهه مین سهنگه سهری

هه ولیتر - ۲۰۰۸

((ئاگرى ھەۋەس)) با رۆمانىكى چىراۋى خەيالىش بىت، ئەۋەندە لە واقىعەۋە نىكە، نەبىتتەۋە! تەنانت ھەر لابس و بەسەرھاتىكى، ئاۋىنەيەكى گەشى بەرانبەر واقىع راگىراۋە، ھەلسوكەۋتى تراژىدىي و كۆمىدىي ئىنسانى تىدا دىارى دەدات...
خوئىندەۋەي بۆ ھەموو كور و كچىكى كورد، بە تايىبەتى بۆ كچان كارىكى زۆر پىۋىستە، بۆ ھەرچى زىاتر بەرچاۋ پوون بوونەۋە، پتر راست و چەپى خۇناسىن؛
چونكە پىنوئىنىكى چاكى رەۋشت بەرزىي و مرۇقايەتییە، كەمتر لەۋ بابەتە لە كىتەبخانەي كوردىدا شت نووسراۋە، يان ۋەرگىپراۋە.

مستەفای سەيد مینە

مامۇستای كۆلپىزى زمان / قەلادزى

۲۰۰۷/۷/۲۶

سەنگەسەر

ئاگرى ھەۋەسى

كزە بايەكى ساردى پايسىزى بە دەم و چاوم دەكەوت. بە دلەپراوكى و ترسەۋە ھەنگاوم ھەلدېنا. چەندە لەو كۆلەنە چۆلە بېزار بوم، كە لەم كاتەى بەيانىدا ۋەك رېگەى سەرلېشىپوان و گومراپى تاريك دەھاتە بە چاۋ، لە دلدا داوام لە خوا دەكرد كە دووبارە نەيەتەۋە سەر رېگەم و رېگەم پى نەگريت و بە قسە پروپوچە بى ماناكانى نازارم نەدات. بېرمارمدا كە ھەنگاۋەكانم خېراتر بكمە كە لەناكاۋ لە دواۋەى خۆم گوپم لە دەنگى بوو.

بە شىۋەيەكى ناشىرېن گوتى: ((سلاۋ، خانى خانان، ۋەك ھەموو رۆژى لەكاتى خۇيدا ھاتى. ئەى بابە، لە كۆتايىدا تۆ ھەر ناتەۋى لوتفەى بە من بكمەى! من كە ھېچ شىتېكم لە جەنابت ناۋى، تەنھا يەك دەقە راۋەستە و سەيرم بكمە. ھېچ نەبى پېم بلئى من ھېچ عەبېنكم ھەيە؟)). ھەنگاۋەكانم خېراتر كردن. بە ھەمان شىۋە دووبارە بەدوام كەوت و گوتى: ((ساخر قسەيەك بكمە، دە جىنويېكم پى بدە)) بېرم لەۋە دەكردەۋە پاشاۋەى رېگاۋە رابكمە. بەلام تا من دەستم بە پاكردن كرد، ئەو لە دواۋە جانتاكەمى توند گرت. ھەر ھېندە بەخۆم زانى كەۋتمە سەر زەۋى. دەستى بۆ يارمەتى من درېژ كرد و بە پىكەنېنېكى كالتە جارائەۋە گوتى: ((دەبى بمبورى نەمدەۋىست بكمەۋىيە سەر زەۋى)). تەۋرەبى و بېزارى سەراپاى لەشى داگرتبىو. لەناكاۋ دەنگى زللەيەكى بەھىز منى راپلەكاند، كە سەيرم كرد {سىيامەك} لەسەر زەۋى كەۋتبىو. ((مەگەر تۆ خوشك و داىكت نىيە رېگە بە كچى خەلك دەگرى؟!)) سىيامەك لە كاتىكدا، كە ھەۋلى دەدا خۆى لە سەر زەۋىيەكە راست بكاتەۋە و خەرىكى رېشىتنبىو دەستىكىشى بە جىگەى ئەو زللەيەۋە گرتبىو كە بە پۈومەتېيەۋە

دېار بوو. رۈۋى لە پىاۋە گەنجەكە كرد و گوتى: بەتۆ چى؟! بۆ تۆ ۋەكىلى خەلكى؟! لە سەر قسە كردن بەردەۋام بوو: خوشكە!) پىاۋە گەنجەكە بە تۈۋرپىيەۋە گوتى: خوشكتە، درۆزن؟ من ھەموو شىتېكم بە چاۋى خۆم بىنى. ئەگەر جارېكى دى لەم كۆلەنە بىبىنم لەۋە خراپترت بە سەر دېنم. ئىستا زوو برۆ ملت بشكىنە)). سىيامەك لە كاتىكدا كە خەرىكى رېشىتنبىو رۈۋى لە پىاۋە گەنجەكە كرد و گوتى: ((ۋا بېردەكەيەۋە كە بەۋ ئاسانىيە دەتوانى پاروو لە دەستى خەلكى برفىنى؟ خەيالت خاۋە، جارېكى دى لەگەل ھاۋرېكاۋم دېم ئەۋ كاتە پىت دەلېم: ((پروت چەند كىلۆيە)). ھەموو ئەۋ روۋداۋانە لە ماۋەيەكى كورتدا تېپەرىن، ھاتمەۋە سەر خۆم. لە كاتىكدا كە لە سەر زەۋىيەكە ھەلدەستامەۋە نىگام كەۋتە سەر ئەۋ پىاۋە گەنجەى كە بۆ يارمەتېم ھاتبىو. ئەۋ پىاۋىكى زۆر گەنج، بالا بەرز و خاۋەنى لەش و لارىكى رېك و دەموچاۋىكى جوان بوو. لەۋانەيە ئەگەر ئەۋم لە جىگەيەكى دىكە دىتبا قەت بىرم لەۋە نەكردبايەۋە كە يارمەتى خەلكى بدات. بە خېراپى كىتېبەكانى بۆ خرېكردمەۋە و چاۋىكى لە من كردو گوتى: حالت باشە؟ ھېچ شىتېكت بەسەر نەھاتەۋە؟

- سوپاس، باشم.

- بۆ قوتابجانە دەچۈۋى؟

- بەلى.

لەۋ كاتەى كە جانتاكەمى داىيەۋە دەستم گوتى: دەتەۋىت تا ئەۋ جىگەيەى كە مەبەستتە لەگەلت بېم؟

- نا، زۆر سوپاس. تۆ زۆر زەھمەت كېشا.

- بە ھەر حال تا سەرى كۆلان لەگەلت دېم.

- نا، ئەگەر پوخسەتم بەدى بە تەنبا دەپۆم. مائمان لەۋ نىكانەيە نامەۋى دراۋسىكانان بە ھەلە لە من تېبگەن.

- بەلى، تېبگەيشتم. بەلام بىۋرە من پىشتەر دەپۆم. خواحافىز.

- خوات دەگەل. دووبارە سوپاست دەكەم. دواى ئەۋ خېرا دورو كەۋتمەۋە.

له هه موو چرکه کانی ئەو رۆژەدا بە تەواوی بیرم لە لای ڕووداوه کەمی ئەو بەیانییە و ئەو گەنجە بوو. هەر چەندە هەولم دەدا لە بیرى خۆمى بەرمه وه، بەلام بێ سوود بوو. شەو لە سەر مێزی نان خواردن دووبارە خەیاڵ بردبوومییەوه. لە دەنگی باوکم بە ئاگا هاتمەوه کە دەیگوت:

- کچم {خۆرا} شتیک ڕووی داوه؟ ئەمڕۆ شتیکی ناخۆش هاتۆتە ڕیت؟ شتیک نازاری داوی؟

- نەخێر، بابە، چ بووه تۆ بەم شیوهیە نینگەرانى؟!

- ناخر لەوه تەمى لەسەر مێز دانیشتووی بەردەوام لە دالغە داى و بیدەنگبووی!

هەر وهه دایکیشم بۆ پشتراستکردنەوهی قسەکانى باوکم گوتى:

- بەلێ باوکت راست دەکات کچی خۆم، تۆ هه موو کاتیك که له قوتابخانه دههاتییه وه ماله وه له ورد تا درشت هه موو ڕووداوه کانی قوتابخانه ت بۆ دەگێڕاینه وه، بەلام ئەمڕۆ زۆر بیدەنگى!

- ناخر دایکە هیچ شتیکی تاییه تى ڕووی نه داوه که شایه نى باسکردن بێت. تهنه تۆزێك سهرم دیشی.

دایکم نینگەرانییەوه گوتى: هه مووی ئیشی ئەوهیە که زۆر دەرس دەخوینى و له سەر قسەکەى ڕۆیشت و گوتى: هه بیکی ئارامبه خشت بۆ بینم؟
- نا، دایه، بنووم باشتره.

- دەى کهوايه زوتر برۆ بنوو. له کاتیكدا که خه ریکی کۆکردنەوهی هه وری نان خواردنى ئیواره بوو، گوتى: ئەو شەو پێویست ناکات سەعی بکەى.

- بە سەرچاو دایکە، شەوت باش، لە سەر مێزی نان خواردن هه ستام. له ژووه کەى خۆم لەسەر قەرەوێلە که راکشایوم، بەلام خەوم لى نەدەکووت. هەر کاتیك چاوه کامم لەسەر یەك داده نا وینەى ئەو پیاوه گەنجە دههاته پێش چاوام. سهرم له وه سورمابوو که بۆچی بهو شیوهیە ئەو گەنجە بیر و هۆشى مه شغول کردبوو. له و ڕووداوه به تەواوه تى نینگەران ببووم. بۆ ئەوهی ئەو شتە له مێشکدا نه هیلم بریارمدا کتیب

بخوینمەوه. بۆ لای کتیبە کامم چووم، یه کیکیانم هه لگرت و تا من کتیبه کهم کرده وه، ده رگای ژوو ره کهم کرایه وه، دایکم به په رداخه شیریکه وه هاته ژوورئ، به شیوه ی کله بى نامیز گوتى: ((قهرار نه بوو ئەم شەو دەرس نەخوینى؟!)).

- ناخر، دایکە من ئەم سال کۆنکۆرم هه یه، ئەگەر دەرس نەخوینم دەرناچم.

- یه که میان، به شه وئیکى چ نابى. دووه مېش ئەوهیە که من دلنیام تۆ دەبى به یه که مى هه موو ئەو قوتاییانه ی که ئەم سال به شداری له کۆنکۆردا ده که ن! ئەو هه موو سه عى کردنه ی تۆ بۆ کهسانیکه که هۆش و توانا و زیره کیان به قه د تۆ نه بچن، تۆ که هه موو نمه کانت بیست له بیسته، نابى خه مى کۆنکۆر بخۆ! ده سته به جى کتیبه که ی له ده ستم ده رهینا و منى برده سهر قه ره وئله ی نووستنه کهم، من که تاقه تى قسه کردم نه بوو، له به رانه بر دایکم بۆ ده نگ بووم.

رۆژى دواتر دووباره له کاتى نزیکبوونه وه به هه مان کۆلان، که وتمه وه شله ژان و دلە گوتى. دلێ خۆم ده دا یه وه به شیوه یه که ده مگوت: ((ئیتەر ئەمڕۆ ناویرێ بێتە سەر ڕینگەم و ڕینگەم پێ بگرێ.))، بەلام کاتیك چوومه ناو هه مان کۆلانى دوینى، لیدانه کانی دلە خیراتر بوون. گه یشتبوومه نیه وراسته ی کۆلانه که، دووباره ده نگه ناخۆشه که ی {سیامه ک} م له پشت داریکه وه گوی لیبوو. گوتى:

- سلاو خانە بچوکه که، به خیرایی له پشت داره که هاته ده رئ و خۆی گه یانده من. دوینى هېچ جینگه یه که ت نازاری نه بوو؟

له نا کاو ده نگیتکی پیاوانه م له داوه ی خۆم گوی لیبوو. گوتى:

- ده ته ویت من جوابی سه لامه که ت بده مه وه؟!

{سیامه ک} سه یری داوه ی کرد و هه وئیدا که پابکات. ڕووی له من کرد و گوتى: ((ئیتەر ئیستا تۆ بۆ خۆت پاسه وانى تاییه تیت گرتوه، هه موو کاتیك ناتوانى پاسه وانه که ت له گه ل خۆتدا بیتی. بابۆت مینى تا ئەو رۆژەى که به تهنیا ده بى.))
بۆ لای ده نگه که گه رامه وه، به هه مان شیوه ی دوینى به نینگاهه کی دلرپیننه وه.

- سلاو، زۆر سوپاس. دووباره له کاتى خۆیدا گه یشتى.

- باشه بۆچى نا، لېت دەۋەشېتتەۋە. بەللام تۆ بە درېزايى ھەفتەى رابردوو ھەموو پۆژىك دەھاتى، پېم وابوو تۆش قوتابى مەكتەبى.

- ھەفتەى رابردوو لەبەر ئەۋەدھاتم تاۋەكو ئەو كورەى رېگەى پېدەگرتى، ئازارت نەدات و، رېگەت پې نەگرى.

بەراست! لەو كاتەۋە نەھاتتەۋە سەر پېت؟

- نەخېر، نەھاتتەۋە سەر رېگەم، بەھەر حال زۆر مەمنونى تۆم.

- تىكا دەكەم، كارىكم نەكردوۋە. باشه خواھافىز.

- خوات دەگەل.

سې ھەفتە بەسەر ئەو رۆژەدا تېپەپرى كە ئەوم تېدا بېنى بوو.

ئەمپۆ دواى چاك و چۆنى و ھەوالپرسىبەكى كورت، كىتېبىكى دامى.

- ئەمە كىتېبى چىبە؟

- پرسىبارى عەرەبىبە.

- زۆر سوپاس، بەللام ناتوانم لېت وەرېگرم.

- بۆچى، مەگەر كىتېب شىتېكى خراپە؟

- نا، خراپ نىبە. بەللام ھەست دەكەم كارىكى باش نىبە و، لە ھەمانكاتدا باۋەر ناكەم كە بەكەلگم بېت، ئاخىر من بىركارى دەخوېنم.

- دەزانم، ھەر بە ھۆى ئەۋە كىتېبى پرسىبارەكانى عەرەبىم بۆ ھېنەى. چونكە زۆرەى ئەوانەى كە بەشەكەيان بىركارىبە عەرەبىبەكەيان لاۋازە.

- تۆ لە كوئى دەزانى كە بە شەكەى من بىركارىبە. ئەى چۆن دەزانى كە سالى كۆتايىمە؟!

- من ھەموو شىتېك سەبارەت بە تۆ دەزانم. بۆ نمونە نىۋى تۆ {خۆرا} يە نازناۋى بنەمالەكەتان ((نازمى)) يە. تەمەنت حەقدە سالە ئىشى باۋكت كارمەندى پلە بەرزى..... يە دەتەۋىت ناۋنېشانى مالئەۋەشتان بەدەمى؟

- سالو، رېگاكەم لېرەۋە تېدەپەپرى.

- بەللام، بۆچى تاكو ئىستا من تۆم لېرە نەدېتوۋە؟!

- ئاخىر تازە مالئان ھاتتە ئەم گەرەكە. تۆ ھەموو پۆژىك لەم كاتە بېرەدا تېدەپەپرى؟!

- بەللى، زۆر زوۋە دەزانم، بەللام دەپى لە كاتى خۆيدا لە قوتابخانە م.

- باشە تۆ كە ئەو كىشەپەت ھەپە لە كاتى دىيارىكراۋدا مەپە كەمىك زووتر يان درەنگتەر ۋەرە.

- نابى چونكە من ھەموو پۆژىك لە كاتى دىيارىكراۋدا لە مالئ دېمە ۋەرەۋە و لە كاتى دىيارىكراۋدا بۆ مالئەۋە دەگەرېمەۋە. ئەگەر زووتر يان درەنگتەر بېمە ۋەرەۋە داىك و باۋكم ھەست دەكەن كە كىشەپەكم بۆ دروست بوۋە و نىگەرانى من دەبن. نامەۋىت ئەوان لەبەر خاترى من نىگەرەن بىن.

- وا دىيارە كە تۆ داىك و باۋكت زۆر خۆش دەۋىت.

- بە پرواى من ھەموو كەسېك ھەر واپە.

- بەراست لە بېرم چوۋ بۆۋە، كە تۆ ناتەۋىت كەس بىتېنې كە لەگەل پىاۋى بىنگانە قسە دەكەپت خواھافىز.

- دووبارە سوپاست دەكەم. خوا ئاگادارت بېت.

ئەۋە ھەفتەپەك لەم پروۋداۋە تېدەپەپرىت. ئىتر من بە دىتنى راھاتووم. ئەمپۆ شەمە بوو دووبارە لە كاتى دىيارىكراۋى خۆى لەۋى بوو. بە ھىۋاشى سالوم لى كرد، دواتر ئەۋ ۋەلامى دامەۋە و ھات بۆ لام و گوتى: ((دەموبىست پىت بلىم كە ئەم ھەفتەپە من دوۋشەمە و چوارشەمە ناپەم، چونكە دەرسم نىبە)) بە سەر سوپمانەۋە لېم پرسى:

- بۆچى تۆ ناچىبە قوتابخانە؟

- لە كاتىكدا كە خەندەپەك ھاتە سەر لېۋەكانى بە ھىۋاشى گوتى:

((بەللى، بەللام قوتابخانەى گەۋرەكان)).

- واتە تۆ خوېندكارى زانكۆى؟!

- بەللى، بۆچى، لېم ناۋەشېتتەۋە؟!

له کاتیکدا که به سه رسورپمانه وه سه یرم ده کرد. شیوازیکی توورپه بووم له خۆمدا نیشاندا و زۆر به راستی پیم گوت:

- تۆ له کوئی ئەم شتانه دهزانی؟ کئی پیتی گوتویی؟

- زۆر به ناسایی و به بێ ئەوهی خۆی تینک بدات، گوتی: پرسیارم کردووه.

- ناخر له بهر چی؟

- خۆ ده بێ بزاتم که من له گهڵ چ که سیك هاورپم.

- به توانج لیدانه وه گوتم: کهواته تۆ ده بێ ناو نیشانی هه موو ئەو که سانه بزانی که له گهڵ تۆ له ناو کۆلان و بازاردا هاورپن؟

- نا، هه موویان نا، تهنها ئەوانه ی که باهه خیان بۆم هه یه.

- ده توانم بپرسم گرنگیی من له چ پرویه که وه بووه؟ من به هه یج شیوه یه که هه زم له و کاره ی تۆ نییه.

- کهواته زۆر به داخه وه م، بۆ ئەوه ی وه لاهامی پرسیاره که ت بزانی..... له وانه یه رۆژیک بتوانم تۆ هه لپژیرم.

- هه لپژاردن بۆچی؟

- به راستی نازانی بۆچی؟ بۆ هاوسه رگیری!!

له و قسه یه ی که کردبووم هه م ته ریق بوومه وه و هه م توورپه بووم. له کاتیکدا که لیدانه کانی دلم خیراتر ببوو، هه ولندا که خۆم جددی و بێ مه یل نیشان بده م به شیوازیکی که پر بوو له رق و کینه و به وشکییه وه گوتم:

تۆ به هه لاهه داچووی، من بیر له شوو کردن ناکه مه وه. ده مه ویت له سه ر خویندن به رده وام بم.

- باشه شوو کردن خۆ هه یج دژایه تییه کی له گه ل خویندندا نییه، یه که م جار شوو بکه، دواتر له سه ر خویندن به رده وام به.

له بهر ئەوه ی که زۆر به ناسانی قسه کانی ده کرد، به هه یج شیوه یه که که یفم پینه هات. له کاتیکدا که نیوچاوانم گرژ کردبوو گوتم: هه ست ده که م که ئەم باسه به یوه ندی به خۆمه وه هه بێ.

- به لێ باش، تۆ راست ده که ی من زۆر به ناسانی و به بێ په رده قسه م کرد... له به رانه ر قسه کانیدا بێ دهنگ بووم و له سه ر رۆیشتن به رده وام بووم. به دوامدا هات و گوتی ئیستا ئەم کتیبه م لێ وه رناگری؟

- نه ع پتیستم بێ نییه.

- تکات لێ ده که م لیم وه رگره. کتیبه هه یج گونا هه یکی نییه. ده زاتم که بۆ تۆ زۆر به سووده.

من پیشتەر سوودم لێ وه رگرتووه، زۆر به کارم هات.

- به لام نیتر به هه یج شیوه یه که وه ریناگرم.

- وه رینگره چی دیکه ناز مه که، به راستی من داوای لیبووردن ده که م. به لێن ده ده م ئەم قسه نه ی پیشتەر دووباره نه بیته وه.

له به رانه ر تکا و پارانه وه که ی نه متوانی خۆم راگرم. کتیبه که م لێ وه رگرت و په ره کانیم هه لده دا یه وه. به شیوه یه کی پیکه نین و توانجداره وه گوتی: دلنیا به هه یج نامه یه کی تیدانییه. پیکه نیم و سوپاسم کرد. وه ک جاری جاران خواحافیزی لێ کردم و له پیش مندا رۆیشتن.

کاتیک که گه یشتمه ماله وه، یه که سه ر چومه ژووره که م و زنجیری جانتا که مم کرده وه و کتیبه که م ده ره ینا. له سه ر به رگی کتیبه که نووسرابوو (عه لی ره زا هۆشه ند)، له دلێ خۆمدا گوتم هه ر نه بێ ناوی خۆی و ناوی بنه ماله که ییم زانی. به هه مان شیوه که په ره کانی کتیبه که م هه لده دانسه وه، تاکو بزاتم کتیبه یکی چۆنه له سه رووی یه کتیک له لاپه ره کان چاوم به ژماره ته له فۆتیک که وت. له ته نیشت ژماره که هه یج ناو و نازناویک نه نووسرابوو. له دلێ خۆمدا گوتم: ((ناکا ئەمه ژماره ته له فۆنه که ی بیته!)).

شادی و خۆشییه کی بێ وینه سه راپای له شی داگیر کردبوو. ویستم برۆم ته له فۆن بکه م له کاتیکدا نه فرینم له خۆم کرد و له دلێ خۆمدا گوتم: ((کچی گه مژه. ناخر ئەوه چ کاریکه که ده ته ویت بیکه ی؟. له وانه یه هه رگیز ئەمه ژماره ته له فۆنی ئەو

نەبى. ئىستا ئەگەر ئەمە ژمارە تەلەفۇنى ئەۋىش بىت، بەۋ كارەت لە نەفس بەرزىت كەم دەكەيتەۋە، ئەۋ ۋابىر دەكاتەۋە كە تۆش ھەر ۋەك ئەۋ كچانە ۋاى كە بى ئەسل و نەسەبىن و لۆتى سەر جاددەكانن كاتىك كە تەكسى ھۆرنىيان بۆ لى دەدات يەكسەر لەگەلى سەر دەكەۋن.

ئابروو و شەرەفت بېارىزە، ۋەك ھەموو كات ھەموو بېاۋىك ۋەك خاكى ژىر قۇندەرەكانت حساب بىكە)).

ماۋەبەك تىپەرى، گىژ و ھىژ بېووم لە ناكاو ھىژىكى شاراۋە منى بۆ لاي تەلەفۇن برد، ھەستەم دەكرد خۇراگرى و ئارام گرتن بى سوۋدە. بۆ ئەۋەى كە كارەكەم جىبەجى بىكەم گوتىم: ((تەلەفۇن دەكەم، بەلام قسە ناكەم، سەرەنجام لەۋ بەرزەخە خۆم رزگار دەكەم)).

بە خۇشحالىيەۋە تەلەفۇنەكەم ھەلگرت و بۆ ژوورەكەى خۆم برد، ھەستەم دەكرد ھەموو لەشم سوۋتاۋە و گوۋىم لە لىدانەكانى دلتم بوو. لە كاتىكدا كە دەستەكانم دەلەرزىن ھەر ۋەك كەسىك كە بىەۋىت تاۋانىكى گەۋرە ئەنجام بدات. ژمارە تەلەفۇنەكەم لىدا. سەر لە خۆم سورماۋو؛ چونكە ھەر ژمارە تەلەفۇننىك كە يەك جار سەيرم كىرەبەيەكسەر لەبەرم دەكرد، ئىستا بۆ ئەم ژمارە تەلەفۇنە، بۆ لىدانى ھەر ژمارەبەكەى ھەموو جارنىك سەيرى ئەۋ ژمارانەم دەكرد كە لە سەر كىتەبەكە نووسراۋون. لە كۆتايى ئەۋەى كە ژمارەكەم لىدا دۋاى ئەۋەى دوو جەرەس رۆيشت، خۇى تەلەفۇنەكەى ھەلگرت، چەند جارنىك گوتى: ((ئەلو فەرموو))، بەلام من ۋەلام نەدايەۋە. دەتگوت تەلەسم كراوم. ھەستەم دەكرد كە دلتم لە قەفەسەى سىنگم دىتە دەرەۋە. بە خىرايى تەلەفۇنەكەم داخست.

ھىشتا چەند چىكەبەك تىنەپەرى بوو كە زەنگى تەلەفۇنەكە لىدا. يەكسەر لەجى خۆم دەرىپەم، بە پەلە تەلەفۇنەكەم ھەلگرت بە دەنگىكى پىچر پىچر گوتىم: ((ئەلو فەرموو)) لە كاتىكدا كە پىدەكەنى گوتى:

((سەلام خۇرا خان، حالتان باشە؟!))

لە جىي خۆم وشكبوۋمەۋە. ئىتر ھىچ شتىك ناتوانم بلىم. دەنگى خۇى بوو بەلام ئەۋ ژمارە تەلەفۇنى ئىمەى لە كۆى پەيدا كىردۋە، دەمەۋىست قسە بىكەم، بەلام ھەناسەكانم لە سىنگمدا قەتەس مابوون كە نەمدەتوانى قسە بىكەم، دوۋبارە دەنگىم بىست كە گوتى:

جوابى سەلامەكەم نادەپەۋە؟ بە راست بۆچى تەلەفۇنەكەت داخست؟!

ھىزم دايە بەرخۆم و گوتىم: تۆ، ژمارە تەلەفۇنى ئىمەت لە كۆى پەيدا كىردۋە؟

لە كاتىكدا كە پىدەكەنى گوتى: باشە ھاتىبە قسە. ئىستا گومانەكەم راست دەرچوو.

گوتىم: ژمارە تەلەفۇنى ئىمەت لە كۆى دەست كەوت؟

- من خۆ گوتىم ھەموو شتىك كە پىۋەندىي بە تۆۋە ھەبى دەيزانم، خۆت باۋەرت نەكرد.

- كارىكى زۆر ناشىرىنت كىرد، تكايە جارنىكى دى تەلەفۇن بۆ ئىرە نەكەى.

- بە سەر چاۋ خۇرا خان، بە مەرچىك كە تۆش پىم بلىيى بۆچى تەلەفۇنت بۆ

مالى ئىمە كىرد؟

- باشە، ھەر لە خۇرا، من زۆر بزۆم دەسكارى تەلەفۇنم كىرد، من ھەرگىز

نەمدەزانى ئەۋ ژمارەبە ژمارە تەلەفۇنى ئىۋەيە.

- زۆر باشە ئىستا كە دەزانىت. ھەر كاتىك ۋىستت پەيۋەندى بگرى من خۆم

تەلەفۇنەكە ھەلدەگرم.

- نا، من بە ھىچ شىۋەبەك ئەۋ كارە ناكەم، تكايە تۆش ھىچىر تەلەفۇن بۆ

مالى ئىمە نەكەيت.

- بەلام ئەۋە تۆ بوۋى كە يەكەم جار تەلەفۇنت كىرد. من ئەگەر ۋىستبام تەلەفۇن

بىكەم پىشتەر دەم تۋانى، چونكە ژمارە تەلەفۇنى ئىۋەم دەزانى.

بە توۋرەبەيەۋە گوتىم: تۆ زۆر فىلېبازىت، ۋەك مرقى بەدكار لە پىشدا دانت رۆكردبوو.

- بۆ تۆ ۋا بىر دەكەيەۋە كە نىچىرەيت؟

- ئەمە چ قسە يەكە كە تۆ دەيكەيت. من هيچ كاتيك لەو جوۆرە بير كردهوانە دەبارەي خۆم ناكەم.

- بەلام بۆ خۆت ئەم قسەيەت كرد.

- ئيتەر زۆر توورەبوو بووم، بە توورەيبەوه گوتم:

- من كارە نابەجيبەكەي تۆم بەبێ رشتنى دانە هەست پێ كردبوو. خۆش بەختانە تۆ خويندكارى زانكۆى، دەبى لە مەبەستم تى بگەي.

- لە كاتيكدا كە زۆر پيئەكەنى و گوتى: چەندە بەناسانى تۆ توورەبووى.

ئەم قسەيە زۆر كارى تى كردم، گوتم: نا، من زۆر نارامم، بەلام پيئەكەنينەكەي تۆ بەبى هۆيە.

لە كاتيكدا كە ناوازي قسەكانى هيشتا شيۆەي پيئەكەنينى پيۆە بوو گوتى:

- بەلى دەزانم. ئيستە دەكرى دووبارە تەلەفۆنت بۆ بكەمەوه؟

- نەخيز. پيئەكەني هەرگيز نابى.

- زۆر چاكە هەر چۆنيك كە تۆ پيئەكەني خۆشە با وا بى. باشە ئەمريكت نيبە؟

- خواحافيز.

هەرودەها ئەو دواي خواحافيزى تەلەفۆنەكەي داخست. دواي ئەوێ كە منيش تەلەفۆنەكەم دانا. لە خۆم تەريق بوومەوه. كە بە چ سادەيبەك لە خشته چووم. لە خۆم توورەبووم. بۆ تەنبى كردنى خۆم، بۆ لاى ئاوينە چووم دە زللەي بەهيژم لە پرومەتەكامدا. بۆ لاى پەنجەرە چووم پەنجەرەكەم كردەوه، سووتانەوهي پيئەكەني پرومەتم هيشتا نازارى دەدام. بريارمدا جاريكيتەر هەرگيز بە گەرەكەكەياندا تينەپەرم.

بۆ رۆژى دواتر ديسان لە هەمان كۆلندا ئەوم بينى. بە نارامى سەلامى كرد. جوايم نەدايەوه و لە سەر رۆيشتنم بەردەوام بووم.

گوتى: هيشتا توورەي؟

من هەر پيئەكەني بووم، دووبارە گوتى: ((داواي لايبووردنت لى دەكەم لەوانەيە كارەكەم هەلە بووبى)).

كتيبەكەيم لە جانتاكەم دەرهيئا و لە بەرانبەرەيدا پارگرت.

- بۆچى كتيبەكەم دەدەيتەوه، تۆ كە هيشتا نەخويندۆتەوه؟

- پيئەكەني پيئەكەني، زۆر سوپاس.

بە نيگەرانيبەوه گوتى: ((كتيبەكە با بۆ خۆت بيت. ئيتەر لىت وەرناگرمەوه، خواحافيز)).

بە پەلە ئەو ناوێ بەجيبهيشت و رۆيشت.

لەو رۆژە بە دواوه نەمديتەوه، لەو رۆژەوهي كە ئەو ريبەكەي خۆي گۆري

بوو. هەستم دەكرد شتيكەم ون كردووه. هەموو بير و هۆشم لە لاى ئەو بوو. لە كاتى كتيبە خويندەوه بە هيچ شيۆەيەك ئاگام لىئەبوو كە چى دەخوينمەوه.

بيئەوه بە هەموو شتيك دەگرت خورەوشتم بە تەواوتى تيكچوو بوو. دايك و

باوكم هۆي گۆرانى هەلسوكەوتى منيان دەگەراندەوه بۆ زۆر دەرس خويندن و

فەزاي داخراوى مالهوه. هەوليان دەدا من بۆ چيا و پارك و ميوانى بىەن. بەلام

خۆم بە باشى هۆي نيگەراني يەكەي خۆم دەزانى. چوار هەفتە بە سەر ئەو

رۆژەدا كە ئاخىر خواحافيزى لى كردووم تينەپەري. ئەمريۆ بريارمدا بە بەهانەي

ويدانەوهي كتيبەكەي تەلەفۆنى بۆ بكەم. بەو شيۆەيە كە تەلەفۆنم بۆ كرد، خۆي تەلەفۆنەكەي هەلگرت:

- ئەلو فەرموو.

- ((سلاو، كەميك راوەستام و گوتم: من خۆرام، تۆ باشى؟)).

- سلاو، پيئەكەني نە دەكرد خۆت بناسيئى. خۆم دەنگت دەناسم. باشە حالت

چۆنە. ئيمە نابيئى باشى؟

- زۆر سوپاس، باشم.

- كەواتە ديارە، چونكە من نابيئى بۆيە زۆر باشى.

- نا بەو شيۆەيە نيبە. بۆ ئەوه تەلەفۆنم كرد تا كتيبەكەت بدەمەوه.

- من خۆ پيئەكەني گوتى كە كتيبەكە وەرناگرمەوه.

- بەلّام من ھەزناكەم كە كىتیبك پىئوھندى بە منەوھ نەبى، لە لام بىت. من بە ئەمانەتم وەرگرتووه و پىئويستە كە بىدەمەوھ خاوەنەكەى.

- بەلّام من ئەو كىتیبەم داوھ بە خۇتان.

- جەنابى ھۆشمەندا! من ھەز ناكەم شتىك بە زۆر لە كەسىك قىبول بەكەم. بەس تىكايە بەيانى وەرە و لىم وەرگەرەوھ.

- ئىستا كە واى لىھات، باشە، بە چاوان، بەيانى دىم لىت وەردەگرمەوھ. بە راست لە كۇتايىدا ئەو كىتیبەت خويىندەوھ؟

- بەلّى خويىندەوھ.

- سوودت لىئوھرگرت؟

- بەلّى، كىتیبكى باش بوو. زۆر سوپاس كە وىت دام بىخويىنمەوھ.

- تىكا دەكەم.

- باشە كارىكت نىبە؟

- وا زوو دەتەووت تەلەفۇنەكە داخەى؟

- بەلّى، ئەگەر پوخسەت بەدى؟!

- پوخسەتى ئىمە لە دەست تۆ داىە.

- باشە خواحافىز.

- خوا ئاگادارت بىت.

كاتىك كە دەسكى تەلەفۇنەكەم دانا ھەستىكى باشم ھەبوو. ھەستم دەكرد كە بارى خەمەكام لە سەر سووك دەبى. خەندە لە سەر لىئوھكام لا نەدەچوو بە شىئوھىەك كاتىك داىكەم بۆ بانگ كردنى نان خواردنى ئىئوارە ھاتە ژوورەكەم. گوتى:

بەھ... بەھ!! چەندە سەىرە دواى ئەو ماوھ دوور و درىئزە ئاخىرى دىتمانى پىبەكەنى، لەگەل كى قسەت دەكرد كە بەو ئەندازەىە خۇشحالى كرددوىى؟

گوتم: ((بەكىك لە ھاوړپكام، زۆر قۇشمەىە. بە نوكتەكانى خەلكى دىئىتە پىكەنى)).

بەيانى دووبارە لە ھەمان كۆلان دىتم. لە خۇشيان خەرىك بوو بالم لى بروين و بفرم. بەلّام خۆم كۇنترۆل كرد. سالاوم لى كرد و ئەو بە خەندەوھ جوابى دامەوھ.

كىتیبەكەم لە جانتاكەم دەرھىنا و بە سوپاسەوھ وىم داىەوھ. گوتى:

- پىئويستە من سوپاسى تۆ بەكەم كە سەرەنجام گەورەبىت كرد و ئەو كىتیبەت خويىندەوھ، خۆ نىئو پەرەكانى بۆمبى تىدا نەبوو؟

بە پىكەنىنەوھ گوتم ((نا)).

- باشە ئەم ماوھىەت چۆن بەسەر برد؟

- مەبەستەكەى تىگەبىشتم، بە ساردىى گوتم: ((وھك ھەموو كاتىك، بۆ دەبى چۆن تى پىپرەت؟)).

ناھىكى ھەلكىشا و بە خەندەىەكەوھ گوتى: ((ھىچ، ھەروا)), داىە كىتیبكى لە بەرانبەرم راگرت.

- ئەمە چ كىتیبكە؟ ھەبى و نەبى ئەدەبىاتە!

- نە، كىتیبى پرسىارەكانى جەبر و ھەندەسەىە. زۆر باشە. ئەگەر نارەحەت نابى بلىم كە من سوودىكى زۆرم لىئوھرگرتووه و زۆرىش قەناعەتم پىبەتى.

- نا، كەواتە بىشك كىتیبكى زۆر باشە.

- زۆر بە كورتى و پوختى، پاش كەمىك راوھستان گوتى: ((من بىركارىم خراب نىبە كاتىك كىشەىەك ھاتە پىشت بۆ پرسىار ھەل كردن، ئەگەر ھەزەت كرد، ئەوا تەلەفۇن بەكە خۇشحال دەم يارمەتەت بەدم.

- زۆر سوپاس، كىتیبەكە وەردەگرم، بەلّام باوھرناكەم تەلەفۇنت بۆ بەكەم.

- بە ھەر حال سوپاس كە كىتیبەكەت وەرگرت.

- پىئويستە من سوپاسى تۆ بەكەم. راستى لە زانكۆ بەشەكەت چىبە؟

- ئەندازىارى كۆمپىوتەر، ھەلبەت زۆر گرانە.

- لە كام زانكۆىە؟

- زانكۆى.....

- بەس وا دياره غمزهكانت باش بوون.

- خراب نەبوون، بۆچی؟

- هيچ ھەروا، بەپاستى خەرىكە درەنگ دەبى، خواحافىز.

- خوا ئاگادارت بىت.

شەو كىتېكەم كردهو و پەرەكانىم ھەلدايەو، بەلام ھىچ شىتېكى تىدا نە بو. چەند پەرىكەم لى خوئىندەو و چەند پەرسىارىكەم لى شىكار كرد. يەككە لە پەرسىارەكان شىكاركردنى تۆزىك گران بو. بەبى ئەوئى كە ھىچ بىر لە باسەكە بەكەمەو بۆ لای تەلەفۇنە كە رۆيشتەم و ژمارەئى ((عەلى ھۆشەندەم)) لىدا ئەو زۆر بە ئاسانى جوابى پەرسىارەكەمى داىو و شىكارى كرد. لەو شەو بە دواو كارى من بىو و تەلەفۇن كردن و پەرسىار ھەلكردن. بەلام تەنھا بۆ بىستنى دەنگى ئەو پەرسىار شىكاركردنەم كەردبو و بەھانە. لەو و بەدواو خووم پىئو گرتبو، بەردەوام تەلەفۇنەم دەكرد. سەرەتا بەس دەربارەئى پەرسىار و نمونە قسەمان دەكرد، پاشان قسەكامان بۆ لای كۆمەلېك شىتەر ئاراستەئى خوئان دەكۆرى.

شەوئىكەن كاتىك لەگەل (عەلى رەزا) قسەم دەكرد. باوكەم لە دەركايدا. وامزانى داىكەم و شىرى بۆ ھىناوم، گوتم داىو وەرە ژورەو، كاتىك بىنىم باوكەم خىرا تەلەفۇنەكەم داخست. باوكەم گوتم:

- خۆرا لەگەل كەسەك قسەت دەكرد، لىم تىك داى؟

- دەستە وەستان گوتم: نا، كەسەك نە بو، واتا گرنەك نە بو. شىتەك روى داو؟

- نەئى خۆرا گيان، پوخسەت ھەيە لەلات دانىشم؟

- بەلى باوكەم فەرموو.

- باوكەم لە سەر قەرەوئەلەكە لە تەنىشتەم دانىشت. بە دەستىك دەستى گرتەم و دەستەكەئى دىكەئى بە سەرم دادەھىنا و مووەكانى نەوازش دەكرد. ھەرەھا زۆر لەسەرخۆ نىو چاوانى ماچ كردەم. ماوہىەكى كورت تىپەرى، بىدەنگىيەكەئى باوكەم

نازارى دەدام. چاوم بە دەفتەرىك كەوت كە بە باوكەم بو. ھىچ كاتىك ئەو دەفتەردەم

پى نە دىتبو، بە ھىواشى لە باوكەم پرسى:

- بابە شىتەك بوو؟

- نا، خۆشەويستەكەم تەكايەكەم لە تۆ ھەيە.

گوتم بابە پىم بلئى، ھەر كارىكت بوئىت بۆت دەكەم.

- كارىگەرى نابى لە سەر دەرسەكانت؟

- نە خىر بابە، ئەمرو پىنج شەمەيە من جومە كاتم ھەيە بۆ ئەوئى دەرسەكانم بخوئىنمەو. ئەگەر تۆ بتەوئىت ھەموو رۆژەكانى ھەفتەئى داھاتوو بۆ كارەكەئى تۆ تەرخان دەكەم. تىستا پىم بلئى چىيە؟

- زۆر سوپاس! داستانىكەم نووسىو، دەمەوئىت تۆ بىخوئىنىيەو و پرا و بۆچوونى خۆتى لە سەر دەربىرى.

لە جىئى خۆم دەرپەرىم و بە خۆشحالىيەو گوتم: ((نەم دەزانى كە تۆ داستانىش دەنووسى)).

بە شىبازىكى زۆر سەير گوتم: ((لە سەردەمى گەنجىمدا ھەندىك جار دەستم دەدايە قەلەم و داستان و چىرۆكى كورت و درىژم دەنووسىن. ھەلەت ھىچ كات ئەوانەم و ھىچ كەس نەدەدان كە بىاخوئىنىتەو، تەنھا بۆ دلئى خۆم دەنووسىن، بەلام ئەمەئى كە لە دەستمدايە ھەز دەكەم كە تۆ ھەر بىخوئىنىيەو.

بە دەنگى بلند گوتم: ((بابە رۆمانە؟)).

ئەو بەئارامى گوتم: ئەمە داستانىكى راستەقىنەيە كە من لە سەر پەردەكانى ئەم دەفتەردەم تۆماركردو. داستانى لە داىكبوونى خۆشەويستەرىن كەسى ژيانى منە! لەگەل دەربىرىنى رستەئى كۆتايى، بە چا و لىكردنىكى قوئەو سەيرى منى دەكرد و ھەپەسا بو.

پەژارە و غەمىكى سەيرم لە دەنگ و نىگەئى باوكەمدا ھەست پى دەكرد، دەفتەردەكەم لە باوكەم وەرگرت، باوكەم شەوباشى كرد و رۆيشت. بە شىوہىەك غەمى

باوكم كارى له رۆح و لەشى منيش كردبوو. نىگه رانىيه كى سهير سهراپاي له شى داگر تىبوو. ئەمه چ داستانىكه كه باوكم بهو هه موو غه م و په ژاره يه وه نووسيوه تى!

دهفته ره كه م كرد هوه.

له سه ره وهى دهفته ره كه نووسرا بوو:

﴿به ناوى تو! كه دروستكه رى هه موو بوونه وه رى، خۆت گه وه رى هه موو شتىكى﴾

﴿كۆمه كم كه، كۆمه كم كه، كۆمه كم كه... و،﴾

- داستانى نووسراوى باوكم به م شيوه يه بوو.....

*****

ته كسى يه كى كۆن به درى ژايى يه كى كه له شه قامه كانى باشوورى شار له سه ر رۆيشتن به رد هوام بوو. شوڤى رى كى زلهى قه لوه له پشت سوكانه كهى دانىشتبوو و (ئه حمه د كه به ژن و بالا يه كى به رز و بارىك و رىك و پىكى هه بوو له سه ر كوشنه كهى دواره دانىشتبوو و پالى دا بووه، چاوى له و ناو نيشانه ده كرد كه له ده ستى دا بوو.

شوڤى رى: كاكه ناو نيشانه كه باش ده زانى؟

ئه حمه د: به خوا من ماوهى چهنه سالى كه له ده ره وهى ولات بووم، تازه بو ئىران گه رومه ته وه. ئەگه ر راستى يه كه ت ده وى، من زۆر شاره زاي گه ره كه كانى تاران، به تايبه تى باشوورى شار، نيم.

- بۆيه كاكه گيان به رهنگ و روخسارت دياره كه كاروبارى تو له گه ل ئەم ناوچه يه، يه ك ناگرى ته وه. ئىستا بۆچى ده ته وى ت به و شه وه برۆى بو ئه وى؟ ئەگه ر به رۆژ بچى زۆر باشتره. باشه، زۆر زه رووره كه برۆى؟

- وه لا ئه وه شه و من كارى كى زۆرم هه يه. هه ره ها نى كى جه ئنشه. پىويسته كاره كانم خىراتر و زووتر ته واو بكه م. ئەگه ر ئەم كاره م ئەم شه و نه كه م وه دا ده كه وى و درهنگ ده بى.

- به لى پىشيانان گوتى يانه: ((كارى ئەمرو مه خه سبهى)).

- به لى قوربان.

ماوه يه كه به بى ده نكى تى به رى پاشان شوڤى ره كه به شى وا زى كى زى ره كانه پرسى ((كاكه كاره كه ت خى ره ؟)).

- به لى گيانه، كارى كى خى ره. چاوى له ناو نيشانه كه كرد كه له ده ستى دا بوو.

شوڤى رى: ژن ماره كردن له گۆرى هه؟ هه ل به ت ببووره مه به ستم نى به خۆم له مه سه له كه ت هه لقو رى تى نم، به لام ئىمه ي شوڤى رى ته كسى خۆمان پى وه گرتو وه كه قسه بكه ين بو ئه وهى هه ست به ماندو و بوون نه كه ين.

ئه حمه د: به بى تاقه تى وه لا مى دا يه وه: ((كاكه ئەمه ناو نيشانى كابر ايه كه كه كى شه و گى رو گرتى هه يه. يه كى كه له ها و رى كانم ئەم ناو نيشانه ي به من دا وه، چونكه ئه و ده ناسن بۆيه نه يويست خۆى بچى بو لا يان، گوتمان له وانه يه بگوى كى كه من بچم كى شه كه يان بو چاره سه ر بكه م)).

- خوا خى رت بنووسى، ئىستا له و ده ور و زه مانه هه موومان گرفتار و به ده بختى ن، هه ندى كيان نه بى كه له ئىمه باشترن، تو ش، ئەگه ر چهنه نه فه رى كى وه كو تو هه بن و يارمه تى خه لكى لى قه و ما و گرفتار بدن، دنيا ده بى ته گولستان.

- زۆر سوپاس كاكه.

- تو ژنىشت هى ناوه؟ مندالت هه ن؟

- به لى، بۆچى؟

- ناخر ئىمه ي مروڤ تاكو ژن و مندالمان نى به كه مى ك ده ستمان ده گاته كارى خى ر، به لام كاتى ك ژن و مندال هاته گۆرى، ئىتر هه موو بى ر و هو شمان ده بى ت به نان په يدا كردن بو ژن و مندال و كاره خى ره كانمان ئىتر په كيان ده كه وى ت.

- من ژم هى ناوه، به لام مندالم نى به.

- بۆچى، مندال سه ر ئىشه يه؟

- نا، خوا ئەمى له سه ر نه بو وه، ئىمه به به شى خودا شو كر ين.

- باشه له كارى خپرېدا به شدارى ده كسى، ان شاء لله خوا كيشه ي توش چاره سر ده كات.

له و شه ودا سياره ته كانيكى به هيزى كرد و شو فېره كه دابه زى و سه يريكى سياره كه ي كرد كه مينك له دهوروبه رى سياره كه هه لسوورا و ده ستى تى و هردا. پاشان له جامه كه وه سه رى هينا يه نيو سياره كه، روى له نه محمد كرد و گوتى:

- كاكه خه جالته تى توم من ناتوانم له كاره خيره كه ي تودا هاوبه شى بكم. نم سياره يه نيستا چند سعاتيكي كار دهورى بؤ چاكرنده وى، دووباره جه نه ي گرتوه. نه گهر ده كرى، تو نه ونده ريگايه ي كه ماوه به پى برؤى، هينده ي نه ماوه نه وه گه يشتينه جى، نه گهر له چند كه سينك پرسيار بكه ي پيت ده ليين. نه محمد دابه زى.

شوفير: كاكه تو خوا ليم ببوره. نه گهر گونجا خوم به دواتدا ديم تاكو ناو نيشانه كه ت پى بلېم، به لام نم سياره شكاوه جيگه ي پروا نييه. هاكا سياره كه بيان برد. ته نها نه وه خه ره كه شكاوه سه ر چاوه ي بزيوى نييه.

- كيشه يه ك نييه، تو خوت نه زيه ت مه ده. ناو نيشانه كه له چند نه فهرى ك ده پرسم. خوا حافيز.

شوفير: خوا پشت و په نات بيت.

نه محمد ناو نيشانه كه ي له دوو كاندارى ك، كه خه ريكي داخستنى دوو كانه كه ي بوو پرسى، پاشان ملي ريگه ي گرت، له نيو كؤلانه ته سك و بيدنه نكه كان خه لكانيكى كه م تاق و لوقه هات و چويان ده كرد، ورده كه متر ده بوون. به لام هه ولى ده دا كه به سه ر خويدا زال بيت و ترس له خوى دورور كاته وه. ده نكي نقه نقى يه كه له دواى يه كى مندالينك، سه رنجى نه محمدى بؤ لاي خانميك راكيشا، كه چارشوييكي گولدارى له سه ر بوو، ده ستى كورپيكي بچووكى سى چوار ساله ي توند گرتبو و، به خيرا يى ده رويشت. نه محمد خيرا خوى گه بانده نه و نافرته و ناو نيشانه كه ي لپرسى. به پرسياره كه ي نه محمد منداله كه بى ده نك بوو. ژنه گه نجه كه به رويه كى خوش گوتى:

((به دواى نييه دا وه ره، مالى نييه ش له هه مان كؤلانه)).

چراى توميد له دلى نه محمد داگيرسا و به دواى ژنه كه دا ملي ريگه ي گرت، ريگه يه كى زوريان نه بريبوو، گه يشته كؤلانيكى تنگ و تاريك. ريگه ي كؤلانه كه له ويدا ته واو ده بوو. ديوارى خانوه كان هه مووى له خشتى قورپى كؤن دروست كرابوون و به كا و قور سواغ درا بوون. ته نيا شتيك كه له و تاريكييه خوى نيشانى نييه ده دا، عاموودى دار و گلؤپيكي كاره با و جؤگه يه كى باريكى شاو بوو كه به نيوه راستى كؤلانه كه دا تينه په رى، به لام هيچ ناوى تيدا نه بوو جگه له هه نديك زبل و زال هيى چى ديكه به ر چاو نه ده كه وت.

ژنه گه نجه كه مالىكى له كوتايى كؤلانه كه نيشانى نه محمد دا، خوا حافيزى كرد و چوه يه كي ك له ماله كان. نه محمد به ره و روى كوتايى كؤلانه كه ملي ريگه ي گرت. له نيو كه ش و هه واى كؤلانه كه هه ستى به غم و په ژاره يه كى زور ده كرد. گه يشته نه و ماله ي كه ژنه كه نيشانى دابوو. خانوييكي زور بچووكى كؤن بوو، كه ده رگاكانى له دار بوون. نه محمد چند جار يك له نه لقه ي ده رگا كه يدا، به لام هيچ جوابيكي گوى لى نه بوو، به ناچارى به مستى به هيز له ده رگا كه يدا.

پاش ماوه يه ك كچيكي بچووكى ۳-۴ ساله ده رگاى له نه محمد كرده وه و، به بى هيچ قسه يه ك به چاره غه مناك و بى گونا هه كانى له نه محمد رامابوو و چاوه كانى نه بله ق بوو بوون، نه محمد به پيكه نينه وه سلاوى له كچؤله بچووكه كه كرد و له سه ر قسه كردن به رده وام بوو: ((كچم، بابسه له ماله وه يه؟ دوايى، پاش راوه ستانيكى كورت، گوتى ((ده توانم نييه ژور وه)).

به لام كچه بچووكه كه به هه مان شيوه ي پيشو سه رى له نه محمد سوپ مابوو يه ك قسه ي نه ده كرد. نه محمد ده ستى به پرچه نه رمه كه يدا هينا و گوتى: ((كچم، نه گهر روخسه تم بده ي، ديمه ژور وه وه؛ بؤ نه وه ي له گه ل بابسه قسه بكم)).

كچه بچووكه كه چوو بؤ نه ولا و به هيواشى به سه ر چند پى پلكه يه كى بچووكدا كه له ته نيشت ده رگا كه بوو سه ركه وت. نه محمد دواى داخستنى ده رگا كه

به دواي كچۆلته كه دا به قالدئرمه كاندا سهر كه وت. پئنگاي پليكانه كان به دهر گاي ژورويكي بچوك كۆتايي ده هات. له درزي ژوروه كه وه تيشكي رووناكييه كي زهر دباوي كز ده هاته ده رى. ئەحمەد له سەر خۆ له دەر گایدا، بە لām هیچ جوابێك نەبوو. پاش كەمێك پراوهستان، چووه نێو ژوروه كه. حاله تێكي سارد و بى گيان ژوروه كه ي داگر تېبوو. ژورويكي له قور دروستكراو كه له زۆر به ي شوينه كانى خشتى قور پەرش و بلاو بووبوونه وه و خۆيان نمايش دەکرد. پەنجەرە يه كي بچوو كي دارى تيدا بوو كه تنه تە پئنگه بوو بۆ چوونه دەر وه ي ههواي نيو ژوروه كه، وه پارچه بەر يه كي كۆن و دراو له سەر ئەر زى ژوروه كه پراخا بوو، هەر وه ها چەند كەل و پەلێكى بى كەل كى لى بوو.

له كۆتاييدا ئەحمەد چارى به قەرەوێله يه كي دارى شكاو كه وت، كه پياويكي له سەر پاكشا بوو، دەر تگوت پە يكه رى ئيسكانه و پيسسته كه ت لى دامالپوه. كچه بچوو كه كه به بى دەنگي له تە نيشت قەرەوێله كه پراوه ستا بوو، به دەسته بچوو كه كانى دەستى پياوه كه ي دەگوشى وه به چاوه گەر وه كانى سە يري هەلسوكه وتى نى گا كانى ئەحمەدى دە کرد.

له كاتيكدا ئەحمەد له دلدا هەستى به غەم يكي قول دە کرد بۆ لاي قەرەوێله ي پياوه كه چوو. كه مێك دەستى بە دەستى پياوه نەخۆشه كه دا هینا و، دەستى له سەر سەرى نەخۆشه كه دانا. چاوه كانى پياوه كه به هیناوشى کرانه وه و به حەپه ساويى و سەر سورمانه وه سە يري ئەحمەدى دە کرد. تئۆك تئۆك فرميسك له گۆشه ي چاوه كانى پياوه كه پئسچكه يان بەست و بە سەر گۆنایدا هاتنه خوارى. پاشان ليوه كانى لئىك کرانه وه به دەنگي لەر زۆ كه وه ناوى ئەحمەدى هینا و به هەمان دەنگي لەر زۆك شوكر و سوپاسى خواي کرد.

ئەحمەد به دوودلئى و بى باوهرى چاويكي قولئى له روخسارى پياوه كه کرد و به خۆي گوت: ((خوايه سە ير كرنه كه ي له لām غەرب نيه، به لām بۆچى من نايناسم، واديتە بەرچاو كه هەر گيز له ژياندا ئەوهم نە ديتبى)).

وردتر سە يري پياوه كه ي کرد، پاشان بە دەنگيكي تۆز ئيك بلند كه شيوازيكي سەر سورمان و پەژاره ي پيوه ديار بوو، گوتى: ((شەهریار!! تۆي؟ خوايه، باوهر ناکەم!)).

پئسكه نينينكي بى رووح له روخسارى پياوه نەخۆشه كه وه دەر كه وت. ئەحمەد دووباره گوتى: ((شەهریار، به راستى خۆتى؟، تۆ له كوئ و ئيره له كوئ؟! باوهر ناکەم!)).

- شەهریار بە دەنگيكي پر له كوله گروو گوتى: ((ئەحمەد گيان، باوهر بکه، خۆم، شەهریار)) به هانتت گيانتيكي تازه تە به من به خشى. نەمده زانى ئەو كارە ي كه دەمە ویت چۆن روودەدات. بە لām ئيسستا كه تۆم بينى له تەواوى ژياندا له خواي گەر وه سوپاس گوزارم، چونكه داواكه ي قبول کردم.

- شەهریار گيان، ئەوه چ قسە يه كه كه دە ي كه ي؟ ئيمه تازه به يه ك گەيشتینه وه، هەر كارێك كه له دەستم بيت ئەنجامى دە دەم بۆ ئەوه ي چاك ببويه وه. ئيمه تازه له سەر تە ي پئنگه ين ئيسستا زۆرى ساوه تا بگه ينه كۆتايى پئنگه. گویت لئيه؟.

بە لām شەهریار هیچ شت يكي گوئ لئینه بوو، چونكه له هۆش خۆي چووبو. ئەحمەد سە يري كچه بچكۆله كه ي دە کرد. كچه كه ش سە يري ئەحمەدى دە کرد. به هۆي ئەو قسانه ي كه ئەحمەد و شەهریار له گەل يە كتردا كرددبوويان، هەستى متمانه به ئەحمەد له لايەن كچه بچوو كه كه زياتر ببوو. ئەحمەد رووى له كچه كه کرد و گوتى: ((ئەم پياوه چى تۆيه؟))

كچۆله كه له كاتيكدا كه رووى بۆ لاي نيوچاوانى باوكى وەر گيتر بوو، گوتى: بابەمه.

ئەحمەد به سەر سورمانه وه گوتى: باوكتە؟! واتە: به راستى باوكتە؟!.

- كچۆله كه ش به نارامى تەنها سە يري باوكى دە کرد. ئەحمەد له بەر خۆيه وه دە يگوت: ((شەهریار، كه ي ژنى هیناوه كه من ناگام لى نەبووه؟!)).

پاشان ههستا و دهستی به سه‌ری کچه که داهینا و گوتی: خۆشه‌ویسته‌که‌م، من ده‌چمه ده‌ری تاوه‌کو تله‌فۆن بۆ فریاکه‌وتن بکه‌م و، بێن و، بابە بیەن بۆ نه‌خۆشخانه، تا چاک بیته‌وه، باشه؟! تۆ ئاگات له‌ بابە بیت، تا من ده‌گه‌رپه‌وه)).

به‌ په‌له له‌ ماله‌که هاته‌ ده‌ری و هه‌ولتی ده‌دا به‌ بیر خۆی به‌یئیتته‌وه که له‌ کوئی کابینه‌ی تله‌فۆنی گشتی به‌رچاو که‌وتوه، پاشان به‌ خۆشحالی به‌ بیری هاته‌وه که چهند کۆلانیك له‌ خوارتری مالتی شه‌هریار کابینه‌ی تله‌فۆنی گشتی به‌ به‌رچاو که‌وتبوو، به‌ خیرایی ملی ریگه‌ی گرت، له‌ دلّی خۆیدا داوای له‌ خوا ده‌کرد که تله‌فۆنه‌که خراب نه‌بووین. به‌ زوویی گه‌یشته‌ کابینه‌که، ئیستا له‌ خوا ته‌مه‌ننای ده‌کرد پاره‌ی ناسنی پێ بۆ ئه‌وه‌ی تله‌فۆنه‌که‌ی پێ بکات له‌ نیو جانتاکه‌یدا سه‌که‌ی کی دۆزییه‌وه که خۆشبه‌ختانه‌ توانی تله‌فۆن بۆ به‌شی فریاکه‌وتن بکات و، ناو نیشانی مالتی شه‌هریاریشی پێ دان.

له‌ ریگه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی بۆ مالتی شه‌هریار، که‌وته‌ بێر و یادگاری یه‌ شیرینه‌کانی رابردووی و هادریته‌تی چهن‌دین ساله‌ی که له‌ گه‌ل شه‌هریاردا به‌سه‌ری بردبوو. که‌وته‌ بیری ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی که پیکه‌وه له‌ گه‌ل شه‌هریار له‌ قۆناغی ناوه‌ندی و ناماده‌یی ده‌یان خۆیند، که شه‌هریار یه‌کیک بوو له‌ زیره‌کترین قوتابیه‌کانی نیو خۆیندنگه، به‌ جۆریك که قوتابیه‌کانی تر پێ یان ده‌گوت ((کۆمپیوتەر)) شه‌هریار له‌ که‌م و دابه‌ش و زه‌ری بێرکاریدا بۆ سه‌له‌کردنی پرسیاره‌کان له‌ حاسیبه‌ خیراتر بوو. هه‌موو قوتابیه‌کان، ته‌نانه‌ت هه‌ندیک له‌ مامۆستاکانیش هه‌سوودیان پێ ده‌برد. کاتیك شه‌هریار پرسیاریکی شیکار ده‌کرد و قسه‌ی له‌ سه‌رده‌کرد، مامۆستاکان یه‌کسه‌ر ده‌یانزانی که راست ده‌کات. به‌لام ئیستا چۆن و به‌ چ شیوه‌یه‌که ئه‌و له‌ ترۆپکی سه‌ر که‌وتن به‌و شیوه‌یه‌ هاتۆته‌ خوار و شکستی خواردوه و، به‌م جۆره‌ دابه‌زیوه. هه‌ر له‌و بێرانه‌دا بوو که گه‌یشته‌وه مالتی شه‌هریار. کچه‌ بچکۆلانه‌که له‌ پێش ده‌رگا چاوه‌روانی بوو. ئه‌مه‌ ده‌سته‌ سارده‌کانی کچه‌که‌ی گرت و پیکه‌وه بۆ لای شه‌هریار چوون. ئه‌مه‌ گه‌یشته‌ ته‌نیشته‌ قه‌ره‌ویله‌که و له‌ ته‌ماشاکردنی نیو چاوانی بیه‌ییز و

رهنگ زه‌رده‌که‌ی شه‌هریاردا نقوم بوو. پاش ماوه‌یه‌که هاته‌وه هۆش خۆی کچۆله‌که‌ی بیینی که چۆته‌ گۆشه‌یه‌کی ژووره‌که و به‌ نارامی فرمیسکان هه‌لده‌وه‌ریینی به‌ ده‌سته‌ بچوکه‌کانی هه‌ولتی ده‌دا فرمیسکه‌ پاک و بێ گه‌رده‌کانی بسپه‌ته‌وه.

بۆ لای کچه‌که‌ رۆیشت و به‌ نارامی ده‌ستی به‌ مووه‌ نه‌رم و په‌شه‌کانیدا هیئا. ده‌سه‌سپه‌کی له‌ باخه‌ل ده‌ره‌ینا و فرمیسکه‌کانی کچۆله‌که‌ی پێ پاک کرده‌وه. پاشان کچه‌که‌ی هه‌ستانده‌پێ و گوتی:

- کچم، غه‌م مه‌خۆ. ئیستا له‌ نه‌خۆشخانه‌وه دین و بابە ده‌به‌ن و چاکی ده‌که‌نه‌وه. ده‌ته‌ویت تانه‌وان دین به‌ یه‌که‌وه قسه‌ بکه‌ین؟)) کچۆله‌که‌ به‌ چاوه‌ پاکه‌کانی سه‌یری ته‌جمه‌دی ده‌کرد و له‌ کاتیكدا که هیشتا دلۆپه‌ فرمیسک له‌ چاوه‌کانی خه‌ریکی هه‌لوه‌رین بوون، به‌ سه‌ر راوه‌شاندنیك جوابی ئه‌ری دایه‌وه.

تا ئه‌و کاته‌ش ته‌جمه‌ نه‌یزانیبوو که ئه‌م کچۆله‌یه‌ به‌و ته‌ندازه‌یه‌ جوانه‌. تاکو ئیستا هیچ مندالیک هینده‌ جوانی نه‌ دیتبوو. ده‌م و چاو و رهنگ و روخساری وه‌ک مانگ سپی، لیوه‌ چکۆله‌کانی وه‌ک سوواری خه‌ناو، زۆر جوان و سوور بوون، لووتیکی بچووک و جوان و ریک و پیک، چاوه‌کانی زۆر دلگیر و په‌ش وه‌ک په‌شیی قوولایی شه‌و، ته‌جمه‌ له‌ دلّی خۆیدا سوپاسی هییز و ده‌سه‌لات و جوانی خواوه‌ندی گه‌وره‌ی کرد و، پاشان رووی له‌ کچه‌که‌ کرد و گوتی:

- ((باشه، کچی خۆم، سه‌ره‌تا پیم بلّی نیوی تۆ چیه‌. تاکو له‌ گه‌ل یه‌کتری بیین به‌ هاورئ)).

- ((نیوم خۆرایه‌!!!)).

*****

له‌و کاته‌دا دلّم تیکچوو وامزانی بنمیچی ژووره‌که، هاته‌ خواره‌وه و به‌ سه‌رم که‌وت، هه‌موو جینگه‌یه‌که له‌ به‌ر چاوم تاریک بوو. ئیتر نه‌متوانی هییز بده‌مه‌ به‌رخۆم. به‌ په‌له‌ ده‌فته‌ره‌که‌م داخست و بۆ لای هه‌یوانه‌که رامکرد. باوک و دایکم هه‌ردووکیان

خەرىكى كىتېب خويىندىنەۋە بون. ھەرۈك ئەۋەى كە چاۋەرۋانى كاردانەۋەى من بن لە مەر ئەم باسە. بە ھەموو تواناي خۆم ھاوارم كرد:

- ((ئەمە درۆيە، ئەمە درۆيە، بابە، پېم بلې كە درۆيە. ئەمە تەنھا چىرۆكىكە و تەۋاۋ، خەۋ و خەياللاتى تۆيە.)) لە كاتىكدا كە دەلەرزىم و فرمىسكەم دەرشت چاۋەرۋانى ۋەلامى باۋكم بوم. سەرى بۆ خوارەۋە داخستىبو، بىدەنگ و لەسەر خۆ سەيرى گولەكانى فەرشەكەى دەكرد. ئەم بىدەنگىيە بۆ من زۆر تال و دەردناك بو. سەيرى دايكم كرد فرمىسكەكانى دايكم لە كۆشەى چاۋى بە نارامى دادەبارىن و، زۆر بە نارەھەتى ھەولتى دەدا بە دەست فرمىسكەكانى بسرى. ئەو دىمەنە دللى ھىنايە ژان. ھەستەم بە بەدەختىيەكى زۆر دەكرد. بە نارامى بۆ لاي باۋكم رۆيشتەم. چۆم لە پىشدا دا، دەستە پىۋانەكانى خستە نىو دەستەم، كاتىك سەيرى روخسارى باۋكم كرد، غەم و پەژارە بە ھەموو ھىلەكانى نىو چاۋانبيەۋە ديار بو، بە تەۋاۋەتى ھەپەسام و سەرم سورما و، بە ھىۋاشى گوتم: ((بابە، تو خوا پېم بلې درۆيە.)) لە كاتىكدا كە گريان قورگى باۋكمى گرتىبو زۆر بە زەھمەت گوتى: ((ناكچم، ئەمە راستى ژيانى تۆ و دايك و باۋكتە.)) بە نارامى دەستى بە روخسارىدا ھىنام و لە قسەكردن بەردەۋام بو، ((خۆشەۋىستەكەم، لىم بسورە، بەلام ناچار بوم رۆژتىك ئەم راستىيەت بچەمەروو. نىستا برۆ پەيمانم پى بەدە كە داستانەكە تا كۆتايى بچوئىيەۋە. تكات لى دەكەم، لەبەر خاترى من و دايكت!)).

بە زەھمەت ھەنگام ھەلئىنا و بۆ ژورەكەم رۆيشتەم، ھىچ ئارەزۋوبەكەم لە خۆمدا، بۆ بەردەۋام بون لەسەر خويىندىنەۋەى ئەو دەفتەرە نەدەبىنى. زۆر رقم لەو دەفتەرە بو. دەفتەرەكەم ھەلگرت و بۆلايەكى ژورەكەم فرىدا. لە سەر قەرەۋىلەكەم درىژ بوم. لە سەردەمى مندالى ۋە ھەرزەكارىدا چىرۆكى زۆرم خويىندىبۈنەۋە، ۋە فلىمى زۆرم بىنىبوون كە مندالى فلان پادشا يان فلان حاكيمان تىدا بزر دەبىت و، لە كۆتايى چىرۆكەكە بە خۆشحالئىيەۋە تىدەگات كە باۋك و دايكى پادشا و شازن و، بە شادى و خۆشحالئىيەۋە داستانەكە كۆتايى دەھات. ھەموو دەمى لە دللى خۆمدا دەمگوت:

ئەوانە داستان و راستى نىن، بەلام نىستا ئەم داستانە بەسەر خۆم ھاتورە، ئەۋەندە ھەبوو من مندالى پىۋاۋىكى غەرىبەى ھەژار و بەدەخت بوم و لە فەقېرتىن گەرەكەكانى تاران لە دايك ببوم.

زۆر گريام، پاش ماۋەيەك ھەستەم بە نارامىيەكى زۆرتر كرد، ئەو بەلئىنەى كە بە باۋكم دابو كەوتەۋە بىرم، بە زۆرلەخۆكردن بۆ لاي دەفتەرەكە چوم و ھەلم گرتەۋە بۆ ئەۋەى بىخويىنمەۋە....

*****

- بەھ بەھ! نىۋىكى چەند جۋانت ھەيە، راست ۋەك خۆت جۋان. ھەر كەستىك كە ئەو نىۋەى بۆ ھەلبىزاردوى، بەراستى زۆر زىرەك و بە دىقەت بوە. لە ھەمانكاتدا دەنگى لسورە لسورى ئىسعاف (ئامبولانس) ھاتە بەر گوى. ئەجمەد بە خىرايى خۆى گەياندە دەرى. دوو كەسى بىنى كە نەقالەيەكيان لە ئىسعافەكە دەھىنا دەرى. بە خىرايى بۆ لايان رۆيشت و ۋەپىشيان كەوت بۆ ئەۋەى مائەكيان نىشان بدات. پاش ماۋەيەكى كورت ئەجمەد و دوو سى نەفەرى دىكە كە ۋاپى دەچو يەك لە ۋانە پزىشك بىت، لە تەنىشت قەرەۋىلەكەى شەھرىار كۆبۈنەۋە. پزىشكەكە شەھرىارى فەحس كرد. لە كاتىكدا كە داخ و ناۋمىدەيەكى زۆر لە نىو چاۋانبيەۋە ديار بو. روى لە ئەجمەد كرد و گوتى:

- ((نىۋە چى ئەو پىۋانە؟)).

- من ھاۋرپى ئەوم، بۆچى ۋەزعى خراپە؟

- بە داخەۋەم نىستا بۆ چارەسەر كردن زۆر درەنگە.

- تكا يە ھەر ئىشىك كە لە دەستت دىت بىكە. من ھەموو بەرپرسارىيەتتەيەكەى و خەرجىيەكەى لە ئەستۆ دەگرم.

- نىۋە دلئىا بن ئىمە ھەر كارتىك كە لە دەستمان بىت ئەنجامى دەدەين. بەلام نىتر زۆر درەنگ بوە بۆ چارە سەر. ناتوانرېت ھىچ كارىكى بۆ بكرىت. ئەگەر زۆر زۆر زىندوۋ بىنئى يەك دوو ھەفتەى تر دەژىيەت. كە ئەۋەش بە برواى من يەكجار زۆرە.

ئەجمەد بەيى ويىستى خۇي فرمىسك لە گۆشەي چاۋەكانى دابارين. دوو پەرستارى پىياۋ شەھىرياران خىستە سەر نەقالەكە، لە ھەمانكاتدا شەھىريان ئالەيەكى كرد و چاۋەكانى ھەلپىنا. لە كاتىكدا كە چاۋە ماتەكانى جۆرىك لە تكا و پارانەھەيان پىيۋە ديار بوو، رووى لە ئەجمەد كرد و گوتى: ((ئەجمەد! تۆ گىيانى خۆت و خۇرا، لە پاش خودا خۇرا بە تۆ دەسپىرم، ھەر وەك مندالى خۆت گەرەي بكە)).

- ئەجمەد دەستى شەھىريارى خىستە نىو دەستى و بە توندى گوشى و بە دەنگىكى گرياناوييەۋە گوتى:

سوئند بە ھاورييەتتەيە دىرينەكەمان، وەك مندالى خۆم چاۋدىرى دەكەم.

لە ھەمانكاتدا پەرستارەكان شەھىرياران بلند كرد بۆ ئەۋەي بىبەن خۇرا دەستى بە گريان كرد. خىرا خۇي گەياندە نەقالەكە و بە دوو دەستە بچووكەكانى توند لىۋارى نەقالەكەي گرت. ئەجمەد خۇراي لە باۋەش گرت. زۆر بە زەجمەت لىۋارى نەقالەكەي لە دەستى خۇرا دەرھىنا و ھەوليدا بە قسەكردن و دلدانەۋە خۇرا ئارام بكاتەۋە و بى دەنگى بكات، بەلام قسەكردن لەكەل خۇرادا ھىچ سوۋدىكى نەبوو، دەنگى گريانى خۇرا دەتگوت ھاۋارىكى بى برانەۋەيە كە بە ھىچ ھۆيەك بى دەنگ نەدەبوو، بە ناچارى ئەجمەد و خۇرا ھەردووكيان بە يەكەۋە لە نىو نىسەغافەكە لە تەنىشت شەھىريان دانىشتن و بۆ نەخۇشخانە چوون. پاش كۆتايى ھاتنى قۇناغەكانى پىشۋازىي و چاولى كردن و فەحسكردن و خەۋاندنى شەھىريان، ئەجمەد خۇراي بۆ دەرمانخانەيەكى تەنىشت نەخۇشخانەكە برد كە بە پۆژ و شەۋ كراۋە بوو. تاكو بە كرپىنى چەند كەل و پەلپىكى بچووكى يارىكردن خۇرا دلخۇش بكات و لەۋ بۋارە ناخۇشەي كە تىيدا بوو كەمىك دەرى بىنى. سەرەتا بووكە شووشەيەكى پرچ زىپىنى بۆ خۇرا راگرت، بەلام پاش ئەۋەي بەقولى چاۋى لە بووكە شووشەكە كرد، فرپى دايە سەر زەۋى. پاشان فرۆشيارى دەرمانخانەكە پشپىلەيەكى پلاستىكى جوانى نىشانى خۇرا دا، كە نامپىرىكى مۇسقىقاي تىدا جىگىر كرابوۋ كە بە پاترى كارى دەكرد، كاتىك كە فرۆشيارەكە پەنجەي بە دوگمەي نامپىرەكەۋە نا، بە دەنگى نامپىرەكە سەرنجى خۇراي

بۆ لاي پشپىلەكە راكىشا. پاشان پشپىلەكەي دابە خۇرا. بەلام چارەنۋوسى پشپىلەكەش ھەرەك بووكە شووشەكە بوو. فرۆشيارەكە زىق زىقەيەكى نىشانى خۇرا دا، كە بە تەكاندانى ئاۋازىكى زۆر خۇشى لى دەھاتە دەرى. بەلام ئەمجارە نەيدا بە خۇرا. ھەۋلى دا كە بە باسكردنى زىق زىقەكە، سەرنجى خۇراي بۆ رابكىشى تا ئەۋەيان بكرى.

ئەجمەد خۇراي لەسەر زەۋىيەكە دانا و بە ئارامى پىي گوت: ((دەتەۋىت بۆ بابە شتىك بكرى؟)).

خۇرا لە كاتىكدا كە بە چاۋە گەرەكانى لە ئەجمەد رامبا بوو، بە دەنگىكى مندالانە گوتى: ((بەللى)).

خۇرا زۆر بە دىقەتەۋە شانەيەك و ئاۋىنەيەكى بچووكى خپ و، جوۋتىك گۆرىي سىي بۆ باوكى ھەلبىزارد. كاتىك پارەي ھەر سى شتەكەياندا و ھەلپان گرتن. ئەجمەد بۆ يەكەمىن جار لەۋ شەۋەدا، خەندە و پىكەنىنى شىرىنى مندالانەي لە سەر لىۋەكانى خۇرا دىت.

كۆلە گرۋويەكى زۆر قورگى ئەجمەدى گرتبوو، بە ھۆي ئەۋ خۇشەۋىستىيە سەر سورھىنەرى كە لە نىۋان ئەۋ باوك و كچەدا ھەبوو. ئەۋ بەۋ تەمەنە بچووكەۋە باوكى خىستىۋە پىش خۇي و لە خۇي خۇشتر دەۋىست.

ئەجمەد رووى لە خۇرا كرد و گوتى: ((خۇرا گيان، ئىستا تۆ بۆ بابە كەل و پەلت كرى، پوخسەتم دەدەي كە منىش ئەم بووكە شووشە و پشپىلە و زىق زىقەت بۆ بكرى تاكو خۇشحال بى؟)).

خۇرا بۆ رازى بوون سەرى پراۋەشاندا. پاشان پىكەۋە بۆ نەخۇشخانە چوون. شەھىريان لە ژوررى ((ICU)) خەۋىنرا بوو. ھەردووكيان لە پىشت شووشەكەۋە شەھىرياران بىنى و لەسەر ئەۋ كورسىانە دانىشتن كە بۆ ئەۋ كەسانە دانراون كە چاۋەرۋانى نەخۇش دەكەن و، لە نزيك ژوررەكە بوون. خۇرا ھەر زوۋ خەۋى لىكەۋت. نىۋ چاۋانى خۇرا لە خەۋدا زۆر خۇي پاك و بى گوناھتر دەنۋاند ۋەك لە كاتى بىدارى. ئەجمەد تكاى لە پەرستارىك كرد كە تەكسىيەكى بۆ بگرىت. زۆر زوۋ تەكسىيەكە

هات و هەردووکی بۆ مائی ئەحمەد بردن. حۆرا بە درێژای پێگە پۆشیتنەوه لە خەودا بوو و بۆ چرکەبە کیش لە خەو هەلنەستا.

کاتیەک ئەحمەد زەنگی دەرگاکی لێدا (فریشتە) بە پەلە دەرگاکی کردەوه و، بەو ڕەنگ و ڕوخسارەکی کە شێوەیەک لە نیگەرانی و دلتهنگی پێوە بوو، گوتی: ((سلاو، بۆچی وا درەنگ هاتییهوه؟! دلەم هەزار شتی دەگوت! خەریک بوو لە دلتهنگیان شیت بۆم!)). پاشان کە سەیری کرد منداڵێک لە باوەشی ئەحمەدە. پرسی: ((ئەحمەد ئەم منداڵە ئی کییه؟!)).

ئەحمەد بە دەنگێکی نارام و هیواش، سلاوی کرد و گوتی: سەرەتا چیگەیهک نامادەکە، منداڵەکە بۆهۆتین. پاشان هەموو شتیکت بۆ باس دەکەم!)).

فریشتە بە شێوەیەکی نارازی و نیگەرانی پۆشیت و چیگە نووستنی بۆ حۆرا نامادەکرد. پاشان ئەحمەد بە هیواشی حۆرای لە نێو چیگە خەوێکی دانا و نێو چاوانی ماچ کرد و دەستی بە پرچیدا هێنا. دواي ئەوه وا داڵغە پێوە لێدا بوو کە خەریک بوو لە تەماشاکردنیدا نۆم بیت. بە فریشتە گوت: ((بەپراستی منداڵێکی جوانە فریشتە، وانیه؟!)).

فریشتەش بە ئاوازیکی نارام، بەلام بە تەعلیقەوه گوتی: ((بەلێ، بێشک بە دایکی چۆتەوه، وانیه؟!)).

ئەحمەد گەپایەوه و لە چاوه غەمناکەکانی فریشتە رامای، لە کاتیکی کە پێکەنین لەسەر لێوهکانی دیار بوو. بە بێدەنگی ئیشارەتێکی بۆ فریشتە کرد کە لە ژوورەکە بچنە دەری. پاشان بۆ ژووری دانیشتن چوو، لەسەر کورسییەک بە ئاسوودەیی پالی دایەوه و چاوهکانی داخست.

فریشتە لە کاتیکی کە ڕووبەرۆوی ئەحمەد پشتی بە دیوارهوه دابوو، گوتی: ((دەمزانی کە ڕۆژیک دیت و ئەو کارە دەکە، بەلام باوەرێم نەدەکرد کە بەم زووانە بیت)).

قسە فریشتە دووبارە پێکەنینێکی خستە سەر لێوی ئەحمەد و لە هەمانکاتدا کە چاوی لە فریشتە دەکرد گوتی: ((دەترانی من ڕۆژیک چ کارێک دەکەم، یان ڕوونتر بێم من چ کارێکم کردووه؟!)).

- باشە، بەم ئەندازەیه بێ خەیاڵ و ئاسوودە قسە دەکە، وەك ئەوهی کە هیچ شتیکی ڕووی نە دا. هەموو بەمنیان دەگوت کە نابێ باوەر بە پیاوان بکە. بەلام منی گەمزە باوەرێم نەدەکرد و دەمگوت ئەحمەد لە پیاوانی تر جیاوازه. لەو کاتەدا فرمیسیکەکانی فریشتە بە خۆر بە ڕوومەتیدا دەهاتنە خوارێ ماوهیهکی کورت درێژەکی کیشا تا فریشتە کەمێک هاتەوه سەر خۆی. ئەحمەد بە درێژایی ئەم ماوهیه بە بێدەنگی دانیشتبوو و، سەیری فریشتە دەکرد و پێکەنین لە لێوهکانی جیا نەدەبۆوه. لە کاتیکی کە فریشتە هەولێ دەدا کە گریانەکی تەواو بکات. بەرانبەر بە ئەحمەد لەسەر کورسییەک دانیشتن و، گوتی: ((ئێستا کە دایکیشی دەهێنیهوه، حەتمەن زۆر جوانه؟!)).

- باشە منداڵەکە بە تۆ نە چۆتەوه، بەس هەردەبێ بە دایکیشی چووبیتەوه!
ئەحمەد لە کاتیکی کە زەرەدە خەنەکی بۆ پێکەنین گۆرا بوو گوتی: ((نەبابە، باوکیشی هەر جوانه!))

- چەندە لە خۆت رازی، بەوهی چاکە هەر بە تۆ نە چۆتەوه.
- تۆ لە کوێ دەزانی کە من باوکی ئەوم؟
- ئەگەر تۆ باوکی ئەو نەبای، ئەو شەو لەگەڵ تۆ نەدەهاتە ئێره. بە هەر حال، هەموو منداڵێک شەو لە لای دایک و باوکی خۆی دەبیت. ئێمە لە خزم و دۆست و ناسیاوهکامان منداڵێکی بەم شێوەمان نییه. بەس وا دیاره کە منداڵی خۆتە. پێویستی نەدەکرد کە ئەو هەموو سالا من فریو بدە. ئەگەر هەر لە سەرەتاهه هەموو شتیکت پێ گوتبام، زۆر بە ئاسانی بە بێ هیچ قسە و گلەبێهک بە جێم دەهێشتی و، لەو کاتەدا کە دەرگیا، لە سەر قسەکردن بەردەوام بوو: ((لەوه نیگەرانی کە ئەو هەموو سالا زۆر ساویلکانە فریوی تۆم خوارد و، باوەرێم پێ کردی. کەوايه

هەر سبهینێ زوو پرۆ دەستی دایکی بگره و بیهێنەوه مالت. من هەر ئەم شەو مێوانتم، سبهینێ بهیانی زوو جانتاکەم هەلدهگرەم و دەرۆم. تۆش بە ئاسوودەیی لەگەڵ ماڵ و منداڵت بژی.

پاشانیش هەستا که بۆ ژووره‌که‌ی بڕوات. ئەحمەد بانگی کرد و تکای لێ کرد که دانیشت و گوتی بۆ قسه‌کانی رابگریت. سەرەتا فریشتە رازی نەدەبوو، دەیگوت: ئیمە قسه‌یه‌که‌مان نە ماوه بیکەن. تۆ هەموو قسه‌کانی خۆت بە کار و کردەوه‌کانت نیشاندا. بەلام بە تکا و پارانه‌وه‌ی ئەحمەد فریشتە بە نابەدلی له‌ به‌رابەر ئەحمەد دانیشت. ئەحمەد گوتی:

- سەرەتا من بەلینت پێ دەدەم که هیچ کاتیک دایکی ئەم منداڵه‌ پێی نەیه‌ته ئەم ماله. چونکه..... بەلام فریشتە قسه‌که‌ی به‌ ئەحمەد بری و گوتی: ((بەس حەتمەن رازی له‌ تۆ هیناوه و تۆی به‌ منداڵه‌که‌ته‌وه به‌ جیه‌شستوه)). هەرروها تۆ گوتوته فریشتە له‌ هەموو کەس باشتره، منداڵه‌که‌م بۆ گەرۆه‌ ده‌کات. بەلام خه‌یال‌ت خاوه، هەر که‌سیک کاله‌ک بخوات ده‌بێ به‌ ئەژنۆی خۆی بی شکیت).

ئەحمەد دیتی که قسه‌کردن سوودێکی نییه. فریشتە هەر قسه‌ی خۆی ده‌کرد و نه‌ی ده‌سه‌لمان. له‌ به‌ر ئەوه‌ بۆ ژووره‌وه‌ چوو و قورنانی ده‌رهینا و ماچی کرد. پاشان رووی له‌ فرشته‌ کرد و گوتی: خۆ بڕوات به‌م کتێبه‌ پیرۆزه‌ هه‌یه. من به‌م کتێبه‌ سویند ده‌خۆم که ئەو منداڵه‌ ئی من نییه و، تاكو ئیستا جارێکیش بیت دایکی ئەم منداڵه‌م نه‌ بینیه.)) فریشتە که‌میك نارام بۆوه و رووی له‌ ئەحمەد کرد و گوتی: که‌واته‌ پێم بلێ منداڵی کیه‌؟

ئەحمەد له‌ کاتیکدا که هه‌ولێ ده‌دا تو‌ره‌بوونه‌که‌ی دامرکینیته‌وه. ماوه‌یه‌که‌ به‌ نارامی له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ دانیشت و گوتی:

ئەوه، منداڵی یه‌کێک له‌ هاوڕێ دێرینه‌کانی خۆمه. دایکی له‌مه‌و پێش مردروه. باوکیشی هەر ئیستا له‌ ژووری ((ICU))ی نه‌خۆشخانه‌یه. ئیستا خه‌یال‌ت ئاسووده

بوو. باوه‌رم نەده‌کرد تۆ پرۆژیک ده‌رباره‌ی من به‌م شێوه‌یه‌ بیر بکه‌یه‌وه. هەموو کاتیک وا بیرم ده‌کردوه‌ که راستگۆیانه‌ له‌گەڵ تۆدا ده‌ژیم و تۆش راستگۆیانه‌ منت ویستوه‌. ئەو جار فریشتە له‌ هه‌لسوکه‌وت و قسه‌کانی خۆی خه‌جاله‌ت بوو بوو، هه‌ولێ ده‌دا که باسه‌که‌ بگۆریت.

- کامه‌ هاوڕێیه‌ت، من خۆ هەموو هاوڕێیه‌کانی تۆ ده‌ناسم.
- نا، تۆ ئەمه‌یان ناسی. ئیمە له‌ یه‌که‌ گه‌رێکه‌ گه‌وره‌ بووین. له‌گەڵ یه‌کتری ده‌چووین بۆ قوتابخانه‌ و له‌سه‌ر یه‌که‌ کورسی داده‌نیشتم. بەلام ئەو زۆر زیه‌که‌ بوو. هەموو کاتیک ده‌رسی به‌ من ده‌گوت. ئێوی شه‌ه‌ریاره. ئەگه‌ر بلێم بلیمه‌ت بوو، درۆ ناکه‌م تا زانکۆ به‌ یه‌که‌وه‌ بووین. تاوه‌کو به‌ کالۆریوسیشمان ته‌واو کرد هەر به‌ یه‌که‌وه‌ بووین، له‌ یه‌که‌ زانکۆ، بەلام ئەو له‌ به‌شی هه‌نده‌سه‌ی بیناسازی ده‌بخویند و منیش زانسته‌ سیاسیه‌ کام ده‌خویند. پاشان زۆر به‌ ئاسانی ئەو ماجیستیریشی ته‌واو کرد و، من بۆ درێژه‌دان به‌ خویندن بۆ ده‌ره‌وه‌ی ولات چوم. سەرەتا به‌ نامه‌ پێوه‌ندیان پێکه‌وه‌ ده‌کرد، به‌لام پاش ماوه‌یه‌که‌ نامه‌کانی من به‌ ده‌ستی ئەو نەده‌گه‌یشتن و بۆ خۆم ده‌گه‌رانه‌وه. کاتیک بۆ ئێران گه‌رامه‌وه، هەرچه‌ند به‌ دوایدا گه‌رام نەم دۆزییه‌وه. له‌ یه‌که‌ له‌ مامۆستاکانی زانکۆم بیست که‌ له‌ زانکۆیه‌کی به‌ناویانگی ئەمریکا ده‌رس ده‌خوینت. ئەم شەو یه‌که‌ له‌ قوتاییه‌کان ناویشانی خێزانیکی هه‌ژاری باشووری شاری دامی، که به‌شکو بکریت شه‌وی جه‌ژن یارمه‌تیان ده‌ین. نازانی جینگایه‌کی چۆن بوو. ترسناک. من وام ده‌زانی شه‌ه‌ریار ئیستا له‌ ئەمریکایه‌ و له‌ خۆشترین ژیا‌ندایه. له‌ کاتیکدا باوه‌رم نەده‌کرد که له‌ خانویه‌کی قور، که نازانم چۆن بۆت باس بکه‌م، شه‌ه‌ریار بدۆزمه‌وه.

دوکتۆره‌کان زۆر به‌ په‌رۆشه‌وه‌ رایانگه‌یاندا و، گوتیان ئەگه‌ر زۆر زۆر بژیت دوو یا سێ هه‌فته‌ی تر زیندوه‌. ئەم کچه‌ بچوکه‌شی پێ بوو. شه‌ه‌ریار کچه‌که‌ی به‌ من سپارد. ئیستا تۆ هیچ نارە‌زایه‌تییه‌کت هه‌یه‌؟

- فریشتە بە شەرمەزارییەوه گوتی: ((نە، ئەحمەد من ببورە، بە پاستی نازانم چی بلیتم، و درێژە بە قەسەکانیدا: ناخر چۆن ئەو لە ئەمریکا، پاشان لە گەرەكەکانی باشووری تاران پەیدا بۆ، ئەویش بە منداڵیکەوه؟!)).

- ((نازانم، بەس کاتیک بیرم لێ کردەوه ژانە سەرم گرت. من هەموو کاتیک وا بیرم دەکردەوه کە شەهزیادە لە نێو هەموو قوتابییهکان خۆشەختترین کەس بێت. ئەو لە هیچ شتیکی کەم نەبوو گەنجیکی رێک پۆش و بالا بەرز، زۆر قەسە خۆش و زۆر بە خولق و خو بوو، و زۆر هۆشیار بوو، ئەحمەد شاھیکی هەلکێشا و گوتی: ((نازانم چۆن بەو رۆژە گەیشتم؟!)).

بۆ بەیانی ئەحمەد زووتر بۆ مالهۆه گەرایەوه و فریشتە و حۆرای لەگەڵ خۆی بۆ نەخۆشخانە برد. پێش رۆیشتن بۆ نەخۆشخانە ئەحمەد و فریشتە حۆرایان بۆ فرۆشگای جلوبەرگی منداڵان برد، جلوبەرگیکی زۆر جوانیان بۆ کەری. حۆرا لەو جلوبەرگەدا راست وەک بووکە شووشەییکی زیندوو دەهاتە بەرچاو، و حۆرا بەو دیمەنە زۆر رازیی و دلخۆش بوو.

ئەحمەد پێش ئەوێ بچۆ بۆ لای شەهزیادە بۆ دیننی ئەو دوکتۆرە رۆیشت کە چاودێری شەهزیادە دەکرد. بۆ ئەو دوکتۆرە کە هەواڵیکی ئومیدبەخشی پێ بلیت. دوکتۆر گوتی: حالی گشتی شەهزیادە لە دوینی شوو باشترە، بەلام بە هەموو شێویەك ناتوانیت هیچ کاریکی بۆ بکەیت.

ئەحمەد بە پەژارییەکی زۆرەوه بۆ لای فریشتە و حۆرا چوو، بە تەکا و پارێزەوهیەکی زۆر پوخسەتی وەرگرت تا چەند دەقەیکە حۆرا بۆ لای باوکی ببات. شەهزیادە بە دیننی حۆرا و زەردەخەنە جوانەکە یگانیکی تازە هاتەوه بەر، شەهزیادە بۆ ئەوێ رازیی بوونی خۆی نیشانی ئەحمەد و فریشتە بدات، تا ماوەیکە خەندە لەسەر لێوکانی لا نەدەچوو. ئەحمەد حۆرای لە تەنیش قەرەوێلەکە شەهزیادە دانیشت. شەهزیادە دەستە بچووکەکانی حۆرای خستە نێو دەستی و ماچی کرد، لە هەمانکاتدا لە تەماشاکردنی کچە جوانەکە ی نەقومی چێژ وەرگرتن بوو، بە ئارامی بە

حۆرای گوت: ((خۆشەویستەکەم، لە لای مامە ئەحمەد و نامۆژنت، کاتی خۆش بەسەر دەبەیت؟!)).

حۆرا بە ئاوازه منداڵانەکە ی گوتی: ((ئەمە چوینە پارک، تۆمان کەری، جەزمان کەری، چوکیاتمان کەری، سواری چەرخەلەك بووین)).

- شەهزیادە گوتی: ((کەواتە وا دیارە زۆر خۆش گوزەرانەوه، وانیه؟!)).

حۆرا لە کاتیکدا کە سەیری ئەحمەدی دەکرد و پێدەکەنی، گوتی: ((بەلێ)).

- شەهزیادە گوتی: ((پێت خۆشە لە لای مام و نامۆژنت بی؟!)). حۆراش بە ناخەوه گوتی: ((نا، پێم خۆشە لە لای تۆ بم!)).

ئەحمەد بە ریاپێیەوه گوتی ((خۆشەویستم، پەیمان بە بابە بدە تا بابە چاک نەبێتەوه و بە دواتدا نەبێت، لە لای نامۆژن و مامە بی و هیچ کات نەگەری. هەموو کاتیک پێیکەنە تاکو ئەوان خۆشحال بکەن. باشە بەلێن بە بابە دەدە؟!)).

حۆراش بە نابه‌دلی جوابی ئەری داوه.

پاش خواحافیزی، ئەحمەد حۆرای بۆ دەرەوهی ژوورەکە برد و فریشتە لە لای شەهزیادە ماوه. شەهزیادە فریشتە راما و دواي بێدەنگیەکی کەم گوتی: ((سوپاسی خۆی گەرە دەکەم. هەمیشە لە پاش مەرگم نیگەرانی چارەنوسی حۆرا بووم، بەلام خۆی گەرە لە پێش مردنم ئاسوودەیی بە من بەخشی. ئێوە پوخساریکی میهرەبان و ئارامتان هەیه، دلنیام کە دەتوانیت بۆ حۆرا دایکیکی باش بیت. هەلبەتە داوای لیبووردنت لێ دەکەم کە ئەو کارە گرانبە تۆ دەسپێرم، بەلام وا هەست دەکەم کە ئەو ویستی خۆی گەرە بوو، کە حۆرا لە ژێر سیبەری باوکیکی بە دین و بە قەناعەتی وەک ئەحمەد و لە ژێر نامیزی دایکیکی بە سۆز و خواپەرستی وەک تۆ گەرە بێت. تکات لێ دەکەم لەگەڵ حۆرا بە سۆز و میهرەبان بە و هەر وەک منداڵی خۆت گەرە بکە)).

فریشتە لە کاتیکدا کە قورگی گێرا بوو و فرمیسکی دەباراند، بەلێنی بە شەهزیادە دا کە حۆرا وەک پارچەیکە لە لەشی خۆی دەپارێزیت و ئاگاداری دەبیت.

ئەجمەد بۇ خواخافىزى كۆتايى بۆلەي شەھرىيار پۇرۇشىش و شەھرىيار تىكاي لە ئەجمەد كىر كە بەياني ھەر دەبىي بىت بۆ سەردانى و، خۇراش لەگەل خۇيدا نەھىيىت؛ چونكە ھەندىك قىسە ھەيە كە دەبىي بە ئەجمەد بىان بلى.

پۇرۇى دواتر ئەجمەد بە تەنبايى بۆ سەردانى شەھرىيار چوو، پەوشى تەندروستى شەھرىيار بە باشى دەھاتە بەرچاو. بە شىۋەيەك ھىز و توانايەكى زۆرى پەيدا كىرەبو، ھەرۋەھا جوولەي زۆرى ھەبو، شەھرىيار تىكاي لە ئەجمەد كىر، ئەو كىرەسەي كە دەبەرى دابو كاتىك ھىنبايان بۆ نەخۇشخانە لە پەرستارەكەي وەرگىتتەو، نامەيەك كە لە باخەلى كىرەسەكەدەيە دەرى بىنى.

ئەجمەد ئەو كارانەي كىرە و نامەيەكى كۆنى زەردى لە گىرفانى كىرەسەكەي شەھرىيار دەرھىنا و ويستى بىخوئىتتەو. بەلام شەھرىيار گوتى: كاتمان زۆر بەدەستەو نىيە. نامەكە دوابى بخوئىتتەو. بىويستە ھەموو شىتەكت پى بلىم وە تۆش ھەر كاتىكت پى باش بو بە خۇرا بلى و، دەستى بە قىسە كىرەن كىرەن.....

****

ئەجمەد گىيان ئاخىر تاقىكردنەو ھى ماجىستىرت لە بىرماو. ھاوكات پىاويكى دەولەمەند ھاتە گەرەكەكەمان و چەند خانوويەكى لە نىك خانووى ئىمە، بە نىخىكى باش كرى و، ھات كە خانووى ئىمەش بىرپىت، بەلام دايىكەم رازى نەبو، پىاو دەولەمەندەكە ھەر زوو ھەموو خانووەكانى تىكدا و خانوويەكى نمونەي كۆشكى تىدا دروست كىر. زۆر كات كىچىكى زۆر جوان لەگەل شۇفېرەكەي لە مالىكە دەھاتە دەرى. كە بە جوانىيەكەي منى بەندى خۇي كىر. پاشان تىگەيشتەم كە ناى ﴿زىبا﴾ يە و تاقانەي ئەو پىاو دەولەمەندەيە.

من ھەموو پۇرۇتىك بەيانيان بە ئەوينى دىتتى ئەو كچە لە خەو ھەلدەستام و شەو بە خەيالى ئەو دەخەوتم. پۇرۇتىك پىيارمدا ئەو لەگەل دايىكەم باس بىكەم و، بە ھەر ناخۇشى يەك بو ئەو كارەم ھەر كىر، بەلام دايىكەم گوتى: ئەوانە دۇستايەتى و پىئەندىيان لەگەل

خەلكى ناودار و بەرپىس و دەولەمەندەكانە و خوازىيىنى كچەكەيان لە ۋەزىر و مىليار دىرەكانە و، كچەكەي خۇيان نادەن بە ئىمە؛ چونكە ئىمە لە چىنى نىئەندىن.

ئەو پۇرۇى ئەوئەندە ناپەھەت بووم كە پىيارمدا بە ھەر شىۋەيەك بىت دەبىي بەو كچە بگەم. پۇرۇگار و شەوگار تىپەپىن من ھەر لە نىو داوى غەشقى ئەودا بووم. بەلام بە داخەو ھىچ ھەلىكىم بۆ نەپەخسا. ئەو لەگەل شۇفېرەكى تايىتەي لە مالىكە دەھاتە دەرى و، لەگەل ھەمان شۇفېر دەگەرەيەو. بە شىۋەيەكى روالەتى كىچىكى بەپۇر و پىك و پىك دىار بو، كە ھىچ ھەلسوكەوتىكى ناشىرپىن و نا بەجى لى بەدى ئەدەكرا. ئىتر ويستەم ئەو بىر و خەيالىانە بە تەواوتەي لە بىر خۇم بەرمەو. بەيانييەكى زۆر ساردى زىستان كە بەفر و سەھۇل ھەموو جىگەيەكى زەوى داپۇشى بو. بۆ ئەوئەي بۆ زانكۆ بچەم لە مالىكە ھاتتە دەرى. ھىشتا دنيا ھەر تارىك بو و پىگەيەكى زۆر نەپىبوو كە دەنگى سەيارەكەي زىيام گوى لىبو، پاش ئەو لە پىشتى پىم ھەستەم بە زەبىرىكى بەھىز كىر و چەند مەتر لەولا كەوتتە سەر زەوى. ھىشتا بە پەرۇشەو و پەشۇكاو بووم كە نەم دەزانى چ پوويداۋە. كاتىك كە سەرم ھەلپرى بىنىم كە زىبا و شۇفېرەكەي لە تەنىشتە منن.

شۇفېرەكە زۆر بەترس و نىگەرەننىيەو لى پىسىم: ((كاكە حالت باشە. شىتەكت بەسەر نەھاتوۋە؟)) پاشان دىرەزەي پىدا: ((بىوورە، تارىك بو، ھەرۋەھا جەلكانى تۆش پەش بو، من بە ھىچ شىۋەيەك تۆم نەدىتتەو)) پاشان بن بالى گىرتم بۆ ئەوئەي من لەسەر زەويەكە ھەستىنىتتەو، كاتىك نازارىكى زۆر لە قاچمدا دەرەكەوت. گوتم: ((ۋابزاتم قاچم شكاو، زۆر نازارى ھەيە)). لە ھەمانكاتدا دەنگە دلنشىنەكەي زىبا كەوتە بەر گوىم، كە تا ئەو كاتە نەمىستتەو، كە گوتى: ((خو نەكا شكايتت، كاك پەزا خىرابە. يارمەتى بەد، با ئەو پىاو سواری سەيارە بىكەين و بۆ دەرمانگاپەك، يا نەخۇشخانەيەكى بىەين)).

نىگەرەنى لە روخسارە نازدار و جوانەكەي شەپۇلى دەدا. لە كاتىكدا كە نازارى قاچم فەرامۇش كىرەبو گوتم:

((شتتیک نه بووه، ئیوه برۆن، درهنگتان ده بی. مالی ئیمه نزیکه؛ ده گهریمه وه بۆ ماله وه)).

زیبا که خهریکی کۆکردنه وهی کتیب و مهلزهمه کانی من بوو سهیری کردم و به نارامی گوتی:

- نا کاکه، ئه و قسه چیه؟! سه رتا ده پۆین بۆ درمانگا نه گهر گوتیان شتیک نه بووه بیر و خه یالی ئیمه ش ئاسووده ده بیئت)). سواری سه یاره که بووین، کاتیک سه یاره که دهستی به رویشتن کرد. زیبا سه رگهرمی ئه وه بوو که کتیب و مهلزهمه کام بداته وه، گوتی: ((بووره تۆزیک ته ر بووی)).

- ((کیشیه که نییه)).

- ((تۆ خویندکاری زانکۆیت؟)).

- به ئی.

- کیشیه که نییه ئه گهر لیت بیرسم له چ به شیک ده خوینی؟

- ئه ندازیاری بیناسازی.

- له کام زانکۆی؟

- زانکۆی.....

- ئاواته خوازم که سه ر که وتوو بیئت.

- زۆر سوپاس.

ئیت ئه وه نده رینگه یه ی که مابوو بیدهنگی بالی به سه ردا کیشاین. له دلی خۆمدا هه زاران قسه م هه بوو، به لام هیچ چاره یه کم جگه له بیدهنگی نه بوو.

کاتیک گه یشتینه نه خۆشخانه زیبا له نیو سه یاره که مایه وه و من و شۆفیره که بۆ نیو نه خۆشخانه که چووین. پاش ئه وه ی که به تیشک وینه ی قاجیان گرتم. دوکتۆره که گوتی ئیسکی پیی چه پم درزی داوه و پیویسته ده گه چیی بگرن. له و ماوه یه ی که خهریک بوون پیی منیان ده گه چیی ده گرت، شۆفیره که زیبای گه یانده قوتابخانه و پاشان گه رایه وه و منی بۆ ماله وه برده وه.

رۆژتیک دواتر نزیکه ده وره یه ی نیوه رۆ سه رگهرمی خویندنه وه ی کتیب بووم که زهنگی ده رگا لیدا و پاشان گویم له دهنگی دایکم بوو که به دهنگیکی زۆر بهرز و ریک و پیک ده یگوت: ((فه رموون، ئه زیه تتان کیشا، خۆتان گۆلن)).

له دلمدا هه رایه که به ریا بوو، ئیت توانای دانیشتن و کتیب خویندنه وه م نه ما. کتیبه که م داخست و زۆر به زه جمه ت خۆم گه یانده ته نیشت ده رگا که، له که لیئنی ده رگا دایکی زیبام دیت که به یه که چه پکه گۆلی زۆر جوانه وه له گه ل دایکم بۆ لای ژووری پییشوازی ده رویشتن.

هیشتا چه ند چرکه یه ک تینه په ری بوو، که دایکم به په له بۆ ژووری من هات و به خیرایی ده رگا که ی کرده وه و له کاتیکدا که من هه ر له پشتی ده رگا که بووم و نه م توانیبوو لاجم. ده رگا که زۆر به هیژ، به ر روخسار و لووتم که وت.

دایکم به بیستنی ناله ی من له پشت ده رگا که گوتی: ((خوایه برم، چیت به سه ر هات، ئاخر تۆ له پشت ده رگا چیت ده کرد؟!)).

- هیچ شتیک. ده مه ویست بزاتم کی هاتوه، به لام تۆلی نه گه رایی و منت هه روه ک و ئاگاداری به دیواره وه نووساند.

- ژنی دراوسیکه ی ته نیشتمان هاتوه، ناو و نازناوی بنه ماله که ی چی بوو، له بیرم چۆته وه. دایکی زیبا ده لیم خیرابه، وه ره بۆ به خیر هاتن. دایه من نایم.

- له بهرچی نایه ی ئه و له بهر خاتری تۆ هاتوه. هاتوه تا کو هه والی تۆ پیرسی.

- ئاخر دایه گیان خۆت بلی من چۆن به و سه ر و سیمایه وه بیم.

- بۆ سه ر و سیمات چۆنه، زۆر ریک و پیک و جوانیشه. ته نها پانتۆلیک ده پی بکه و خیرا وه ره.

له کاتیکدا که ئاماژه م بۆ لاقه شکاوه که م کرد و گوتم: ((ئاخر دایه گیان، ده کری بیم بلیی کامه پانتۆل ده به ر ئه و پییه له گه چ گه راوه ده کری؟)).

دایکم خهریکی بیر کردنه وه بوو، خیرا رویشتن و قاته وه رزشی یه که می هیئا و به هه ر جوړه ناخۆشیه که بوو ده به ری کردم. خۆی زووتر بۆ لای دایکی زیبا

رۆيشت و داواي لى كىردم كه هەرچى زووتره بۆ لاي ئەوان بچم. دايكمم دەناسى بۆيه جگه له گوئى رايه لى هيچ چاره يه كى ترم نه بوو. پاش ماوه يه كى كورت كه دارشه قه يه كم له ژيىر بالدا بوو. بۆ به خيىرهاتن رۆيشتم و به سلاويك ئەوانم ناگادار كردهوه كه چوممه ته ژووره وه. دايكى زيبا لهو كاتهى خهريك بوو له بهرم هه لدهستا گوئى: ((بۆچى تۆ زه جمهتت كيشا و هاتى، بۆ تۆ زۆر ناخۆشه، پيويسته ئيستا پشوو بدهى)).

- كيشه يه كى نيبه، فەرموو دانيشه، ئەزىهتت كيشا.

- دويني كاتيك كاك رەزا به سەر هاتى قاچه كەى تۆى بۆ گيىرامه وه، ئەوه نده نيگه ران بووم كه باسى ناكريىت. دەمه ويست هەر دوينيى بيم بۆ سەردانتان، بەلام گوتم له وانەيه ئەزىهتتان بدهم. ئەمه بوو كه ئەمە پۆ هاتم.

- گه وريهت نواند. به هەر حال كاك رەزاش دوينيى زۆر ئەزىهتتى كيشا. له لايەن منوه سوپاسى كاك رەزا بكه.

- ئەم قسانه چييه. هه مووى تاوانى رەزا بووه. ئيىوه زۆر گه وريهتتان كرد كه گويتان نه دايه ئەم باسه و شكايهتتان له لاي پۆليس نه كرد.

- شكايهت بۆچى؟ هه رچۆنيك بيىت شت هەر روودهات، دوكتۆريش گوئى به يهك دوو ههفته پشودان، قاچت به تهواوهتى چاك دهبيته وه.

- ئيتر دهبيى تۆ ببورى؛ چونكه تۆ له دەرسه كانيشت دواكهوتى. زيبا دهىگوت تۆ خوئندكارى زانكۆيت.

دايكم تا ئەو كاته بيىدەنگ بوو بوو. ئيتر رپيگه ي جوابدانه وهى به من نه دا. له كاتيكدا كه زه رده خه نهى رازيىبوني له سەر ليىوه كان بوو. به قه و گوئى: به لى، ئەندازيارى بيناسازى ده خوئنى. يه كه مى پۆله كه يه تى.

لهو قسه يه ي كه دايكم له ئاخردا كردى، ئيمانم له كه له دا نه ما، له سه رخۆ رووم له دايكم كرد و گوتم: ((دايه گيان خو زانكو قوتابخانه نيبه كه قوتابى يه كه مى هه بيىت)).

- باشه مه گه ر نمره كانى تۆ له نمره ي هه موو قوتابىيه كان به رزتر نين؟!))، ((تهدى باشه دهرس به قوتابىيه كانى ديكه ناليني؟!)) رووى له دايكى زيباش كرد و گوئى: ((خانم ده زانى. هاو رپيه كانى ده لىن هه نديك جار هه تا مامۆستايه كانيشى پرسيار لهو ده كه ن)).

- دايه گيان، مامۆستايه كان له گه ل من پايىز ده كه ن.

- باشه چ جياوازيه كى هه يه. خانم، شه هريار كاتيك به شدارى كۆنكۆرى كرد له به شى بيركاريدا له سه راسه رى ولات يه كه م بوو.

له كاتيكدا ده رسام زۆر قسه كردنى دايكم، دايكى زيبا بيى تاقهت و بيى كه يف بكات. بۆيه هه ولما باسه كه بگۆرم:

- دايه گيان، خانم.... له بيرم چۆته وه، نيوى بنه ماله كه ي ئيىوه چييه! دايكى زيبا به قايم گوئى: ((من فەره هه ندم)).

- به لى دايه گيان، خانم فەره هه مند بۆ ئەوه نه هاتوته ئيىره تاكو دەرپاره ي ئەم باسانه قسه بكه ن.

له كاتيكدا كه دايكى زيبا خه نده يه ك هاته سه ر لىوانى، گوئى: ((ئاواته خوازم كه سه ركه وتوو بيىت، وا ديته پيش چاو كه تۆ كورتيكى زۆر چالاك بيىت، چونكه هه م دهرس ده خوئنى و هه م دهرس به خه لك ده لىيت.

- پاش ته واربوونى خوئندنت نيازت هه يه چ كاريك بكه ي؟

- ده مه ويىت بۆ كۆرسىكى ديكه بخوئيم.

- دايكم خيىرا له جيى خوئى رابوو، قسه كانى به من بىرى و گوئى: ((كۆرسى ديكه، واتا دوكتۆرا)).

- يه عنى تۆ ئيستا خوئندكارى ماجستىرى؟

- به لى.

- زۆر باشه خوئندنه كهت به رزه. ان شاء الله له هه موو قوتاغه كانى ژياتان سه ركه وتووبن)). لهو كاته دا سه يريكى سه عاته كه ي كرد و گوئى: ((واي، زۆر دره نگم كرد. ئيتر من ده بيى بۆم، زۆر زه جمه تم دان!)).

- تۆ تازه هەر هاتوویت. له لاما ن بینهوه با نیوه پۆ له خزمهت جه نابتاندا بین.

- زۆر سوپاس، ویستم بۆ داوای لیبووردن و چاو پییکهوتنی ئیوه بیمه خزمهتتان.

کاتی ئیوهشم گرت. ئیستا فهرههمه ند دیتهوه ئارهزوو ناکات کهس له نان خواردن دواکهویت. باشه به روخسهتی ئیوه، ان شاء الله بهزووی چاک دهبیتهوه، نهگهر کیشهیهکت هاته پیش یه کسه دهی ئیمه له کیشه که ئاگادار بکهیتهوه.

پاش خواحافیزی، دایکی زیبا رویشته و منیش له نیو فکر و خه یالاتی خۆمدا غهرق بووم. سێ ههفته دواتر لاقمیان له کهچ دههینا، رۆژی دواتر کاتیک که له زانکۆ گهرامهوه. دایکم گوتی: نه مپۆ خانمی فهرههمه ند بهیانی زوو هاته مائی ئیمه و به تکا و پارانهوهیهکی زۆر، ئیمه دهعهوت کرد، که سهبهی شهو بۆ نانی ئیواره بۆ مائی ئهوان بیچن. بهلام دایکم دهعهوتی نان خواردنی ئیواره ی رتهکردبووه و گوتبووی پاش نان خواردنی ئیواره بۆ مالتان دین. ئیت هه موو بیر و هۆشم ههر له لای میوانیهیه کهی شهوی داهاتوو بو. ههرا و هوریایهکی زۆر له دهرووندا دهستی پی کردبوو. شهو تا بهیانی خهوه نهچوهه چاوه کاتم، بهیانی زوو بۆ کرینی جلویهرگ بۆ دهروه رویشته. ناچار بووم یهک دوو سهعات له نیو شهقامهکان هات و چۆ بکهه تارهکو دوکانهکان دهکرینهوه. له کۆتاییدا جلویهرگیکی گونجاوم کړی. پاشان بۆ ئارایشگا رویشته و سههرو و روخساری خۆم ریکخست، کاتیک گهیشتمهوه مائی، دایکم دهرگای لی کردمهوه، سهههتا رویشته هه ندیک تهسپهندی له مهقالهیه کدا کرده دوو کهل و، پاشان خۆی بهقوربان و سهدهقه کردم!

ئهو ماوهیه زۆر به ناخۆشی کاتم لی تیپه پ بوو. ههر وهک ئهوهی که سانیه ژمیتر و دهقه ژمیتری سهعاته که خهویان لی کهوتیبت و له جیگه ی خویان نه جووین.

دایکم ئهو ئیوارهیه له هه موو رۆژیک زووتر، نانی حازر کرد. بهلام من هیچ ئارهزویهکی نان خواردنم نه بوو. پاروه نانهکان وهک شهوهی که له ئاسن دروست کرابن، له گهرووم نه دهچوونه خوارن. له بهر خاتری دایکم بۆ شهوهی که تووره نه بیته، چهنده کهوچکیکم خوارد. به شیوهیه که وهسواس ببووم که ههستم دهکرد له یهک

جیگهش ناتوانم سههرو و ئۆقره بگرم. بۆ گول کرپن له مالهوه چوومه دهوی و، له دوکانیکی گولفرۆشی چهپکه گولیکی سوورم کړی. بیشت له کتیبیکدا خویندبوومهوه که گولێ سوور نیشانهی عه شقی ئاگرینه.

خاوهنی گولفرۆشییه که، چهپکه گولیکی سووری جوانی به دهستهوه گرت و ویسی دام. پارهی گوله کاتم پی داو بۆ مالهوه گهرامهوه. کاتیک گهیشتمهوه مائی دایکم له مالهوه ناماده بوو، که سهیری دایکم کرد، دایکم له گه ل دایکی زیبا بهراورد کرد. له گه ل شهوشدا که دایکم جوان بوو، بهلام له چاو ته مه نه کهی زۆر پیر دههاته بهرچاوان. بهلام دایکی زیبا له چاو ته مه نه کهی زۆر بچووکتر دههاته بهرچاو. چونکه ئهو له کیشهکانی ژیان بۆ ئاگا بوو و، ههردهم له خۆشی و دهوله مه ندیدا ژیا بوو. بهلام دایکی من ههر له ته مه نی گهنجیدا، ههم باروک بوو ههم دایک. باروک مامۆستای قوتابخانهیهکی ناوهندی بوو، هیشتا ته مه نی نه گهیشتهوه چل سالی که به هۆی جهلدهی دلوه کۆچی دوابی کردبوو، دایکی به سێ مندالهوه؛ دوو کچی ١٥ و ١٣ ساله و کورپکی ١٠ سالانه، به ته نیا به جیهیشتبوو. ئیستا پاش ١٤ سال دوو خوشکه کهم شوویان کردوه و له شارستان دهژین و من و دایکم به ته نیا ماوینهوه و ژیان دههینه سههرو.

له دهنگی دایکم هاتمهوه هۆش خۆم، گهیشته نه نزیک دهرگای ههوشه ی مائی زیبا، ههر که له دهرگاماندا، پیاویکی ته مه ن مام ناوه ند به به خیرهاتنیکی گهرم و گور دهرگاکه ی لی کردینهوه و، دواي داخستنی دهرگاکه بو ژووریک چوو که له ته نیشته دهرگاکه بوو.

تاکو ئیستا هیچ خانویه کم بهو جوانیه نه بیینی بوو له نیوان دهرگای چوونه ژوورهوه و دهرگای سههروکی خانوه که به شیوهی تاجیکی گهوره ی مه پمه رین بهر چاو دهکوت، ئهو دوو دهرگایه زۆر له یه کترهوه دوور بوون، که ریکه ی نیوانیان به کاشی و چیمه ن پارزا بۆوه و له ههردوو لاکه ی درهختی بهرزی وهک سنه بهر و کاژ و سههرو و، ههروه ها گلۆپی رهنگاره ننگ، که شیوهیهکی جوانیان به پارهوی چوونه ژوورهوه به خشی

بوو، به دی ده کران. بونی ئەو گولە جوړاو جوړانە ی که لەم هوشه یه دا بوون، ده ماغی ئیتمه یان پرکرد بوو. کاتیک گه یشتینه نیوه راستی پاره ده که، سوورانه وه یه کی شیوه ئەنگوستیله ییمان بینی، که ئەو به شە ی نقیمی ئەنگوستیله که ی لی بوو پر له ئاو بوو، به وینه دانوه ی مانگ و ئەستیره کان له نیو ئاوه که، هه زاران جار جوانتری کردبوو.

به دیتنی ئەم هه موو جوانیه، له ناخی خۆمدا هه ستم به بچووکی و خۆ به کهم زانین ده کرد. له دلای خۆمدا ده مگوت: خۆزگه هه رگیز پیم نه خستبایه ئەو ماله. کاتیک که له ده رگای چوونه ژووره وه نزیك بوینه وه، دایک و باوکی زیبا چاوه وروانمان بوون، زۆر به گه رمی پشوازیان کردین و بردیانین بۆ لای هۆلیکی زۆر گه وره و جوان. هه موو بیناکه به به ردی مه رمه ری سپی داپۆشرا بوو. له هه ندیک جینگه به فه رشی زۆر جوان و گران به ها روپۆش کرابوو. له جینگه جینگه هۆله که کورسی و قه نه فه ی گران به ها به فه خر و خۆ به گه وره زانینه وه له سه ر زه ی دانرا بوون. دیواره کانی به گه چی مۆدێرن گه چکاری کرابوون، له نیوه راستی دیواره کان تابلوی گه وره هه لۆاسرا بوون، که قسه یان ده رباره ی به سه ر هات و ژیاننامه ی مرقه کان و بوونه وه ری دیکه ده کرد. له هیندیک لاره، په یکه ری رووت و نیوه رووت، به شیوه یه ک که له و کاره ناره وایه ی خۆیان هیچ کات ماندوو نه ده بوون، خۆیان ده نواند.

له هه موو جینگه یه ک جوانی و هونه ر شه پۆلی ده دا. به لām ئەو جوانی و هونه ره بۆ من زۆر مایه ی رق لیبوونه وه بوو و، ناخۆش ده هاته به رچاوم. به جۆریک هه موو نه وانه ده ستیان له نیو ده ستی به کتر نابوو بۆ ئەوه ی هه سستی خۆ به کهم زانین له ده ماره کانی مندا بچوولینن.

باوکی زیبا داوای لی کردین له سه ر قه نه فه یه ک دانیشین و، بۆ خۆشی دانیش. ئەو پیاریکی به هه یکه ل و به هیز ده هاته به ر چاو. په رنگ و روخساریکی شیرینی هه بوو، به لām که مینک به پۆزه وه قسه ی ده کرد.

پاش ماوه یه کی کورت زیبا و دایکیشی هاتن له لای ئیتمه دانیشتن. سلاو و چاک و چۆنیه کی کورتمان پینکه وه کرت. پاش ئەوه من بۆ چرکه یه کیش چاوم له زیبا نه کرد؛

واته: چاوم له ولایه هه ر نه کرد که ئەوی لی دانیشتبوو. باوک و دایکی زیبا هه ولیان ده دا بارو دۆخیکی گونجاو و گه رم له دانیشتنه که مان دروست بکه ن، به لām من و دایکم به شیوه یه ک نه فه س له سینگماندا به ند ببوو که جگه له وه لāmی کورت و شه رم، چیترمان نه ده گوت. پاش خزمه تکردن و رویشتنی خزمه تکاره که، باوکی زیبا بۆ ئەوه ی که من له و بیده نگییه و شه رمکردنه بپنیتته ده ری، گوتی: باشه کاک شه هریار، بپیه که ت چۆنه، ئیتر کیشیه کی دیت بۆ نه هاتۆته پیشی.

- نا، ئیستا ورده ورده ده توام به ئاسوده یی پتی برۆم.

- دووباره هه ولبده که زۆر فشاری نه خه یه سه ری.

- به لی نابۆ زۆر فشاری بجه مه سه ر.

- هه ر به راست خیزانم ده یگوت که ئیوه خویندکاری زانکۆن، خویندکاری ماجیستیرن.

- به لی.

- به سه لامه تی که ی ته واری ده که ی؟

- ئەمه کۆرسی کۆتاییمه، له کۆتایی وه رزی به هار ته واری ده که م؛ واتا پاش پینج مانگی دیکه.

- ان شاء الله چ کاتیک ده چپیه بواری کارکردنه وه؟

- به خوا نیازم هه یه بۆ دوکتۆرا بچوینم.

- کاتیک به سه لامه تی دوکتۆرا که شت وه رگرت، چ کاره ده بی؟

- ئەو کات بۆ مامۆستایه تی زانکۆ هه ولده دم.

- باشه ئەو کاته پاره و موچه ی تۆ چه نده یه؟

- نازانم. تاکو ئیستا بیرم لی نه کردۆته وه، بۆ من زۆر گرنگ نییه.

- هه ست ناکه ی له جینگه ی ئەو هه موو ده رس خویندنه وه و ته مه ن به فه رۆدانه،

به و بروانامه ی ئەندازیاریه ت باشت ده توانی کار بکه ی و پاره یه کی باشیش به ده ست بپنی؟ پاشان که رووی له هه مووان کرد، درێژه ی به قسه کانیدا: وه لا ئەو

ئەندازىبارەى كە سەرپەرشتى بىناكەى منى كوردبوو، لە ھەر بەشىكى بىناكە پارەيەكى لە من وەردەگرت، ئىستا سەرمايەيەكى گەورەى بۆ خۆى دروست كرددووە. واتە بەو چوار سالەى دەرس خۆيندەى بەبى ھىچ پارە و پولىك ھاتووە، ئىستا بە تەواوەتى بۆتە پارە دار.

ھەلبەت بە ھەلە لىم تىنەگەى من رېگر نىم لە دەرس خۆيندن و خۆيندەوہ. من لەگەل خۆيندن زۆر ھاو رام، بەلام كاتىك كە مەوۆ بتوانىت بە ھەردوو كيان بگات ھەم دەرس و ھەم سەرمايە، بۆچى كاتى خۆى بەفەرۆ بەدات؟

لە دلى خۆمدا گوتم مەوۆ كاتىك بۆ نىو مالى وا دەچىت، بىر دەكاتەوہ كە خاوەنەكەى لەگەل ئىمە چەند جىاوازى ھەيە. چەندە گەورە و بە كەسايەتییە، بەلام كاتىك دوو قسە دەكات، ئەو كات بۆت دەردەكەووت كە ئەم كەلوپەلە گرانبەھا و پروكەشانە، كەسايەتییەكى درۆيان بەو خاوەن مالى بەخشىوہ.

ھەر لەو كاتەدا ھەستم كرد كە دەرووبەرەكەم ھەموويان بىدەنگ بوو بوون. يەكسەر بە بىرم كەوتەوہ كە كاك فەرەھمەند چاوەروانى وەلامى منە. بە پىكەننەوہ گوتم:

- قسەكانى تۆ ھەموويان راستن. دەتوانىت بەو پروانامەى ئەندازىبارى سەرورەت و سامانىكى باش كۆبكرىتەوہ. بەلام ئەمە كاتىك دەكرىت كە خاوەنى پروانامەكە بىر لە پارە بكاتەوہ. بەلام من بە شەخسى خۆم چىژ لە دەرس خۆيندن وەردەگرم. بۆ من بەدەست ھىنانى پلە و پايەى زانستى گرنكى ھەيە و، بۆ ئەندازىبارەكەى ئىوہش بەدەست ھىنانى پارە و پول جىگەى بايەخە.

لە ھەمانكاتىشدا من تازە تەمەم ۲۴ سالە. كاتىك دوكتۆراكەشم وەرگرت ئەو كات دەم بە ۲۶ سال، وا ھەست دەكەم بە ۲۶ سال تەمەن دەتوانىت بچىتە نىو بازارى كار و پارەيەكى باشىش پەيدا بكەيت.

- بۆ نمونە كاتىك تۆ پروانامەى دوكتۆراكەت وەرگرت، دەچى سەرپەرشتى كارى بىناسازى يان كارى تر دەكەيت؟

لە كاتىكدا كە بە قسەكانى كاك فەرەھمەند پىكەننەم گرتبوو و، ھەولم دەدا كە خۆم كۆنترۆل بكەم، گوتم:

- نا، قوربان، ئەو كاتە كە مەبەستم بىت بىمەپارەدار، خۆيندكارى تايبەتى دەگرم و سەعاتى ۱۰ يان ۱۲ ھەزار تەمەنيان لى وەردەگرم و دەرسیان پى دەلیم.

باوكى زىبا لەو كاتەدا پىدەكەنى. رووى لە نامادەبووان كرد و گوتى: باشە ئەوہش بۆچوونىكىتەرە. خانى فەرەھمەند رووى لە مەردەكەى كرد و گوتى: جەنابى فەرەھمەند، ھەموو كەسيك وەك تۆ بىر لە پارە ناكاتەوہ. جەنابى فەرەھمەندىش باسەكەى زۆر بە جددى وەرگرت و گوتى: باشترىن شت لە ژياندا پارەيە. رووى لە من كرد و گوتى: وانىيە كاكە؟ منىش لە وەلامدا گوتم:

بەخوا چى بلیم و، خەرىكى تىك وەردانى چايەكەم بووم كە نزيك بوو سارد بىتتەوہ. كاتىك كاك فەرەھمەند رووى لە من كرد و گوتى:

- كاك شەھريار، تۆ ئىستا دەرسى تايبەتى دەلېتتەوہ؟

- نەخىر، ھەندىك جار دەرس بە ھاورپىيان و ناسياوان دەلیم و يارمەتبان دەدەم و، ئەگەر كىشەيەكيان ھەبىت، بۆيان چارەسەر دەكەم. بەلام دەرسى تايبەتى، نا.

جەنابى فەرەھمەند كەمىك راوہستا و منگە منگىكى كرد و بە منى گوت: وەللا كاك شەھريار، من لە بەرانبەر بنەمالەكەم زۆر دەمارگىرم، مۆلەت نادەم كە ھىچ پىاويكى گەنج ھاتوچۆى مالى ئىمە بكات. بەلام خىزانم پاش دىتنى ئىوہ زۆر بە باشى باسى تۆى بۆ كردم و، ئىستاش كە من تۆم بىنى راستى قسەكانى خىزانم بۆ دەرکوت. تۆ گەنجىكى بە ئەدەب و باش و رىك و پىك دىتتە بەرچاوە.

دەمەويست تكات لى بكەم ئەگەر كاتت ھەبى كەمىك دەرس بە كچەكەم بلېى و يارمەتییى بەدى. ھەلبەت تاوہكو ئىستا مامۆستاي زۆرمان بۆ گرتووە. ھەتا مامۆستاي قوتابخانەكەى خۆشى، بەلام لە رووى فېرەبوونەوہ ھىچ سەرکەوتنى بە دەست نەھىناوە. بەلام وابىر نەكەيەوہ كە زىبا ھۆشى كەمە، زۆر زىرەكەيشە، بەلام باش نازانين كىشەكەى لە كوئىيە.

له بهر شهوی بوو بوومه جیگه‌ی رهامه‌ندیی خانم و جه‌نابی کاک فوره‌همه‌ند،
نوقمی شادی و خوشی بوو بووم و گوتم:

- هه‌لبه‌ته دیاره که زۆر کچیکی به هۆشه. بهم بیره سه‌رمابه‌دارییه‌ی که جه‌نابت
هه‌یه‌تی هه‌تمه‌ن کچه‌که‌تان زۆر وریایه، به‌لام باشه، وا هه‌ست ناکه‌م که له
مامۆستاکانی دی سه‌رکه‌وتوتر بم، به‌لام نه‌گهر ئیوه بتانه‌ویتی، من قسه‌یه‌کم نییه.
- به‌قسه‌ی فروزان، (مه‌به‌ستم خیزانه) تو بیرت گه‌نجانتر و کراوه‌تره. له‌وانه‌یه
تو بتوانیت زیاتر یارمه‌تی بده‌یت. جگه له‌وه‌ش هه‌تا نرخ‌ی سه‌عاتیکی دهرس
گوتنه‌وه‌که‌ت به ۱۰ تا ۱۲ هه‌زار تمه‌ن نه‌گه‌یشته‌وه با ئیمه سوود له‌وه‌له وه‌رگرین.
له‌و کاته‌دا هه‌موومان پێکه‌نین و من به جه‌نابی فوره‌همه‌ندم گوتم:

- کاک فوره‌همه‌ند! من ته‌نها له‌بهر خاتری ناسیاوه‌تی ته‌م کاره‌م قبول کرد. چه‌ند
پۆژیک بو چاره‌سه‌رکردنی کیشه‌ی کچه به‌ریزه‌که‌تان دیم. به‌لام تکایه حسابی سه‌عات
و پاره له‌ ئارادا نه‌بێ.

- ته‌مه نابی، تو کاتی خۆت به‌فیرۆ دده‌یت. نه‌گهر من زانییام به‌م شیوه‌یه
هه‌رگیز نه‌و پێش‌نیازه‌م نه‌ده‌کرد.

- نا، کاک فوره‌همه‌ند ئیدی به جه‌نابتام گوتم که من دهرسی تایبه‌تی نالیمه‌وه
و، ته‌مه ته‌نها له‌بهر ناسیاوه‌تییه.

پاش چه‌ند قسه‌یه‌کی کورتی دیکه میوانییه‌که ته‌واو بوو و ئیمه بو مالله‌وه
گه‌راینه‌وه. نه‌و شه‌وه بو من شه‌ویکی خه‌یالی و دلگیر بوو. هه‌ستی رازی بوون و
خۆشحالی سه‌راپای له‌شمی داگرتبوو. تا چه‌ند سه‌عاتیک به‌ تپپه‌رپوونی چرکه به
چرکه‌ی نه‌و شه‌وه سه‌ر قال بووم. هه‌ولم دده‌ا وینه‌ی پوخساری زیبا بینه‌ به‌ر چاوی
خۆم و وه‌ک په‌یکه‌ریک راییگرم، که چه‌ند پوخساریکی پاک و ئارامی هه‌بوو.

پۆژی ئاینده من ده‌وامم نه‌بوو تازه له‌ خه‌وه هه‌ستا بووم که زه‌نگی ته‌له‌فۆن لێیدا،
خۆم ده‌سکی ته‌له‌فۆنه‌کم هه‌لگرت، دایکی زیبا بوو. پاش سه‌لام و هه‌والا پرسین،
پرسیاری کرد که من که‌ی کاتم هه‌یه تا بو دهرس گوتنه‌وه بو مالیان بچم. منیش

گوتم نه‌مپۆر هه‌یج کاریکم نییه هه‌موو کاتیک ده‌توانم بپم و، هه‌ر کاتیک که خۆتان
بتانه‌ویتی، ناماده‌م. دایکی زیبا سه‌عات ۴ ی دوا‌ی نیوه‌پۆی دیاری کرد. چاره‌گیکی
مابوو بو چوار که من له مالی نه‌وان ناماده‌بووم. حاله‌تیکی تایبه‌تیم هه‌بوو، حاله‌تی
نیوان ده‌کوته‌ی و هاوارکردن، کاتیک زه‌نگی دهرگام لێدا هه‌مان ده‌رگه‌وانی دوینی
شه‌وه دهرگای لێ کردمه‌وه. نه‌مپۆر باغه‌که زۆر جوانتر له‌ دوینی شه‌وه ده‌هاته به‌رچاو.
گه‌یشتمه بینا سه‌ره‌کییه‌که. خانمی فوره‌همه‌ند بو پێشوازییم هات و پاش شه‌وه‌ی به
سه‌راسمی سه‌لام و هه‌والپرسی لێ کردم، لێی پرسیم:

- کاک شه‌هریار، تو پیت خۆشه له کوئی دهرس به زیبا بلینی؟ مامۆستاکانی
پێشتری زیبا هه‌موویان ده‌چونه زووره‌که‌ی زیبا و، پاشان به‌ ده‌نگیکی نزم و ئارام
گوتم: به‌لام نه‌وان هه‌موویان ئافره‌ت بوون. به‌ په‌له چاویکم له ده‌روبه‌ری خۆم کرد،
ناماژه‌م بو میتری نان خواردنی نیوه‌پۆ کرد و گوتم:

- نه‌گهر پوخسه‌ت بده‌ی، هه‌ر له‌سه‌ر نه‌و میزه داده‌نیشین، وا هه‌ست ده‌که‌م
باش پیت.

- به‌لێ، باشه، هه‌رچۆنیک هه‌زت لێیه... به‌لام کاک شه‌هریار، نه‌گهر منتان
له‌لام، کیشه‌یه‌که هه‌یه؟

- نا هه‌یج کیشه‌یه‌که نییه، خانمی فوره‌همه‌ند، منیش زۆر سوپاسگوزار ده‌م.

- که‌واته، ببوره، من ده‌چم زیبا بانگ ده‌که‌م.

پاش رۆیشتنی خانمی فوره‌همه‌ند، خزمه‌تکاره‌که شه‌ربه‌ت و شیرینی و میوه‌ی
هینا. دلتم که‌وتبووه ته‌په‌ته‌پ و، له‌شم گه‌رم داها‌توو و، چاوه‌پروانی، سه‌راسه‌ری
گیانی داگرتبوو. سه‌ره‌نجام زیبا له‌گه‌ل دایکی هاتن. چه‌نده له‌ یه‌که ده‌چوون و، له
هه‌مانکاتدا چه‌نده له‌ یه‌کتری جیاواز ده‌هاتنه به‌رچاو. لیک چوون له‌ رووی جوانی
پوخسار، و جیاوازی له‌ شیوازی جل پۆشین و هه‌لسوکه‌وت. دایکی زیبا هه‌یج کات
هه‌ولێ نه‌ده‌دا بو داپۆشینی له‌ش و لار و پرچه‌کانی، هه‌موو کاتیک جل‌به‌رگی نیوه
کراوه‌ی ده‌بهر ده‌کرد و، مووه‌کانی به‌رده‌وام ئارایشت کرابوون و هه‌یج کات سه‌رپۆشی

به تەواوی لەسەر نەبوو، هەرۆهە تۆزێك بە ناز و مەكرهوه قسەى دەكرد. بەلام زىبا هەموو كاتێك جلۆبەرگى رێك و پێكى دەپۆشى و، سەرپۆشێكى حەريرى بچووكيشى لەسەر دەنا كه له پەنگى جلهكانى بوو. دوێنى شەو جلۆبەرگى شين و سەرپۆشى حەريرى شينى پۆشيبوو و، ئەمڕۆ جلۆبەرگى سورى جوانى دەبەر بوو لهگەڵ سەرپۆشێكى حەريرى سورا، كه پەنگدانەوهى پەنگى سورا له كۆلمەكانى، جوانييهكەى دوو هینده كۆرەبوو. پاش سلاو و هەواڵ پەرسين، راوەستام بە باش نەزانى. ئەو كۆتیبەى كه لهگەڵ خۆمدا بەرەبووم كۆرەبوو. له زىبام پەرسى: تۆ له كۆپى ئەم كۆتیبە كۆشەت هەيه و تێناگەى تاكو من بۆت شىكار بكەم و پیت بلیم؟! ئەویش بە شىوێهەكى راستگۆيانەى تايبهتى و بە كەمىك شەرمهوه گوتى: من لەم كۆتیبە هەيچ شىك تێناگەم. واتە له سەرەتای كۆتیبە تا كۆتايى كۆشەم هەيه.

كۆتیبەكەم داخست و بە شىكاركردن و باسكردنى ياسا بنەپەتیبەكانى جەبر و بىكارى سەرگەرم بووم و، ئەویش هەموو لەشى بوو بوو به گۆي. پاش هەر شىكار كۆرەك كۆمەلێك پەرسىم دەدايه تاكو حەليان بكات. هەستى رالېبونيم هەست پى دەكرد. چەند سەعاتێك تێپەريبوو، بەلام من هەرگيز ناگام له تێپەرينى كات نەبوو. خانم فەرەهەمەند سەرەتا بە زەوقهوه چاوى لەو پەرسىيارانە دەكرد كه كچهكەى شىكارى دەكردن. بەلام پاشان شوێنەوارى ماندوو بوون بە شىوێهەكى تەواو له روخسارى ديار بوو. لەبەر خاترى ئەوهى كه نەكا زىبا ماندوو بووبێت. ئەوهنده دەرسەى كه مابوو وازم لى هینا بۆ رۆژێكى دى و، ئەو كاتەم ديارىكرد كه مابوو تاوهكو تاقىكردنەوهكانى كۆتايى دیت و، بەرنامەم بۆ دارشت و خۆم نامادهكرد كه خواحافيزى بكەم. خانم فەرەهەمەند وەك ئەوهى كه پەرسىيارى گەنگى بە مېشكدا هاتبى، پەرسى:

- بە راست، كاك شەهريار، هەميشە دەمەوتت له تۆيان له داىكت نازناوى بنەمالهكەتان پەرسىم، بەلام له بېرم دەچیتەوه پیتان بلیم. ئەگەر راستىت دەوى من هەرگيز ئارەزوو ناكەم بە نىوى بچووكهوه كهس بانگ بكەم هەرچەند كه جەنابت

نىوىكى جوانت هەيه. پيش ئەوهى كه من وەلامى خانم فەرەهەمەند بەدەمەوه زىبا گوتى: جەنابى پەفيعى.

من و خانم فەرەهەمەند هەردووكمان سەيرى زىبامان كرد. زىبا كه له سەير كردنەكەى من تىگەيشت بەكسەر سەرى نەوى كرد. خانم فەرەهەمەند بە سەرسۆرمانهوه پەرسى: زىبا تۆ له كۆي دەزانى كه نازناوى ئەمان، پەفيعيه؟

- ئەو رۆژەى كه سەيارهكه له كاك پەفيعيدا من كۆتیب و مەلزەمەكانىم له سەر زەوييهكه كۆكردەوه و كه سەيرىم كرد له بەرگى كۆتیب و دەفتەرەكانى نووسراوو.

قسەكانى زىبا سەراپاى گيانى پراو پراو له شادى كرد. لەوهى كه ئەو ناوى بنەمالهكەى تىمەى لەبەر كۆرەبوو كه يەم بەخۆم دەهات. پاشان خواحافيزىم كرد و رۆيشتم. ئەوان تاكو نزيك باغەكه لهگەڵم هاتن. هيشتا بە تەواوتى دوور نەكەوتبوومهوه كه گويم له دهنكى خانم فەرەهەمەند بوو كه دەيگوت: زىبا چۆن بوو؟ هەيچ تىگەيشتى؟ جياوازي لهگەڵ مامۆستاكانى پيشيت هەيه؟

زىبایش بە خۆشيبهوه گوتى: دايه، زۆر باش بوو. زۆر بەجوانى دەرسەكەى پى گۆتم. پەرسىيارهكەلێك كه من ئەو هەمووه لىيان دەترسام، بە شىوێهەك دەرسى پى گۆتم كه شىكاركردنيان وەك ئاو خواردنەوهيه، تاكو تىستا بىكارىم بەم شىوێهە ناسان نەهاتۆته بەرچاو.

- كهواتە تۆ رازيت.

- بەلى دايه ئەگەر بەم شىوێهە بروت و ابزاتم له هەموو تاقىكردنەوهكانم دەردەچم.

ئەو رۆژە هەستم دەكرد كه هەموو دەرگاكانى خۆشبهختى بە روومدا كراونەتەوه.

چەندىن رۆژ له دەرس پى گوتنى زىبا تێپەريبوو. كاتێك رۆژێكىيان بۆ دەرس گوتنەوه بۆ مالىيان چووم، جياواز له رۆژانى رابردوو، خانم فەرەهەمەند له لامان ناماده نەبوو. زۆر هەستم بە ناسوودەبى و خۆشحالى دەكرد، هەولمدا لەم هەله سوود وەرگرم و، ئەگەر بۆ چەند چركەيه كيش بىت، سەرى قسەكه لهگەڵ زىبا بكەمەوه، رووم له زىبا كرد و گۆتم: بۆچى داىكت ئەمڕۆ نامادهى دەرس گوتنەوهكه نىيه. بە نامادەبوونى راهاتبووم؟

- ئەمەردۆ دايكەم ميوانى ھەيە و، ھەرىەم بۆنەيەشەو دەيەوئەت كەلوپەلەي
 خەمەتكرەندى ميوانى ئامادە بكات

- بروناكەم دايكتان كارتيكى زۆر بكات؟ چونكە ئەو خەمەتكارتيكى زۆرى لەبەر
 دەست دايە؟!

- نا، بەلام كاتيەك دايە ميوانى ھەيە زۆر ھەلدەچيەت و توورە دەبيەت و، بۆيەش
 ھەرگيز ناتوانيەت لە جيەگەيەك دابنيشەت.

دەنگى پيئەكەنى خانم فەرەھمەند منى راجلەكاند، خيرا گوتم: كەواتە كە بەم
 شيوەيەيە، باشترە بچينەو ھەر دەرسە كەمان. تۆ نامادەيت:

- بەلەن، لەو كاتەدا دەنگى خانم فەرەھمەند كەوتە بەرگوي:

- سالو، كاك رەفيەي، ھەوات چۆنە؟

- سالو، زۆر سوپاس، ئيوە چۆن؟

- زۆر سوپاس باشم. ببورە من ئەمەردۆ ناتوانم لە لاي ئيوە ئامادەبم؛ چونكە
 ميوانم ھەيە. تەنھا دەمەويست تەكايەكتان لى بەكەم ھەلبەت ئەگەر لە لاتان
 سەخت نەبيەت.

- بە سەرچاو، ھەر كارتيەك بيەت، لە خەمەتدام.

- لە گەورەيى خۆتانە، تەنھا ئەو دەم دەويست، ئەگەر بكرەت ئەمەردۆ تۆزيەك زووتر
 دەرسەكە تەواو بكەن. بۆ نمونە سەعات شەش تەواو بكەن و، دەبى ببوورى لەبەر
 خاترى ميوانەكان ئەو دەليەم.

- تەكادەكەم، كيشەيەك نيبە ئەمەردۆ سەعات شەش كۆتايى بە دەرس دەھيەن.

بەلام دەرسى داھاتو، سەعاتيەك دەرسى زيادە دەليينەو. ئەگەر بەم شيوەش نەبيەت
 ناتوانين ھەموو كتيبەكە تەواو بكەين.

- يەك دنيا سوپاس، ئوميدەوارم بتوانين قەرەبووى بكەينەو، پيش شەوئەي
 وەلاميشى بدەمەو، بەخيراى رۆيشت. سەعات شەش كۆتاييمان بە دەرس ھيئا و،
 خۆم بۆ رۆيشت ئامادە كرد. وەكو ھەموو رۆژانى پيشوو زيبا و دايكى تا باغەكە

لەگەلم ھاتن. ھيشتا خواحافيزيەم نەكردبوو، كە دەروازەي باغەكە كرايەو و دوو
 سەيارەي ماسديسى بەرزترين مۆديەل؛ يەكى سىپى و ئەوى دى رەش، بە پەلە ھاتنە
 ئيو باغەكە.

خانم فەرەھمەند زۆر دەستەوەستان بە زيباي گوت: زيبا زووكە برۆ بۆ ژوورەكەت و
 جلەكانت بگۆرە، لە كاتيەكدا كە لەگەل خۆيدا قسەي دەكرد، گوتى: ئاخىر بۆچى
 ئەوئەندە زوو ھاتن. ناخ لە دەستى ئەم نازريە! دەليى بە ھەوت مانگى لە دايەك
 بوو. ھەموو كات لە كارەكانيدا پەلە دەكات.

كاتيەك سەيارەكان راوەستان، دەرگاي لاي شوڤيرەكە كرايەو و پياويكى بەرپۆز
 دابەزى و بۆ لاکەي ديكەي سەيارەكە رۆيشت و دەرگاكەي پشەوئەي كردەو. سەرەتا
 پياويكى كزەي بالابەرزى دەم و چاو درپۆز و رەقەلەي موو رەش و سىپى پشت كور، كە
 قات و ريباتيەكى تازە وتووكراوى لە بەربوو، بە دەم پيئەكەنينەو دابەزى و، پاشان
 خانمىكى كورته بالاي قەلەوي رەنگ و روخسار سەوز، كە سەر و كەللەي گەورە
 دەھاتە بەرچاو، بە جلوبەرگيەكى پولەكە و بريسكە دابەزى. لە سەيارە سىپيەكەش
 گەنجيەك، كە زۆر شيوەي لەو خانمە دەكرد و پيئەچوو كە كورى بيەت، دابەزى و
 ھەموويان بۆ لاي من و خانم فەرەھمەند ھاتن. خانم فەرەھمەند بەخيراى بۆ لاي
 ئەوان رۆيشت و سەرگەرمى بەخيراھاتن و يەكتر ناسين بوو، ھەموو خۆشحال و دەم
 بەخەندە بوون. جگە لەو گەنجەي كە لەگەل ئەوان بوو. تيشكى رقى ليئوونەوئەي
 چاوەكانى، منيان كرد بوو بە نيشانە و ھەتا چركەيەكيش چاوى لەسەر من
 ھەلئەدەكرد. خانم فەرەھمەند بە يەك سىلە چاوى لە پياو گەنجەكە، تيەگەيشت كە چى
 لە گۆرپەيە. دەست بەجى منى بەميوانەكان ناساند:

- ئەمەش كاك رەفيەيە.

- ئەمەش كاك نازريە، ئەمانەش كور و خيزانەكەيەتى، و درپۆزەي پى دا:
 جەنابى نازرى، كاك رەفيەي خويندكارى ماجيستيري كۆليزى ئەندازيارىيە، لە بەشى

بیناسازی، دراوسیتی نئیمەن. گەورەبیان کرد که تکا و پارانه‌وهی نئیمەیان قبوول کرد تاوه‌کو چەند جارێک دەرەس بە زیبا بلێت.

پیاوه گەنجە که هیتشتا توورە و غەمگین بوو، گوتی:

بیستبووم جەنابی فەرەهمەند دەرەق بە بنەمالە که بیان زۆر دەمارگیرە و رێگە نادات هیچ پیاوی گەنج هاتوچۆ بۆ مالیان بکات!

باوک و دایکی کورە که هەردووکیان بە شیوه‌یه‌کی رەخنە نامیزانە سەیری کورە که بیان دەکرد و، خانم فەرەهمەند بە پێکەنینەوه گوتی: کاک فەرەوخ، جەنابی رەفیعی دەسگیرانی هەیه.

- بەلام وا پێ ناچێ که دەسگیرانی هەبێ.

- بەلێ دەسگیرانی هەیه و بەو زوانەش دەیگوازیتەوه.

بەم قسانە ی خانم فەرەهمەند من زۆر بە زەحمەت لە جینگە ی خۆم جوولام و بەبێ ئەوهی تاگام لە خۆم بێ بۆ لای ئەو گەرامەوه. بەلام هەرۆک ئەوهی ئەم قسانە ی خانم فەرەهمەند ناوتیک بە ناگری توورەبیە که ی کورە که دا بکات کورە که ی بێ دەنگ کرد. کورە دەستی منی گوشی و ئاواتی خۆش بەختی بۆ من خواست و، هەموویان خواحافیزییە که ی کورتیان لە من کرد و بۆ نیو کۆشکە که رۆیشتن، منیش بەو حالە گێژ و سەرلێشێتوایه‌وه بۆ ماله‌وه گەرامەوه.

دوا نیوهرۆی رۆژی ناینده، من تازه له زانکۆ هاتبوومه‌وه و زۆر ماندوو بووم و له‌سه‌ر قهره‌وێله‌که‌م پراکشا بووم، که ده‌نگی جهره‌سی ده‌رگام گوتی لیبوو، پاشان ده‌نگی خانم فەرەهمەندم بیست، کاتێک دایکم و خانم فەرەهمەند بۆ ژووری میوان هاتن. خانم فەرەهمەند گوتی: هاتووم تاوه‌کو کاک رەفیعی ببینم و داوای لیبووردنی لێ بکەم. دایکم هاته ژووره‌که‌م بۆ ئەوهی من له‌ خه‌و هه‌ستیتێ. بەلام من بریارمدا خۆم وا نیشان بده‌م که خه‌وم لێکه‌وتوو. چونکه خانم فەرەهمەند له‌و ژنانه‌ بوو که ئەگەر دوو گوتی بیسه‌ری وه‌ک گوتی دایکمی ده‌ست که‌وتبایه‌ له‌ سیر تا پیاو هەموو شتیکی باس دەکرد، بەلام ئەگەر منی له‌ لا بوايه‌ به‌ یه‌ک هه‌واڵ

پرسی و عوزر هینانه‌وه‌یه‌کی کورت دەرۆیشت و من له‌ هیچ شتیکی سه‌رم دەر نه‌ده‌کرد. خۆشبه‌ختانه‌ ژووری من له‌ پشت ژووری پیشوازی بوو، له‌به‌ر ئەوه‌ زۆر به‌ ئاسانی قسه‌کانی ئەوانم ده‌بیست.

دایکم پاش هه‌ولدا نیککی کورت بۆ هه‌ستاندن من و، دوا ی ئەوهی که من هه‌لنه‌ستام، بۆ ژووری پیشوازی گه‌رایه‌وه و به‌ خانم فەرەهمەندی گوت: چونکه تازه له‌ زانکۆ گه‌راوه‌ته‌وه‌ ماندوو، له‌ خه‌و هه‌لناستییت و پاشان هۆی عوزر هینانه‌وه‌ که ی پرسی، خانم فەرەهمەند گوتی:

- وه‌للا! دویتێ که میوانه‌کانی نئیمه‌ هاتن. من گوتم که جەنابی رەفیعی دەستگیرانی هەیه و، دەشزانم که کاریکی هه‌لەم کردوو. بەلام خانم رەفیعی! چاره‌یه‌کم نه‌بوو. چونکه ئەوان بۆ داخواری زیبا هاتبوون، کورە که شیان زۆر دەمارگیرە.

بەم قسانە ی خانم فەرەهمەند دل‌م وێک هاته‌وه، یه‌عنی ئەوانه‌ ده‌یان‌ه‌وێت زیبای نازەنینی من بده‌ن به‌و هه‌تیوه‌ قه‌له‌وه‌ کورته‌ بالایه‌ ناشیرینه. رق و کینه‌یه‌کی زۆر له‌و گەنجە، سه‌راپای گیانی داگرتبوو. هه‌ولم ده‌دا هه‌موو له‌شم بییت به‌ گوتی تا‌کو هه‌موو باسه‌که‌م گوتی لێ بیت.

- ئاخ‌ر زیبا خانم تازه ته‌مه‌نی ده‌بییت به‌ ۱۸ سا‌له. وا هه‌ست نا‌که‌ی که بۆ به‌ شوودانی زوو. ماشاء‌الله.....ته‌ه‌نده‌ جوان و ناسکه‌، که په‌یتا په‌یتا داخواریکه‌ری باشی دێن.

- وای، خانم رەفیعی، نازانی جەنابی نازری هاو پیشه‌ی فەرەهمەنده. من واهه‌ست ده‌که‌م که‌سی له‌ وان ده‌وله‌مه‌ندتر له‌ ئیتراندا نه‌بییت. باوه‌رنا‌که‌ی ئەگەر بلێم ئەمان چەندان کۆشک و هوتیل و قه‌یسه‌ری و شوقه‌ وشتی تریان هه‌یه. فەرەهمەند له‌ به‌رانبه‌ر ئەواندا هه‌ر هیچ نییه.

- پیرۆز بییت زاوا ته‌مه‌نی چەنده؟ پله‌ی خۆینده‌واری چەنده؟

- زاوا ۲۵ سا‌له. پله‌ی خۆینده‌واری نازانم له‌وانه‌یه‌ دیپلۆمی هه‌بێ، شه‌هاده‌ به‌ که‌لکی چی دیت؟! خانم رەفیعی، پاره‌ داره، به‌ گوتە‌ی فەرەهمەند، ئیستا سه‌رده‌م،

سهردهمی پارهیه. خودی فەرهمه‌ند خوینده‌واری نییه، به‌لام سه‌ده‌ئەندازیار له ژێر ده‌ستیدا دین و ده‌چن.

- تاكو ئیستا یه‌ك‌دیاری بیهیوه؟ پێك رازین؟

- به‌خوا یه‌ك‌دیاری بیهیوه. فەروخ، مه‌به‌ستم کوری کاک نازرییه، چه‌ند سالی‌که‌که‌که‌ داوای زیبا ده‌کات تاكو ئیستا چه‌ند جارێک بۆ خوازبێنی هاتوون، به‌لام ئیمه‌ جواری نه‌خیرمان داونه‌توه‌وه‌ ده‌مانگوت ده‌بێ زیبا دیپلۆم وهریگریت. ئیتر دوینی شه‌وه‌هاتبوون که‌کاره‌که‌ته‌واو بکه‌ن. هه‌لبه‌ت زیبا له‌وه‌سه‌له‌یه‌ زۆر ناگادارنییه‌؟ چونکه‌ فەرهمه‌ند گوتی کاتی تاقیکردنه‌وه‌کانی نزیك بۆته‌وه‌ له‌وانه‌یه‌ له‌ تاقیکردنه‌وه‌کانی خراب بێن. به‌لام ئیمه‌ بۆ خۆمان قسه‌ی خۆمان کرد. پاش ته‌واو بوونی تاقیکردنه‌وه‌کانی زیبا، ناهه‌نگی ماره‌کردنی زیبا ده‌ست پێ ده‌کات.

- واتا ئیوه‌ هێشتا رای که‌چه‌که‌تان وهرنه‌گرتوه‌وه‌ قسه‌ی خۆشان کردوه‌؟ ته‌گه‌ر ته‌و رازی نه‌بوو، چی ده‌که‌ن؟

- خانم ره‌فیعیه‌، تۆ خۆت که‌چان باش ده‌ناسی. ته‌گه‌ر دوو سه‌عات دانیشم و ده‌رباره‌ی پاره‌ و مائی ته‌وان و ته‌و جیگه‌یه‌ی که‌ دوا‌ی می‌رد کردن بۆی ده‌چی، قسه‌ی بۆ بکه‌م، دلنیا به‌ رازی ده‌بێ.

- باشه‌ ماره‌یه‌که‌ی چه‌ند بوو؟

- ده‌یانه‌ویست یه‌کێک له‌ کۆگاکانیان به‌ناوی زیباوه‌ بکه‌ن، به‌لام من و فەرهمه‌ند قبوولمان نه‌کرد، بریار بوو یه‌ک له‌ هوتیله‌ پینج ته‌ستیره‌کانیان به‌ناوی زیباوه‌ بکه‌ن و هه‌رچی پاره‌ و داهاته‌که‌شیه‌تی بۆ زیبا بێت. هه‌روه‌ها که‌لوه‌لی بوو کینی له‌ پاریس ده‌کرن. دوو سه‌ هه‌فته‌یه‌که‌ به‌ یه‌که‌وه‌ بۆ فەرهنسا ده‌چن. هه‌م زیبا و فەروخ زیاتر یه‌کتری ده‌ناسن و، هه‌م بۆ ئیمه‌ش گه‌شت و خۆشیه‌کی کورته‌.

- خانم فەرهمه‌ند، ئیستا پیم بلی زاوا به‌ لاقیکی بووک ده‌بیت؛ رووستر بلیم؛ زاوا به‌قه‌ده‌ بووک جوانه‌؟

- به‌خوا چیت پێ بلیم خانم ره‌فیعیه‌! ته‌گه‌ر راستیه‌که‌ت ده‌ویت، نا. زاوا جوان نییه‌، هیه‌چیک له‌و تاییه‌ته‌ندیانه‌ی که‌ من بۆ زاوا یه‌که‌م ده‌ویست هه‌یه‌ی، تیی‌دانییه‌. ده‌زانی من زاوا یه‌که‌م ده‌ویست وه‌ک کاک شه‌ه‌ریار بێت، بالا به‌رز و خۆش قه‌ده‌ و قامه‌ت و دلگیر، به‌لام به‌ داخه‌وه‌، خوا هیه‌چ کات هه‌موو شتی‌ک به‌ یه‌که‌وه‌ به‌ مرۆف نابه‌خشی. به‌خوا ته‌گه‌ر فەروخ جوان و بالا به‌رز نییه‌، به‌لام زۆریش ناشیرین نییه‌. باشه‌ پاره‌ و پولی هه‌یه‌. هه‌تا هه‌ز بکه‌ی ده‌وله‌مه‌نده‌. ده‌زانی فەرهمه‌ند ده‌لێت من له‌ ژیاغه‌دا هه‌ر ته‌و که‌چه‌م هه‌یه‌، تاكو ئیستا نه‌مه‌یشتوه‌وه‌ له‌ هیه‌چ شتی‌ک که‌م و کورتی هه‌بێ. هه‌رچی که‌ داوای کردوه‌ هه‌یه‌وه‌، ئاره‌زوو ناکه‌م کاتی‌ک که‌ شه‌وده‌کات. شتی‌کی بویت و نه‌توانیت هه‌یه‌یت. به‌لام زۆر باشه‌، زیباش شه‌وکردنی به‌ فەروخ، هه‌رچی بیه‌ویت، ده‌توانیت هه‌یه‌یت. به‌ژن و بالا‌ش پاشان ناسایی ده‌بیت.

خانم فەرهمه‌ند هه‌رگوتی و گوتی، ده‌رباره‌ی رۆیشتیان بۆ خاریج و خۆش‌حال بوونیان و پاره‌ و حیسابی بانکیان و چی و چی... ئیتر هه‌ستم ده‌کرد خه‌ریکه‌ له‌جیبی خۆم راست ده‌مه‌وه‌. به‌ شه‌وه‌یه‌که‌ له‌ وشه‌ی دارایی و پاره‌ بیزار بوو بووم که‌ ئاره‌زووم ده‌کرد توانیبام هه‌رچی خه‌زێنه‌ و پاره‌ی دنیا هه‌یه‌، بی سووتینم. قسه‌کانی خانم فەرهمه‌ند هه‌رچه‌نده‌ که‌ بۆ خۆی شیرین بوون، به‌لام چنگالی ناسن بوون که‌ له‌ دل و گیانی من رۆده‌چوون. چه‌نده‌ هه‌ستم به‌ به‌ده‌ختی و بێ توانایی ده‌کرد!

هه‌موو ئاواته‌کاتم به‌ بابردوویی ده‌بینی. ته‌وان هه‌موو قسه‌کانیان کردبوون، ته‌نانه‌ت کاتی ماره‌کردنیشان دیاری کرد بوو. هه‌موو شتی‌ک بۆ من ته‌واو بوو بوو. هه‌زم ده‌کرد زۆر به‌قه‌و بگریم. به‌بێ توانایی بۆ لای نارامگای هه‌میشه‌ی، واتا کتیبه‌کاتم رۆیشتم و به‌بێ هۆ به‌ هه‌لدانه‌وه‌ی په‌رده‌ی کتیبه‌کان سه‌رگه‌رم بووم.

له‌ناکاو ده‌رگای ئومیدیکم لێ کرایه‌وه‌. بیری نامه‌یه‌که‌ هاته‌ می‌شکم. من ده‌متوانی هه‌ستی خۆم به‌رانبه‌ر به‌ زیبا له‌ نامه‌یه‌کدا بنوسم. له‌وانه‌یه‌ شه‌ویش له‌ دلدا منی خۆش بویت، یان هه‌ر نه‌بیت له‌ هه‌ستی من به‌رانبه‌ر به‌ خۆی ناگادار ده‌بیت. به‌ هه‌رحال من هیه‌چم له‌ ده‌ست ناچیت، له‌به‌ر خۆمه‌وه‌ له‌ دلی خۆمدا گوتم:

به لئی، کورپه ئهم کاره زۆر تهواوه. نابین و زوو مهیدان چۆلێکهی. په پڕهیه کم هینا و دهستم به نووسین کرد. له وانهیه بیست نامهم نووسی بی پاشان ده مدراندن، هه رکتهییکی شیعری ئه دههم هه بوو، هینام. تا بتوانم مه بهستیکی خۆش و جوان بنووسم، به لام هیجیایم به باشی نه ده هاتنه بهرچاو.

له کۆتاییدا بریارمدا نامهیه کی ساده و کورت بنووسم، له بهشی پشته وهی لاپه ره که و له سه ر و خواری لاپه ره که ی پیشه وه ژماره یه که ته مرینی بیرکاریم نووسی و نیوه راسته که م به بۆشی به جی هیشته و به م شیوه یه نووسیم:

((سلاو، ناگادار بووم که خوازیینی که ریکی زۆر ده وله مه ندتان هاتوو، دلتم که وتسه خورپه ده سته کامم له رزین. چونکه ئه وه سه ودایه کی خاوبوو که من ماوه یه کی درێژ بوو له سه رمدا ده مچولانده وه، هه موو کاتی که بیرم ده کرده وه که به زانست ده توانریت خۆشبه ختی باشتر و خیراتر به ده ست به یتریت، به لام نیستا به م ئه نجامه که یه شتم که به م شیوه یه نییه. که لیته دا پاره و مال مه رجیکی سه ره کییه بۆ ئه وه ی که سی که هه یی و بی به زاوای بنه ماله که تان. ئه وه ش شتی که که من نیمه.

نیستا ئه گه ر ئازایه تیم کرد و ریگه م به خۆمدا. تا کو نامه بۆ تۆ بنووسم؛ یه که م به م هۆیه بوو که له ده روونی تۆدا شتیکی جیاواز له بنه ماله که تان ده بینم و، دووه مه م به م ناواته مه حاله ی که له وانه یه تۆش به رانبه ر به بنده ی بچووک، چاویکی یارمه تیت هه بیته. که ئه مه ئه وه پری ئاره زوو هه کانی منه. چاوه روانی وه لامی تۆم. که سی که که چرکه چرکه ته مه نی به یادی تۆ تیده په ریته)).

((شەھرىار))

بەيئى كاتىك بۇ دەرسگوتن بە زىبا، بۇ مالىيان چوم. ئەو كاغەزەي كە نامەكەي لى نووسرابوو لە نىو چەند پەرىكەم نا، كە لە چەند پەرىكارىك و تەمىرىك پىكەتەبون، بە زىبام دان. تاكو پاش من شىكارىيان بىكاتن و رۆژى دوواترى ھەمان رۆژ بە ۋەلام بىئاندا تەو ھۆم و، لە كۆتايى دەرس جەختەم لە سەر ئەو كەردەو كە ھەردەبى ۋەلامى پەرىكارەكان بەداتەو ۋە باش بىريان لە سەر بىكاتەو.

كاتىك ھاتەو مالى. شلەژان و دلەكوتى ھەموو گىئى داگرەتەو. ترس و شلەژان لەو ھەي كە نەكا زىبا نامەكە نىشانى دايك و باوكى بەدات. يان كە ۋەلامەكەي نەخىر بىت و، يان ئىتەر مەن رەفەز بىكات و، ھەزار جۆرە بىرى تر. بە تەواو ھەتە ئارەزوى خواردەم لە دەست دابوو. سەرەنجام ئەو شەو ۋە رۆژ بۆو. ھەولم دەدا خۆم ھەروەك جارنى پىتەو بە ناسايى نىشان بەدەم، بەلام بە ھۆي بىخەوى ئەم چەند شەو ھەي رابردوو، رەنگەم پەرىبوو، و كەمىك ژىر چاوەكام ھەلئاسا بوو، بە شىتەيەك كە خانم فەرىمەند چاوى پى كەوتەم تىگەيشت، ۋاى زانى كە نەخۆشم. ھەروەھا مەنىش لە ۋەلامەدا گوتەم سەرمەم بوو ۋە ھەلامەتم لىيە.

زىبا ئەو رۆژە زۆر بىدەنگ بوو. كەمتر سەيرى مەنى دەكرد و زۆر جار ھەرگىز ئاگاي لە دەرس و شىكارى مەن نەبوو. بە خانم فەرىمەندەم گوت:

- بىوورە خانم فەرىمەند مەن لەبىرەم چووبوو كە بە دايكەم بلىم كە ئەمەم پەرىكەي كە لە ھاورىكەم بۇ ۋەرگرتنى چەند كىتەيەك بۇ مالى تىمە دىت، ئەگەر لەبەرت زەجەت نىيە تۆ گەرەبى بىكە و تەلەفۇن بۇ دايكەم بىكە و پىي بلى: كىتەبەكام لە سەر مەنى ژوورەكەم داناون.

- كاك رەفەي دەتەوئەت تەلەفۇنەكە بۇ ئىرە بىنەم. خۆت پىوئەندىي پىو بەكەي.
- نا، چونكە زىبا خانم ئاگاي لە دەرسەكە نامىنەي و، لەگەل ئەو ھەشدا كە تۆ قسە بىكەي كاتى تەلەفۇنەكە كەمتر دەبىت.

- خانم فەرىمەند بە پىكەنەنەو قسەكانى مەنى قىبوول كەرد و بە خۆشھالىيەو ۋە رۆيشت، دەمزانى بە لايەنى كەمەو نىو سەعات بەيەكەو قسە دەكەن. پاش رۆيشتنى خانم فەرىمەند چەند چىكەيەك بىدەنگ بووم و پاشان لە روخسارى زىبا رامام و لىم پەرى: ((نامەكەت خۆئەندەو؟ دەتوانم بىرسم ۋەلامەكەت چىيە؟)).

زىبا پاش بىدەنگىيەكى زۆر و، لەو كاتەدا سەيرى خوارەو ھەي دەكرد و دەستەكانىشى سەرگەرمى يارىكەردن بە قەلەم بوون، گوتى:
- پىيەستە تۆ لەگەل بەمەلەكەمدا قسە بىكەيت.

- مەن تا راي تۆ نەزانم ناتوانم ھىچ قسەيەك دەربارەي ئەم باسە لەگەل مەلەو ھەتان بىكەم و، خۆت راي ئەوان باش دەزانى.
- نازانم دەبى بىر بىكەمەو.

ۋەلامەكەي زىبا مەنى زۆر ئازار دا. ۋا ھاتە مەشكەم كە ۋەلامەي زىبا نەخىرە. بە نارەھەتتەيەو گوتەم:

ۋەك پىيەست كاتە ھەيە بۇ بىر كەردەو. تۆش ھەر ۋەك دايكەم و باوكت بىر لە پارەو پوول دەكەيتەو؟

- نەخىر، پارە ھەرگىز بۇ مەن گەنگ نىيە.

- كەواتە چى لە گۆرپىيە؟ كەيفت بە مەن نايەت؟

- نا، تۆ ھىچ كەم و كوورپىيەكت نىيە.

- ئەدى باشە، مەسەلە چىيە؟

بە پىچەوانەي چاوەروانىي مەن، خانم فەرىمەند زۆر بەخىرايى ھات و قسەكانى تىمە بە نىو چلە مانەو. رووم لە زىبا كەرد و گوتەم: ۋەلامەي پەرىكارەكەت دابەو؟
- دەمەوئەت بىرى لى بىكەمەو.

کاتیتک له مالتی جه نابی فهریهمه ند وده درکه وتم. به بی هوده له شه قامه کان پیاسه م ده کرد. له بهرزه ختیکی سه یردا مابوومه وه، گیژ و بی تاقهت بووم جه زم ده کرد هه رچی زووتره وه لامی کوتابی زیبا بزائم و، هه لیهت خۆم هانده دا، که پیتم وا بی وه لامه که ی به لیه. گه یستمه کابینه یه کی ته له فۆنی گشتی. یه کسه ر بریارمدا که ته له فۆنی بو بکه م، به لام پیشم باش نه بوو. له وکاته دا ئافره تیکی گه نچ به نزیك کابینه یه کی ته له فۆنه که دا تیده پیری بانگم کرد و تکام لی کرد که ژماره ته له فۆنی مالتی کاک فهریهمه ند لیبدات. پیشت خاتم فهریهمه ند هه ژماره یه ی دابو به دایکم و، من له ناو ده فته ره که مدا نووسیووم.

سه رتا هه ژماره ته گه نجه ملی نه دده دا هه ژماره ته له فۆنه لیبدات. به لام من گوتم که له گه ل بنه ماله ی ده سگیرانم کیشم هه یه و، هه وان به بیستنی دهنگی من پیوه ندیه که ده پچرتن. قبولی کرد و ژماره که ی لیدا، کاتیتک زیبا ته له فۆنه که ی هه لگرت، ئافره ته که ده سکی ته له فۆنه که ی دایه وه خۆم و، زۆر سوپاسم کرد و رۆیشت.

- سلاوخانی زیبا خان، من شه هریارم.

- سلاو کاک ره فیعی، حالتان چۆنه؟

- باشم. زۆر سوپاس، ده کری پیتم بللی له کوئ قسه ده که یته؟

- له ژووری خۆم بوچی؟

- بو هیچ، حالت باشه؟

- سوپاس، هه م خانمه کی بوو؟

- ریپواریتک بوو، من له سندوقی ته له فۆن پیوه ندیی ده که م. به کورت و پوختی

وه لامی تو چیه؟

- نازانم. ده بی بیربکه موه پیویسته له گه ل ماله وه مان پاوژ بکه م.

- نه گه ر به ویت له گه ل ماله وه تان پاوژ بکه ی، جوابی هه وان نه خیره.

- تو چۆن هه ونده دلنیای؟

- چونکه هه وان هاوسه ری ناینده ی تو یان دیاری کردووه.

- باشه کییه؟

- وا هه ست ده که م که خۆت باش بزانیته. کوره که ی کاک نازرییه.

- ماوه یه کی کورت بیده نگ بوو. پاشان گوته: هه وه نه پراوه ته وه، من زۆر که یفم بی نایته.

- زیبا خاتم، تو منت له بهرزه ختیکی خراپدا راگرتووه. تکایه وه لامی کوتابی خۆت به من بللی. نه گه ر نه خیره، با به کورتی من له خۆم بکه م که چی بکه م. هه روه ها نه گه ر به لیه با له وه بهرزه خه رزگارم بیته. هه ر نه بی پیتم بللی که کیشی تو چیه؟

- من چی بلیم، تو زۆر په له ده که یته. من به تو م گوت که به روخسار تو زۆر باشیته. به لام من هیچ زانیارییه کم ده رباره ی که سایه تی راسته قینه ی تو نییه، له بهر هه م ناتوانم وه لامی کوتایت بده موه، وایزایم پیویسته که هه ر ده بی له گه ل که سیك پاوژ بکه م. یان که ماوه یه کی زیاتر تیپه ری، به لکو من زیاتر تو بناسم.

- نه گه ر به م جوړه یه، ریگه بده چند جاریک پیکه وه قسه بکه ین. به لکو بتوانیته رای کوتابی خۆت ده ربیریت.

- مه به ست له قسه کردن چیه؟ بنه ماله ی من ریگه ناده ن، من به ته نیا له گه ل تو دا قسه بکه م.

- به للی، به لام مه به ستی من هه ویه که به بی ناگاداری بنه ماله تان پیکه وه قسه بکه ین. بو نمونه کاتیتک که تو بو تاقیکردنه وه بو قوتابخانه ده چیت.

- به لام من له گه ل شو فییه ده چم و له گه ل شو فییه ده گه ریتمه وه.

- باشه، هه و سه عاته ی که تاقیکردنه وه که تته و او ده بیته، سه عاتیک دره نگر به شو فییه که ت بللی، واتا: با شو فییه که ت دره نگر له دوات بیته. من له پیته دره گای مه لبه ندی تاقیکردنه وه که ت چاوه روانت ده بم، پاش ته و او یونی تاقیکردنه وه ده چین بو هه و پارکه ی که به رانه ر به قوتابخانه یه و که میک پیکه وه قسه ده که ین.

- به لام من هیچ کاتیتک هه م کاره ناکه م. وا هه ست ده که م هه م کاره شیوه یه ک ناپاکی به رانه ر به بنه ماله که مه، هه وان بروایان به من هه یه.

- چ پروايهك؟! ئەوان تۆ لەگەل شۆفیر دەنیرن و لەگەل شۆفیر دەتگەریننەوه. من پروا ناکەم تۆ تاكو ئیستا ۱۰ مەتریش بە تەنیاىی بۆ جیگەیهك پۆشیتى!!

- باشە ئەوان ئەم کارە بۆ ئاسوودەیی و سەلامەتی من دەکەن.

- چ سەلامەتییەك؟ باشە ئەم هەموو کچەى که بهیانی زوو تا شەو بۆ قوتابخانە و زانکۆ، یان بۆ سەر کار دەچن، هەموویان دزیون، یان بردویانن؟ هەتا تۆ ئەگەر لەگەل مامۆستا کەشت دەتەویت دەرس بخوینی دایکت دەبێ لە لاتان بیت، ئەمە چ شیوه برابوونیکە؟!

زیبا بیدەنگ بوو و هیچی نەگوت، گوتم: داواى لیبووردنت لى دەکەم ئەگەر تۆزێک بە توورپی قسەم لەگەل کردیت. تکایە کەمیتک بیر لە قسەکانى من بکەوه. ئەگەر رازی بووى. من بهیانی سەعات چوار و نیوى پاش نیوه‌رۆ لە پێش دەرگای قوتابخانە چاره‌پوانم.

بە خواحافیزییه‌كى كورت وەلامى دامەوه و تەله‌فۆنەكەى داخست.

بهیانی سەعات چوار و نیو لە پێش دەرگای قوتابخانە بووم، بەلام زیبا لە قوتابخانە نەهاتبووه دەری. هێزم لى برابوو. بە درێژایی رینگە هەر هاتووچۆم دەکرد و بە شیوه‌یه‌كى رێك و پێك سەیری چرکه ژمیری سەعاتەكەم دەکرد. سەعات پێنج سەیاره‌و شۆفیری زیبا په‌یدا بوون و چەند چرکه‌یه‌ك دواتر زیبا سواری سەیاره‌كه‌ بوو و رۆشیت. ئەم هەلسۆكەوتە به‌و مانایه‌ بوو که وەلامى زیبا نەخیره. لەبەر زۆرى نازارو نارەحەتى تەنانه‌ت نەمده‌توانى به‌ پێوه‌ش راوه‌ستم. بۆ لای دیوارێك رۆشیتم و ماوه‌یه‌كى زۆرپالم بە دیواره‌كه‌وه دا. هەستى تێكشكان و سەرئەكەوتن سەرپاى گیانی داگرتبوو.

چەند سەعاتێك به‌بێ نامانج به‌ شەقامه‌كاندا رۆشیتم. شەو داها‌تبوو که گەیشتمه‌وه مالى و به‌ خواردنى حەبێكى ئارامبه‌خش خەوم لێكەوت.

بۆ بهیانی هەمان رۆژ پاش تەواو بوونی دەرسە‌كەم لە زانکۆ، داوام لە کچە خوێندکارێكى زانکۆ کرد، ژماره‌ تەله‌فۆنى مالى زىبام بۆ لیبەدات. کاتێك زیبا هاتە

سەر خەت، لە کاتێکدا که هەولم دەدا رینگى لەو گریانە بگرم که لە قورگمدا بەند بووبوو. بە دەنگێكى تا راده‌یه‌ك گر گوتم:

- سلاو زیبا خان، حالت چۆنه‌؟

- سلاو، زۆر سوپاس، تۆ باشیت؟

- نا، باش نیم. بۆ ئەوه تەله‌فۆنم کرد که داواى لیبووردنت لى بکەم. کاتێك که بیرم کردوه زانیم که تۆ لە سەر حەقیت و، ئەمەى که پرویدا کارێكى نابەجى بوو ئەویش به‌ هۆى خۆپەرستى، یان سادەیی من بوو. ویستم بلێم که لە بابەت دەرسە‌کانت نینگهران مەبه‌، من هەر وه‌ك جارێ بۆ دەرس گوتنه‌وه بۆ مالتان دێم تەنها، تکات لى دەکەم تۆ هەموو شتێك لەبەر خۆت بێهوه. بە شیوه‌یه‌ك که هەرگیز هیچ شتێك روى نەدا بیت. هەر وه‌ها منیش هەولده‌ده‌م که هەمان کار بکەم و، ئاره‌زوى خۆشبه‌ختى و سەرکه‌وتنت بۆ ده‌خوازم، باشە ئەگەر فەرمايشتیتک نیه‌، خواحافیز!

ویستم دەسكى تەله‌فۆنەكە دانیم و تەله‌فۆنەكە داخه‌م، یه‌كسەر دەنگه‌ لاوازه‌كه‌ى زىبام بیست که ده‌یگوت: جەنابى رەفیعى، دايمه‌خه‌.

- کارێك هەبوو، فەرموو.

- كاك رەفیعى، لەبەر دوینى زۆر به‌داخه‌وه‌م. هەرچه‌ندى كردم نەمتوانى خۆم رازی بکەم، که لەگەل دایك و باوكم درۆ بکەم. ئەگەر تۆ منت خۆش دەویت پێویسته‌ به‌ دایك و باوكم بلێم (به‌ کەمیتک راوه‌ستان و منگه‌ منگ به‌رده‌وام بوو) منیش تۆم خۆش دەویت، بەلام هەزده‌کەم ئەم باسه‌ له‌ رینگه‌ى بنه‌ماله‌كانمان به‌رپوه‌ بچى.

- بەلام تۆ بیروبووچوونى بنه‌ماله‌کەتان باش ده‌زانى. ئەوان تەنها بیر لە پاره‌ ده‌کەنه‌وه‌.

- من هەولده‌ده‌م لەگەل ئەواندا قسە بکەم.

- هیچ سوودێكى نیه‌. چونکه‌ ئەوان رۆژى ماره‌کردنى تۆشیان دیارى کردوه‌.

- کهواته‌ تۆ پیم بلێ که ده‌بێ چ کارێك بکړى؟

- زيبا خانم قسه كردنى ئىيمه له گهڻ يه كتريدا چ كيشه يه كى هه يه؟ بوچى ئىيمه بو
خوشى يان كات بهرئى كردن قسه ده كه ين؟! من ههست ده كه م كه پىويسته ئىيمه له
شيووا و هه لسوكه وتى ژيانى يه كدى شاره زابىن و هه موو شتيك ده باره ي يه كدى
بزابىن. تو له نيو بنه ماله يه كى به ناوبانگ و دهوله مهنده ده ژى، به لام من ژيانىكى
ته واو ساده م هه يه. به دلنيايييه وه من ناتوام نه هه موو ناز و نيعمه ته ي كه باوكت
خستوييه ته ژير ده ست، بو ت دابىن كه م. هه لبه ت له وانه يه له داها تودا بتوام، به لام
نه مه پىويستى به كاتىكى زوره. من هه زده كه م ئىيمه له ره فتار و ئاره زووى يه كدى
ته واوه شاره زابىن. نه گهر زانيمان له گهڻ يه كتريدا ده گونجىن. نه و كاته بو هاوسه رگيرى
پى داده گرېن. راي تو چييه؟

- نازام، به لام به شيوه يه كى ناقلا نه دپته بهر چاو.

- كه واته من به يانى سه عات ((٤)) له پيش قوتا بخانه چاوهروام. تكايه نه گهر
نه تويست بييت، به يانى زوو كاتىك بو دهرس گوتنه وه بو مالتان ديم، پيم بلئ.
هينده ي له پيش قوتا بخانه ي كجان ها تووچو بكم، بيزار بووم.

- وهك نه وه ي كه زور نه و كاره ت كردوه؟

- نه گهر پيت بليم نه مه يه كه م جارم بوو، باوه ر ده كه يت؟
به لئ.

- كه واته خوا حافىز تا به يانى.

ههستم به سووكى و شادى ده كرد. بو به يانى هه مان روژ سه عات ((٤)) له
جى گه ي ديارى كراو بووم. ده ده قيقه تپه رپيوو كه زيبا هاته دهرئ. له و بهر
شه قامه كه منى بينى. كاتىك ده يه ويست له شه قامه كه به رپيته وه سه ياره يه ك زور
به خيزاي له تنيش ت قاجى ستويى كرد. شو فبرى سه ياره كه به ده نكيكى به رز گوتى:

((خانم هوشت له كوئيه خهريك بوو وه بهر سه ياره بكه وى.)) وه زيباش داواى
ليبووردن، له سه ر روڤشتنى خوزى به رده وام بوو، بو لاي من هات.

- سلاو، باشى، دل و ويكهات گوم ئيستا به بهر سه ياره ده كه وى.

- هيج هوشم له لاي خوم نه بوو. هه ر وهك نه وه ي شتيك بزر كردي ويزدام نازارم
ده دات. وهك نه وه ي تاوانىكى گه وره بكم.

له و كاته دا كه بو لاي پارك ده روڤشتين به پي كه نينه وه گوم: نا خانم فه ريه مه ند،
نه مه له بهر نه وه يه كه تو جار يكي ش بي ت به ته نيايى به شه قامدا نه روڤشتويى.

- به و شيوه يه ي كه تو قسه ده كه يت من وا ههست ده كه م ده وله مه ندى جو ره گونا هيكه.

- نه خير گونا ه نييه ؛ به لام من له م لووتبه رزييه دروڤينه ي كه ده وله مه نده كان
هه يانه، بيزارم، وا خوڤيان نيشان ده دن كه خاوه نى هه موو شتيك و هه موو كه سي كن.

- هه موو مروڤيكي ده وله مه ند به م شيوه يه نييه. باوكى من به و شيوه يه ي كه تو
بيري لي ده كه يه وه، نييه.

- نوميد ه وارم كه نار ه حه ت نه بى. به لام من وا بىر ده كه مه وه كه باوكى تو ش تا
ناستىك وهك نه وانه.

- به راستى نه م قسه يه تان زور من نازار ده دات. هيج هه ز ناكه م كه ده باره ي
باوكم به م شيوه يه قسه بكه يت. (له و كاته دا جى گه يه كمان په يدا كرد و دانيشتين).

- داواى ليبووردن لي ده كه م. قسه كردنه كه مان ده گوزين. ده باره ي خو ت قسه
بكه. زيبا خانم.

- من شتيك بو گوتن نييه، تو كه ده ته ويست من له شيوازى ژيانى خو ت ناشنا
بكه ي، قسه بكه و، چونكه خو پيشنيازى تو ش بوو، نهك ئى من.

- ده مزانى كه قسه يه كى زورم بو گوتن پييه. به لام ئيستا ده بينم كه هيج شتيك
به بيردا نايه ت كه بيليم، نه رى به راست ئاره زوو ده كه ي كه هاوسه ريكي چونت هه بي ت؟

- چاك نازام. به لام هه موو كات له خه يالى خو مدا بىرم ده كرد وه كه،
هاوسه ريكي ميه ره بان، وه فادار، له سه رخو، به نه ده ب و ئيمان دارم هه بي ت.

- مه به ست له ئيمان چييه؟

- وا تا كه سيك كه له گهڻ خودا بي ت، نوڤر بكات هه لال و هه رام ليك جيا
بكات ه وه، جيا وازى له نيوان گونا ه و خيزدا بكات. به شيوه يه كى گشتى به برواى من

هممو ٿو سيفه تانهى كه گوتم؛ وهك وهفادارى، ٿاسودهى، ميهره بانى له مرؤقتىكى تهواو موسولماندا هه به.

- هه رگيز نه مده زانى كه تو بير له پياوٽىكى بهم شيويه بكه يته وه. هه رگيز له گه ل شيو ازى ژيانى ٿيوه ناگوئى.

- ده زانى، داپيرهى من زور خواناس و به ٿيمان بوو. هه موو كاتىك كه نوٽى ده كرد، به رمالٽىكى بو منيش راده خست و، به شيويه كى ريك و پيك باسى خودا و پيخه مبهرى بو ده كردم. زور نارام و ميهره بان بوو. ته نانهت من ٿوم له باوك و داكىشم زياتر خوڤ دهويست. مردنشى به راستى بو من زيانىكى گوره بوو. ٿو وهسيه ٿي له من كرد كه هه موو كاتىك و له هه ر بارىكدا بيت نوٽ بكم و، شوو به پياوٽىك بكم كه ٿيماندار و خواناس بيت.

- خودا لى خوڤ بيت، ٿيستا تو واير ده كه يهوه كه من ٿيماندار و خواناس بم؟
- نازام، به روالهت ناتوانرٽ هه موو ٿو شتانه بزانيٽ كه مرؤقتىك له دهرووندا هه يه ٿي، وانبيه؟

به كردنى ٿو قسه يه به بنى چاوان له من رامما. به ٿه نازدهيه كه جوان بوو كه نقومى جوانيه كه ي بووم، له بيرم چووبوو كه چاوه پروانى وه لامىكه. به سه رسورماوى و دلنبايه وه دووباره ي كرده وه: كاك ره فيعى وانبيه؟!

- هاتمه وه سه ر خوم. به لى به لى وايه. فشارم خسته سه ر مي شكم تاكو باسى قسه كردنه كه مان به ينمه وه بير خوم. خوى يارمه ٿي دام و گوتى: ٿيستا تو روخسار و دهروونت وه كو يه كه؟

- باشه، من بروام به خودا و پيخه مبه ر هه يه، به لام ٿه گه ر راستيه كه ت دهوى نوٽ كردن به شتىكى بى سوود و كات به فپرودان ده زانم. خوى گه وه پيوستى به چوار دوولاهاتنه وه و راست بوونه وه نييه.

مرؤقتى پيوسته دللى پاك بيت و، زيان و نازار به دروستكراوه كانى خودا نه كه به نى. زور كهس هه ن كه شه و رور نوٽ ده كهن و له ريزى پيشه وهى نوٽ كه ران راده وه ستن،

به لام به نده كانى خودا له ژير ده ستيان به نازارن. هه روه ها زور كه سيش هه ن كه هه رگيز نوٽ ناكهن، به لام هه موو كاتىك خه لك دعواى خيرىيان بو ده كات. بو نمونه: ٿو ٿه ديسونه ي كه كاره باى داهينا، نوٽى ده كرد؟! به لام ٿيمه كه موسولمانين كاتىك كه كاره با ده كوژيته وه و دووباره ديته وه، له به ر ريزى ٿو داهينانه گه وره يه هه زاران ره جمه ٿي بو ده نيرين، پاشان به نه رمى گوتم:

- ٿيستا كه من نوٽ نه كه م تو مي ردم بى ناكه ي؟
- زور به ريك و پيكي گوتى: نه خير.

- راستى، تو به راستى ٿم قسه يه ده كه يت؟ له كاتىكدا كه خه نده يه كى دلگيرى له سه ر ليوه كان بوو گوتى: دلنبايه تا نوٽ نه كه ي وه لامى من نه خير.

- كه واته هه رچى زورتره خوم فيرى نوٽ بكم و، ده ست به نوٽ كردن بكم.
- زيبا به دلنبايكرده وه يه كى تايهت گوتى: خوٽ فيركه، ده بى نوٽيش بكه ي.

- باشه، با واز له و باسه فه لسه فييه بينين، به راستى تو ده زانى چيست لى بنى؟
باوه رنا كه م تاكو ٿيستا هيلكه و رونيكت دروست كردي!

له م قسه يه م كه وته پيكه نين و له كاتىكدا خونچه پشكووتوه كه ي ليوه كانى له سه ر يه ك داده نا له روخسارم رامما و گوتى: راست به پيچه وانه وه من ده زانم زور چيشتان لى بنيم. خواردنى ده ستم زور به تامه، ٿو كاته ي كه داپيره م زيندو بوو، هه ر كاتىك كه داىك و باوكم بو سه فه ر ده رويشتن، يان ته نانهت بو ميوانيش ده چوون، داپيره منى بو زوروى چيشت لينان ده برد و ده يگوت: خواردن ناماده بكه. ٿو فه رمانى دروست كردنى ددها و من جيبه جيم ده كرد. هه روه ها پاشان به دووقوللى ده رويشتن بو نيو باخه كه و سه فره يه كمان راده خست و ده ستمان به خواردن ده كرد و ده مانگوت و اى چند خوشه به هه... به هه! به چيشت لينه ره كانيشى ده گوت كه هيج شتىك به داىك و باوكم نه لين. هه موو كاتىك ده يگوت: ژن پيوسته مالدارى بزانيٽ. هه تا ٿه گه ر ٽنى پادشاه بيت!!

- كه واته داپيره ي تو زور نازه نين بووه، خوالى خوڤ بيت، زور حه قى له سه ر منه.

- بۆچى لەسەر تۆ شەھرىيار؟

- باشە، من ھەموو كات بىر دەكەمەو ۋە ئەگەر تۆ بخوازم. ناچارم كە خۆم چىشت لى بىنم و، چىشت لىنەنەكەم زۆر خراپە، لەبەر ئەو سى ھەفتە درىژە ناكىشى كە كارمان دەگاتە نەخۇشخانە.

لەوكاتەدا كە پىكەننىكى جوان لە سەر لىوھەكانى زىبا نىشتىبوو، سەيرى سەعاتەكەى كرد و بە خىراپى لە جىگەى خۆى ھەلستا. سەعاتەكەى نىشاندام و گوتى: ناخر خەرىكە درەنگ دەبى و دوا دەكەوم و ئىستا شۆفەرەكە دىت پىويستە بۆ پىش قوتابخانە بچم.

- چەندە كات زوو تىپەرى من وام دەزانى چارەكە سەعاتىك نايىت. زىبا خان دووبارە دىتەوھ؟

- نازام، وا ھەست ناكەى كە ئەوھەندە بەسە.

- يەئنى تۆ بە تەواوھتى منت ناسى؟

- باش نا، بەلام با بۆ تاقىكردنەوھى دووبەيانى بىت.

چەندىن جار بە ھەمان شىوھ پىكەوھە دانىشتىن و دەربارەى ھەموو كەس و ھەموو شتىك قسەمان كرد. ئەو چركەساتانەى كە لەگەل زىبا قسەم دەكرد، تا ئەو كاتە شىرىنترىن و دلگىرترىن ساتەكانى ژيانى من بوون، ناخىر ئىمتىحانى زىبا بوو. ھەستم دەكرد ھەموو شتىك خەرىكە تەواو دەبىت. تكام لە زىبا كرد كە پۆژىك بە بەھانەى تاقىكردنەوھى زارەكى بىتە قوتابخانە، تاكو پىكەوھە بچىنە مالى ئىمە و، من مالى خۆمانى پى نىشان بەدەم و، ئەمە دوا داواكارىي من لەو بىت. سەرەتا رازى نەدەبوو، بەلام پاشان من زۆر لىي پارامەوھە و پىم گوت: دەترسم بە بىنىنى مالى ئىمە يەكسەر لە ھۆش خۆت بچى و، دەمەوېت پىت بلىم كە لە دوارپۆژدا ھىچ شتىك نەمايىت كە بە تۆم نەگوتىت، قىبوولى كرد. لە ھەمانكاتدا دايكەم چەند پۆژىك پىشتەر چووبوھە لای خوشكەكانم لە شىراز دوو پۆژ پاشتر لەگەل زىبا بۆ مالى خۆمان ھاتمەوھە. كاتىك

دەرگام كردهوھ، بە زىبام گوت: ئىرە مالى داھاتووى ئىمەيە، بۆ مالى خۆت بەخىر

ھاتى، زۆر جىاوازى لەگەل مالى خۆتان ھەيە، وا نىيە؟

لە كاتىكدا كە زۆر بە سەرنجەوھە سەيرى ھەموو جىگەيەكى دەكرد، گوتى:

- من زۆر ھەزم لە خانووى كۆنە. بە راستى زۆر جوانە.

- ئاگادار بە، سىسرەكشى ھەيە، ھىچ ھاوار نەكەى!

لە كاتىكدا كە سەيرى دەرووبەرى خۆى دەكرد، گوتى: بە راستى من زۆر لە سىسرەك دەترسم.

بۆ لای ژوورى چىشت لىنان چووين، لە كاتىكدا كە ئەوېم نىشاندا و، پەشىمان

بووم كە بۆچى رىكە نەخستوھە، گوتم:

- ئىرە ژوورى چىشت لىنەنە. ھەلەت كاتىك دايكەم لە مال بوو خاوپىن بوو، بەلام

من تۆژىك تىكەم داوھ؛ ھىشتا قاپ و قاچاغم نەشردوھە.

ئەمەش ژوورى پىشوازىي و مىوانە و، ئەمەش ژوورى منە. وەرە ژوورەوھە جوان

بىبىنە، سەرودەت و سامانى من تەنھا ئەو كىتابانەيە كە تەنانەت دزەكانىش ھىچ

مەلىيان بۆ دزىنيان نىيە.

زىبا بۆ لای كىتابەكان پۆششت. يەككى لى ھەلگرتن و سەرگەرمى پەپ

ھەلدانەوھى بوو.

****

شەو لە سەر قەرەوېلەكە درىژ بووبووم كە تەلەفون زەنگى لىدا. زىبا بوو بە

دەنگىكى نىگەرەنەوھە گوتى:

- ئەلو، سلاو، شەھرىيار.

- سلاو، چۆنى ھاوسەرە جوانەكەى من؟

- زۆر خراپ، زۆر نارەھەتم لە خۆم بىزارم!

- ئەى لە من بىزار نىت؟

- له تۆش ھەر بە ھەمان شېوہ!

- دەستت خۆشبیت. ھەر وا زوو؟!

- شەھریار! ئاخەر من چی بە تۆ بلیم؟ دەمەوئیت خۆشم بکوژم و تۆش بکوژم!

- بۆچی ئەوئەندە خۆت بیزار دەکەى. سوئند بە خوا دەخۆم کە من ئەو مەبەستەم نە بوو. ئیستا شتیئە کە روویداو، ئیستا بریار نییە کە ئیمە ئەلقەى ھاوسەرى بگۆرینەو؟ کەواتە بۆچی ئەوئەندە خۆت ئازار دەدەى.

- کەواتە پیویستە زۆر بە خیرایی بیى بۆ داخوایم!

- ئاخەر ئیستا دایکم لە مالهوہ نییە. ھەر وھا ئەگەر خۆشم بییم بە یەك نووکه شەق فریم دەدەنە دەرى. ڤاوەستە تا دایکم دیتەوہ بە سەرچاو تەنھا خۆت ئازار مەدە.

نزیكەى دوو مانگ لە رۆیشتنی دایکم بۆ شیراز تیدەپەرى، دایک و باوکی زیباش پاش ئەوہى کە زیبا جوابی نەخیری بە جەنابی نازری دابۆو، خۆیان بۆ فەرەنسا چووون و، بۆ ئەوہى زیبا تەنئى بکەن، لەگەل خۆیان نەیان بردبوو. من و زیباش بە شېوہى نەینى و جیاواز پیوئەندیمان پیكەوہ دەکرد، ئەو کاتە ھەر وەك دوو بالئەندە بووین کە بیى بال و چریكە رێك بۆ قولای ئاسمان دەفرین. چەندە بە چیت و شیرین بوو! چەند بە زووی تپپەرى! سەردەمى ژیان و خۆشى ئیمە ھەر وەك شەنە بايەك تپپەرى، ئیمەى لاواندەوہ و بە خیرایی لیمان دورکەتەوہ.

ھاوکات تاقیکردنەوہکانى ماجیستیرەکەى من بە سەرکەوتووی کۆتاییان ھات و، توانیم لە زانکۆى کەمبڕی ئەمریکا بۆرسى خوئیندنى یەك سالە وەربرگم. ئەو رۆژە لە خۆشحالئان لە کەولئى خۆمدا جینگەم نەدەبوو. چاوەروانى سەعات ھەشتى ئیوارە بووم تا زیبا تەلەفۆن بکات و من ئەم ھەوالئەى بدەمى. راست وەك ھەموو شەوان لە سەعات ھەشتى رێك زیبا تەلەفۆنى کرد و گوئى: حالم باش نییە و، داواى لە من کرد کە بەیانى پیكەوہ بچین بۆ لای دوکتۆر. منیش قبولم کرد، پاشان بە روونى بۆم باسى بۆرسەکە کرد و، ئەویش زۆر خۆشحال بوو. بۆ بەیانى ئەو رۆژە پیكەوہ چووین بۆ لای دوکتۆر و پاشان بۆ تاقیگە. ھەلبەت ناوى خۆمان نەگوت لەوئى ناویكى

ساختەمان بۆ خۆمان ھەلبۆژارد تاكو كەس نەمان ناس، کاتیك دوکتۆرەکە سەیری ئەنجامى تاقیکردنەوہکەى کرد، پیروزیایی لە ئیمە کرد بە ناوئیشانى دایک و باوکیكى لای داھاتوو!!

کاتیك لە تاقیگە ھاتینە دەرى. زیبا زۆر گریا و ھەولئى منیش بۆ ھیتورکردنەوہى بیى سوود بوو. پیكەوہ بۆ پارکینك چووین و ماوہیەك. پیاسەمان کرد.

ھیچ یەكئیکمان قسەیەكمان نەدەکرد. لە دلئى خۆمدا بیرم دەکردەوہ کە چەندە بەد بەختم! راست لەو کاتەدا خۆم لە لووتکەى سەرکەوتن و چیت وەرگرتن دەدیت. ئەم باسە ھەر وەك بەردئیک کە بییتە ھۆى شکانى شووشەى ئومئیدی من، ھەموو ئارەزووہکانى بە ئاو دادا، چ نەخشەگەلئیکى جوائم بۆ خۆم و زیبا کیشابوو، دەمەویست بۆ ماوہى سالیك زیبا مارە بکەم و بۆ باشتەرى زانکۆى ئەمریکا بڕۆم و، دووبارە بە ھەولئى نەپچراوہ لەوئیش یەكەم م و، کاتیك کورسى مامۆستای زانکۆى ئەو زانستگەىم وەرگرت بە شانازییەوہ بۆ ئیتران بگەرپیمەوہ و، بە ئاھەنگئیکى گەورە لەگەل زیبا بچینە نیو کەژاوەى زپرىن و، بە خۆشگوزەرانئییەكى زۆر، کە لە ئەمریکا بۆ مامۆستایانى داہین دەکەن بە خۆشەختى لەگەل زیبا بژیم. بەلام ئیستا بە ھەبوونى ئەم مندالئە ھەموو شتیك تئیک دەچیت. بیرئیک بە مئشکەدا ھات، دەمانتوانى ئەم مندالئە لەناو بەین ھەر وھا پیشتەر بیستبووم کە بە نەشتەرگەرى پزیشكى مندالئە لە نیو زگی دایکیدا لە نیو دەبەن.

ھەردوو کمان لە سەر کورسییەك دانیشتن. دەستە ساردەکانى زیبام لە نیو دەستەکام گرت و سەیری پوخسارە رەنگ پەریوو و غەمبارەکەشم کرد و، بە شېوازئیکى دلئانەوہ گوتم:

- ((زیبا گیان، کاریکە کە روویداو، ئیستا پیویستە لە بیرى چارەسەرئیک داہین.)) بە شېوہیەكى سارد و بیى گیان سەیری چاوەکانى کرد و گوئى: ((باشە، پیم بلی چ کاریك بکەین؟)).

- سەیرکە خۆشەویستەکەم. ئیستا ھیچ کامئیکمان نامادەبى ئەوہمان نییە کە ئەو مندالئە لە دایک بییت. واتە ھەموو شتیك تئیک دەچیت و ھەر وھا ئابرووشمان لە

هه موو لايهك ده چيټ. من وا بير ده كه مه وه كه باشتريه كار ته وه يه كه هم مندا له بهين بيهين. من پيشتر بيستوومه كه هه نديك له دوكتوره كان هم كاره ده كه ن.

بهم قسه بهم هه روهك يهك پريشهك ناگر له جيټي خوي رابوو، به ترسه وه سهيري روخساري كردم، به توورده يهه كي ته واو گوتي:

- يه عني چي له بهيني ده بهين؟ نهو مندا لي ئيمه يه!

- به بي مهيلي گوتم: نهو كه هيشتا مندا لي نييه.

- شه هريار هم كاره وهك كوشتني مرؤتيكه! تاوانيكي گه وره يه!

- زيبا گيان هيشتا نهو نه بوته مرؤق، تاواني گه وره ش قسه ي پيره ژنانه!

به توورده يي ملي ريگه ي گرت. زور به خياري به ريگه دا ده ريشت به دايدا رام كرد هه رچه ند بانگم كرد وه لامسي نه دامه وه. له كو تايدا ده ستم گرت و رامه ستاند به توورده يه وه سهيري چاره كافي كرد و گوتي:

- تو قسه ي خوت كرد، ئيستا گوي له قسه كاني منيش بگره، نه گهر بشمرم هم كاره ناكم.

له بهري پارامه وه و پيم گوت: تو خودا ته نها نه مجار گوي له قسه م بگره. له كاتيكا كه فرميسك، نيرگسي چاره كاني ته ركدبوو به ده نكيكي گريانا ويه وه گوتي: خوزگه هيچ كات گوي له قسه كانه گر تبايه. گويگرتن له قسه كاني تو جگه له تاوان و به دبه ختي هيچ شتيكي ديكه ي بو من نه هينا. داپيردم هه موو كات پيټي ده گوتم يه كه م هه نكاو بو تاوان و سه رليشيوان درويه، تو ريك منت بو نهو ريگه يه برد. من له بهر خاتري تو جه سته ي خوم پيشكه ش كرد. به لام دلتيابه كه هيچ كات هم مندا له بي تاوانه ناكورم. نه مجار تو ده بي گوي له قسه كاني من بگري.

له هه موو ريگه يه كه وه قسه م له گه ل كرد. به نر مي و تكا و پارانه وه به توورده يي و توندوتيټي، به لام قسه كاني من هيچ ته ئسي ريكيان له ده روونه گر كانا ويه كه ي نهو نه كرد. نهو برياري كو تا يي خوي دابوو. باوك و دا يكي شي هه ر نهو شه وه بو ئيران گه رانه وه، دا يكي منيش دوو روژ دواتر گه رايه وه، بريار بوو پاش هاتنه وه ي دا يكم

بو داخوازي بو ماليان بچين. به دريټايي ريگه ي گه رانه وه بو ماله وه هيچ قسه يه كمان پيكه وه نه كرد، يه كه مين جاريوو كه به سارديي مالتاواي له يه كدي بكه ين. هه ستي به دبه ختي و ماندووه تي هه موو گياني داگرتبووم نهو شه وه زيبا ته له فونيشي نه كرد.

به ياني روژي ئاينده خهريك بووم ناني به يانيم ده خوارد، زهنگي ته له فون لييدا، ته له فونه كه م هه لگرت، زيبا بوو. تاكو ئيستا هيچ كاتيكي بهم به يانويه زوه ته له فوني نه كردبوو. له دلي خومدا گوتم: له وانه يه بي ري له قسه كه ي دويني كرديتته وه كه من پيم گوتبوو، و ازي له برياره كه ي خوي هينا ييت. به خوشحاليه وه سه رگه رمي گالته وه هه والپرسين بووم له گه لي. به لام زيبا به هيچ شيويهك تاقه تي گالته و گه پي نه بوو، و ناوازي ده نكيشي شيوه ي دلته نكي و نيگه راني هه بوو، له مني پرسى كه دا يكم به چي ده گه ريته وه. منيش گوتم، چونكه له به رزبوننه وه ده ترسيټ به فرؤكه ناگه ريته وه، به لكو ته نها به پاس سه فهر ده كات. پاشان هوي پرسيا ره كه لي پرسى گوتي: خه ونيكي ناخوشم بينويه، داواي له من كرد كه خي ر بكم. من به قسه كه ي پيكه نيم و گوتم: ((خه وني زن راست نييه، كه واته دا يكم به ساغ و سه لامه تي ده گه ريته وه)) دريټه به قسه كاغدا و پاش خواحافيزيي بو زانكو روژيستم.

كاتي گه يشته وه ي پاسي دا يكم بوو. بو پيشوازي بو گه راج چووم هه رچه نده چاوهروان بووم پاسه كه نه گه يشت. سه ره نجام سه رداني به رپرسى گه راجه كه م كرد تاكو هوي دواكه وتني پاسه كه ي دا يكم لي بيرسم. منيان بو زورويك برد. كاتيكي چوومه زوروره وه نه فه ريكي كه پي ده چوو سه روكي گه راجه كه بيت، له گه ل كه سيكي تر سه رگه رمي قسه كردن بوون. له گه ل ته وه شدا كه زور تووره و ماندووبووم، هه ولندا كه زور به ريټانه هوي كه يان لي بيرسم. هه ر له گه ل ته وه ي كه قسه كاني من كو تا ييان هات، هه ردوو نه فه ره كه به شيويه كي تا ييه تي سه يري يه كتر يان كرد. شيوازي سه ير كردنه كه يان هه ستيكي غه ريپ و نار هه تكه ري له ده رووني مندا به ريا كرد. به رپرسى گه راجه كه زور به ريټانه داواي له من كرد كه له سه ر كورسي دا نيشم. نهو چايه ي كه له ته نيشت ده ستي بوو بو لاي مني هينا و گوتي: ((گه رمه سه ره تا چايه ك

بخوره پاشان بۆت باس ده كه م)) نيگه رانی و دلته نگی چنگی له گشت گیانم گیر کرد بو، خهونه که ی زیبام به بیر هاته وه. ههستی بئ توانایی و لاوازیی له پییه کاغدا توانای لی بریبیوم که له سهر پییان راوهستم. دلی خۆم ده دایه وه و ده مگوت: شه وه ته نها خهونیک بو، دایکم ساغ و سه لیمه. به لام سهیر کردنه کان و هه لسوکه وته کان شتیکی دیکه یان ده گوت. له گه ل شه ودا که ته وای له شم وا بئ هیژ بوو بو، که نه مده توانی راوهستم. هیژم دایه بهر خۆم که له سهر قاچه کام راوهستم و دهسته کام خسته سهر میزه که و خۆم پیوه راگیر کرد، تا نه که وم. هیژم لی برابوو له وهی که شه هینده کات ده کوژیت، جه نگیکی گه و ره له ده ووندا بهر پابوو بو. وه که شه وهی له شتیوازی چاوه کام ههستی به شله ژانی ده رووم کرد بئ. له کاتی کدا که چاری له کاغه زینکی لوول دراوی سهر میزه که ده کرد، گوتی: شه مرۆ تو گویت له رادیۆ نه گرتوه؟

به ساردییه وه گوتم: نه خیر، من هیچ کات گوئ له رادیۆ ناگرم. بۆچی مه گهر پرسیاری من پیوه ندیی به رادیۆ وه هه به؟

دوو باره بیده نگ بو. بیده نگییه که ی ناگرینکی ترسناکی له ده ووندا داگیر ساند بو، نارام لی برابوو، مستم بهر زکرده وه و به هه موو توانامه وه له میزه که م راکیشا و، به هاواره وه گوتم: ((بۆچی پیم نالی چی روویدا وه؟)).

گویم له دهنگی سه رۆکی گه راجه که بو، که ده یگوت: ((دان به تووره بییه که تدا بگه، به داخه وه شه پاسه ی که دایکتی له گه ل سوار بوو، دوینن شه وه ره گه راوه، له شه غامدا ژماره یه کی زۆر کوژرا و بریندار بوون، ئومیده وارم که دایکی تو سه لامهت بیت. به خوی گه وه ی بسپیژه.)) (ته مهن و ژیان له دهستی خودایه)).

ئیت هه موو قسه کانی شه م بیست، کاتی که هاتمه وه هۆش خۆم سه رۆکی گه راجه که م بیننی که به دهستیکی په رداخیک ئاری گرتوه و به دهسته که ی که شی ئاری به ده م و چاری مندا ده کرد.

به شپوه یه کی دل پر له گرپانه وه بۆ ماله وه گه رامه وه، یه کسه ر بۆ زووری دایکم چووم. شه کراسه ی که له پیش شه وه ی پروات بۆ سه فهر له بهری کرد بوو، له نامیژم

گرت و زۆر گریام. که و قه بهیری شه ناخۆشیانه ی که دایکم له ماوه ی ژیانیدا کیشابوونی، و شه باره قورسه ی که به ته نیایی خستبوویه سهر شانی.

یادگارییه کانی رابردوو ههر وه ک فلیمیک به بهر چاومدا ده هاتن و ده چوون و، بارینکی گرانیان ده خسته سهر چاوه کام. نازانم تا چ کاتی که، به م شپوه یه مامه وه. که زهنگی ده رگا لییدا، منی له م حالته هینایه ده ره وه. تاقه تی هیچ که سیکم نه بوو له دلی خۆمدا گوتم: بیشک یه کیک له هاوړیکامه، هیچ گویم نه دایه زهنگه که، چاوه کام له سهر یه ک دانا و بیرم له بهیانی ده کرده وه که پیویسته به فرۆکه بۆ ئیسفه هان بچم و خۆم بگه یه نه شه نه خۆشخانه ی که برینداره کانی رووداوی پاسه که یان بۆ بردوون. له نا کاو جهسته ی له خۆیندا تقووم بووی دایکم هاته بهر چاوانم. یه کسه ر له ترسان به بئ نارامییه کی زۆره وه چاوه کام کرده وه، دایکم بیننی به سهری پیچارا و له فافاوییه وه که له بهرانبه رمدا راوه ستابوو. خه ریک بوو له ترسان گیانم ده رچئ که دایکم هاته قسه:

- بۆچی به م شپوه یه سه یرم ده که ی؟ خۆ جندۆ که ت نه دیتووه؟ خه وتبووی؟ هیشتا نه مده توانی زیندوو بوونی دایکم باوه ر بکه م و، ته نها سه یرم ده کرد.

- بۆچی هه رچه نده زهنگم لیدا ده رگات نه کرده وه؟ له هه مانکاتدا بۆ لای شه قه نه فه یه چوو که له بهرانبه ریدا بوو و دانیش ت و له سهر قسه کردن به رده وام بوو، گوتی: ((پیم بلئ، من له بهر خاتری تو به په له خۆم گه یانده وه ئیره که نه کا تو نیگه رانی من بیت و ملی ریگه بگریت و بۆ شیراز بچی!)).

- له خۆشیان له جینگه ی خۆم ده رپه ریم و دایکم له نامیژم گرت و ماچم کرد و گوتم: ((دایه خۆ تو منت کوشت، خه ریک بوو له مه راقان بمرم)) دایکم به ته علیقه وه گوتی:

بینیمی که له بهر زۆری غه م و په ژاره خه وت لی که وه تبوو، خه وت پاشاشت له خه وندا بینیبوون، هه تا ده رگه شت لی نه کردم وه.

- دایه گیان، خزه تکارتم، ده مه ویست بیر له بهیانی بکه مه وه که به فرۆکه بۆ ئیسفه هان بچم. سه رۆکی گه راج گوتی: رووداوه که له نزیک ئیسفه هان بووه و، هه موو

برینداره کانیان بۆ ئیسفهان بردوون. ههروهها گویم له دهنگی زهنگه کەش بوو، بهلام وامزانی که مندالۆن، بۆیه دهراگام نه کردهوه.

چاوم به سه ره پیتچراوه که ی دایکم کهوت گوتم: ((به راست سهرت چی لی هاتوه؟!)).

- هیچ شتیك، كورم، شتیکی وانیه تهنها برینیکی بچووکه. ئهو هه موو له فافه یان لی بهست. بهلام ئهوانی دیکه حالیان زۆر خراپ بوو، زۆر پیکیان لی مردن. ههروهها ههندیکیان زۆر به سهختی بریندار بوو بوون. له نهخۆشخانه کاتیک بینیم که توانای مانه وه نه ماوه. نهخۆشخانه کهش زۆر خراپ بوو، من له گهلا سه یاره یه کی فریا کهوتن که نهخۆشکی خهتهری بۆ تاران دهینایه وه، هاتمه وه. دایکم هه موو پروداری وه رگه رانه که ی بۆ گیترا مه وه، چونکه زۆر ماندوو بوو، رۆیشت بجه ویت. هیتشتا من خهوم لی نه کهوتبوو که ته له فۆن زهنگی لیدا. زیبا له سه ره هیل بوو. دهنگیشی زۆر غه مناک بوو. پاش هه والپرسین بیدهنگ بوو. له مانای بیدهنگییه که ی تیگه یشتم. گوتم: ((هیچت ده رباره ی دایکم نه پرسی؟)).

- راستییه که ی ده مه ویست لی پیرسم، بهلام ترسام که نارچهت ببی. ده ی ئیستا چ هه والیک هیه، به ساغ و سه لامهتی هاته وه یان نا؟
- هاته وه، هه ره ئه م شه وه هاته وه.

به خۆش حالیه وه گوتم: به راستیه، نازانی چهنده دلتهنگ بووم. له دهنگوباسی نیوه رۆ گوتمی پاسی شیراز — تاران وه رگه راره ژماره یه کی زۆر کوژراو و برینداری لی کهوتوته وه، من وامزانی ئهو پاسه بووه، که دایکتی سوار بووه. له به ره ئه وه ی که زۆر نیگه ران بووم له هۆش خۆم چووم. بهلام سوپاس بۆ خودا که پاسی دایکت نه بوو.
- به راستی هه ره ئه و پاسه بوو که دایکمی سوار بوو بوو، بهلام خۆشبه ختانه که دایکم هیچی لی نه هاتبوو تهنها که مینک سه ری بریندار ببوو.

- زۆر چه زده که م که بیم سه ردانی بکه م، بهلام به داخه وه ناتووم. راستی دایک و باوکم ده یانه ویت من ببهن بۆ سه فهر، واده زانن که من نهخۆشم. زۆر پێ داده گرن که

هه رده بی له گه لیان بچم، بهلام من ویستم سه ره تا له سه لامهتی دایکت ئاگادارم پاشان برۆم ئیستا ئه گه ر تو رات له سه ر بیست، من ده رۆم.

- هیچ عه ییکی نییه، برۆ، به هه ره شیوه یه ک بیست ئیمه به وه سه ره پیتچراوه ی دایکمه وه ناتوانین بۆ داخواری بین، تا کو تو ده گه ر پیسته وه، دایکیشم به ته واوه تی چاک ده بیسته وه، ئیستا که ی ده رۆی، که ی ده گه ر پیسته وه؟

- دایک و باوکم ده یانه ویت بۆ ماوه ی مانگینک سه فهر بکه ین، بهلام من ئه گه ر زۆر بمینمه وه یه ک دوو هه فته یه. دلّم بۆت ته نگ ده بیست.

- منیش هه ره به م شیوه یه م، ئیستا که ی ده رۆیت؟

- به یانی.

نزیکه ی یه ک دوو سه عات به یه که وه قسه مان کرد، دووباره من ده رباره ی منداله که قسه م له گه لا کرد و له به ری پارامه وه، بهلام زیبا له سه ره له بار بردنی منداله که رازی نه بوو. ئه وه نده له دهستی تووره بوو بووم، که له دلدا ئاره زووم ده کرد خۆزگه له رینگه دا سه یاره که یان تووشی ده عم بیست یان وه رگه ریت بۆ ئه وه ی منداله که له بار بچی.

بۆ به یانی ئهو رۆژه زیبا له و کۆشکه وه که له باکوور به کریمان گرتبوو ته له فۆنی کرد و گوتم: به ساغ و سه لامهتی گه یشتووین، ناتووم ئیتر پیوه ندیت پیوه بکه م؛ چونکه له وانیه باوکم ههستم بچ بکات.

چه ند رۆژیک دواتر کاتی نیوه رۆ بۆ ماله وه گه رامه وه. دایکم به خۆش ییه کی زۆروه گوتم: له زانستگه وه ته له فۆنیان کرد و ئیمه یان بۆ ناههنگ ده عهت کرد. له بیستنی وشه ی ئیمه سه رم سوپا له دایکم پرسی: ((دایه گیان، مه به ست له وشه ی ئیمه چییه؟)). ئه ویش گوتم: واتا من و تو یان ده عهت کردوه.

گوتم: یه عنی به راستی تو شیان ده عهت کردوه. دایکیشم به شیوازیکی تاییه تی برۆیه کانی به ره ز کرده وه و گوتم:

به لی، زۆریش سووربوون له سه ره ئه وه ی که ده بی من هه ره ناماده م!

بۆ بەيانی ئەو پۆژە من و دايكەم لە كاتى ديارىكراو بۆ ھۆلى پيشانگای ئەدەبىياتى زانكۆ چووين، پاسەوانىكى بالابەرز كە جلوبەرگىكى پەسى دەبەردا بوو سەرەتا سلاوى لى كردىن، پاشان ناو و نازناوى بنەمالە كەمانى پرسى و، ئەوجار سەيرى ئەو لىستەى كرد كە لە دەستیدا بوو. بە رېژگرتنىكى كورت بۆ نىسو ھۆلە كە فەرمووى كردىن. سەرەتا سەرۆكى زانكۆ پيشەكەى كورتى خويندەو و، پاشان سەرۆكى پەرودەو فېرکردن و چەند كەسىكى ديكە كە شىوھەىكى زۆر رېك و پىك و جوانيان ھەبوو، چوونە سەر تەختى شانۆ و ناوى ئەو كەسانەيان خويندەو كە ھەلبۆتيردرايون بۆ ھەرگرتنى بۆرس و رۆيشتن بۆ ئەمريكا. پاش چەند نەفەرىك ناوى منيان خويندەو. ھەستىكى تايبەتيم ھەبوو پىتويست بوو لە خۆشياندا پەر دەركەم و بفرم، بەلام بەم شىوھە نەبوو. كاتىك بۆ سەر تەختى شانۆ چووم سەرۆكى پەرودەو و فېرکردن پاش پيشكەشكردنى پروانامەى رېز لىنان دەستى بە گەرمى گوشى دلسۆزانە پىرۆزبایى لى كردم، ئەو كەمانى تىرش بە ھەمان شىوھ، كاتىك گەيشتمە سەرۆكى زانكۆ باوكانە منى لە نامىز گرت و ماچى كردم و، ئاواتى سەرەوتنى بۆ خوازتم، كاتىك سەيرى قەرەبالغى نامادەبواتم كرد، كە چەپلەيان بۆ من لى دەدا، ھەستى لە خۆباييون و خۆشى لە ھەموو دەمارەكام دەتكايەو.

ھىچ كاتىك ئەوئەندە ھەستم بە خۆشى و سەربلندى نە كردبوو. سەيرى دايكەم كرد لە خۆشياندا ھەرەك ھەورى بەھاران دەگريا و لە ھەمانكاتىشدا پىدەكەنى، ھەستى خۆشى و شادى سەراپاى لەشى داگرتبوو. كاتىك بۆ لای دايكەم گەرامەو، پروانامەى پىرۆزبایى كەم پيشكەشى كرد و دەستەكانىم ماچ كرد و گوتم: ((لەبەرخاترى ھەموو ئەو رەنجەى كە لە گەل منت كيشاوە!)).

دايكەشم منى لە باوھش كرد و ماچى كردم.

بە درۆتايى رېگەى گەرانەوھەمان بۆ مائەوھە دايكەم بە شىوھەىكى رېك و پىك دەربارەى سەفەرەكەم قسەى كرد.

بىست پۆژ زياترى نەمايو بۆ ناردنم، نەمدەزانى چۆن چۆنى بابەتەكەى نىوان من و زىبا بە دايكەم بلېم. ھەتا كات زۆرتەر تىدەپەپر، بارودۆخەكە ئالۆزتر دەبوو و، مەرگەكانىش قورستر دەبوون.

بە گالئەوھە بە دايكەم گوت: لەوانەى ھەرگيز نەچم، دەمەوئەت لە لای تۆ بىنمەوھە. دايكەم بە شىوھەىكى توورە گوتى: ئىتر ئەم قسەى دەو بارە نەكەىھەو، ئەمە تەنھا ئاواتى منە، پىتويستە تۆ بۆرى و بە سەر بلندى بۆ ولاتەكەت بگەريستەوھە و خزمەت بە ولاتت بكەى.

- ئاخىر دايە گيان تۆ بە تەنيا جى دەمىنى. من نامەوئەت تۆ بە تەنيا بەجى بىللم!
 - منىش ھەرگيز تەنيا نام؛ دەچم بۆ لای خوشكەكانت، شىرىن، يان شەرزاد.
 - ھەستم كرد قسە كردن لەگەل دايكەم ھىچ سوودىكى نىبە. لە حالەتەىكى خراپدا بووم، نە رېگەى چوونە پىش و نە رېگەى گەرانەوھە ھەبوو. ھەستم دەكرد كە ھاوسەنگى مېشكەم لە دەست داوھ. دايكەم گەياندەوھە مائەوھە و خۆشم بۆ بىرکردنەوھە پەنام بۆ سەرشەقام برد. ھەرچەند كات زياتر تىدەپەپر، من لە خەفەتى زىبا توورەتر دەبووم. چەپلە رېزانەكەم دەھاتەوھە بىر و، ئەو نگرانەى كە مافى رەواى خۆم بوون، بەلام ئەگەر من بىرم لى نەكردبايەوھە و وازم لى ھىنابا، ئەوا ئاواتەكانى دايكەم با دەبىردن. بىرم لە خەرجى ماردەبىنى زىبا و خەرجى ژيانم دەكردەوھە. من پارەىھەىكى زۆرم نەبوو و نەمدەتوانى خەرجىھەىكى زۆر بكەم و، ئەمەش دەبووھە ھۆى ئەوھى كە من لە بەردەم بنەمالەى زىبا شەرمەزارىم. پاشان قسەكانى زىبام كەوتەوھە بىر، كە ھەركاتىك من دەمگوت، ناتوانم ئىستا ژيانىكى ئاسوودە بۆ تۆ دابىن بكەم، ئەو دەيگوت: ((من مندالى تاقانەى بنەمالەكەم، ئەوان بىشك يارمەتى ئىمەدەدەن))، من بە لووتبەرزىھەى تايبەتى دەمگوت: ((من ھىچ كاتىك يەق رانىش يارمەتى لە باوكت وەرناگرم.)) ھەرەوھە ئەو ھەمىشە بىدەنگ دەبوو.

ئىستا بەم بارودۆخەوھە پىتويستە من واز لە خويندن بىنم و بە دواى كارىكدا بگەپریم. يان بە گوتەى دايكى زىبا، پىتويستە وەك يەكەك لە ئەندازيارەكان لە

به‌رانبه‌ر باوکی زیبایا ده‌ست له سه‌ر سنگ پاره‌ستم، یان له پشت میژی به‌رپویه‌ریتیه‌ک له به‌یانیه‌وه تا نیوه‌رۆ خشته‌ی رۆژنامه‌کان شیکار بکه‌م، یان ده‌بی ده‌رسی تاییه‌تی بلیمه‌وه به‌مه‌ش دووباره ده‌ستم هه‌ر بۆ لای ئەم مەروڤه‌ ده‌وله‌مه‌ندانه درێژ ده‌بی. چهنده رڤم له‌م کاره بوو و چهنده لیتی بیزار بووم، ئەم ژیانه چهنده جیاوازی هه‌بوو له‌گه‌ڵ ئەو ژیانیه‌ی که من ئاواته‌ خوازی بووم. هه‌موو ئەوانه‌م له‌ گۆی نه‌دانی زیباوه‌ ده‌زانی، بیزاریه‌کی زۆرم به‌رانبه‌ر به‌ زیبا له‌ ده‌رووندا هه‌ست پی ده‌کرد. ئەو ده‌یه‌ویست که‌رامه‌ت و ناپرو و هه‌موو ئاره‌زووه‌کانی من بخاته‌ ژیر گل!!

ئهو‌ه‌ش له‌به‌ر خاتری بوونه‌وه‌ریک که‌ هه‌شتا نه‌بووه‌ به‌ مەروڤه‌، به‌ خۆم گوت: من ده‌توانم هه‌موو شتیکی ژیره و ژورور بکه‌م؟! مه‌گه‌ر باوکی نالی، پاره‌ ده‌رمانی هه‌موو ده‌ردیکه‌، که‌واته‌ زۆر باشه‌، با ئەو کیشه‌یه‌ به‌ پاره‌ چاره‌سه‌ر بکات. به‌لام دووباره ترسم ده‌دایه‌وه‌ به‌ر خۆم که‌ من به‌لینم پیداه‌وه‌، دووباره‌ ده‌که‌وتمه‌وه‌ بیری ئاهه‌نگ به‌ خۆم ده‌گوت، باشه‌ خۆ من له‌ به‌لیننی خۆم په‌شیمان نه‌بوومه‌ته‌وه‌. هه‌ر کاتیکی که‌ ریککه‌وت، زیبا ماره‌ ده‌که‌م. سه‌ره‌نجام ئەگه‌ر هه‌ر کاتیکی دایک و باوکی له‌و باسه‌ ئاگادارین، به‌ هه‌ر شیویه‌ک بیت منداله‌که‌ له‌ نیو ده‌به‌ن. منیش کاتیکی که‌ گه‌رامه‌وه‌ ئەم باسه‌ له‌ دلێ زیبا ده‌ردینم و له‌ بیری ده‌به‌مه‌وه‌ و ماره‌ی ده‌که‌م. شه‌ری ده‌روونیم ته‌واو نه‌ده‌بوو. بریارمدا بۆ ماله‌وه‌ بگه‌ریمه‌وه‌، بۆ شه‌وه‌ی له‌به‌ر چاوی دایکم وا نیشان بده‌م که‌ له‌به‌ر نان کپین دواکه‌وتم، چووم له‌ ریزی نانه‌وايه‌ک پاره‌سه‌رام ورده‌ ورده‌ هۆشم بۆ لای قسه‌ی دوو نه‌فه‌ر ده‌چوو، که‌ له‌ ده‌روه‌ی نووسینه‌گه‌یه‌کی کپین و فرۆشتنی خانوو، که‌ له‌ ته‌نیشته‌ نانه‌واخانه‌که‌ بوو، پاره‌سه‌تابوون. له‌ قسه‌کانی ئەوانم تیگه‌یشتم که‌ یه‌کیک له‌ وانه‌ خانویه‌کی قورێ مۆدیل کۆنی له‌م گه‌رکه‌ ده‌وێت، و، خاوه‌نی نووسینه‌گه‌ش به‌لیننی پیداکه‌ ئەگه‌ر خانویه‌کی له‌م چه‌شنه‌ی بۆ په‌یدا کرد، زوو ئاگاداری بکاته‌وه‌. پاش شه‌وه‌ی که‌ پیاوی کپیار سواری سه‌یاره‌یه‌کی ماسدیسی په‌نگ سوور بوو، و، رۆیشت، بیریک به‌ میشکمه‌دا هات. بۆ لای خاوه‌نی نووسینه‌گه‌که‌ چووم و گوتم: ده‌مه‌وێت خانوه‌که‌مان بفرۆشم، له‌گه‌ڵ خاوه‌نی

نووسینه‌گه‌که‌ بۆ سه‌یرکردنی خانوه‌که‌مان رۆیشتین. کاتیکی چوینه‌ نیو خانوه‌که‌. دایکم منی بۆ گۆشه‌یه‌ک برد و پاشان هه‌یرشی پرسیاوی کرده‌ سه‌رم. گوتم پاش رۆیشتنی ئەو پیاوه‌ هه‌موو شتیکی بۆ باس ده‌که‌م. سه‌ره‌نجام خاوه‌نی نووسینه‌گه‌که‌ خانوه‌که‌ی ته‌ماشاکرد و نرخیکی گونجایی پیشنیاز کرد، و، رۆیشت. پاش رۆیشتنی ئەو، دایکم به‌ تووریه‌ی گوتی:

- ئەم پیاوه‌ کێ بوو که‌ هه‌ینابووت بۆ ئەوه‌ی خانوه‌که‌ بیه‌نی؟ من تاكو ئیستا سه‌د جار پیم نه‌گوتوو هه‌تا من زیندوویم، ئەم خانوه‌ نافرۆشم؟! ئەگه‌رچی کۆنه‌، ئەگه‌رچی به‌ خشته‌ی قور دروستکراوه‌، من خۆشم ده‌وێت. یادگاری باوکی خوالیخۆشبوته‌. من هه‌یج کاتیکی نای فرۆشم.

- به‌ ئارامی دانیشتم، تا دایکم هه‌موو قسه‌کانی کرد، پاشان له‌ سه‌رخۆ گوتم: دایه‌ گیان، من هه‌موو قسه‌کانی تۆم قبووله‌. راسته‌ که‌ ئەم خانوه‌ کۆن و قورینه‌ هه‌روه‌ها منیش خۆشم ده‌وێت. هه‌ر له‌م خانوه‌ له‌ دایک بووم و گه‌وره‌ بووم. هه‌ر گۆشه‌یه‌کی بۆ من یادگارییه‌کی هه‌یه‌. به‌لام ناچارم بیه‌فرۆشم.

دایکم به‌ تووریه‌یه‌وه‌ گوتی: ((پیم بلێ بۆچی ناچاری)).

- تۆ ریه‌گه‌م پی بده‌، من به‌ درێژی بۆت باس ده‌که‌م. ئەو دوو مانگه‌ی که‌ تۆ لی‌ره‌ نه‌بووی، پووداوه‌گه‌لیکی زۆر له‌م خانوه‌ پووین داوه‌. هه‌رکاتیکی من له‌ ده‌روه‌ ده‌گه‌رامه‌وه‌ ده‌نگ و هه‌رایه‌کی زۆرم له‌ ماله‌وه‌ ده‌بیست، هه‌ر وه‌ک شه‌وه‌ی که‌ ئاهه‌نگی بووک گواسته‌نه‌وه‌ له‌ ماڵ ده‌ستی پی کردبی. به‌لام کاتیکی ده‌هاته‌وه‌ و ده‌رگای ژوروه‌وه‌م ده‌کرده‌وه‌ هه‌یج که‌سێکم نه‌ده‌یه‌نی. شه‌ویکیان که‌ له‌ خه‌ودابووم هه‌ستم کرد خه‌ریکه‌ ده‌خنکیم.

کاتیکی چاویم کرده‌وه‌ بیه‌نیم دوو ده‌ستی تووکن قورگیان گرتووم و خه‌ریکن بیه‌خنکین. کاتیکی چارم به‌ به‌ژن و بالایی که‌وت خه‌ریک بوو گیانم ده‌رچی. ئەوه‌نده ترسناک بوو که‌ باس ناکریت. قسه‌کانی تۆم به‌ بیر که‌وته‌وه‌ و گوتم: "بسم الله" و

رۆیشت و بزر بوو. پاش شو شهوه، شهوان هه موو شهو پیک منیان نازار ددها. دهیانگوت یان له مائی ئیمه برۆ دهرهوه، یان دهتکوژین.

ههرچهند من به گهرم و گورتر ئهم چیرۆکم دهگیڕایهوه. شیوهی روخساری دایکم زیاتر دهگۆرا و، ئهمهشم به دایکم گوت:

سهرهنجام شهو پیک؛ واتا: هه مان شهو که تو بریاربوو بو تاران بگه پیتشهوه، باوکم هاته خهونم و گوتی: دایکت له مهترسیدایه. کاتیک گه پرایهوه ئهم خانووه بفرۆشه و، دایکت بو خانوویهکی دیکه ببه، که سهلامهت بیت، به لینی له من وهرگرت و رۆیشت.

بهلام من هیچ گویم به قسه کانی نه داو به قسه نه کرد. گوتم ئهمه خهونه و دهشمانی که تو ئهم خانووهت زور خوش دهویت. ههروهها هیچ شتیکم به تو نه گوت. بهلام دوینی شهو دووباره باوکم هاتهوه خهونم و زور به تووه پیهوه گوتی: بۆچی به قسهی منت نه کرد و خانووه کهت نه فرۆشت؟! ئیستا قسه له دهستی تو دایه تا بیست رۆژی دیکه بریاره من له ئیران پرۆم. ئه گهر ئهم خانووه نه فرۆشم، شهوه منیش له ئیران نارۆم. چونکه دلتم بۆت تهنگ ده بیت.

دایکم به شیوهی بیرمه ندانه و نه ندیشهوه گوتی: به خوا نازانم، تو هه موو کاتیک دهتگوت ئهم قسانه درۆ و بی بنج و بناوان.

- باشه دایه گیان، تا کاتیک به چاوی خۆم نه مدیتبوو، ده مگوت ئهم شتانه درۆن، بهلام ئیستا که به چاوی خۆم دیتم، ناتوانم بلیم درۆیه.

- ئه دی بۆچی ئهم چهند شهوه پهیدا نه بوون؟

- ئی دایه، کاتیک مرۆف به ته نیابیت شهوان پهیدا ده بن.

- راستده کهی، من نازانم، ئه گهر باوکت وای گوتووه و تو ش پیت باشه، ههر کاریکت دهوئ بیکه، منیش پاریم.

له ماوهی یه که ههفته دا خانووه که مان فرۆشت و مالممان بو خانوویهکی تازه و جوان گواستهوه که له ناوچهی (سه عادهت ئاباد) بوو. کارهکان زور به خیرایی

جیبه جی کران. به دایکم گوت که به هیچ یه کیک له دراوسیکانمان نه لیت که بو کوی دهچین و، هوی فرۆشتنی خانووه کهش به کس نه لیت. نهوه که جندهکان ئیمه بدۆزنهوه. دایکه ساده و بی گونا که شم هه موو قسه کانی منی یه که له دوا یه که قبول کردن. تا شهوی پیت سه فهرکردم هه وائی که له زیبا نه بوو. کاتیک که وتمه وه بیری زیبا دلتم ژانی ده کرد و، له وهی که کردبووم په شیمان بووم. به لام خۆم به وه رازی ده کرد که ئهم کاره هه له قازانجی من و هه له قازانجی نه ویشدایه. به هه حال باوک و دایکی شهو ژیانیکی خوشتر و ئاسوده تریان بو دابین ده کرد.

له هه مان شهو دا ناههنگیکی بچکولانه مان سازکرد، خوشکه کانم و میرده کانیان و هارپیان و نزیکان هه موو له دهوری یه کدی کۆبووینه وه و وینه مان گرت و بو به یانی شهو رۆژه بو ئه مریکا سه فهرم کرد.

لهوئ به ته واهه تی زیبا له میتشکم دورکه وتیوه.

هه موو هه ولتم بو وهرگرتنی پروانامه ی مامۆستایه تی زانکو بو، که له کۆتاییدا سه رکه وتم به دهسته ئینا. پیت گه رانه وه م بو ئیران به لپننامه ی کۆرسی خویندنی بیرکاری زانکوی ئۆکسفۆردم ئیمزا کرد. ئهمه گه وهره ترین سه رکه وتمنی خویندنی من بوو و، یادگاری ئاره زووه کانی سه رۆکی زانکو بو دامه زرانندی من و، ناماده کردنی مه رجی تاییه تی گه وره بو وهرگرتنم له م پرووه وه، له خوشی و تواناکافی زیاد ده کرد. سه رهنجام پاش ۱۵ مانگ هه ول و کۆششی به رده وام بو نیشتمان و باوده شی گهرمی بنه ماله که م گه رآمه وه. یه که م ساتی چاوپیکه وتن پاش شهو دورکه وتمه وه درپژه به راستی شیرین و له یاد نه چو بوو. سه رهنجام پاش چهند رۆژیک، هاتووچۆ، میوانه کان که م بوون. ته نها من و دایکم ماینه وه. بریارمدا له پشوری ئهم چهند مانگه دا سوودیکی باش وهرگرم و، دایکم بو شوینه خوشه کانی ولات ببه م، تا کو بتوانم دلۆپیک له خوشه ویستییه بی سنوره که ی بو قه ره بوو بکه مه وه.

۱۰ رۆژ له گه رانه وه م بو ئیران تیده په ری. نزیکه ی سه عات هه شتی شهو بوو. خۆم ناماده کردبوو تا کو له گه ل دایکم بو نان خواردنی ئیواره بو دهره وه بچین، لهو

كاتەدا زەنگى تەلەفۇن لىيىدا. داىكىم تەلەفۇنە كەى ھەلگرت و پاش كەمىك ھەوالپرسىن گوتى:

((دوكتۇر قەلەمكارە، ئىشى بە تۇيە))!

((سىاوشى قەلەمكار)) يەككىك لە ھاوپرىكام بوو كە لە ئەمرىكا پىكەوہ لە يەك زانكۆ دەماغۇيىند، كە ئەويش لە رىگەى بۆرسەوہ بۆ ئەمرىكا چووبوو؛ چونكە لە ئەمرىكا لە يەك كۆلچ دەماغۇيىند و لە يەك جىخەو دەنوستىن، ھاوپرىتەتى و پاكىيەكى زۆرمان لەو ماوہىەدا لە نىوان دروست بوو. ھەلبەت پىوہندى خۆشەويستى ئەو لەگەل كچە خويىندكارىكى زانكۆ بە نىوى شىرىن، كە كچىكى پروخۆش و لەبەر دلان بوو، نەيھىشت پلەى بەرز بۆ مامۆستايەتى زانكۆ لە كۆلچ بەدەست بىنى. ئەوان پىرياندابوو كە لەگەل يەكدى زواج بكەن و، بۆ ئەوہى پاش تەواوونى خويىندىن، زۆر بە خىرايى بۆ ئىران بگەرپىنەوہ و لەگەل يەكتىدا ئەلقەى ھاوسەرپىتى بگۆرپنەوہ، ھەموو ھول و فېداكارىيەكىان بە كارخستبوو. لەگەل تەواو بونى دەرس، ھەرسىكمان بە خۆشى بۆ ئىران گەراپنەوہ و، ئىستا پاش سى رۆزى دىكە ئاھەنگى مارەپىنى شىرىن لە سىاوش بوو.

سىاوش تەلەفۇنى كىرەبوو تاكو من و داىكىم بۆ بەشدارىكىردن لە ئاھەنگى مارەپىنەكەى دەعوەت بكات، كە زۆر بە رىزەوہ دەعوەتەكەىم رەتكىردەوہ، بەلام رازىى بووم بۆ دىتن و دەعوەتكىردنى سەرۆكى زانكۆ و ھەندىك مامۆستا لەگەلىدا بۆ زانكۆ بچم.

بە دىرئايى رىگە دووبارە تكا و پارانەوہى سىاوش ھاتەوہ گۆرپى تا من بەشدارى لە ئاھەنگەكىان بكەم. منىش بە بىانوگەلىكى جىاواز ھەولمدا كە ئەم بارە لە سەر شام لابیەم. نازام بۆچى ھەركاتىك سىاوش و شىرىن دەيىنى غەمىكى بەھىز سىنەمى دەكوشى و پەزارە و ئازارىكى زۆر دەستى بە سەر گىاغدا دەكىشا، بەلام بۆچى؟ ئەمەم دەزانى كە ئەوئىنى ئەوان يادكارى زىباى بۆ زىندو دەكردمەوہ. زىباى من، ئەو زىبايەى كە من بە ھەموو ناپىاويەكەوہ لە ناخۆشترىن كاتدا بەجىم

ھىشتبوو! ھەركاتىك ئەم يادكارىانە لە مېشكدا زىندو دەبوونەوہ، كوتەكى وىزدان بە شىوہىكە لە گىانى دەدا، كە ئارەزووى مەرگم دەكرد. پاشان ھىزم دەدايە بەرخۆم و، دەمگوت: نەخىر، ئىستا زىبا يەكە لە كچە بەختەوہرەكانى جىهان. بىشك ئىستا لە كۆشكىكى پارسى لە تەنىشت ((فەروخ)) دانىشتوہ و، لەوانەيە مندالە چكۆلانەكەى زىبا خەرىكى شىر خواردن بىت. لە خۆشى و شادىدا رۆزگار بەسەر دەبات. ئىستا ئەو جگە لە يادكارى نازاردەر و ناشىرىن، كە لە گۆشەيەكى مېشكى شاردراوہتەوہ، ھىچى دىكەى دەبارەى من بە بىردا نايەت.

بە راجلەكاندە ھىواشەكانى سىاوش ھاتمەوہ ھۆش خۆم.

- ئەوہ چىيە بابە رۆيشتى بۆ جىھانى خەيالات؟! ئاگات لە من بىت، ئەوہ چەند دەمىكە بە خەيالى خۆم دەمەوېت لەگەل تۆ قسە بكەم و تۆش بە تەواوى سەرنج دەتەوېت گوى لە قسەكام بگرى، بەلام تۆ ھىچ گوى بە قسەكام نادەيت. باوەر كە شەھىر، گويەكانت عەبىيىكىان ھەيە. دە دەقىقە دەبىت خەرىكم بانگت دەكەم. گويت لە ھىچ نىيە!

ھاوكات خەرىكى لىخورىنى سەيارە بوو، بە شىوہىكە رىك و پىك سەيرى ئەولا و ئەولای شەقامەكانى دەكرد. بەبى تاقەتى گوتم: ((ئىستا بە داى چىدا دەگەرپى؟)).

- ھىچ، بە داى دوكتۇرىكى قورگ و لووت و گويدا دەگەرپىم، ئەو ئەندامانەت زۆر نەخۆش. دەترسم بەيانى لە كاتى ژمارەكردنەكەمدا ئابرووم بەرى!

- بابە، سىاوش ئەوہ چتە؟ بۆ تىناگەى؟ ھەر من دەلېم نىرە، تۆش دەلېى بىدۆشە. راستىيەكەم پىن بلى ئەم ھەموو پارانەوہى تۆ، بۆ ئەوہى بۆ ئاھەنگەكە بىم لەبەر چىيە؟ ئاخىر بابە، من نە سەرى پىوازىم و، نە قونچكى سىر. من ھەرگىز كەيفىم بە جىگەى قەرەبالغ و زاوہ ژاوا نايەت؛ واتا: بەراستى ناتوانم بىم!

- ئەگەر راستىيەكەت پىن بلىم دىي.

- ئىتر گىتوبووبوم؛ گوتم: ((بەلئى دىم)).

له كاتيكدا كه دەستى ھىنابوو بۆ پېشەوہ بۆ ئەوہى دەستى بھەمە نېو دەستى و،
له بەلئىنەكەم دلتىاي بکەم، گوتى: ((قەولى پياوان؟!)).

دەستم گوشى و گوتم: ((قەولى پياوان!)).

ئىدى ئەوجار له بەلئىنەكەم دلتىا بوو، بە ھىناشى گېرەكەى گۆزى و گوتى:
پاستىيەكەى ئەوہىە كه يەكەم تۆ ھاوپىي خۆشەويست و بە نرخى و ھەزەدەكەم له
يەكېك له شەوہ باشەكانى ژيانم له خۆشىيەكەم بەشدارىي. دووہمىش نامادەبوونت له
ناھەنگەكە برۈابوونىكى زياترم پى دەبەخشى. سىيەمىش ماوہىەكى كورت بىدەنگ
بوو، پاشان بە نارامى له سەر قسەكردن بەردەوام بوو: بەم شىئەيەى كە دەزانى
بنەمالەى شىرىن ھەموريان برۈانامەى بەرزىان ھەيە. دايك و باركى بۆ خۆت دەزانى
دوكتۆرن. ھەرۈھا تەواوى ئەندامانى مالئەوہشيان كەمترىن برۈانامەيان ماجىستىرە.
بۆ نمونە: پرۆفېسسۆر ئەرجومەند كە دەيناسى.

گوتم: نايناسم، بەلام ناوہكەيم له لا غەرىب نىيە.

بە دېدۆنگى گوتى: بەراستى نايناسى؟ دوكتۆراى له فېزىيائى ناووكدا ھەيە، لە
ھەموو جىھاندا له چەند نەفەرىك زياتر، كە ھەمان برۈانامەيان ھەبى، پەيدا نابن!

- باشە، خۆشت خۆ دوكتۆراى فېزىكت ھەيە.

- بابە، من له بەرانبەر ئەودا قوتابى پۆلى يەكەمى سەرەتايىم.

- له ئەمەرىكا دەژىيەت؟

-ئە، ئەو بېروباوہرېتىكى تاييەت بە خۆى ھەيە. ئەندامى پايە بلندى ئەكادىمىيائى
زانستى ئەمەرىكا و چەند ولايتىكى دىكەيە. ھەرۈھا ۱۵ سالىش سەرۆكى رېخراوى
وزەى ناوكى ئەمەرىكا بوو. پاشان دەستى له كار كېشايەوہ و بۆ ئىران گەرايەوہ و لە
زانكۆى تاران خەرىكى دەرس گوتنەوہ بوو. ئىستا زياتر خەرىكى لېكۆلېنەوہ و
نوسىنى كىتېبە.

- واتا بە تەواوہتى پىئەندىيى لەگەل ئەكادىمىيا و كارەكەى له ئەمەرىكا پچراند.

- نەخىر، سالى چەند جارېك بۆ ئەمەرىكا دەچىت. بەلام زياتر بۆ بەشدارىكردن له
كۆنفرانس و كۆزى زانىبارى و ئەم جۆرە بابەتانە.

ماوہىەكى كورت ھەردووكمان بىدەنگ بووين، بەلام سىاوش بىدەنگى شكاند
و لە سەر قسەكردن بەردەوام بوو، گوتى: دەلئىي پرۆفېسسۆر ئەرجومەند سەرنجى
زۆر بۆ لاي خۆى راكېشايى؟! كەواتە ئىيتر دلتىا بووم، لەبەر خاترى دىدەنى ئەو
بىنگومان دىي!

- نەخىر، ئەگەر دىم تەنيا لەبەر خاترى رووحى بەرېز و خۆشەويستى ھاوپىي
بەنرخم كاك سىاوش و بووكە خانى ھاوسەريەتى، تا له خۆشىيەكەياندا شەرىك بىم.
پاش بىدەنگىيەك دىرېژەم پىدا: ((ئىستا توو سەرى من، سىاوش، واھەست ناكەى كە
ھۆى ئەم ھەموو پارانەوہيەت ھەر ئەو بەلگەى سىيەم بىت)).

له كاتيكدا چاوەكانى دەدرەوشانەوہ و پىدەكەنى، گوتى: بە گىيانى شەھرىار
وانىيە، بەراستى پىم خۆشە بىت، بەلام ھەزىش ناكەم بىمە ھۆى نازاردانت. لە
پروويەكى دىشەوہ ھىچ چارەيەك نەبوو. كەس نەزانى تۆ دەزانى بنەمالەى من
برۈانامەى بەرزىان نىيە، باوكم ئەفسەرىكى دەرجە سىي سىاوش، دايكىشم ژنى
مالئەوہىە، لە ھەموو بنەمالەكەى ئىمە بەرزترىن برۈانامە دىپلومە. ھەرۈھا منىش
بە درۆيەكى كورت چومە دەروہ و برۈانامەيەك ۋەرگرت. ناچارم بۆ پاراستنى
كەسايەتى و نابرووى خۆم چەند كەسىك له دوكتۆر و پرۆفېسسۆر لەگەل خۆمدا بىم!

- كەواتە ھەر لەبەر خاترى ئەوہىە كە دەتەوئىت سەر له دوكتۆر راشد و تەمەدون
و كەرمى، بدەى و ھەوالىيان بېرسى؟

- ئىدى چ بکەم؟ مامۆستان و مافىيان لەسەر ئىمە ھەيە، بەلايەنى كەمەرە بۆ
ژنارەكردنەكەى خۆم، دەعوەتبان دەكەم. ھەردووكمان كەوتىنە پىكەن. لە كۆتايىدا
گەشىتىنە زانكۆ. سەرۆكى كۆلېژ و مامۆستا مېھرەبان و دلئىيەكانى زانكۆ ھەموو
بە گەرمى پىشوازييان لى كردىن و زۆرەيان دەعوەتەكەى سىاوشىيان قىبول كرد و،
نامادەبوون كە بەشدارى له ناھەنگى مارەبىنى سىاوش بکەن.

شهو ماره كردن دهستی پيكرد. له گهل تهوه شدا دايكم تكا و پارانه وه كهی سیاوهشی قبول نه كرد و بۆ ناههنگه كه نه هات. جلویه رگيكي ريك و پيكم پۆشی و، له سهر رينگا سه به ته گوليكي جوانكم كړی و، ته كسيه كم به كړی گرت و بۆ شهو ناوینشانه چووم كه سیاوهش دابووی به من. ته كسيه كه له پيش خانويه کی گه وره و ريك و پيک، كه وهك كۆشك جوان بوو، راوهستا. خانوه كه به گه لای سهوز و بچووكی ليك ئالو داپۆشرا بوو. دیواره كان و پایه كانی سهر ده رگا و، ته قریه نه هه موو جینگه یه كه سهوز بوو و، له نیوان شه كهش و ههوا سهوز و نارامه خشه گولدانى مه رمه رى گه وره له پيش ده رگا كه نسومی گولتى سوور و رهنگا ورهنگ بوو بوون، راوهستابوون. دیمه نيكي جوان و ريك و پيک و دلگيريان دروست كړد بوو.

زهنگی ده رگام ليدا. خزمه تكا ريك به كۆت و شهروال و بۆینباغيكي پوله كه دارى جوان و زۆر ريك و پيک، ده رگا كهی كرده وه و زۆر به شيوه یه کی رسمى به خيبرهاتنى كردم و پاش وهرگرتنى سه به ته گوله كه له دهستم، بۆ هۆلى پيشوازی رينويى كردم. له گهل شه وهی كه ماوه به کی زۆر له دهست پيكردنى ناههنگه كه تينه په ريبوو. به لام خه لگيكي زۆر له وى كۆبوو بوونه وه. بهو شيوه یه كه سه يری ناماده بووانم ده كرد بۆ شه وهی كه سيكي ناسياو بدۆزمه وه، له ناكاو ههستم به هيژى دهستيك كرد له سهر شام. سیاوهش بوو كه بۆ پيشوازم هاتبوو. به گهرمى دهستی گوشيم و، پاش هه والپرسينىكى ناسايى، به هيواشى سه رى هيئا به بن گويم و گوتى:

((كوړه به شيوه یه کی سه ير خۆت قۆز كړدوه، وا ههست ده كه م كه پيوسته نيسعا فيك ناگادار بكه موه بۆ شه وهی شه وانى به تيرى شه وينت له هۆش خۆيان ده چن، هه ليان بگريته وه!)).

وا بريم كرده وه كه له وانى به بيه ویت گالته م پى بكات، گوتم: سیاوهش! به راستى واده لئى، يان گالته م پى ده كهی؟

زۆر به دلتيابيه وه گوتى: نا، به گيانى شيرين! كه له ده رگا هاتيه شه ژوره وه له جی خۆم را په ريم، سه ره تا نه مناسى؛ گوتم: شهو گه نجه كييه، چه نده جوان و ريك و پيک و ناسكه. پاشان كه زانيم تۆى، خه يالم ناسوده بوو.

- له بهر چی خه يالت ناسوده بوو؟

- باوه ريكه تر سام كه نه كا شيرين تۆ بينى و په شيمان بيته وه كه بۆچی له گهل من زه واجى كړدوه، نيسستا به هيچ شيوه يه كه زۆر بۆ لای شيرين نه يه.

- برۆ كابر، خه جالته بى! له گهل شهو زمان و سياسه ته ی كه تۆ هه ته شيرينى بى چاره، وهك له خه وى موو گناتيسيدا بيت ناتوانيت له جی خۆى مجولتى، بهس تۆ ده بينى و دهنگت ده بيستى. نيسستا پيم بلنى كه سيك كه من بيناسم، هاتوه، تابچم بۆ لای و، من به ته نيا نه يم؟!

زۆر به دلتيابيه وه گوتى: به لئى.

- كييه؟

- خۆم وده را برۆين له لای من دانيسه.

- نيتر به سه گالته مه كه، هيچ يه كيك له ماموستا كان نه هاتوون؟

- به لئى هاتوون و، به ناماژدهی دهستی منى بۆ لای دوكتور مه نسورى و ته واوى شه وانى كه له گۆشه يه کی هۆله كه دانيسشتبوون، رينويى كرد. له ديتنى شه وان زۆر خۆشحال بووم و، بۆ لايان رۆيشتم. دوكتور مه نسورى سه رۆكى كۆليژ بوو و، هه موو كاتيك هه لسوكه وتى به شيوه يه كه له گهل من پاك و خۆشه ويست ناميز بوو، كه هه ر كاتيك سه يرم ده كرد باوكم به بير دهاته وه و، هه ر كاتيك دهسته پياوانه كانيم ده گوشى، ههستم ده كرد له گهل شه ودا پيگه و جینگه يه کی دلنيا و به هيژم له ژياندا هه يه. بۆ نزيكيان رۆيشتم و شه وانيش به گهرمى منيان له كۆبوونه وه كهی خۆيان قبول كرد.

سياوهش و بووكه كهی شهو شه وه له هه موو كاتيك جوانتر دههاتنه بهرچاو و، به شيوه يه کی ريك و پيک بۆ لای ميژى ميوانه كان ده چوون و، به به خيبرهاتن پيشوازيان له ميوانه كانيان ده كرد.

له نيوه پراستی میوانییه که دا، له گه ل دوکتور مهنسوری سه رگهرمی قسه کردن بووم، کاتیک سیاوهش و شیرین له گه ل دوو له میوانه کان بۆ لای ئیمه هاتن. یه کیک له وانه پیایکی به ته مهن و به سالدا چوو بوو که له هه مانکاتدا زۆر زانا و به شه دهه دههاته بهرچاو.

له گه ل شه رسته یه ی کاتیک سیاوهش گوتی: جه نابی پرۆفیسۆر شه وهش دوکتور ره فیعییه، دوکتور مهنسوری دوکتور موته قی....، له گه ل بیستنی وشه ی پرۆفیسۆر به خیرایی له جیگه ی خۆم هه لستام. سیاوهش له کۆتاییدا به نامازه به پرۆفیسۆری گوت: ههروهه شه مهش پرۆفیسۆر شه رجومه ند و نه وه جوانه که ی ((روکسانا)) که له جوانی و هه ل سوکه وتدا وه ک فریشته یه.

له گه ل کۆتایی رسته که ی سیاوهش چاوم به کچیکی گه نجی زۆر جوان که وت. که له ته نیشته پرۆفیسۆر به ناز و ناسکییه کی ته واره وه راوه ستابوو. رسته ی کۆتایی سیاوهش پیچه وانه ی هه موو قسه کانی دیکه ی بوو که هه مووی ده رباره ی هه لک موباله غه ی ده کرد. به لام شه قسه یه ی دواپی سیاوهش به ته واری شایه نی شه م کچه بوو. که بالایه کی به رزی هه بوو و شه ندامه کانی درێژ بوون، پیستی زۆر سپی و چاوه کانی به رهنگی سه وز ده ره وشانه وه، پرچی زه رد و زیڕین و ره نگا وره نگ، ده تگوت یه که یه که ی شه ندامه کانی به وریایه کی زۆره وه هه ل بۆ تیر دراون و هه ریه که به وریایی له جیگه ی خۆیان دانراون. راست وه ک فریشته یه کی راسته قینه دههاته بهرچاو. پرۆفیسۆر پاش تۆقه کردن له گه ل شه مامۆستایانه ی که هه موو له من گه وره تر بوون. له کۆتاییدا تۆقه ی له گه ل من کرد و به گهرمی دهستی گوشیم.

سیاوهش به خۆشیه کی تایه ته ی رووی له من کرد و گوتی: ((دوکتور ره فیعی، پرۆفیسۆر پاش بیستنی ناوی تۆ، خۆیان داوایان له من کرد که بێن و له نزیکه وه له گه ل تۆدا ناشابن و بتناسن)).

له کاتیکدا که به هه ردوو دهستم دهستی پرۆفیسۆرم ده گوشی، بۆ ریزگرتن که مێک خۆم چه مانده وه و گوتم: ((پرۆفیسۆر به هاتنی منی شه رمه زار کرد، به

پراستی نازام به چ شیوه یه که داوای لیبووردن بکه م. پرۆفیسۆر، شه گهر له هاتنتان ناگادار بام، بێگومان دههاته خزمه تتان و، سه ره رز ده بووم.

پرۆفیسۆر به پیکه نینییکی دلگیر و میهره بانه وه گوتی: ((کورم، بۆ من دیتنی گه نجیک که مایه ی سه ربلندی ولاته که یه ته ی، جیگه ی شانازییه)).

راوه ستانی پرۆفیسۆرم له وه زیاتر به باش نه ده زانی. جیگه ی خۆمدا به شه و، له ته نیشته شه وه که ی راوه ستام. یه کیک له خزمه تکاره کان ده ست به جی دوو کورسی بۆ من و روکسانا هینا. سیاوهش که له م چاوپیکه وتنه شادمان دههاته بهرچاو. گوتی: ((دوکتور ره فیعی، پرۆفیسۆر پیشت له شه مریکا له مه ر تۆ و توانای تایه ته ی تۆ له بیر کاریدا شتگه لیک زۆری بیستبوو و، ئاره زوی ده کرد که له نزیکه وه له گه ل تۆدا دابنیشی و بتبینی. ئیستا شه گهر روخسه ت بده ی، من شه کۆمه له زانا و بیرمه ندانه بۆ ماوه یه کی کورت به جی دێلم و، به خیره اتنی میوانه تازه هاتوه کان ده کم و، ئیدی پاش چاوه روانییه کی کورت، ئیمه ی به جی پششت.

سه ره تا داوام له روکسانا (نه وه ی پرۆفیسۆر) کرد تا دابنیشیت و پاشان له ته نیشته دانیشتم. شه م پرسیاره، که پرۆفیسۆر له کوئ من ده ناسی به رده وام له مێشکدا پریشکی ده هاویشته. له بهر شه وه توانام نه ما و پرسیارم له پرۆفیسۆر کرد. به نارامی و راستگویی گوتی: پرۆفیسۆر ((شیفه ر)) یه کیکه له هاو رییانی من له خویندنی بالا.... له شه مریکایه له چاوپیکه وتنیکمدا چه ند مانگیک له وه و پش له گه ل شه، ده رباره ی گه نجیکی زیره کی ئیرانی قسه ی کرد، که به بر وای شه له بیر کاریدا توانایه کی به هیزی تایه ته ی هه یه و، له م جۆره بابه تانه قسه ی کرد و، پاشان ناوی تۆی هینا. هه ر له و کاته دا ئاره زووم ده کرد که تۆ ببینم، به لام به خت یاوه ر نه بوو.

- پرۆفیسۆر (ئیدوارد شیفه ر) سه رۆکی کۆلیژ.... هاو رپی تۆیه؟ من ته نه ا دوو جار شه م ببینوه. مرۆقیکی گه وره و ناودار دههاته بهرچاوم. زۆر خۆشحالم که شه رایه کی له م جۆره ی به رانه بهر به من هه یه.

روكسانا ھەر بە ھەمان شېئوھە كە بە وریایی گوئی له قسه كانی ئیمه ده گرت. كورسییه كەى به شېئوھەك دانا كە ھەردوو كمان به باشی بیینی و پاشان رووی له من كرد و گوئی: تۆ له كام به شهی بیرکاری ده خوینی؟

- ((دیفرانسیل و ئینتیگرال))، هیشتا قسه كەى من تهواو نه بوویو كه سهرنجی روكسانا بۆ لای ده رگای هاتنه ژوروهه راكیشرا و، به ده رپرنی رستهی ((پهرویز و ناموژن هاتن)) له جیگهی خۆی ههستا و له گهڵ داواى لیبورددنیكى كورت، ئیمهه به جیهیشت، كاتیک ئاورم دایهوه دواوه بینیم كه جیگه یه كجار رێك پۆش و جوان و، له هه مانكاتدا زۆر سهرنجرا كیش، له گهڵ خانگیكی تۆزیک به ته من كه له سههر و سیمایان سهروهت و پاره و مالى دنیا دهبارى، بۆ نيو قهرهبالغى میوانان هاتن. پاش ماوهیه كى كورت تهو گه نجه كه (پهرویز) ناو بوو، له گهڵ روكسانا بۆ سههر میزه كه هات و، پاش سلاو و ریزگرتنى پرۆفیسۆر، روكسانا مهراسیمی یه كتر ناسینی دهست پیکرد، ههروهها پهرویز پاش یه كتر ناسین زۆر به رێك و به ئهدهب له گهڵ روكسانا ئیمه یان به جی هیشت. وا دههاته بهرچاو تهو دووانه چاك یه كتریان دۆزیبیتتهوه و زۆر لیک دههوشانهوه. روكسانا كچىكى جوان و سههرهرز و دلشاد بوو كه به درێژایی ئاههنگه كه سهرنجی هه مووانی بۆ لای خۆی راكیشابوو و، ههر كاتیک دهگهیشته پهرویز، له درهوشانهوه و ناز و دلۆفینییه كەى زیاد ده بوو. له كۆتایی شهودا هیشتا میوانی ههروا به قهرهبالغى مابۆوه، كه له گهڵ مامۆستاكان تهویم به جیهیشت.

تهو شهوه، نازه كانی روكسانا یادگارییه كانی زییای زیاد له پنیویست له میتشكمدای زیندوو كرده بوونهوه. چهنده ئاره زووم ده كرد كه زیبا له ته نیشت خۆم بایه. رۆژگار و قسه كانی رابردووم به بیر كهوتنهوه، بیرى بیگوناھى و پاکییه تی زیبا، بریارمدا كه به یانی بۆ گه ره كه كۆنه كەى خۆمان بچم و، به دزیی ههوالی زیبا بزائم و له باس و خواسی ئاگادارم.

به یانی زوو له خه وههستم. زۆر گێژ و بیتاقهت بووم. دایك هیشتا له خه وهه لئه ستابوو. له سههر پارچه كاغه زیک نووسراویكى بچووم نوسی كه دهلاله تی له وه

ده كرد كه نیوه رۆ ده گه ریمه وه ماله وه، نووسراوه كهم له سههر میزه كه دانا. هه ره چه ند له گه ره كه كۆنه كه مان زیکتر ده بوومه وه، دهنگی لیدانه كانی دلتم زیاتر ده بیست و، هیژی یادگارییه كانی رابردوو زیاتر ده بوو. له نزیك شه قامی سه ره كى له سه یاره كه دابه زیم و، ورده ورده بۆ لای نانه واخانه یهك رۆیشتم بۆ شه وهی هه ندیک له كه سه دیرینه كانی كۆلانه كه مان بینیم، به لام هیچ كام له دراوسیه كام له وهی نه دیت. ههستم ده كرد كه چه ند سه د سا له له وه گه ره كه دوور كه وتوومه وه. بۆ نووسینگه ی كریپن و فرۆشتنى خانوو چووم، هه موو تهو كه سانه ی له وهی كاریان ده كرد، گۆرابوون.

به دلله كوئی و ناره حه تی پیم خسته نیو كۆلانه كه. له گهڵ شه وهش كه ده مزانی باوك و دایكى زیبا، ههتا خودی زیباش به بی شوفیر و سه یاره ههنگاوێك بۆ ده ره وه هه لئایه نن، دووباره ده ترسام. به پییه له رزۆكه كام ههنگاوم بۆ پیشه وه هه لئایه. له خانوه كۆنه كه مان نزیك كه وتمه وه. خانویهك كه له ویدا چاوم به جیهان هه لئایه بوو. هه ره له ویدا باوكم مرد بوو و، خوشكه كام هه ره له وه خانوه دا په یانی هاوسه رییان به ستبوو و، ههروهك بالدارانی سه ره مست دابوو یان له شه قه ی بال و بۆ لای چاره نووسی خۆیان بالیان كرده بۆوه و، ئیمه یان به ته نیا به جیهیشتبوو. به لام ئیستا هیچ ناو نیشانیك له وه یادگاریانه نه مابوو. هه موو یادگارییه كانی رابردوو یان تیکشكاندبوو و له ژیر گۆریان نابوو، ههروهها كۆشكیكى جوان و تازه جیگه ی خانوه كەى گرتبۆوه. سهیری خانووی باوكی زیبام كرد. ههروهك خۆی سه ربلند و بیخه یال و به لووتبه رزییه وه له جیگه ی خۆی راوه ستابوو. دلتم به له رزه كه وت. گومان سه راپای گیانی داگرتبوو. له نیوان به رزه خى رۆیشتن و مانه وه دا، گیتز بوو سوم. له كۆتاییدا ورم و بهر خۆم نا و بۆ لای تهو خانوه نوپییه چووم كه له جیگه ی خانوه دیرینه كەى ئیمه دروستكرا بوو، زهنگی یه كێك له نهۆمه كام لیدا. هیشتا خاوه ن ماله كه وه لامی زهنگه كەى منی نه دابۆوه كه ده رگا گه وره كەى حه وشه ی مالى باوكی زیبا كرایه وه. دلتم خه ریک بوو ده رچی. هه ناسه م له سینهدا به ند بوو بوو. ئیتر نه متوانی هیچ جو له یهك بكه م ته نها له جیگه ی خۆم رامام و رهق راوه ستام، كاتیک

له ناکاو ماسدیسیتیکی سپی، که پیاویکی به تهمهن لیتی دهخوری، به خیرایی له ماله که هاته ده ری و پویشت. سهیری ده رگاوانه کهم کرد گه نجیکی قه دباریک و کزه بو. له و کاته دا که خه ریکی داخستنی ده رگا که بو. بۆ لای چووم و ده ربارهی بنه ماله ی فهریمه مند پرسیارم لی کرد، نه وه لامی دامه وه و گوتی: سالتیک ده بیت که گه وه کهم نه م خانووه ی کرپوه و، هیچ زانیارییه کم ده ربارهی خاوه نه که ی پیشی نییه، ته نها نه وه ده زانم که نه وه که سه ی خانووه که ی فرۆشتووه مه به سستی بو که بۆ هه نده ران بروات و زۆر به خیراییش خانووه که ی فرۆشت. ههروه ها له چه ند که سیتیک له دراوسیکان پرسیارم کرد، نه وانیش زۆر کهم، هه مان قسه یان دووباره ده کرده وه و شتیکی زیاتریان نه ده زانی.

به بئ هیوا و ئومید بۆ ماله وه گه رامه وه. تاقه تی هیچ که سیک و هیچ جینگه یه کم نه بو، ده ست به جی بۆ ژوره کهم چووم و له سه ر قه ره ویله کهم پاکشام و، میشکم به هیرشی هه لسوکه وته تال و شیرینه کانی رابردوو سپارد.

نازانم چه نده کات تیپه ریپوو، نوستبووم یان به خه به ر بووم، کابووس گرتبوومی یان خه نوتم ده دیت کاتیک به ده نگه به سۆزه که ی دایکم، که له ده ره وه ی ژوره که بانگی ده کردم، به هۆش خۆم هاتمه وه.

((شه هریار گیان، کاک سیاوه ش له سه ر هیلێ ته له فۆن چاوه روا تته)).

به بیتاقه تی بۆ لای ته له فۆن چووم و ده سه که کم هه لگرت، سیاوه ش بوو به ده نگیتی پر له خۆشی و هه را و ژیان ده دوا، له دلدا ئیره ییم پچ ده برد، هه میشه به چاره نووسی خۆی دلشاد و پازی بوو، مرۆقیک بوو که هه موو کاتیک له نیوان شادیی و غه مه کانی ژیاندا، به ششی شادییه که ی هه لده بزارد و، هه تا غه مه کانیشی به پیکه نیینیکی جوان به شادیی ده گۆرینه وه. ئیستاش نیازی هه بوو که له گه ل هه وسه ر و بنه ماله ی هه وسه ره که ی بۆ باکوور بچن، داوای له من و دایکیشم ده کرد که له گه ل نه واندا بۆ کۆشکی گه ره ی باوکی شیرین بچن، که له هه وینه هه واره کانی باکوور بو. هه رچه ند تکای کرد، من پازی نه بووم. پاشان شیرین ته له فۆنه که ی له سیاوه ش

وه رگرت و، نه و جار نه وه ده سستی به تکا و پارانه وه کرد بۆ نه وه ی له گه لیان بچن، به ناچاری گوتم: له گه ل دایکم قسه ده کهم، نه گه ر رای له سه ر بوو، به سه ر چاو، دین.

پاش نه وه ی که ته له فۆنه کهم دانا. دایکم ده ربارهی باسی قسه کافان پرسیاری کرد، باه ته کهم بۆ گتیاوه، به پیچه وانه ی چاوه روانی من که وا بیرم ده کرده وه که نه م پیش نیازه ره تده کاته وه، زۆریش خۆش حال بوو. له بهر نه وه پیوه ندیم به سیاوه شه وه کردو گوتم: قیلایه کی بچووکیش، له ته نیش کۆشکه که ی باوکی شیرین، بۆ ئیمه به کری بگره، نه ویش پاش گیره و کیشیه کی زۆر قبولی کرد. بۆ به یانی نه وه رۆژه سه یاره یه کی گونجاوم به کری گرت. کاتیک گه یشتمه وه ماله وه. دایکم خۆی ناماده کردبوو که لویه لی سه فهرم له نیو سه یاره که هه ویشت و له گه ل دایکم بوینه گه شتیاری باکوور و روومان کرده شاری رامسه ر، که کۆشک و باغی باوکی زیبا له وئ بوون. سیاوه ش و هه ورییه کانی، چه ند سه عاتیکی له ئیمه زووتر به ری که وتبوون.

به پیچه وانه ی کاتی پیش گه شته که، من دلّم خۆش بوو، هه موو دیمه نه کانی سه ر پینگه که به نه ندازه یه ک جوان بوون، که ماندویتی ده روونی مرۆقیان لا ده برد بۆ نه وه ی بهر زتر پروانیت. ناوازی دلده ره وه ی جۆگه له و هه ژه ی رووباره کان، چریکه ی دلرفینی بالنده کان و، دیمه نی چیا باراناوییه کان، که هه موو له شیان به سه وزی دره خته کان پۆشیبوو و، کولایکی سپی و خۆله میشی له هه ور دروستکراویان له سه ر نابوو، به شیوه یه کی به هیژ و پر له غروور و بی جووله له جینگه ی خۆیان راوه ستابوون. گولاله ی بچووک و وه رزی ره نگاوپه رنگ و چاوه شکه ره وه؛ هه موو نه وانه، قسه یان ته نها له باره ی یه ک شته وه ده کرد؛ هیژ و جوانی په ره رداگه ر و که می و بچووک ئیمه له بهر انبه ر هیژ و ده سه لاتی نه ودا.

کاتی عه سه ر بوو، گه یشتینه رامسه ر. تاکو ئیستا بۆ نه م شاره جوانه ی باکوور سه فهرم نه کردبوو، هه موو جینگه یه ک سه وز و پر له خۆشی بوو. به لام نه وه ی که تاییه ته ندیه کی گرنگی به شار به خشیبوو، هوتیلی گه وره و پازاوه ی شار بوو که به په یکه ر و گول و تابلوی جوانیی، ههروه ک گه وه ریک له سه ر سینه ی شار ده ره وشایه وه.

بهو ناوینشانه‌ی که سیاوه‌ش دابوری به ئیمه، گه‌یشتینه کۆشکه‌که‌یان، جوان و گه‌وره بوو، که ژماره‌یه‌کی زۆر ژووری هه‌بوو و، هه‌وشه‌که‌شی پراوهر له گول و داری پرته‌قال بوو. ئیمه چنده خانوویه‌که له‌وان دور بووین. هه‌رچه‌نده خانووه‌که‌ی ئیمه بچوک بوو، به‌لام دلگیر و خۆش بوو.

نانی ئیواره‌مان له کۆشکی دوکتۆر قومه‌یشی (باوکی شیرین) خوارد و، بۆ دانیشتنی شه‌و، بۆ که‌ناری ده‌ریا چووین، هه‌موو شاد بوون و به‌گوتنی بابته‌ی پینکه‌نیناوی و یادگاری خۆش، هه‌ولیان ده‌دا که خه‌لکی دیکه‌ش له شادییه‌که‌یان به‌شداربکه‌ن.

ئه‌مه ته‌نیا من بووم که باری غه‌میکی گرانم له سه‌ر دل بوو. پینکه‌نینه‌کانی ئه‌وان هیچ مانایه‌کیان بۆ من نه‌بوو و، ته‌نیا به‌ پروکه‌شی خه‌نده‌یه‌کم ده‌کرد. له‌و نیوه‌شدا سه‌یرکردن و پینکه‌نینه‌ به‌رده‌وام و بیسنووره‌کانی شیوا‌ی خوشکی شیرین، که له پۆلی سییه‌می ناوه‌ندی ده‌یخویند، بۆ من به‌نرخ و مایه‌ی فرین بوو. شه‌ویش جوان بوو؛ له شیرینیش جوانتر بوو، به‌لام گه‌وره‌یی و پایه‌داری شیرینی نه‌بوو، شه‌وم هه‌روه‌ک مندالێک ده‌بینی، که له دیتنی ماریکی خالخال خۆش‌حاله و هه‌ولده‌دات خۆی له ماره‌که‌زیک بکاته‌وه، به‌لام نازانیت سه‌ره‌نجامی شه‌و نزیکیه‌ هیچ ناکامیکی جگه له دریشووه‌که‌یه‌کی ژه‌هراوی و ده‌ردناک، نییه.

بۆ هه‌لاتن له نیگا‌کانی شه‌و، په‌نام بۆ که‌نار ده‌ریا برد. به‌هۆی هیرشی شه‌پۆله گه‌وره‌کانی ده‌ریا بۆ که‌نار و گه‌رانه‌وه‌یان بۆ قولایی ده‌ریا، له ئیو دلی تاریکایی شه‌ودا بیر و خه‌یالی ئالۆز و جۆراوجۆر له می‌شک‌مدا شه‌ریان ده‌کرد. هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ی که نقومی بیرکردنه‌وه بووم ده‌سته‌کانیشم له دواوه پینکه‌وه گرتبوون. ساردی لێک که ده‌رژایه‌ نیوان ده‌سته‌کانم سه‌رنجی بۆ دواوه پاکیشام. به‌بێ شه‌وه‌ی بیرم بۆ هیچ شتی‌ک بجی، سه‌یری دواوه‌م کرد، پیم سه‌یر بوو که روکسانام دیت که به پینکه‌نینی‌کی شیرین له به‌رانبه‌رم راوه‌ستاوه، به‌گه‌رمی سه‌لامی کرد و گوتی: ((به شیوه‌یه‌که بۆ نیو بیر و خه‌یالت چوووبوی، هه‌ستم کرد شه‌گه‌ر به‌چه‌و و لم فریات نه‌که‌وم بی‌شک بزرده‌بی و ده‌خنکی!)).

گالته بچوک و شیرینه‌که‌ی روکسانا بۆ یه‌که‌مین جار له‌و شه‌وه‌دا پینکه‌نینی‌کی راسته‌قینه‌ی له سه‌ر لێوه‌کانم باراند. به‌هه‌مان شیوه له ته‌نیشت یه‌که‌تر باسی هاو‌پیانمان ده‌کرد پرسیارم لێ کرد: ((که‌ی هاتی؟)).

له کاتی‌کدا که سه‌یری سه‌عاته‌که‌ی ده‌کرد، به‌ناز و مه‌کره تاییه‌تییه‌که‌ی خۆی گوتی: ((پێک ۱۵ ده‌قیقه و ۲۶ چرکه‌یه، که لێره ناماده‌ین شه‌گه‌ر واز له‌و چرکانه‌ بی‌نین که ئیستا تیده‌په‌رن)).

- له‌گه‌ل کێ هاتی؟

- له‌گه‌ل بابه‌ گه‌وره و نامۆژم و په‌رویز، که ده‌یناسی.

هه‌ر له‌م کاته‌دا بۆ لای شه‌وانی دیکه چووین. ده‌ستم خسته سه‌ر شانە‌کانی پرۆفیسۆر بۆ شه‌وه‌ی له‌به‌رم هه‌لنه‌ستی، چونکه زۆر به‌ زه‌جمه‌ت بلند ده‌بوو و، داوام لێ کرد که دابنیشی و به‌گه‌رمی ده‌سته به‌هیز و زه‌جمه‌ت کیشه‌کانیم گوش‌ی و له ته‌نیشتی دانیشتم. به‌ ناماده‌بوونی روکسانا و به‌شینه‌وه‌ی کردار و گوفتاری باش و پێکی به سه‌ر ناماده‌بوواندا، هه‌روه‌ها، وه‌لامدانه‌وه ده‌ست به‌جییه‌که‌ی، پینکه‌نین بوو به‌ قاقالی‌دان. هاتنی شه‌و گه‌رمییه‌کی شادی به‌خشی به‌ دانیشتنی شه‌وانه‌ی ئیمه به‌خشیبوو. شه‌ونشینی تا نیوه شه‌و به‌رده‌وام بوو. بریار بوو به‌یانی زوو هه‌موومان بۆ چوونه نیو چیا‌یه‌کان خۆ ناماده‌ که‌ین. سه‌ره‌نجام گه‌وره‌کان نه‌هاتن و ته‌نها ئیمه، گه‌نجه‌کان ماینه‌وه. سه‌عات ۶،۵ به‌یانی بوو که زه‌نگی سه‌عات لێیدا و، هه‌رچی سه‌عاتی زه‌نگدار هه‌بوو دایکم له بن گوئییه‌ بی‌ توانایه‌کانی منی دانا. بۆ شه‌وه‌ی بتوانیت شه‌م لاشه ته‌مه‌له‌ی من له ته‌ختی نوستن جودا بکاته‌وه. به‌لام هه‌ولنه‌کانی بی‌ سوود بوون. چونکه من له بی‌تاقه‌تیان نه‌مه‌ده‌توانی چاوانیش هه‌لینم. به‌ ناچاریی دایکم یارمه‌تی دام و به‌ راته‌کانده‌ یه‌ک له دوا یه‌که‌کانی، له خه‌وی هه‌ستاندم.

پروام نەدە کرد وا زوو پۆژ بېیتەو. هەرگیز زهوق و تاقەتی چوونە شاخ و بە سەر چیا هەلگەراڤم نە بوو، لەبەر ئەو گوتم: ((دایە، تکات لی دەکم تەلەفۆنیکیان بۆ بکه و، بلێ شەهاریار نەخۆشە و ناتوانیٓت)).

بەلام وەکو کە گوئیەکانی دایکم هەرگیز هیچ نەبیست، یان نەبەوئیت بیست، سەرەنجام دایکم وازی لی نەهینام تا لە خەوی هەلستاندم. بەبی ئارەزوو نانیکی سەرپیتی بەیانام خوارد و، تازه وەبیرم دەکەوتەو کە جلوبەرگی گونجاوم نەهیناوه، بۆ گەران بەنیو چیاکاندا دەبەری بکه. بە خۆشحالییەو چووم لە سەر ئەو قەرەوئیلەییە کە لە گۆشەییەکی هۆلە کە بوو، درێژ بووم. بەلام هیشتا چەند چرکەییەکی زیاتر تینەپەری بوو، کە دەنگی نارەزایی دایکم بەرزبۆوه، ((هەمی وە شەهاریار! بۆچی نوستوی؟! هیشتاش هەر وەک مندالان وای! هەستە سەرپ، ئیستا دین و تۆ نامادە نی!

هەر بەو شیوەییە کە چاوەکاتم لە سەر یەک بوون، گوتم :

- دایە گیان، من جگە لە دوو کراسی تەنک، هیچ جلی دیکەم نەهیناوه چپاش ساردە، ئیستا ئەگەر لەگەڵیان بچم، نەخۆش دەکەوم و، دەبی بە دەست هەلمگر، پاش یەک دوو سەعاتی دی هەلمستینە و، دەچین بۆ بازار و، پاشان دەچین بۆ کەنار دەریا، بەم شیوەییە باشترە.

دایکم بە توورەیی هاتە پیش و گوتی: هەستە سەرپ، ئەم قسانە هەمووی بیانوون. خۆشت باش دەزانی دەردەکەت تەنھا خەو. بەلام ئەمرۆ نابێ بچەوی. من جلوبەرگی تاییهتیم بۆ هیناوی. ئەمە کراس، ئەمەش چاکەت و شەروالی کەتانیت، پەنگی قاوهییم هیناوه، ئەگەر پەنگی دیکەشت ویست، هینماومە، بەلام بە پروای من ئەم پەنگە باشترە؛ چونکە کەمتر پیس دەبیست و، پەنگیشی لەگەڵ پەنگی چیا وەک یەک.

بە سەر سۆرمانەو گوتم: یەعنی تۆ بەراستی ئەم هەموو جلوبەرگەت هیناوه؟!

دایکیشم شیلگێرانه گوتی: بەلێ، کاتییک مندالی مەرۆف دەگاتە تەمەنی ۲۶ سالی، هیشتا هەر مندالە و، پیویستە دایکی خەمی جلوبەرگەکە ی بخوات!

- کەواتە ئەو جانتا گەرە، کە بە قەدەر من قورسە، پر لە جلوبەرگە؟! دایکیشم بە پیکەنینهو گوتی: بەلێ، ئیستا قسە مەکە و، خیرا نامادەبە، زۆر ناجوانە ئەوان هەر چاوەرپیی تۆ بکن!

بەبی تاقەتی جلەکاتم دەبەر کرد و، نامادەبووم؛ ویستم قەیتانی پیناوه کاتم توند بکه، کە زەنگی دەرگا لییدا. سیاوێش بوو، هەر بە هەمان پروی خۆش و دلشادییە هەمیشەییە کە، سەیری کردم و گوتی: کورە چ جلوبەرگیکی جوانت پۆشیوه؟! گوتم: بەخوا، دایکم ئەمە ی بۆ هەلبژاردووم.

- زۆر جوانە پاشان بە دەنگی بەرز درێژە ی بە قسە کردندا و گوتی: خانمی رەفیعی، بۆ تۆ دەتەوئیت کورە کەت بدزن؟

دایکیشم وەلامیدایەو و گوتی: ((سیاوێش گیان هیچ عەیبی نییە ئەگەر بیدزن. سەرەنجام لەم تەنیا بوونە نەجاتی دەبی)).

سیاوێش بە هیواشی دەمی لە گویم نزیك کردەو و گوتی: پیناوی کەتانی زیادەت پییە؟ من لە یەک جوت پیناوی زیاترم لەگەڵ خۆمدا نەهیناوه، دەترسم لە چیا بکهومە سەر زەوی و، بە تەواویی نابرووم لە پیش چاوی هاوسەری بەرپۆرم و خزماندا بچی.

بەرپرسی نامادەکردن (دایکم) بانگ کرد و پیم گوت، خۆشەختانە ئەو جووتیک پیناوی کەتانیشی بۆ هینابووم.

سیاوێش بە پەلە سەرگەرمی خاوینکردنەو پیناوه کان بوو، بەلام دەتگوت ئەم کارە زۆر ناسان نییە. چونکە کاتییک سەری بلند کرد پوخساری بە تەواوەتی سوور هەلگەرابوو، دلۆپە ئارەقە ی لە نیو چاوانی دەرکەوتبون. پاش هەلکیشانی هەناسەییەکی قوول، زۆر بە جدیی گوتی: شەهاریار گیان، وا هەست دەکم لە کاتی گەرانهو بۆ ماڵ، پیناوه کەتانییە کانت دردر دەبن و، دەبنە پیناویکی هاوینی، خۆ عەیبیکی نییە؟

- چۆن؟

ناخر په نجه کاتم هر له ئیستاوه دهیانه ویت په نجه ریهک بۆ دهره وه بکه نه وه و، پیتلاوه کانت بدرینن. له چیا به بیشک به ته واوی ده درین.

- گرنګ نییه، دواتر پیت ده بژیرم.

له دهره وه مالوه هه موویان چاوه روان راوه ستابوون. سلاو ویکم له هه مووان کرد، روکسانا گوتی: دوکتور ره فیعی جلوه رگی ره سمیت زور لی جوانه، به لام جلی وهرزی زور له ویش جوانتر!

په رویت به دلشکاوی له قسه کانی روکسانا گوتی: راست ده کات. له کویت کپوه له وانیه منیش بکرم؟ بۆ ئه م جوړه جیگایانه خراب نییه.

دایکم که بۆ به ریکردنی نیمه له دهری ناماده بوو، به په له گوتی: ((کاک په رویت، شه هریار چند رهنگیکی له م جله هیه، هه مووشیانی لی جوانن.)) بۆ پشت راستکردنه وه قسه کانی دایکم، گوتم: ((وا هه ست ناکه م تۆ پیت جوان بن؛ چونکه هه رزان بوون، چند رهنگیکم لی کرین.))

له کاتیکدا په رویت گهردنی به رز کردبوو، به شانازییه وه گوتی: راسته، به بریای من جلوه رگ نیشاندهری که سایه تی مرۆقیکه و، جلوه رگی هه رزان شایسته ی مرۆقگیکی تاییه تی و، به شه خسیات نییه. جله کانی من....

له و کاتهدا روکسانا قسه کانی پچ بری و گوتی: تکایه قسه و باسی جلوه رگ بۆ موزه خانه و پيشانگا بهرن و مه سه له ی رۆیشتنه که مان روون بکه نه وه.

بریاربوو به دوو سه یاره برۆین، شیوا پیش هه مووان به مکر و نازه وه گوتی:

((من سواری سه یاره ی دوکتور ره فیعی ده م، ده مه ویت بزائم شو فیرییه که ی چۆنه!

تاقه تی هه لسوکه وته منداله نییه که ی شیوام نه بوو. گوتم: شیواخان، که واته بریانه پیت راده که یه م که هه رگیز له گه ل من سوار مه به؛ چونکه له وانیه هه لی په شیمان بوونه وت نه بیت، له بهر نه وه ی من شو فیریم باش نییه و له وانیه ته توشی روودا و بسین و توش بمری.

شیوا گوتی: ((تۆ ده ته ویت بمرستی نی. به لام بۆ نه وه ی که پیت بسه لمینم ناترسم و بریای ته واویشم به شو فیرییه که ت هیه. بیشک له گه ل تۆ دیم.))

سیاوه شیش گوتی: ((من و شیرینیش له گه ل دوکتور ره فیعی دین.)) پروم له جه ماعه ت کرد و گوتم: ((نه گه ر هه مووتان گه وره یی بکه ن و ناوی بچو وکی من به یی هیچ زیاده یه ک به یین، سوپاستان ده که م.))

به درنایی رینگه شوکرانه ی خوام ده کرد که سیاوه ش و شیرین له گه ل نیمه ن. چونکه موړه و نقورچ و سه یرکردنه تیژه کانی شیرین بۆ شیوا، تاراده یه ک هه لسوکه وته مندالانه که ی شیوا ی گوژیبوو. به زووی گه یشتینه چیا به که. هه موو جیگه یه ک سه وز بوو، نو به ره و تازه و ده ست لی نه دراو بوو، که لوپه لی پیویستمان دابه زانند و، له دامینی چیاوه بۆ لووتکه رینگه مان گرت به ر. په رویت کۆت و شه روا لیک یه ک ره نگی ده بهر بوو، که زور ریک و جوان و پۆشته و په رداخ بوو، چاکه ته که ی به ری له پیستیکی ره نګ خۆله میشی گرانبه ها دروست کرابوو، ملبیچ و پیتلاوی چه که می گرانبه ها و گوچانیکی به زخی به ده سته وه بوو. له نیو هه موواندا، خۆی جیا کرد بۆوه و به ته نیایی و زور به وریایی له چیا سه رده که وت، بۆ نه وه ی نه کا جله کانی پیس بن و، هه مووانی هانده دا بۆ هه لپنای هه نګاوی خیرا و، هه ندیک جاریش گالته ی پنده کردین. شیواش به هه مان شیوه به چیا دا سه رده که وت و له هه ر جیگه یه ک گو لیک ی سووری ده بینی، بۆ لای ده چوو، پاش هه لقه نندنی، ده یکردن به چه پک و به ده سستییه وه ده گرتن. شیرین و سیاوه شیش شان به شان به جووته، عاشقانه سه رده که وتن. هه لبه ت له وانیه رسته یه کی له م شیوه یه بۆ سیاوه ش راست نه بیت؛ چونکه به و پیتلاوه که تانه ته سکانه وه به ناخوشی له چیا سه رده که وت. منیش بۆ نه وه ی له ده ستی شیوا و قسه کانی رابکه م، هه رجاره و له گه ل که سیک ده بووم به هاوړی و، سه رده که وتم. سه ره نجام گه یشتینه ناوچه یه کی زور خۆش له نیو چیا که دا، که جیگه یه کی پان و به رین و پر له جوگه له ی باریک بوو، که به نه ملا و نه ولای نارچه که دا تیده پیرین. له کاتیکدا روکسانا تا راده یه ک به هاوارکردن گوتی: ((وا هه ست ده که م که ناتوانین جیگه یه کی لیره شیواوتر بدوزینه وه. سه یرکه ن

چەندە جوانە! من تاكو ئىستا نامم لە جىڭگەيەكى وا نەخواردووه، ئەگەر لىرە نان بھۆين، بە گيانمان دەكەوت!)).

زۆر بە خىرايش سەرگەرمى راخستنى ئەو پارچە كۆمبارانە بوو، كە پىتى بوون. تەرمۆزى چا و پىالەكانى لە سیاووش، كە تازە بە هانكە هانك گەيشتبووه جى، وەرگرت و، چاى بۆ هەمووان تىكرد. روکسانا دەيگوت: خواردنەوهى چا، لەو ئاو و هەوا و ديمەندا، بە راستى بە چىژە و جىڭگەى خۆى دەگرىت. پاش خواردنەوهى چا، هەموومان، جگە لە پەرويز، كە دەرسا نەوهك ئابرووى بچى، لە نامادەكردنى گۆشت برژاندن بەشداريمان كرد، پاش خواردن و كەمىك پشوووان، بريارماندا لەو لای چايەكە، كە لە دامىنييهوه بە دەشتىكى پان و بەرىن كۆتايى دەهات، بىينه خوارى. بە خىرايى لە چياكە دابەزين. سیاووش كە دەيوست لە پىتش چاوى هاوسەرەكەى، خۆى بە ئازا پيشاندات، داواى لە شيرين كرد كە وىنەى لەگەل يەكێك لەو گايانەدا بگرىت كە بە ئارامى لە ميژگىكدا خەرىكى لەوەر بوون، لەبەر ئەمە سیاووش بە خەيالى ئاسوودەوه بۆ لای يەكێك لە گايەكان چوو. وەكو گايەكە زۆر كەيفى بەسەر و روخسارى سیاووش ئەيەت، هەر كە سیاووش لىي نزيك كەوتەوه، بە شاخە تىژەكانى هيرشى كرده سەر سیاووش. سیاووش دوو پىتى هەبوو، دوو پىتى ديكەشى قەرز كردهو، رايدهكرد، بە شىوئەيك كەپىيەكانى لە پىتش لەشى بوو. ئەم ديمەنە هيندە جوان بوو، كە هەموومان، هەتا شيرينيش بە قوولتى پىدەكەنين. پاش چەند جار سوورانهوى بازەيى و قىژە و هاوارى يارمەتى يارمەتى، لە كۆتاييدا گاوئەكە بە هاوارىيەوه هات و گايەكەى هيتور كردهوه، بەلام تازە سیاووش هيتى لەبەر برابوو و هەناسەى بۆ نەدەدرا.

هيتستا پىكەنين لە سەر لىوئەكانمان لانهچوويوو، كە چاومان بە پەرويزكەوت خۆى و چەكەكانى تا ئەژنويان كەوتبووه نيو رىجى گا و، لەبەر نارەهەتبييهكى زۆر هيندەى نەمابوو بگرىت، هەموومان دووبارە دامانەوه قاقاي پىكەنين. بە راستى پەرويز نەيدەزانى چى بكات. هەر بەو شىوئەيەى كە راوہستابوو، بە دامايى و خەمبارىيەوه

سەيرى دەكرد و ئەم شىوئە بە تايبەتى روکساناي بە پىكەنين هينابوو و، دەنگى پىكەنينى هەمووان بە تايبەت روکسانا كە لە بەهيتى پىكەنين دلئى گىرابوو، پەرويزى زۆر توورە كردهوو، كە سەرەنجام خۆى پى رانەگىرا و، بە هاوارى بەرز پىكەنينەكانى بىدەنگ كردن. بەلام جگە لە روکسانا، كە دووبارە بە درىژايى رىڭگەى گەرانەوه بە شىوئەيەكى تايبەتى چاوى لە پەرويز دەكرد و پىدەكەنى.

تا ئەو كاتە هەموو شتىك بە باشى تىپەرى، بەلام كاتىك پىتى شىوا لە سەرە و لىژنىك تىك ئالقا و، شىوا كەوت، پىتى نازارى پىڭگەيشت. لەبەر ئەوه ناچار بووين بۆ مالىئەوه بگەرتىنەوه.

چەند رۆژى دواترىش بەبى شىوا بۆ گەران و گەشت دەچووين، لەگەل سیاووش و روکسانا پىكەنين و قاقايەكان هەرەك خۆيان بەردەوام بوون.

چوارەمىن رۆژى مانەوهمان لە (پامسەر) بوو، وەكو هەموو رۆژانى دى بۆ سەيركردنى ئاوابوونى خۆر، بۆ كەنارى دەريا رۆيشتم و، نقومى سەيركردن بووم، كە لەناكاو دەنگە ناسكەكەى روکسانام لە دواوهى خۆم بىست، دەيگوت:

- سەيركردنى ئاوابوونى خۆر چ شتىك بە تۆ دەبەخشى كە بەم شىوئەيە حەزت لىيە بىيىنى؟ بە برواى من خۆرئاوابوون زۆر پەژارە هينە ؟ مەروڤ دەخاتەوه بىرى چىرۆكە كارەسات نامىژەكان.

سەيرى دواوهم كرد. رەنگدانەوهى تيشكى نارنجى خۆر لە سەر روخسارى روکسانا جوانىيەكەى دووئەوهنده كردهوو. بە سەرسورمانەوه سەيرى روخسارى منى دەكرد و، چاوهروانى وەلامەكەى بوو. روم بۆ لای دەريا و ئاوابوونى خۆر وەرگىرا و هەر بەو شىوئەيەى كە غەرقى تەماشاكردن بووم، گوتم: دەزانى، لەوانەيە بە برواى تۆ شتىكى كالتەنامىژ بىت. بەلام من لە خەيالى خۆمدا خۆر بە پالەوانىك دەبينم كە هەموو رۆژىك بە لە دايكبوونىكى جوان و سەير پى دەخاتە جىهانى بوون و، بە نامادەبوونىشى ژيان بە هەموو جىڭگەيەك و هەموو كەستىك دەبەخشى و، لە كۆتايى هەموو رۆژىكدا بە جوانترين و پىر لە هەرا و هورىاترين شىوئە، بە ئاسانى رەنگەكەى

له نېو دهچې و دهمریت و گهورهیی و هه بیه تی نهو مه رگه، هه موو کاتیک بۆ من جوان و له بیر نه کراوه. من وا بیر ده که مه وه که خودای گه و ره به دوستکردنی خۆر ده یه ویت چۆن ژیان و مردن فیبری ژی مه بکات و، گه و ره ترین ناواتی من نه وه یه که مردن و ژیانیککی وام هه بیته)).

له کاتیکدا که هیشتا روکسانا هه ر له ته نیشتم راوه ستابوو، به پیکه نین و سه برکردنیککی ژیرانه گوتی:

((شه هریار؛ هه ر وه که عاشقه کان قسه ده که ی!!)).

هه ر له و کاته شدا ده نگه پیاوانه که ی په روژیم له دواوه به بهرگوتی که وت:

- راست ده کات کاک شه هریار، دوکتۆرئیککی بیرکاری که ته نها گۆشه و ژماره و کۆکردنه وه و دابهش و ره گ و لۆگاریتم کار و پیشه ی بیت، زۆر له وه دووره که به م شیوه شاعیرانه قسه بکات. پاشان رووی له روکسانا کرد و گوتی:

((به راستی روکسانا، پیم بلێ من زیاتر هه زم له خۆره لاتنه یان خۆر ناوابوون؟)).

روکسانا به شیوازیکی بچ مه یلانه گوتی: ((به بروای من هه یچ کامیان، چونکه کاتی هه لاتنی خۆر هه میسه له خه و دای! نهو کاتهش که خۆرناوا ده بیته له نووسینگه که ت سه رگه رمی کاری!!)).

په روژیم که له م وه لامه ددانشکینه زۆر ئازاری پیکه یشتبوو، گوتی: ((به لێ روکسانا گیان، تۆ به ته واوه تی راست ده که ی، چونکه من هه موو کاتیک بیر له کاری گرنگتر و سه ره کی تر ده که مه وه، نه که هه لاتن و ناوابوونی خۆر که (۶۰۰ — ۷۰۰) ملیۆن ساله بهر ده وام دووباره ده بیته وه و، بۆ هه موو که س کاریکی ناساییه و که وتۆته ژیر پین.

روکسانا گوتی: مه بهستی تۆ له کاری گرنگتر و سه ره کیت، بیشک نه سه که ناسی سه وز و دۆلار و کرپین و فرۆشتنی درۆ و ته له که بازانه یه. وانیه!

- به لێ نه مه گرنگترین ره که کانی ژیانه. پاره، ریز، که سایه تی، گوزه رانی خۆش و ده له مه ندیی و، هه رچییه که ت بویت، به دیاریی بۆت دینێ.

روکسانا که هیشتا تووره ده هاته بهرچاو، به ساردیی گوتی:
((هه موو شتیکیش، نا)).

بیده نگییه کی کورت له نیوان هه رسیکمان هاته ئاراوه. نه مه ده زانی بلیم چی و چۆن نه م ره وشه شیواوه چاره سه ر و پینه بکه م بۆیه بریارمدا به بیده نگی له وئ دور که ومه وه و نهو دووانه به یه که وه به چی بیتلم بۆ نه وه ی له ته نیاییدا نه م دلته نگی و ناره حه تیبه نه مینئ. کاتیک په روژیم به پیکه نینیککی شه ی تانانه و به ریزه وه گوتی: به راستی دوکتۆر ره فیعی ده زانم چه ند رۆژئیککی دی ده بیته جه نابت بچی بۆ نه مریکا، به لام هیشتا نیگه رانی ته نیایی دایکتی، ده مه ویست پیت بلیم، زۆر دلته نگی دایکت مه به. به م شیوه یی که پرۆفیسۆر هه لسوکه وتی له گه ل دایکت گه رم و گوړه، دوور نیبه که زۆر به زوویی ماره برین ده ستپیبکات و هه ردووکیان له ته نیایی رزگاریان بیت.

له م قسه یی په روژیم خویتم که وته جۆش و خرۆش. بۆ لای چووم و زۆر به تووندی یه خه م گرت. نه گه ر توانیام، له وئ ده مکوش، به هه موو هیژ و توورپه ی وجودم گوتم: ((بیده نگ به، ناگات له زارت بیت چی ده لئیی)).

په روژیم هه ر به و شیوه یی که له سه ر پیکه نینه به نه ده بانه که ی بهر ده وام بوو، گوتی: ((نه مه ناره حه تی ناوی، خۆت برۆ بیینه.)) هه ستم ده کرد ئابرووم چووه، وامده زانی دنیا هاتۆته سه ر سه رم، گیز و مات بۆ لای فیللاکه ی دوکتۆر قومه یشی ملی رینگه م گرت هه رچه نده له وان دوور ده که وتمه وه، به لام ده نگی قره قر و گفتوگۆ که یانم هه ر گوتی لیبوو. کاتیک گه یشتمه فیللاکه. پرۆفیسۆرم بینیی له گه ل دایکی شیرین و دایکی دوکتۆر قومه یشی له سه ر میژ دانیشتوه و قسه ده کات. به داوای لیبووردن له هه مووان، تکام له دایکم کرد که له گه لم بیته وه بۆ فیللاکه ی خۆمان و، تکا و پارانه وه که ی نه وام بۆ نان خواردنی ئیواره ره تکرده وه.

کاتیک گه یشتینه فیللاکه، داوام له دایکم کرد که له وه لی سه فه ر کۆکاته وه تا ناماده بین بۆ رژیشتن و، بچین بۆ شیراز و ئیسه فه هان، له کۆتاییشدا بۆ مه شه ده.

خۆشحالی دایکم لہم ھووالہ دلّی منی سہبارہت بہ قسہکھی پھرویز تا پادہیہک
ناسوودہ کرد.

لہ کوٹایی شہودا، بۆ دواھمین شہونشین و مالئاوایی لہ ھمووان، بۆ قیلایی
دوکتور رۆیشتین. پاش کہمیک لہ قسہکردن، دایکم ھووالی سہفہرہکہمانی راگہیاند.
ھموو لہ بیستنی ئەم ھووالہ دلگران بوون، جگہ لہ پھرویز کہ پیکہنینی سہرکہوتن
و خۆشحالی لہ سہر لیوہکانی نیشیت. پیکہنینہ ئازاردەر و نیگاہیہ پیر ماناکانی
پھرویز، ئەو شہوہ ھەر وەک خەنجەر بوو کہ ھموو کاتیك لہ گیانم پادەچوو.

مانەوہ لہ گەل ئەم کوّمەلہ بۆ من زۆر دژوار بوو. لہبەر ئەوہ بہ بیانووی ئەوہی کہ
بھیانی زوو دەمانەوێت سەفەر بکەین، زووتر لہ ھموو شەوێک ئەوانمان بە جیھتیشیت.
بھیانی زوو لہ نیو سەیارە خەریکی دانانی کەلوپەل بووم، کہ روکسانا ھات و، بہ
پێچەوانە ھموو کاتیك نارەحەت و غەمبار بوو، سەلامی کرد و بہ ھەناسە ساردی
گوتی: دەزانم کہ ئامادە سەفەری. دەمەوێت دەربارە پادەوہکە دەوینێ شەو
داوای لیبووردنت لی بکەم.

- تۆ کاریکت نەکردوہ کہ داوای لیبووردن بکە.

- دەربارە قسەکھی پھرویز، ئەو مەبەستیکی خراپی نەبوو.

- بەلام بہ پێچەوانە تۆ، من وا بیر دەکەمەوہ کہ بەتەواوەتی بہ مەبەست و
نیەتیکی خراپ ئەم قسەییە کرد، بەلام بۆ من گرنگ نییە. خۆشەختانە زۆر نایبینم
و، لەمەو بہ دواوہ ھەول دەدەم ھەرگیز نەیبینم.

- دایکی تۆ بۆ من و بابە گەرەم بہ تەواوەتی خۆشەویست و بەرپێزە. ئومیدەوارم
تۆ قسە پھرویز بہ ھیند نەگری. پەییوہندیشتان لہ گەل نیمە نەچریتن.

- دلّیابە من ھەرگیز باوەرم بہ قسەکھی ئەو نەکردوہ، بەلام بیستنی بۆ من زۆر
گران بوو. دایکی من ئەگەر بیویستباہ شووبکاتەوہ. کاتیك کہ گەنج و جوان بوو
ئەم کارە دەکرد، نەک ئیستا. دەربارە بەردەوام بوونی ئەم ھاورپێتییە، نازانم،
بەلام وا ھەست دەکەم راستتر ئەوہیہ کہ ئەم ھاورپێتییە بچریت.

دایکم ھات و بہ بینینی روکسانا زۆر خۆشحال بوو، روکسانای لہ ئامیز گرت و
خواحافیزی لی کرد. لہ ئاخرین چرکھی خواحافیزی، چاوم بہ چاوە
فرمیسکاویہکانی روکسانا کەوت و، خەمیکی گران لہ سەر دلّم نیشیت.
رینگای دوور و درێژ و رەشایی جاددە و، مۆسیقایەکی ئارام و بیدەنگی نیو
سەیارە، منی بۆ بیرکردنەوہی قوول و دوور برد، تا ئەو کاتە کہ دایکم
بیدەنگییەکھی شکاند و گوتی: ((شەھریار، دوکتور و بنەمالەکھی بہ راستی
مرۆڤگەلێکی باشن، وانییە؟!)).

- بەلی مرۆڤگەلێکی باشن. چۆن ئەوانت بہ بیر کەوتەوہ؟

- ھەرا، بۆ ھیچ، پاش راوہستانیکی کورت، لہ سەر قسەکردن بەردەوام بوو:
((بہ راستی پات بەرانبەر بہ شیوا چییە؟)).

- کچیکھی باشە، بەلام ھیندە ئاسمان و زەوی لہ گەل شیریندا جیاوای ھەییە.

دایە گیان، ئەگەر مەبەستت شووکردنی شیواہ بہ من، پێویستە پیت بلیم کہ بہ
پای من شیوا ھەر وەک کچۆلہیەکی دوو سائە دیتت بەرچاوم. دەلیی وینە کولیکە لہ
سەر دیوار، ھەرگیز ھۆش و تینگەیشتنی شیرینی نییە.

- باشە شیرین ۲۶ سائە، بەلام شیوا ۱۷ سائە زیاتر نییە ئەو ھیشتا مندالە!

- کەواتە تۆش ھاتییە سەر قسە من، وانییە!

دایکم بیدەنگ بوو؛ تینگەیشتم کہ ئەویش رایەکھی منی پئی باشە. دیسان
بیدەنگ بوو پاش ماوہیەک دووبارە دایکم بیدەنگی شکاند.

- شەھریار، دەربارە روکسانا چی دەلیی؟

- وا ھەست دەکەم کہ پێویستە دەسگیرانەکھی لہم بارەوہ قسە بکات، نەک من.

- خۆ پھرویز دەسگیرانی ئەو نییە. ئیستا بہ برپوای من روکسانا زۆر بەم
شووکردنە رازی نییە.

- نا، دایە گیان، بەم شپۆہیہ بیر مەکەوہ، روکسانا لہ پھرویز باشتری دەست
ناکەوێت؛ بەو شپۆہیہی کہ سیاوہش دەیگوت: ماجیستیری ئابوری ھەییە. بہ رەوانی

به پيښج زماڼی زیندووی دنیا قسه دهکات و، خاوهنی کۆمپانیاپه کی گه وره یه . که سیکی بالا جوان و ریک و پیک و ریک پۆشه . شه گهر روکسانا شوی پی نه کات، به راستی شپته .

- به لئی، هه موو شه شتانه ی هه یه، به لام نازام بۆچی شوی پی ناکات، وابزانم روکسانا زۆر که یفی به په رویتز نایهت. شه گهر راستییه کهت دهویت، وا هه ست ده کهم که پیوهندی له گه ل تۆدا هه بی.

به م قسه یه ی دایکم دهستم به پیکه نین کرد و، گوتم: دایه گیان، چونکه تو منت خۆش دهویت، بۆیه به م شپوه یه بیر ده که یه وه. به برۆای من روکسانا په رویتزی زۆر خۆش دهویت.

له خۆته وه به قسه کام پیمه که نه، تو هه لسوکه وتی سیاوهش و شیرین، له گه ل هه لسوکه وتی روکسانا و په رویتزدا به راورد بکه. نیگا و قسه و ناماژه کانی سیاوهش و شیرین پر له سۆز و شهوین و خۆشه ویستین، له کاتی کدا روکسانا و په رویتز هه موو کاتی ک خه ریکی شه ر و رق لیک بوونه وهن.

- باشه، دایه گیان، هه رکه سه و به جۆری ک ده ژیت. هه رگیز بیری لی مه که وه، ژیاڼی خه لکی هیج پیوه ندییه کی به نیمه وه نییه. به لام دایکم که وتیوه نیو بیر و خه یال، هه ر به هه مان شپوه بیرمه ندانه که ی گوته: له وانه یه ئاکار و په وشتی روکساناش به دایکی چوو بیته وه. به هه ر حال، شه که سیکی هه نده رانی بو.

به سه رسورمانه وه پرسیم: دایکی روکسانا خه لکی هه نده ران بووه!؟

- به لئی، بۆچی نازانی؟

- نه خیر، خه لکی کوئ بوو؟

- به خوا، پرۆفیسۆر ده یگوت کور که م له ولاتی به ریتانیا له گه ل دایکی روکسانا، که شه ویش دوکتۆر بووه، یه کدی دناسن و پیکه وه شه لقه ی هاوسه ربی ده گۆرپه وه و، بۆ شه مریکا ده چن. روکسانا پینج سالان بووه، که دایک و باوکی بۆ به شداری کردن له کۆنفرانسیک بۆ شیکاگو بانگ ده کریڼ، شه وی که وتنه رڼ، روکسانا نه خۆش ده که وی

و تایه ک دایده گریته. شه وان روکسانا بۆ لای پرۆفیسۆر ده بن و، خۆشیان به یانی زوو ده که ونه رڼ، کاتی ک جادده ته مومژاوی ده بیته، شه وان رڼگه یان لی ون ده بیته و، ده که ونه نیو دۆلیک و، هه ردوویکیان ده مرڼ. دوا ی شه وه پرۆفیسۆر و هاوسه ره که ی چاودیری روکسانا ده کهن. هه ر له بهر خاتری شه وه پرۆفیسۆر له شه مریکا واز له کاره که ی دینی و بۆ ئیران دپته وه. پرۆفیسۆر ده یگوت: نه مده توانی له پاش مه رگی کور و بوو که که م له شه مریکا بژیم.

- که واته ناوا؟! من هه موو کاتی ک له دلای خۆمدا ده مگوت: بۆچی روکسانا شه ونده شپوه ی به شه روپیان ده چی؟ که واته به دایکی چۆته وه.

- خۆ منیش گوتم به دایکی چۆته وه!

- به لام دایه گیان، مه به ستی من روخساری روکسانا بوو، نه ک هه لسوکه وته که ی. ئیستا شه فه قیره پینج سالان بووه که دایکی کۆچی دوا یی کردوه ؛ ئاکار و په فتاری دایکی چون له بیر ماوه!؟

- باشه، له وانه یه بۆ ماوه یی بیت!

دوو باره به قسه ی دایکم پیکه نیمه وه و گوتم: نا، دایه، ئاکار و په فتار بۆ ماوه یی نییه، له کۆمه لگا وه فیری ده بی.

سه ره نجام چووین بۆ دیدنه ی خوشکه کام له شیراز و، پاشان بۆ مه رقه دی پیروزی ئیمام ره زا (ع) له مه شه ه د. ژووری مه رقه ده که هه ستی کی رووحانی هه بوو. ده ستنویژم هه لگرت و چومه نیو ده رگای پیروزی مه رقه ده که، له ته نیشت گۆری ئیمام، قسه که ی زیبام به بیر که وته وه که ده یگوت: ((حه زده که م یه که م سه فه رمان که پیکه وه ده یکه یڼ، بۆ مه شه ه د و مه رقه دی ئیمام ره زا (ع) بیت)).

نوویژم کرد و له گه ل خودای خۆمدا راز و نیازم کرد و پارامه وه، له سه ر گۆری ئیمام دهستم به تکا و پارانه وه کرد بۆ شه وه ی هه رچی زووتره هه وائی ک یان نیشانه یه کم له زیباوه به ده ست بگات.

چەند پوژتیک لە دواى گەرانەوهم لە سەفەر، زەنگى تەلەفون لێیدا. کاتیک تەلەفونە کەم هەلگرت دوکتۆر مەنسورى سەرۆكى زانکۆ لە سەرھێل بوو، داواى لە من کرد بە ناونیشانی ئەندامى شانازى لە هەلسەنگاندنى نامەى ماجىستىرى يەك لە خوێنکارەکان بەشداریى بکەم، منیش قبوڵم کرد.

ئەو پوژەى کە بۆ بەشداریکردن چووم، لە نێو ئامادەبوواندا پرۆفیسۆر و روکسانا مینین و، زۆر سەرم سوپما. هیشتا دانیشتنى هەلسەنگاندنە کە دەستى پێ نەکردبوو، خۆم گەیانده ئەوان و، پاش سەلام و هەوالپرسین، هۆى ئامادەبوونى نامە پرسى و، روکسانا بە پێکەنینەوه گوتى: ((پەلە مەکە جەنابى دوکتۆر، بە زووى تێدەگەیت)).

ورده ورده دانیشتنە کە خەرىک بوو دەستى پێدەکرد، بۆ جینگە کەى خۆم گەرامەوه و، دانیشتم، پاش دەستپێکردنى دانیشتنە کە، سەرۆكى هەلسەنگاندنە کە، داواى لە روکسانا ئەرجومەند کرد کە بۆ دەستپێکردنى خوێندنەوهى نامە کەى بچیتە جینگەى خوێندنەوه. روکسانا زۆر بە ئاسانى و برۆا بەخۆبوونەوه بۆ سەر تەختى خوێندنەوه چوو، پاش سوپاسکردنى مامۆستایەکان دەستى بە خوێندنەوهى نامە کەى کرد. روکسانا زۆر بە باشى لە سەر مەبەستەکانى و بەرزى وشەکانى زالبوو، وا دەهاتە بەرچاو کە تەئسیرى باشى لە راي دادوهرەکان کردبێ. لە نێو ئەراستى کارە کەى، هەستم بە هەلەیه کى ئاشکرا کرد لە نێو زانیارییه کانییدا کە هەموو سەلماندە کەى هەلەوه شاندەوه. چاوه‌ڕوانى روونکردنەوه کانی دواترى بووم، بەلام هەموو لێکدانەوه و بۆچوونەکانى بە هەمان هەلە کۆتایى دەهات. لە ئەنجامدا هەموو باسە کەى پەتدەکرایەوه.

دانیشتنە کە خەرىک بوو تەواو دەبوو، دەبوو دادوهرەکان بۆچوونى خۆیان بە شێوهى نوسراو وە سەرۆكى هەلسەنگاندنە کە دابا. لە گوتنى راي خۆم دوودل بووم؛ چونکە نامە کەى روکسانا قبوڵ نەدەکرا و، ئەگەر راي دروستم گوتبا، لە رووى وێژدانەوه ئازارم دەخوارد. لە دلى خۆمدا گوتم: لەوانەیه زۆر لە مامۆستاکان هەستیان بە هەلەى زانیارییه کانی کردبێ، راي نەفى دەدەن لەبەر ئەمە راي نەفى خۆمدا بە

سەرۆكى دانیشتنە کە. کاتیک کە راپەکان خوێنرانەوه، هەموو مامۆستاکان جگە لە من بێر و بۆچوونى راستیان دابوو سەبارەت بە نامە کە.

سەرۆكى هەلسەنگاندنە کە داواى لە من کرد کە هۆى رەتکردنەوهى نامە کەى بۆ دیاریى بکەم. بە ناچارى بۆ سەر تەختە کە چووم، لەو کاتەدا روکسانا لە ریزی پێشەوه لە تەنیشت پرۆفیسۆر دانیشتبوو و، بە نینگەرانی و دلته‌نگییه‌وه سەیرى دەکرد، بە راستى لەو چرکەساتەدا دلتم زۆر بە حالى سووتا.

دەستم کرد بە نووسینى فۆرمۆل و حەلکردنى پرسیارەکانى روکسانا و پاشان هەلە کەى ئەوم روونکردەوه. پاش تەواوبوونى کارە کە دەنگى چەپلە لێدانى کەسیک سەرنجى منى بۆ لای ئامادەبووان راکیشا. پرۆفیسۆر یە کەم کەس بوو کە چەپلەى بۆ لێدام و، منى شەرمەزارى گەورەیی و بەرپێزى خۆى دەکرد. دواى ئەو مامۆستایان و پاشان هەموو ئامادەبووان دەستیان بە چەپلە رێزان کرد، لەو نێوئەندەدا تەنیا روکسانا بە ئارامى دانیشتبوو و، بە گۆشەى دەسەسپە کەى فرمیسکى چاوه‌کانى پاك دەکردەوه.

پاش رەتکردنەوهى نامە کە، دانیشتنە کە کۆتایى هات، هەموو بلاوہیان لى کرد. ئەمدەزانى بەچ شێوه يەك داخ و خەم و پەژارە کەم بچە مەپوو. لە نێو خەلگە کە پرۆفیسۆرم بىنى کە بە گۆچانە کەى دەستى ورده ورده هەنگاوى هەلدینا، روکساناى لەلا نەبوو، بە پەلە و بە غار بۆ لای چووم و گەیشتمە تەنیشتى، هیشتا هەستى پى نەکرد بووم، بەئارامى دەستم لە سەر شانى دانا و گوتم: ((پرۆفیسۆر، نازانم بە چ زمانیک داواى لێبووردن لە نێو بکەم. دەزانم کاریکى راستم نەکرد، بەلام باوهرپکە هیچ چاره يەکم نەبوو!)).

پرۆفیسۆر بە گەرمى لە من پاما و، بە زەردەخەنەیه کى دلگیرانە گوتى: ((کورم، باشترین کارت کرد! کاریک کە ئەگەر خۆشم بام بيشک ئەمەم دەکرد.

- ئەدى روکسانا خان!

دەستپێکى لە شاعدا و گوتى: ((نینگەرانی روکسانا مەبە؛ ئەو کچپێکى بەهێزە، زۆر زوو بەسەر خۆیدا زال دەبێت)).

- پرۆفیسۆر، خۆ روکسانا خان لیتره نییه. رووخسەت بدە من تۆ بگەیهئمەوه.
 - بەسەیارەکی روکسانا هاتین، بەلام سەیارەکی لیتره بەجیھتشت و گوتی:
 دەمەویت بە پێ بۆ مالمەوه بگەرێتمەوه.
 - کەواتە من جەنابتان دەگەیهئم.
 - نا کورم، نامەویت نازاری ئێوه بدەم. بە تەکسییەک دەگەرێتمەوه مالمەوه.
 بە پێکەنینەوه درێژە بە قسەکانیدا گوتی: ((ئەوەندە پیر نەبووم کە رێگە
 مالمەوه بزرکەم!)).

لە کۆتاییدا پرۆفیسۆرم راژی کرد کە لەگەڵ خۆمدا بیبەمەوه بۆ مالمەوهیان،
 تەکسیەکم بە کرێ گرت و پرۆفیسۆر ناوینشانی مالمەوهی خۆیانی بە شۆفێرە کە گوت و
 تاکسی بەرێ کەوت، مالمەوهی لە باکووری شار بوو. پاش ماوەیەکی کورت تەکسییە کە
 لەبەر دەم قیلائیەکی بچوک راوەستا. خانووە کە بچوک بوو، بەلام شیوەیەکی زۆر جوان و
 دلگێری هەبوو. ویستم هەر بەو تەکسییە بۆ مالمەوه بگەرێتمەوه، بەلام پرۆفیسۆر رێگە
 پێنەدام، داواى لى کردم کە بۆ چا خواردنەوه بچمە مالمەوه. رەتکردنەوهی
 داواکارییە کەم بە باش نەدەزانی. لەبەر ئەوە پێکەوه چووینە مالمەوه. هەر کە
 کەوتین، خزمەتکاریکی ئافرەت بەرەو روومان هات، یارمەتی پرۆفیسۆریدا بۆ ئەوهی
 کۆتەکەى دانى، پاشان بۆ چێشتخانە رۆزیت. لەوێ هەستم بە ناسوودەیی دەکرد، هەستم
 دەکرد دەتوانم دوور لە هەموو نازار و زەحمەتیک بە ناسوودەیی دابنیشم و بە چەندان
 سەعات لەگەڵ پرۆفیسۆر قسە بکەم. خۆشحال بووم لەوهی کە ئەو وینانەى لە بیرى
 خۆمدا بۆ کەسایەتی ئەوم کیشابوون، رێک لەگەڵ لایەنەکانى ژيانى ئەو یەکیان دەگرتەوه.
 قسەکردن لەگەڵ پرۆفیسۆر ئەوەندە بۆ من خۆش و بەسوود بوو، هەستم بە
 تێپەرپوونی کات نەکردبوو. کاتی کە سەیری سەعاتە کەم کرد، نزیکەى دووی پاش
 نیوهرۆ بوو، کاتی خواردنی نانی نیوهرۆ بوو. داواى پرۆفیسۆرم بۆ خواردنی نانی
 نیوهرۆ قبوول نەکرد، و سۆپاسی پێشوازییە کەم کرد. هەر ئەو کاتەى کە ویستم
 دەرگای حەوشە بکەمەوه زەنگی دەرگا لێیدا. دەرگام کردەوه روکسانا بوو. بە

سەر سوپمانەوه سەیری کردم. سەلامم لى کرد و چوومە گۆشەیهکی دەرگا کە تا ئەو
 بیته ژوورەوه. ئەو بەبى ئەوهی سلوم لى بکات، هێچ چاوم لى بکات، هاتە
 ژوورەوه. نیوچاوانی پرۆفیسۆری ماچ کرد، پاشان بە پەله بەو قالدەرمانەى بۆ قاتی
 سەرەوه دەچوون و بە ژووری نووستن کۆتاییان دەهات، سەرکەوت. بۆ پیشگیری کردن
 لە عوزرەینانەوهی پرۆفیسۆر، بە خیرایی دەستیم گۆشی و مالمەوه لى کرد.

بە درێژایی رێگەى گەرانهوم بۆ مالمەوه، بیرم لە هەلسوکەوتەکەى روکسانا
 دەکردەوه. حەقی بوو لە دەستی من ناپەحەت بیست؛ چونکە هەموو رەنج و
 کۆششە کەم بەبادا. بەلام لە دلدا لەو کارەى کە کردبووم خۆشحال بووم.

سێ رۆژ لە ناخرین دیداری نێوان من و روکسانا تێدەپەری، بۆ ئەنجامدانی
 کاریکی ئیداری بۆ دەرێ چووبووم. کاتی نیوهرۆ بوو زۆر ماندووبووم؛ چونکە بە
 رێگەدا هاتبووم، گەیشتمەوه مالمەوه، لە پێش دەرگا جووتیک پیلای ژنانە سەرنجیان
 بۆ لای خۆیان راکیشام. لە دلای خۆمدا بیرم دەکردەوه، دەمگوت: دەبێ ئەم جووتە
 پیلایە ئى چ کەستیک بیست. زەنگی دەرگام لێدا. دایکم زۆر بە شادمانی دەرگەى لى
 کردمەوه. لە شادیی روخساری دایکم دلەم داخوړپا، و هەستم کرد کە میوانیکی
 خۆشەویست و لە هەمانکاتدا خزمیکی دوور لە مالمەوه میوانە. بە هیواشی گۆتم:

- دایه! میوانمان ههیه؟
- دایکیشم بە دەنگیکی درێژکراوه گوتی: ((بەسە لى)).
- دەتوانم بپرسم کییه؟
- خانمیکە.
- دەزانم کە خانمیکە. دەمەویت بزاتم کییه؟
- دایکم بە سەر سوپمانەوه پرسى: تۆ لە کوێ دەزانی خانمیکە؟
- باشە، بە پیلایەکانی پێش دەرگا دیاره.
- دایکم سەری بە نیشانەى بەلێ راوەشاند و گوتی: بەلێ راست دەکەى، بیرم لە
 پیلایەکان نەکردبووه.

- ئىستا دەكرى زووتر پىم بلىي كىيە؟

- له سەر پىكەن بەردەوام بوو. گوتى: باشە خۆت برۆ ببىنە و، به هېواشى سەرى له گويم نزيك كرده و گوتى: تهنه ده توانم بلىم كچىكى خانومانى جوانه. به دەرپرېنى رستهى كۆتايى دايكم دلّم وىكهاى و... ههرا و هورپايهك له دەرورندا دهستپيىكرد. له بهر ترس و دلّه راوكى، تواناي ههنگاو هه لىنانم نه بوو. له دلّي خۆمدا گوتم: بيشك ((زيبا)) يه. نه گهر نهو بىت من چۆن ده توانم سهيرى نيوجوانى بكه؟ هه لوىستى نهو له بهرانبهر من چى ده بىت؟

سهيرم كرد ناتوانم بهو حالهوه بۆ به خىرهاتنى بچم؛ ههولمدا كه ميك خۆم نارام بكه مهوه و به سەر كۆنه نامى ده مارمدا زالّم. بۆ سه مام چووم و چه ند مستيك ئاوى ساردم به سەر و روخسارمدا كرد. له ئاوينه دا سهيرى روخسارى خۆم كرد، پهنگم به تهواوه تى زهد هه لگه را بوو، لىوه كاتم وشك بوو و نه وه. كه ميك سەر و روخسارم پىكخست. بۆ ژووره كهى خۆم چووم، دەرگاي په نجه رهم كرده وه و، چه ند هه ناسه يه كى قولّم هه لگىشا. كاتيك دايكم به سىنييه چايه كه وه له پيش دەرگا دهر كهوت به گله ييه وه گوتى: ((تۆ هيشتا بۆ به خىرهاتنى ميوانه كه نه چوويى. ههروه ها وا دىته بهرچاو كه له هه نده ران رپوره سمى ميوانداريت له بير چوويته وه، ئىدى خىرا به! نهو هاتووه تۆ ببىنى! كارى پىته!)).

- زۆر باشه، ئىستا دىم.

- " ئىستا دىم " نىيه. خىرا به وه ره پىكه وه بچىن، خۆم باش ده زانم بۆچى نه وه نده خۆت دوا ده خه ي بهو به لايه ي به سه رت هىنا وه، بى شك رووت نايه بۆ لاي بچى!

- كامه به لايه؟

- خۆى هه موو شتىكى به من گوت: پىويست ناكات خۆت پىم بلىي.

سه رم گهرم ببوو. واتا زيبا هه موو شتىكى به دايكم گوتووه. دايكم رۆيشت پاشان منيش به توورپى بۆ لاي ژوورى ميوان چووم.

نه مده زانى له وهى كه ده ببىنم، خۆش حالىم يان غه مگىن. نهو كچه ي كه له سەر فه رشه كه دانىشتبوو روكسانا بوو، نهك زيبا. به لام ده تگوت بارىك له سەر شانم لاچووه، هه ناسه يه كى ئاسووده م هه لگىشا و، به خىرهاتنى روكسانام كرد. له گه ل نه وه شدا كه روكسانا غه ميكي زۆرى له نيگا و ده نگيدا بوو، به لام له هه موو كاتيك به نازتر و جوانتر ده هاته بهرچاو. پاش بىده نكييه كى كورت، به شىوازيكى ترسي نه ر گوتى: ئىوه هه موو كات ميوانه كه تان بهم شىوه يه له چاوهر وانيدا راده گرن، يان ته نيا له بهرانبهر هه ندىكيان بهم شىوه يه بى موبالائى و گوئيان بى نادى؟!

- داواى لىبووردنت لى ده كه م كه له چاوهر وانيدا رامگرتبووى، باوه ر بكه له بهر بى موبالائى و گوئى پىنه دان نه بوو، به راستى به هاتنتان زۆر خۆش حالى بووم.

- ئومىده وارم وا بىت!

- پرۆفيسۆر چۆنه؟

به ساردىي گوتى: ((باشه، سلاوى جوان و گهرميشى بۆ تۆ هه بوو)).

نازانم بۆچى، به لام كاتيك كه روكسانا چاو سه وزه گه و ره كانى هه لدينا و سهيرى منى ده كرد، دلّمى ده هىنايه جۆش. جوانى و دلگىرپى روخسارى نهو ناتوانرئت باسى بكرئت، ده شزانى خۆشى نه مه به باشى ده زانى. بۆ نه وهى كه بىده نكي بشكىنم و تىبگه م كه به چ مه به ستىك بۆ مالى ئىمه هاتووه گوتم:

- راستى له باره ي نامه ي ماجىستىره كه ت به داخه وه م. نه مده ويست نار ه حه تت بكه م، به لام جگه له مه هىچ چاره يه كم نه بوو!

- كيشه يه ك نىيه، تا راده يه ك تاييه ته ندى و ئاكارى تۆم ناسى. ده زانم كه ناتوانرئت له وه زياتر له تۆ چاوهر وان بكرئت. رووى له دايكىشم كرد و گوتى:

خانم په يعى، هه ستنا كه م كوره كه ت له و دنيايه دا هىچ شتىكى هىنده ي بىركارى خۆش بوئت و حه زى لى بىت، هه لبه ت جگه له تۆ!

- دايكم له وه لامدا گوتى: روكسانا گيان، ده بى له شه هريار ببورى؛ نهو مه به ستىكى خراپى نىيه. تهنه نازانئت چۆن له گه ل كچۆلان هه لسو كه وت بكات!

روكسانا لەو كاتەدا خەريكي هەلگرتنى فنجانى چا بوو. بەهيواشى گوتى: ((بەلام من بە پىتچەوانەو بەر دەكەمەو؛ شەهريار باش دەزانيت چۆن هەلسوكەوت لەگەڵ كچاندا بكات!)).

لەم قسەيەى روكسانا تىگەيشتم كە چەندە لە دەستى من نىگەران و توورەيە و، بۆ دلداەوئى گوتم:

- روكسانا خان، ئەگەر من شتتەكم لە دەست ديت بۆ قەرەبوو كەردنەوئى نامەى ماجيستىرەكەت، پىتم بلئى، دلنبا بە لەم روو وە هەيچ درىغىي ناكەم.

سەرى لە من سوورما و گوتى: بەعنى تۆ يارمەتيم دەدەيت؟

- بەلئى تابتوام.

روكسانا لە كاتى هەستانيشدا گوتى: ((كەواتە من بەلئى يارمەتيم لە تۆ وەرگرت؟!))

- بەلئى، بىگومان، كەى دەتەويت بىيت. يان كەى بىم بۆ مالتان؟

- ئيو زەحمەت نادەم. خۆم بەم زوانە دىم.

تكا و پارانەوئى داىكم بۆ مانەوئى روكسانا بۆ خواردننى ناننى نيوەرۆ بىسوود بوو، روكسانا لەسەر رۆيشتن سوور بوو. لە كاتى رۆيشتنى روكسانا تا دەروە لەگەلدا چووم. بەلام لە دەروە هەيچ سەيارەيەكم نەبىنى. لىم پرسى: ((تۆ بە سەيارەكەت نەهاتوويت؟)).

- نەخىر، بپارمدا بە پىم.

بۆ ئەوئى يارمەتى پيشكەش بكەم گوتم: ((كەواتە روخسەت بەدە من بتگەيەئەوئە مالهوئە)) زۆر بە خىرايى و ئاسايى گوتى: ((باشە، كەواتە ئەگەر نامادەى، با برۆين)).

بە قسەكەى لە جىگەى خۆم راپەريم و، هەر بەو شيوەيەى كە سەيرم دەكرد، پىكەنىيەكى شەيتاناوى كرد و، گوتى:

شەهريار! شيوەى روخسارت مايەى تىرامانە؛ تا ماوى بەبى بىركردنەوئى بپار مەدە و يارمەتى پيشكەش مەكە.

خۆشم پىكەنىيە گرتى و، بە ناچارىي لە تەنشت يەكترى ملى رىگەمان گرت. كاتىك خەلك لە رىگە سەيرى روكسانايان دەكرد، پىم ناخۆش بوو. بۆ لاي نووسىنگەيەكى تاكسى چووين كە لە نزيك مالى خۆمان بوو. كە گەيشتینه نووسىنگەكە روكسانا گوتى: ((دەتەويت لە نووسىنگە سەيارە بە كرى بگرى؟)).

- ئەگەر تۆ رات لى بى، بەلئى.

- بەلام من حەزناكەم سەيارە بگرى. دەمەويت كەمىك بە پىم برۆين و پاشان بە تاكسى برۆين.

- بەرهەلستى كردن سوودى نەبوو. بە ناچارىي لە ژىر سەيركردنە ئازاردەرەكانى رىبواران، بۆ لاي مالى پرۆفيسۆر كەوتينه رى. هيشتا ماوئەيەكى زۆر نەرۆيشتبووين، روكسانا هەستى كردبوو كە من بە سەيركردنى رىبواران نارەحەتم، گوتى:

- سەيركردنى خەلك تۆ ئازار دەدات؟

- بەلئى.

- كەواتە ئەگەر دەتەويت تەكسىيەك بگرە.

لە پيشنبازەكەى خۆشحالبووم، بە خىرايى تاكسىيەكم بە كرى گرت و، ناوئيشانى مالى پرۆفيسۆرم بە شۆفیرەكە گوت. لە ئيو سەيارە روكسانا بە بىدەنگى دانىشتبوو و سەيرى ئەو ديمەنانەى دەكرد كە بەلاياندا تىدەپەرين. سەيركردنە بەردەوام و رىك و پىكەكانى كاكى شۆفیر منيان توورە كردبوو. بۆ ئەوئى تىبگات كە من و روكسانا زۆر لە يەكترى نزيكەين و خزمين، زۆر بە شيوەيەكى خۆمانە گوتم: ((بە راست هەيچ هەوالتت لە پەرويز هەيە؟)).

- باشە، تا كۆتايى ئەم مانگە لە ئەلمانبايە. پاش هەفتەيەكى دىكە دەگەرئیتەوئە بۆ ئىران و، دووبارە دەرواتەوئە بۆ فەرەنسا.

- بيشك دلت زۆر بۆ تەنگ بوو.

بە پىكەنىيەكى سحراويەوئە رووى بۆ لاي من وەرگىرا و گوتى: ((دلتم تەنگ بوو! كاتىك ئەو نايمىن نارامىيەكى زۆرم هەيە، كە هەندىك جار حەزەكەم هەيچ كات نەيىم!)).

- دلتيام که ئەم قسەيە لە دلەوه ناکەيت.

روکسانا ڤووی وەرگيڤرا و چاويکي له من کرد و، دووباره سەرگەرمي سەيرکردنی ديمەنهکانی دەرەوه بوو. دلگران بووم لەوهی که شۆڤيڤري تاکسييه که ناویشانی تهواوی مائی ڤرۆڤيسۆر بزانیئت. هیندهمان نەمابوو بگهينه مائی ڤرۆڤيسۆر که شۆڤيڤرەکم ناگادار کردەوه و داوام لی کرد که سەياره که رابگریت و ئيمە دابەزین. ئەوهنده رینگايهی که مابوو به شهقامی لاوه کيدا به پی ڤۆيشتين. ههستم دەر کرد خەمیکي گران له سەر دلتي روکسانا نیشتهوه و، دهيهوئیت دەری بپریت، به لām رینگهی به خۆی نهدهدا که ئەمه بختەڤوو. ههولمدا هەر بهو شیوهيه بیدهنگ و بئ قسە کردن له تەنیشتیدا ههنگاو ههئینم و له گهئیدا بڤۆم. به زوویی گهیشتهوه مائی ئەوان. روکسانا زهنگی دەرگای لییدا و، پاش چەند چرکهيهک خزمهتکارێک دەرگای لی کردینهوه و، به که مین ڤستهی که پاش سهلام و ههوالڤرسی دەرپرې، ئەمه بوو:

- بهرێڤر خانم ئەرجومهند هاتوه و، له سالۆن دانیشتهوه.)) روکسانا ڤووی له من کرد، به لām من رینگه پی نهدها ئەوه قسە بکات و فەرمووم بکات. به خیرایی خواحافیزیم لی کرد و به هه مان رینگه دا گه پامهوه. روکسانا به دوامدا راپیکرد و گوتی: ((شههريار تکايه ڤاوهسته)). دەمزانی دهيهوئیت چی بلئیت هەر بهو شیوهيهی که لهو دور دەرکهوتمهوه، سیله چاويکم له دواوه کرد و گوتم: ئاوا ناسوودهترم، بڤر ژوورهوه، خوا ناگادارت بیئت.

مانگيک، لهو ڤووداوه تیدهپهڤری. بارانیکی وا زۆر لهم وەرزى گه رمایه جيگهی باوه ڤکردن نهبوو. ڤرپارمدا کتیب بخوینمهوه، به لām دهنگی مۆسیقایهکی ئارام که له ڤادیۆ کۆنه کهی دایکم پهخش دهبوو، منی بۆ خهويکی قوول و شیرین برد. دهنگی لییدانهکانی دەرگا به هۆی پهنجهکانی دایکمهوه ڤووحی ماندوی منی له خهوی شیرین ڤاپهڤراند، بۆ لای دەرگا چووم و کردمهوه. دایکم بوو، به خهنده شیرین و دایکانه کهی

گوتی: ((شههريار گیان خهوتبووی؟ ببورره که له خهوم ههستاندی، روکسانا خان ئیستا ئەوه يهک سهعاته چاوهڤوانی تۆيه)).

به نارەحهتییهوه گوتم: ((باشه، دایه گیان، زووتر له خهوت ههستاندبام)).
- دهه مویست ههلت ستینم، به لām روکسانا نهيهيشت.
به خیرایی سەر و ڤوخسارم ڤيک و پیک کرد و بۆ بهخیرهاتن چووم. له جيگهی خۆی ههستا، داوام لی کرد که دانیشی.

ببوره روکسانا خان که ئەوهنده چاوهڤوان بووی. ئاگام لی نهبوو که هاتبووی.
- کيشهيهک نييه، له م ماوهيه دا منیش له گهئ دایکت زۆر قسەى خویشان کرد و، تهواو پيکه نین.

- باشه کهواته زۆر به ناخۆشی کاته که تان بهرې نهکرد.
به دهنگیکی سه رسامیيهوه گوتی: ((کات به ناخۆشی تپهڤری! به قسە خۆشهکانی دایکت کات زۆریش به خیرایی تپهڤری، ئەگه ر راستیيه کهت دهوی ڤارانهوی دایکت بووه هۆی له خهوه ههستاندنت. دهنه من بهو شیوهيه زۆر ناسوودهتر بووم)).

به گالتهوه له جيگهی خۆم ههستام و گوتم: کهواته وادیاره من بوومه هۆی نارەحهتی ئیوه، به ناسوودهی جیتان ديلم.
دهنگی پيکه نینی روکسانا بهرز بۆوه، له کاتيکدا که سیله چاويکی له دایکم کردو گوتی: ((بهخیرهاتی)).

سهیرم کرد ڤانکردنهوه زۆر سوودی نييه؛ به ناچاری بۆ لای دەرگای چوونه دەرەوه چووم. کاتيک خهريک بووم له دەرگا که دهچومه دەرەوه. روکسانا گوتی: ((کاک شههريار به ئەندازيهک ستهم ليکراوانه ڤۆيشتی که دلمان به حالتان سووتا و دهتوانی بگه رتييهوه جيگه کهی خۆت و دابنیشی. تهنه ئارام به و زۆر دهنگ بلند مه کهوه و قسه مه که.)) دووباره به تهواو بوونی قسە کهی دهنگی پيکه نینی بهرزبۆوه.

ناماده بوونی روکسانا به راستی گهرم و شادی به خش بو، چای گهرم له نیو
فنجان خهريك بو ساردیتهوه، له بهر نهوه فنجانه کهم هه لگرت، لهو کاته دا روکسانا
به پارچه یهک شیرینی له پیشم پهیدا بوو، به دهنگه نهرمه دلگیره کهی گوتی:
(چایه کهتان به شیرینییه وه بخون. تامی خوشره)).

بهو شیوه یه ی که شیرینی هه لده گرت، له دایکم پرسى: ((ئیمه خو لهو جوړه
شیرینیانه مان نه بوون. نه مانه له کوپوه هاتون؟)).

دایکیشم ناماژه بو روکسانا کرد و گوتی: ((روکسانا گیان نهو زهمه ته ی کیشاوه)).
شیرینییه کهم له سهر سینی فنجانه که دانا و گوتم: ((تا کو نه زانم نه شیرینییه به
هوی چیه وه یه لیوی لی نادم)).

روکسانا فنجانه چایه نیوه خوراوه کهی له سهر میزه که دانا و، جانتا کهی هینا و،
به ران بهرم راوه ستا و، یه کسهر کاغه زیکى له جانتا کهی دهرهینا و، له پیشی راگرتم و
به شادی و خوشییه کی زوره گوتی: ((نه مهش بروانامه ی قبول بوونی نامه ی
ماجیستیره که مه)).

کاغه زه کهم لیوه رگرت. به ته وای گیانم ههستم به خوشحالی ده کرد و له ناخی
دلته وه پیرزباییم له روکسانا کرد. له ماوه یهک مانگی کارکردنی هاویه شى من
روکسانا له سهر نامه کهی، خوشه ویستییه کی تایه تی نهو له ناو دلندا چه که ره ی
کرد بوو. خوشه ویستییه که نهوی وهک یه کینک له بوونه وهره نازیزه کانی ژیانم نیشان
دهدا. داواکارییه کهیم سه بارهت به ناماده بوونم له پیشکه شکردنی نامه که ی و
هه لسه نگاننده کهی قبول نه کرد، ههروه ها ویستم که رۆژ و تاریخی
هه لسه نگاننده کهش نه زانم. ئیستا سهرکه وتنی روکسانا لهم تاقیکردنه وه یه شادی بو
هه مووان به دیاری هینا بوو.

بو لای پاکه ته شیرینییه که چووم و یه کینکی ترم هه لگرت و، گوتم: ئیستا خواردنی
به راستی جیگه ی خوی ده گرت و به چیژه. ماوه یهک روکسانا خوی بو رویشتن ناماده

کرد، له بهر ده رگا دایکمی ماچ کرد و، به هیواشی گوتی: ((خانم ره فیعی، توخوا
له بیرت نه چی، بییت؛ من چاوه رواتم)).

به سهر سورمانه وه پرسیم: ((دایکی بهنده، بریاره بو کوی بییت که من نابی بزائم)).
روکسانا گوتی: ((بو گوت لیوو؟)).

- به لی، من شتی که پیوه ندی به دایکمه وه هه بی، نه گهر له شوینی خه لوه تیش
بییت ده بییستم. ئیستا خیرا پیتم بلین باسه که چیه؟.

تا دایکم دهستی به قسه کردن کرد روکسانا به ناماژه ی بیده نگى په نجه ی له سهر
لیوه کانی دانا و، به سیله چاو به دایکمی گوت: ((بابه ته که پیوه ندی به خانمانه وه یه
نهک به پیاوان)).

قهیدی نییه، تو ئیستا دهرۆیت و له ماوه ی چند چرکه یهک دایک هه موو شتی که
به کوپه خوشه ویسته که ی ده لیئت، وانیه؟.

روکسانا گوتی: ((بو تو ناته ویت من بگه یه نیته وه ماله وه؟)).

زور به جددی گوتم: ((نه خیر، بو من قسه یه کی وام گوتوه؟)).

له کاتیکدا روکسانا گۆشه یه کی دامینی کراسه که می گرت بوو و رایده کیشا و
گوتی: ((خانم ره فیعی سه بارهت به هه موو شتی که سویاست ده کهم. له بیرت نه چی،
چاوه رواتم، پیوسته یه کهم کهس بییت)).

روکسانا به شیوه یه کی توند دامینی کراسه که می را ده کیشا که ناچار بووم به
دوایدا برۆم. به ناچارى گوتم: ((بابه گیان، نهوه دیم)). لهو کاته شدا که پیلانوم ده پی
ده کرد گوتم: ((هه ر نه بی پوخسهت بده پیلانوه کاتم ده پی بکه م)). به لام روکسانا
کراسه که ی به رنه دا، هه ر بهو شیوه یه کی منی به دواى خویدا را ده کیشا و له
پلیکانه کان دهرۆیشهت خوارى گوتی: ((شه هریار، راستییه که ی هه زنا کهم زهمهت
بکیشى خو دم دهرۆم، بچی خوت ده خه یته زهمه ته وه؟)).

سهره نجام له نیوه راستی پلیکانه کان گۆشه ی کراسه کهم له دهستی هاته دهری و،
من هه لیکم پهیدا کرد بو نه وه ی به ناسووده یی پیلانوه کاتم ده پی بکه م. دیتم که هیچ

رېنگه يهك نيبه ده بې به دواى بکهوم، له بهر نه وه گوتم: ((تکا ده کم، خو شحال دهم له گه لټ بيم)).

نيتر روکسانا له هاتنى من دلنيا بوو بوو، هر له بهر نه وه گوتى: ((ټيستا که ده پارټيه وه يو نه وه له گه لم بيټ، منيش رېنگريت لى ناکهم. ده توانى من بگه يه نيته وه ماله وه.)) يو خوا حافيزي له گه ل دايکم يو دواوه گه رامه وه دايکم سه رى به ده رگا که وه نابوو و پيډه کهنى.

سوارى سه ياره که روكسانا بوو. خو ى سه ياره که ى ليډه خوړى و، له سه مانکاتيشدا به دور و دريژى ده ياره ى به رپوه چوونى رپوره سمى هه لسه نگاندى نامه که ى قسه ى ده کرد. له نيوه ى رېنگه دا له نزيک پارکينک سه ياره که ى راگرت و له روخسارم رامو و گوتى: ((تاقه تى پياسه کردنت هه يه له نيو پارکدا)).

به سه رسورماويه وه گوتم: ((له ژير نه و بارانه! ته رده بين!)).

- من چه ترم پييه. ((ټيستا هه زده کم له بهر باران پياسه بکه م. تو ش دټيټ!)) سه یرم کرد نه مده توانى تکاى نه و نيگا دلگيره ى ره تکه موه. له بهر نه وه له سه ياره که دابه زم. روکسانا ته نها يه که چه ترى پى بوو؛ له ژير يه که چه تر شان به شانى يه کدى ده ستمان به پياسه کرد. دهنگى دلټپه بارانه کان کاتيک به چه تره که ده که ورتن، ناوازيکى نارامبه خشى له ميشکدا ده هينا يه جوش، که رووح و بېرى له گه ل خويدا يو شوپيىکى دووره ده ست دهر د. چاوه رپى قسه شيرينه کانى روکسانا بووم، به لام نه و يش ههروه که من بيډه نگ بوو.

به شيويه که گشتى روکسانا دوو حاله تى هه بوو، يان زور دلخوش و زيندوو و پر له هجوول و جوش و خرؤش بوو، يان بيډه نگ و خه ريکى بير کردنه وه بوو. زهوق و شادى نه و نوميد و نارامى به من ده به خشى و، به پيچه وانه وه بيډه ننگى نه و دلخوا کييه که سه یری له ده رووندا به رپا ده کرد. نه و پسياره له ميشکدا دروست بوو بوو، که نه مه چ شتيکه تا نه و نه اندازيه بېرى نه وى به خو يه وه سه رگه رم کردوه؟! به لام رېنگه م به خوم نه دا که نه م پسياره بجه موه وو.

هر به و شيويه ى که له نيو بيډه ننگيدا پياسه مان ده کرد له نا کاو راوه ستا و، پاشان داهاته وه و چله گولټيکى له سه ر زه وييه که هه لگرت ه وه، که زور بى به زه بيانه له سه ر زه وى که و تبه و؛ چله گوله که ى ماچ کرد و، به نارامى گوتى: ((به راستى جوانه! وانييه؟!)).

- به لى، جوانه!

پاشان سه یری کردم و گوتى: ((شه هريار، ده توانم پسيار ټيکت لى بکه م؟ به لام تکات لى ده کم جوابم بده يوه هه رچه ند به لاشته وه ناخوش بيټ)).

ناوازي قسه کانى به شيويه که له گه ل پاک و بينگوناهييه که تيکه لاو بوو بوو، که به بى هيچ چه ند و چونټيک گوتم: ((باشه)).

ماويه که بيډه نگ بوو. پاشان له و کاته ى که سه رى ده قالان نابوو و، چاوى له زه وى ده کرد و گوتى: ((زيبات زور خو شده ويست؟)).

به پسياره که ى شو رشيک له ده رووندا هه لگيرسا، دهنگى ليډانه به هيزه کانى دلتم به ته وارى هه ست پى ده کرد، تينى گه رماى نيو ناخيشم له هه ر چه رکه يه کدا زياتر ده بوو. له دل ى خومدا گوتم: روکسانا چون رېنگه ى به خو ى داوه که بيته نيو ژيانى تاييه تى من؟! باشه نه و بابه تى زيبا چون ده زانټيت؟! به لام زور به خيرا ى وه لامى پسياره که ى خوم دايه وه. دياره نه و هه واله ى له دايکه موه زانويه؛ دايکم زور به ناسانى سندووقه بچکولانه که ى دل ى بو هه موو که سيک ناوه له ده کرده وه، به لام من هيچ چاره يه کم نه بوو؛ چونکه به لټنم به روکسانا دابوو که وه لامى پسياره که ى بده موه، له هه مانکاتيشدا نه ودم ده زانى که بيټشک دايکم نه وشسته ى ده يزانيټ به روکسانا ى گوتوه؛ له بهر نه وه هر به و شيويه ى که سه یری پيشه ودم ده کرد گوتم:

- به لى، به راستى خوشم ده ويست.

- نه دى ټيستا خوشت ده وى؟

- ټيستا ش هر به هه مان شيوه، ته نانه ت له جار نيش زياتر!

- که واته بوچى به دوايدا ناگه رپى و زه ماوه ندى له گه ل ناکه ى؟

- به دوايدا گه پام، به لّام نه مدوژييه وه. گوتيان به يه كجاري له گه لّ بنه ماله كه يه
 بؤ هه ندران چوه. كه س هه ر ناو نيشانيشيان نازانيت.

- ئيستا ده ته وئيت له بيري خوتى به ريبه وه و فه راموشى بكه؟

- ده مه وئيت، به لّام ناتوام. هه موو شتيكى ئيره من ده باته وه بؤ يادى زيبا،
 ته ناهت خودى توش!

- به راستى، منيش؟!
 - به لّ.

- چ شتيكى من وا له تۆ ده كات كه بير له وه بكه يته وه؟
 بؤ ماوه يه كه راهه ستام و سه يرم كرد و پاشان له سه ر پياسه كردن به رده وام بووم.
 رو كسانا به ناسايى پرسيا ره كه ي خوى دووباره كرده وه. منيشم گوتم: ((واز له وه
 پرسيا ره ت بينه!)).

- ده كرى له باره ي زيبا وه زياتر قسه م بؤ بكه ي.
 - له باهت چ شتيكه وه؟

- سه باره ت به هه موو شتيك، رواله تى، مه به ستم جوانييه كه يه ي، تاييه تمه ندى
 هه لسوكه وتى، به كورتى هه موو شتيكى.

ده توام بيرسم بؤچى ئه م باسه به وه نه ندازه يه بؤ تۆ گرنه گه؟!
 - نه خيتر، بريار بوو تۆ ته نها وه لّام بده يته وه!

- باشه، پرسيا ر ناكه م، ده ته وئيت سه باره ت به زيبا قسه ت بؤ بكه م. زيبا به
 راستى زؤر جوان بوو، له وانه يه ئه مه پاكىي نىگا و دهنه گى بووييت كه ئه وى تا ئه و
 پاده يه به شيويه كى جوان به مروّف نيشان ده دا. هه روه ها يه ك ره نكي و ريك پوشي و
 ره وشتى به رز و پاك و... به كورتى هه موو شتيك كه پياويك ده يه وئيت، يان راستر
 بلّيم پياويكى وه كو من ده يه وئيت.

ئه دى بؤچى توى به رله لا كرد و رويشت. ئه و تاييه تمه ندييه ئه خلاقيانه ي كه تۆ
 سه باره ت به زيبا باسيان ده كه ي، زؤر له گه لّ هه لسوكه وتى نايه نه وه.

وه لّامدانه وه ي ئه م پرسيا ره به راستى بؤ من زؤر گران بوو. شاهيكم له
 ده روونه وه هه لّكيشا.

گريانيكى زؤر قورگى گرتبووم، به لّام دائم به خؤمدا گرت و گوتم: ((ئه و منى
 به رله لا نه كرد، به لّكو من وازم له وه هيئا و، ئه م كاره م كرد له به ر خاترى بؤرسى خويندن
 له ئه مريكا، زيبام به رله لا كرد و رويشتم)).

ده مزانى پرسيا ره كانى رو كسانا ته واو نابن و وه لّامدانه وه ي هه ر پرسيا ريكيش
 بيرييك له دلّامدا تازه ده كاته وه، له به ر ئه وه گوتم: ((ئوميد وه وارم كه وه لّامى
 پرسيا ره كانتم دا بيته وه. ئيستا ئيتر وا باشتره كه بگه ر پيئنه وه)).

- شه هريار، ببوره كه به پرسيا ره كيئانه كانم ئازارم دايت، به لّام دووباره
 داواكار ييه كم هه يه كه به سه راپاي گيا تم تكات لى ده كه م كه وه لّامى نه خيتر نه ده يته وه.

- بيئشك ديسان ده رباره ي زيبا يه؟
 - نه خيتر، به لّينت پي ده ده م كه ده رباره ي ئه و هيچ پرسيا ريك نه كه م.
 - كه واته پرسيا ره كه ت ده رباره ي چييه؟
 - سه رده تا به لّينم پي بده كه نه لّي نا.
 - باشه، هه ر چييه كه بي ئه مرؤ، رؤژى تويه. كه واته منيش هه ولده ده م به
 نارده زوى تۆ هه لسوكه وت بكه م.

- زؤر مه منون، نازانم چؤن سويا ست بكه م. به راستى به برياره كه ت
 خؤشحالت كردم.

- ئيستا ده كرى پيم بلّي ئه و به لّينه ت ده رباره ي چى له من وه رگرت؟
 به خؤشحالييه وه گوتى: ((راست ييه كه ي، په روييز و نامؤژم ديانه وئيت به بؤنه ي
 قبو لئبوونى نامه كه ي من و، ساليادى له دا يك بووم. له ماله كه ي خويان ئاهه نكيك
 بگيترن، بينگومان ده مويست توش له و ئاهه نكه به شداربى)).

به بيستنى ناوى په روييز، له ته واوى گيا نمدا هه ستم به له رزين كرد و به
 نابه دلّيه وه گوتم: ((به لّام ئه وه ي تاكو ئيستا زانيومه ئه م جؤره رپوره سامانه ته نها له
 مالى خاوه ن ئاهه نكه كه و، خاوه ن نامه ي ماجيستيره كه به ريا ده كرين)).

- ئىمەش ھەمان مەبەستمان ھەيە، بەلام خۆت كە خانووى ئىمەت بىنىوہ؛ بۆ ئەم جۆرە ئاھەنگانە زۆر بچووكە. دەزام لەگەل پەروئىز نىئوانىكى باشتان نىيە. بەلام تكات لى دەكەم لەبەر خاترى من وەرە.

- باشە بە ھەر حال تۆ پىتشتىر بىرارى منت وەرگرت، تازە ناچارم بىم.

رۆژى پىش ئاھەنگ بوو، من و دايكەم لە چۆنىەتى كرىنى دىبارى رىك نەكەوتبووین. سەرەنجام بىرارىماندا ھەريەكەمان بەجودا دىبارى بۆ روکسانا بکرىن. بىرکردنەو لەو ھەي كە چ دىبارىيەك بۆ روکسانا گونجاو ھەموو كاتەكەمى گرتبوو، گىژ بوو بووم. ھەم لە روکساناش توورە ببوم و ھەم لە خۆشم، بەلام زىاتر لە خۆم؛ چونكە بەو ئاسانىە كەوتبوومە داوى تكا و پارانەو ھەي روکسانا. بۆ مالى پەروئىز بۆم و لە بەرانبەرى راوہستم و دەستى بگوشم؛ ئەو كارە منى پراوپر لە رىق و كىنە دەکرد!

لە دلى خۆمدا گوتم: بۆچى دەيى لەبەر خاترى كەستىك كە ھىچ كارىگەرييەكى باشى لە چارەنوس و ژيانى مندا نەبى، بەم شىوہەيە كەرامەتم بچمە ژىر پى و، غرورم لەكەدار بکەم، بەم كارەشم خەندە و پىكەنىنى سەرکەوتنىكى دىكە بچمە سەر لىوہەكانى پەروئىز؟!

لە كۆتايىدا بىرارىماندا بۆ ئاھەنگەكە بۆم، دىبارىيەكەم بەدەم بە روکسانا، بەلام چەند دەقىقەيەك زىاتر لەوى نەمىنم.

بۆ مەيدانى ئىنقىلاب رۆيشتەم، لە كىتەب فرۆشىيەكى گەورە يەكسەر فەرھەنگىكى زمانى فارسىم كرى، پاش ئەو ھەي كە پىچامەوہ، ناوئىشانى مالى پەروئىز لە سەر نوسى، بۆ مالى ئەوانم نارد.

دايكىشم ملوانكەيەكى زىرى گرانبەھا و جوانى كرىبوو، بە شىوہەيەكى جوان پىچابوويەوہ. كاتى ئاھەنگەكە بوو، سەبەتە گولئىكى گەورەمان كرى. پاش ئەو ھەي كارتىكمان نوسى، لە نىو سەبەتە گولئەكەمان دانا، بۆ لای مالى پەروئىز بەرى كەوتىن، لە سەعاتى دىبارىكراودا لەگەل دايكەم لە پىش دەرگای مالى پەروئىز راوہستابووين.

خانوہەكەيان زىاتر لە كۆشكىكى گەورە و رىك و پىك دەچوو. باغىك كە لە دەرگای چوونە ژورەوہ تا مالىكە درىژ بوو بوو، لەوانەيە دە ھەزار مەتر دووجا زىاتر بووى. دوو خرمتەكارى پىاو كە بە شىوازى ئىنگلىزىي جلوبەرگيان پۆشىبوو، لە ھەردوو لای دەرگای چوونە ژورەوہى خانوہەكە راوہستابوون و بەخىرھاتنى ميوانەكانيان دەکرد، خرمتەكارىكەش كە لە پىش ھۆلە سەرەكەيەكە دىبارى و جانتا و جلى زيادەي ميوانەكانى بە رىزىكى تاييەتى وەر دەگرت، بۆ جىگەي تاييەتى دەبىردن. شىوازى بەخىرھاتن و شىوہى خانەدانى مالىكە و ھەموو و ھەموو شتىكى دى نىشانە و پارە و سەرود و ژيانى رىك و پىكى خاوەن مالىكە بوو. بىرارىماندا پىرۆزىيەكى كورت لە روکسانا بکەم، پىش ئەو ھەي خەونەكەي پەروئىز بىتتە دى، من لەبەر چارى ئەو كەرامەتم بىكى، ئەو جىگەيە بەجى بىلم. بەلام يەكەم كەس كە بۆ پىشوازىي بەرەو روى ئىمە ھات، پەروئىز بوو، بە ئارامى و ھىمنى و زمانلووسىيەوہ و بە شىوہەيەكى خىرا، ئىمەي بۆ ژورەوہ برد و لە تەنىشت پىرۆفىسۆر داينىشاندىن. مانەوہ لەو جىگەيەدا ئازارى دەدام؛ ھەموو شتىك بە دەستكرد و تەزوىر دەھاتە بەرچاوم. ئارەزووم دەكرد ھەرچى زوترە روکسانا بىنم، پاشان بە چوونە دەرەوہم لەو جىگەيە ھەناسەيەكى ئاسوودە ھەلكىشم، بەلام ھىشتا روکسانا نەھاتبوو، ميوانەكانىش ژمارەيەكى كەمىان ھاتبوون.

پاش بىست دەقىقە چاوەروانى، روکسانا لەو پلىكانە بەرزانە ھاتە خوارەوہ كە لە قاتى سەرەوہ بۆ ناو سالۆنەكە درىژ بوو بوونەوہ. جوانىيەكەي ئەو لەو ساتەدا بە ئەندازەيەك بوو كە بە ھىچ شىوہەيەك وەسفى ناكرى. روکسانا جلوبەرگىكى ئاورىشمى رەنگ سەوزى دەبەردابوو؛ راست وەك رەنگى چاوەكانى، بە پارچەيەك ھەر لەو جەل، مووہ زىرىنەكانى بە شىوازىكى جوان پازاندبوونەوہ. پىتلاو و جانتاكەشى بەو قوماشەي بەرى پازىنرابوونەوہ. نەمدەزانى جوانىي جلوبەرگەكە تا ئەو ئەندازەيە جوانىي بە روکسانا بە خشىبوو، يان جوانىي روکسانا ئەو ھەندە درەوشانەوہى دابوو بە جلوبەرگەكان. پىرۆفىسۆرىش ھەر وەك من لە نىو جوانىي نەوہكەيدا توابووەوہ بە پارىزەوہ گوتى: ((رىك وەك فرىشتەيەكە، وانىيە؟)).

به نارامی گوتم: ((به لای پاست ده که ی!)).

پاش شه و دی روکسانا له قالدومه کان هاته خواره وه، به کسه بۆ لای پرۆفیسور
رۆیشت و ماچی کرد، پاشان بۆ لای دایکم، که له تهنیشت من دانیشتیوو، رۆیشت و
له باوهشی کرد و، به گهرمی به خیزهاتنی کرد و، دواتر چاوی به من کهوت. من له
به رانبه ری راهه ستام و، پرۆزباییم لای کرد، ناره زوومه ندانه سهیری کردم و گوتم:

- شه هریار، ده زانی به هانتنتان زۆر خوشحالتان کردم!

- هاتم، چونکه قهولم پین دابووی.

نیگایه کی ناره زانی ده بریننی له من کرد و گوتم: که واته له بهر خاتری بریاره کهت
هاتووی؟ له بهر من نه هاتووی؟!

پیکه نیینیکم بۆ کرد و گوتم: ((له بهر خاتری تۆ بریارمدا!)).

- به کورتی سوپاسگوزارم. گهره ییه کی زۆرت نواند.

دهمه ویست هه مانکات خودا حافیزی له روکسانا بکه م که سیاوهش و شیرین و
بنه ماله که ی وه ژورور کهوتن. روکسانا به عوزره یئانه وه بۆ لای شه وان رۆیشت.
ده زانی به هاتنی سیاوهش رۆیشتن له ناههنگه که کاریکی دژواره. شه وان هه موویان
بۆ لای ئیمه هاتن، پاش نوێ بوونه وه ی دیداره کانیش شیرین و شیوا له گهل روکسانا
رۆیشتن تا کو به درێژایی میوانییه که هاوکاری روکسانا بکه م. منیش جیکه که ی خۆم
دا به خام دوکتۆر و له گهل سیاوهش جیکه یه کی گونجاومان پهیدا کرد و، دانیشتین.
سیاوهش فنجانیك نیسکافه ی هه لگرت که خزمه تکاره که بۆی هینابوو، سه ریشی
هینایه بن گوئی من و گوتم: ((هاوړئ، زۆر بیدهنگی، چ شتیك له گۆرپییه؟)).

- هه یج شتیك، هه رگیز تاقهت و ناره زووم له م جۆره میواندارییه نییه و، نه گهر
له بهر خاتری روکسانا نه بایه، به هه یج شیوه یه ک پیتم بۆ ئیژه نه ده هات.

- ئیستا خودا وه کیلی پیتم بلئ، رقت له ماله که ده بیته وه یان له خاوه نی ماله که؟

- به چاویکی توورپه وه سهیری سیاوهشم کرد و، بیدهنگ بووم. شه ویش که غه رقی
سهیرکردنی ماله که بوو گوتم:

شتیکم نه گوتم بابه گیان، خوا وه کیلی خانوه که ی هه یج عه بیئکی نییه! به راستی
کۆشکه. سه ره نجام نه مردین و پیمان نایه جیکه یه کی به م شیوه یه. خۆزگه به
خاوه نه که ی!!؟ ژیان له مالتیکی به م شیوه یه که یف و خۆشییه کی زۆی هه یه، وانیه یه؟.

- به بروای من له وانیه یه بۆ ماوه یه کی کورت شه وه له زده ته به مرۆف ببه خشی، که تۆ
باسی ده که یت. به لام پاش ماوه یه ک هه موو شتیك ناسایی ده بیته وه.

- نازام، له وانیه یه تۆ راست بکه ی. به لام شه هریار گیان، له بابته خاوه ن
ماله که، تپروانیینی من هه ر وه ک تپروانیینی تۆیه.

- بۆ، تۆ ده زانی من ده رباره ی په روێز چۆن بهر ده که مه وه؟

سیاوهش پیکه نیینیکم شه یئانه ی کرد و گوتم: ((نه گهر من نه زانم، شه دی کی
ده زانی؟ نیوانی تۆ و په روێز هه ر وه ک به نزی و ناگره!)).

- شه و گالته جاریه چیه سیاوهش تۆ باسی ده که ی؟

- خۆشت باش ده زانی که گالته نییه. شیرین رووداوه که ی که نار ده ریای بۆ
کپرامه وه. کاتیک بیستم شه وه نده ناره حهت بووم که به شیرینم گوتم: شه هریار به راستی
پیاویکی به شه خسیه ته؟ چونکه وازی له په روێز هینا نه گهر من بام ده شمکوشت.

له ناره حه تییان سه رم زۆر دیشا، هه ر به و شیوه یه کی که سه رم خستبووه نیو
ده سه تکانم و پامده گوشی، گوتم: ((که واته ئیتر هه مووان شه م باسه ده زانن؟!)).

- به گیانی شیرین هه یج که س جگه له روکسانا و شیرین و من شه م باسه نازانن.

- تیناگه م بۆچی روکسانا به شیرینی گوتم؟

- شه و شه وه ی روکسانا و په روێز له که ناری ده ریا هاتنه وه، روکسانا نانی ئیواره ی
نه خوارد و، ریک بۆ ژوروره که ی رۆیشت و، ده رگا که ی داخست. له کۆتایی شه و شه وه
شیرین چوو بۆ لای تا حالی پرسی، کاتیک بینیبوو روکسانا زۆر گریاوه، به تکا و
پارانه وه شیرین باسه که ی لای پرسیبوو.

پاش ته واو بوونی قسه که ی سیاوهش هه ستام و ده ستیم گوشی و گوتم: ((سیاوهش
گیان، ئیتر من ده رۆم، ناتوانم له وه زیاتر به رگه ی بارودۆخی ئیژه بگرم. تکایه شه وه نده
زه حهت بکیشه دایکم له گهل خۆت بۆ ماله وه بیته وه)).

چونکه سیاوهش ههستی به حالی من ده کرد بۆیه هیچی نه گوت. به ههردوو دهستی دهستی گوشتی و مالتاواپی کرد. به بی ئه وهی که خواحافیزی له هیج کهسی دیکه بکه، بۆ لای دهرگای ههوشه که و تمه ری، پیش چونه دهرده له سه شام ههستم به گهرمایی دهستیک کرد، روم بۆ دواوه وهرگتیرا، بینیم روکسانا به ناوازیکی پر له گلهیی گوتی:

- به بی مالتاواپی ده رویت؟

- تۆ سه رقال بووی، ویستم ئازارت نه دەم. به ههرحال، خواحافیز، ئاره زووی سه رکهوتن و ته من درییی و خوشبهختیت بۆ ده خوام.

- به لام من ریگه نادم برۆیت.

- به لام من ههرده بی برۆم، به لینم پی دابووی، هه له بهر ئه وهش هاتم. له گه ل ئه وهشدا تۆ میوانگه لیک تریشت ههیه که پیویسته خزمه تیان بکهی و، من لیتره بم یان لیتره نه بم، زۆر جیاوازی نییه.

زنجیری فرمیسیکی چاره کانی تک تک هاته خورای و، ره خنه گرانه گوتی: به لام بۆ من زۆر جیاوازی ههیه؛ تکات لی ده کهم بیئنه وه و مه رۆ.

له هه مانکاتدا دهنگی په رویت هات و گوتی: ((روکسانا تۆ لیتره چی ده کهیت؟)). روکسانا خیرا به و ده سه سه ری که له ده ستیدا بوو فرمیسیکی گۆشه ی چاره کانی پاک کرده وه و گوتی:

- دوکتۆر ره فیعی دهیه ویت پروات.

په رویت دۆستانه بۆ لام هات و، به پاکیه وه دهستی گرتم و بۆ لای ژوره وه پایکیشام و گوتی:

بۆ من ریگه ده دەم له شه ویکی ئاوادا شه هریاری خوشه ویستان وا زوو به جیمان بیلی!! شه هریار گیان، ده بی تا کۆتایی میوانیه که ئیمهت قبول بی، هیج به هانه و عوزر زیکیش قبول ناکری. هه له کاته دا به خزمه تکاره کانی گوت: ئه وه میوانی خوشه ویستی ئیمهیه، پیویسته تا تهواویونی ئاههنگه که بیئیتته وه، به هیج شیوه یه که ریگه نه دەن پروات.

سهیری روکسانام کرد، پیکه نیینی خوشحالی له سه ر لیوه کانی نیشتبوو. گیژ و مات بۆ هۆله که گهرامه وه. سیاوهش بۆ لام هات و گوتی: ((په رویت نه یه یشت برۆی؟)).

ته نانهت زهوق و تاقه تم نه بوو له گه ل سیاوه شیش قسه بکه م په نام بۆ گۆشه یه کی بیدهنگ و ئارامی سالۆنه که برد، که هیج کهسی لی نه بوو، ئه و جیگه یه بریتی بو له پیش هه یوانیک که به سه ر باغ و سه وزاییه کی دلگیردا، ده پروانی. هه ر چرکه یه کم به سه عاتیکی لی تیده په ری. ته نانهت ئاره زووی ئه وه شم نه بوو، سهیری ئه و بهرنامه سه رگه رمکه رانه بکه م که په رویت ریکی خستبوون. ته نه ها سه ره تاته که نه پساوه کهی روکسانا بو که منی له په ستیی و غه مباریی رزگار ده کرد.

کاتی کردنه وهی دیارییه کان بوو. روکسانا، یه که یه کهی دیارییه کانی ده کرده وه و، سوپاسی خاوه نه کانی ده کردن. نۆره گه یشته دیارییه کهی ئیمه. روکسانا پاکه ته کهی کرده وه و زیده له هه مووان، که هه له جیگه ی خۆی سوپاسی ده کردن، بۆ لای دایکم رۆیشت و ماچی کرد و، ملوانکه کهی له ملی کرد، له کاته دا چاوم به نیوچاوانه تووره کهی دایکی په رویت کهوت. دایکی په رویت پیشتر دهرزه نیکی تهواوی زیتر و گه وه ره پیشکهش به روکسانا کردبوو. به لام روکسانا جگه له پیکه نیینیک و سوپاسکردن له دووره وه و، داخستنی قوتوی زیتره کان، هیج کاریکی دیکه ی نه کردبوو.

دوا دیاری، دیاری په رویت بوو که قه له میکی زیتر بوو، به لام له نیو ئاپۆره ی چه پله ریژاندا، په رویت رایگه یاند که دیاری دیکه ی بۆ روکسانا ناماده کردوه که ئه و دیارییه بۆنه یه کی تایبه تی تری هه یه به ئامازه ی په رویت، یه که له خزمه تکاره ئافره ته کان سینیه کی پر له گولی جوانی هیئا که له نیوان گوله کان فریشته یه که زۆر به ئه ده بانه سه ری نه وی کردبوو و، دهسته کانیشی بۆ پیشکه شکردنی پاکه تیک له زیتر هیئا بووه پیشه وه.

هه مووان به خوشحالییه وه چه پله یان لیده دا و چاره روانی کردنه وهی جانتاکه و بیستنی هۆیه کهی بوون. په رویت به تهواوه تی زاری نه کردبووه که شوینه واری ده ردیکی

شاروه له پرویدا دیاریدا و ایزانم له ژیر میزه کهدا روکسانا پتلاقه‌ی له قاچی په‌رویز دابو. چونکه پاش نه‌وه روکسانا شتیکی به گوتی په‌رویزدا چرپاند و، پاشان نه‌وه دوانه عوزریان بۆ میوانه‌کان هیڼایه‌وه و بۆ ماوه‌ی چند دقیقه‌یه‌ک بۆ قاتی سه‌روهه چوون. هه‌ر له‌و کاته‌دا سیاوه‌ش، که پیشتر له نیو باغه‌که بوو، بۆ لام هات و گوتی: ((وهره بۆ ناو باغ ده‌مه‌ویت شتیکت نیشان بده‌م.)) به‌دوای سیاوه‌ش که‌وتم، ده‌وربه‌ری خانووه سه‌ره‌کییه‌که په‌یکه‌رگه‌لینکی جوانی لی‌بوو که سیاوه‌ش ناماژه‌ی بۆ په‌یکه‌ره‌کان کرد و گوتی: نه‌وانه برای شیرین له تهمه‌نی ۲۱ سالی‌دا دروستی کردوون)).

به سه‌رسوپانه‌وه گوتم: ((به‌لام من وامده‌زانی که شیرین برای نه‌بم)). سیاوه‌ش به داخوه گوتی: ((نیستا برای نییه، به‌لام پیشتر هه‌یبوو؛ براهه‌کی له پروداوه خویناوییه‌که‌ی مانگی به‌همه‌نی چوار سال پیش نیستا مردوه)). به بیستنی نه‌و باسه ناره‌حت بووم، نه‌وجار سه‌یرکردنی په‌یکه‌ره‌کان بۆ من شپوه‌یه‌کی تری به‌خۆوه گرت؛ به سیاوه‌شم گوت: ((نیستا وهره با پرۆینه ژووره‌وه. سه‌یرکردنی په‌یکه‌ره‌کان جگه له غم و په‌ژاره، هیچ کاریگه‌رییه‌کی تری بۆ نیمه نییه!). سیاوه‌ش زۆر به جددی گوتی: ((ته‌نهما له‌به‌ر سه‌یرکردنی په‌یکه‌ره‌کان تۆم بۆ ده‌روه نه‌هیڼاوه؛ وهره ئیره))، به‌و شپوه‌یه‌ی که به‌دوای سیاوه‌شدا ده‌رۆیشتم، ده‌نگی هه‌را و هوریا‌ی شه‌رکردنیک سه‌رنجی راکیشام؛ ده‌نگی په‌رویز و روکسانا بوو! به دلته‌نگی به سیاوه‌شم گوت: ((تۆ هاتبووی بۆ ئیره به‌دزیی گوی له قسه و باسی خه‌لک بگری؟! به راستی من به هیچ شپوه‌یه‌ک چاوه‌روانی شتیکی وام له تۆ نه‌ده‌کرد!).

- نا به گیانی شیرین، هاتبووم که نه‌وه په‌یکه‌رانه‌ی شیرین باسی ده‌کردن، بیستم، که به ریکه‌وت ده‌نگی نه‌وانه‌م بیست. هه‌ستم بگه‌رپیمه‌وه، سیاوه‌ش قو‌لی گرتم و گوتی: ((نه‌گه‌ر له جیگه‌ی تۆ بام، نه‌ده‌رۆیشتم؛ نامۆژگاری دۆستیک قبول بکه)).

ده‌ستی سیاوه‌شم لادا و، ویستم بگه‌رپیمه‌وه ژووره‌وه، که ده‌نگی په‌رویزم به ناشکرا ده‌بیست و ده‌یگوت:

- خۆشت ده‌زانی که هه‌موو شتیکی پیوه‌ندیی به وییه‌وه هه‌یه و هه‌روه‌ها هه‌موو قسه‌کانت ته‌نما به‌هانه‌یه بۆ دواخستن و پاشان تیکدانی ده‌سگیرانییه‌که‌مان. بینگومان په‌که‌مین جار که نه‌وم بینی، هه‌ستم به نه‌گه‌ته‌ی ده‌روونی کرد. روکسانا به ناوازیکی تکاکارانه گوتی: په‌رویز، باوه‌ر بکه شه‌ه‌ریار له‌و نیوه‌نده‌دا هیچ که‌م و کورپیه‌کی نییه و، هه‌موو که‌م و کورپ و خه‌تای منه!

- راسته هه‌مووی خه‌تای تۆیه؛ قسه‌که‌تم قبوله؛ کچیکی به شه‌خسیات له کاتی‌کدا ده‌سگیرانی که‌سیکه، پیوه‌ندیی له‌گه‌ل پیاویکی دیکه‌دا په‌یدا ناکات.!

- خۆت باش ده‌زانی که پیشتر من هیچ قه‌ولیکم به تۆ نه‌داوه. پاش چند چرکه‌یه‌ک بیده‌نگی، په‌رویز به شپوازیکی نارام گوتی: روکسانا گیان، ده‌توانم سویند بخۆم که هیچ که‌س له‌م دنیا‌یه‌دا به‌قه‌د من تۆی خۆش ناویت. بریار ده‌دم به هه‌موو گیانم خۆشبه‌خت بکه‌م. هه‌موو سه‌روه‌ت و سامانه‌که‌م ده‌خه‌مه ژیر بیت. هه‌رجیت بوئ ته‌نانه‌ت گیانیشم، ریکه‌ت لئ ناگرم، بۆ هه‌ر کو‌تیه‌ک به‌تو‌ی برۆی، ده‌تبه‌م؛ ته‌نما تۆ بیر و خه‌یالی شه‌ه‌ریار له سه‌رت به‌ده‌رئ و وه‌لامی به‌لیم بچ بدوه، روکسانا تکات لئ ده‌که‌م سه‌یری چاوه‌کام بکه و بلئ باشه.

دووباره بیده‌نگییه‌کی زۆر بالی به سه‌ر هه‌ردووکیاندا کیشا و، پاشان ده‌نگی هاتووچۆ به‌رده‌وام و تووره‌کانی په‌رویز که به درتیا‌یی ژووره‌که ده‌هات و ده‌چوو، ده‌بیسترا و پاشان هاواری په‌رویز که ده‌یگوت: ((ناخر تۆ پیم بلئ، نه‌م ره‌فیعیه‌ برسییه سوالکه‌ره چ شتیکی له من زیاتره؟ پیم بلئ نه‌و چ کاتیکی هه‌چی هه‌بووه؟ جگه له پارچه کاغه‌زیک به ناوی پروانامه. ده‌ی ناخر منیش نه‌وهم هه‌یه. نه‌گه‌ر به‌تو‌یت ده‌رۆم دوکتۆراکه‌ش به‌ده‌ست دینم؛ نیستا قسه‌ت ماوه‌؟)).

له‌م کاته‌دا ده‌نگی کرده‌وه‌ی ده‌رگام هاته گوی و دواتر ده‌نگی دایکی په‌رویز که ده‌یگوت: ((نا کورم تۆ هه‌موو شتیکی هه‌یه. نه‌مه روکسانایه که شایه‌نی تۆ و

شايەنى ئەم ھەموو خۇشەختىيە نىيە. دەزانى كورەكەم، پېشىنان گوتويانە: ((كاتىك خۇشى زىاد دەيىت، لە دللى مەرۆڭ دەدات.)) ئىستا ئەمە روکسانايە، وازى لى يىتە، دەرفەت بە من بدە لە مارەى يەك ھەفتەدا كىچىكى وا جوانت بۇ دىنم كە روکسانا لە شەرمان ئىتر نەتوانىت لە ناوتىنەشدا تەماشاي خۇى بكات!

پەرويز بە دەنگىكى پر لە ترس و لەرزەو گوتى: ((روكسانا بۇ ئاخىر جار لىت دەپرسم تۆ چى لە رەفيعيدا دەيىنى كە من ئەووم نىيە؟ تكات لى دەكەم تەنھا ئەم پرسىارەم راستگۇيانە وەلام بدەو)).

- نازام، تەنھا ئەو دەزانم كە خۇشم دەويت!

لەو كاتەدا دەنگى دوو زللەى يەك لە دواى يەك ھاتە گويم و پاشان دەنگى پەرويز كە دەيگوت: ((دلئىبابە داخى شەھريار بە دلئ دەريژم)).

ئىتر ئاقەتى مانەووم نەبوو. بە تەواوۋەتى سىاۋەشم لەبىر كەردبوو. چاوم لە دەوروپەرى خۇم كەردكەم نەيىنى. وا ديار بوو سىاۋەش دەمىك بوو ئەويى بەجى ھىشتىبوو. بەبى ئەوۋى خواحافىزىيى لە كەس بكم، ھاتمە دەرى و بەبى سەرئىجىدانى دەوروپەرم بە شەقامە كاندا دەريژىشم، بە شىۋەيەكى رىك و پىك روو داۋەكانى ئەو شەو لە پىش چاوانم دووبارە دەبوونەو. كاتىك ئەو شەقازللانم دەكەوتەو بەر كە پەرويز لە گۇناى روکساناي دابوو، لە دەروونەو تاگرم دەگرت. روکسانا لەبەر خاترى من ئەم ھەموو سووكايەتى و بە كەمزانىنەى قىبوولكەردبوو، بەلام بۇچى؟

بۇچى ئەو لەبەر خاترى كەسىكى بى نرخی وەك من ھەموو ئەو خۇشى و خۇشەختىانەى كە لە چاۋەروانى ئەودا بوون خىستىبونىيە ژىر پىيەكانى. لە دللى خۇمدا بىرم دەكردەو و بە خۇم دەگوت: ئايا بەراستى من شايەنى بەخشىيىكى لەم شىۋەيەم؟!

تا درەنگانى شەو ھەر بەم شىۋەيە بە شەقامە كاندا دەريژىشم، كاتىك گەيشتەو ھەم مالاۋە دايكەم بە نىگەرانىيەو چاۋەروانم بوو. پرسىارى ئەووم لى كەرد كە پاش چوونى پەرويز و روکسانا بۇ نەۋمى سەرەو، چ شتىك روويدا؟

دايكم گوتى: ((پاش تىيەپىنى سى چارەگە سەعات لە رۇشىتنى ئەوان، پەرويز بە تەنبايى ھاتە خوارەو و گوتى: روکسانا تووشى سەرگىزە و دلئىكەھەلاتن و رشانەو بە بوو، داۋاي لىبووردنىشى لە ھەموو لايەك كەردو و، لە سەرەو خەرىكى پشودانە.

نازانم چ شتىك روويدابوو؛ چونكە پەرويز و دايكىشى زۆر نارەحەت بوون و، رۇخسەتبان بە كەسبش نەدا كە بۇ بىننىنى روکسانا بۇ نەۋمى سەرەو بەچن تەننەت نەيانەيشت شىرىن و شىۋاش بۇ سەردانى بچن؛ سەرەنجام ميوانەكان ھىۋاش ھىۋاش خواحافىزىيان كەرد و رۇشىتن.

لە بەرزەخىكى سەيردا گىرۇدە بووبوم؛ نەمدەزانى دەبى چ بكم: ئايا دەبى ھەموو شتىك بە بىابانى فەرامۇشى بسىپىرم و زۆر بە ئاسايى خەرىكى كاروبارى سەفەرەكەم بىم، يان نىۋانى پەرويز و روکسانا چاك بكمەو، يان ھەنگاۋ بۇ پىشەو ھەلئىنم و، بۇ خوازىيىنى روکسانا بچم!

بابەتى يەكەم بۇ من نەدەگۇنجا. چونكە ھەستم دەكرد لە دلدا روکسانام خۇش دەويت. ھەرەھا بۇ بابەتى دوۋەمىش، نەمدەتوانى كارىكى بەم شىۋەيە ئەنجام بدەم چونكە رۇم لە پەرويز بوو، لەگەل ئەوۋەشدا روکسانا بە تەواۋەتى دەيزانى كە پەرويز كەسىكى دەولەمەندە و پلە و پايەى زۆرى ھەيە، بەلام گوتى بە پەرويز نەدەدا و وازى لى ھىنابوو. لە بابەت ئەگەرى سىيەم بەرەرووى شك و گومان بووبومەو. لە دللى خۇمدا دەمگوت: ((ئايا روکسانا بە راستى بۇ من ھاوسەرىكى شايستە و گونجاۋە؟)) ئايا ئەو دەتوانى خۇى لەگەل ئەو مەرجانەى كە من ھەمن، بگۇنچىنى؟ جلوبەرىكى رىك و پىك دەبەرىكات، ھەرەھا لە تەوقەكەردن و ھارپىيەتى كەردن لەگەل پىسارى بىگانەدا خۇى بپاريزى؟ و ھەزار بابەتگەلى دىكە! ئايا روکسانا بىشك ھاوسەرىكى وەفادار و ھەتا سەر دەبى؟! بىرم لەو دەكردەو كە لەوانەيە پاش ماۋەيەكە منىش ھەر وەك پەرويز لەبەر چاۋانى رىز و نرخی خۇم لەدەست بدەم و نازارم بدات.

پاش چەند رۇژىك بپارمدا و بەبى ھىچ ھەۋالىك بۇ مالى پروفىسور رۇشىتم، كاتىك چوومە ژورەو پروفىسور لە كىتەبخانە سەرگەرمى خۇندنەو بوو. لە بىننىم

خۆشحال بوو. بۆ يەكەم جار بوو كە بەم شىۋەيە غەم و پەژارەيەكى زۆرم لە پوخسارى پروفېسسور ھەست پى دەكرد. پاش كەمىك قسەكردن خزمەتكارەكە سىنىيەك چا و كىكى ھىنا و گوتى: ((پروفېسسور، روکسانا خان لە دەرەو تەلەفۆنى كرد و گوتى: كارەكەم تا پاش نىوەرۆ درىژە دەكىشى بۆ من نىگەرەن مەين. پاش تەواوبونى قسەى خزمەتكارەكە پروفېسسور بە خزمەتكارەكەى گوت: ((تكايە چايەكە بۆ ھەيوان بە، لەگەل دوكتۆر رەفيعى چا لە ھەيوان دەخۆينەو)).

لەگەل پروفېسسور بۆ ھەيوانى مائەكەى چووين. باخچەيەكى شىۋە لاكىشەيى لى بوو كە پيش ھەيوانەكەى قەرەبالغ كردبوو. لە نىۋەراستى باخچەكەدا بازەيەكى بچوك ھەبوو كە چەند كورسيەكى كانزايى گەرە و مېزى خړ بازەكەيان پركردبوو، لە ھەر چوار لاي ئەم بازەيە بەردى مەرمەرى باخچەكەيان بۆ چوار بەشى يەكسان دا بەشكردبوو. كە ھەر بەشيك لىوان لىو بوو لە گولئى بۆغۆش و جوان، كە جوانى و شەكانەو كەيان ئاراميان بە رووحى مەرۆق دەبەخشى.

ھەر بەو شىۋەيەى كە لەگەل پروفېسسور لەمسەر و ئەوسەرى باخچەكە پىاسەمان دەكرد و قسەمان دەكرد، چاوم بە كەسەك كەوت كە بە دزى لايەكى پەردەى پەنجەرەى لادابوو و تەماشاي ئىمەى دەكرد؛ وەك ئەوەى كە ھەستى بە سەيركردنى من كردبۆ پەردەكەى دادايەو، گومانى ئەو دەكرد كە روکسانا لە مائەوہيە و خزمەتكارەكە لە لايەن ئەو دەو ئەم قسەيەى كرد. پاش ئەوەى كەمىك لە قسەكردن و خواردنەوەى چا تىپەرى، ورم وەبەر خۆم نا و بە پروفېسسورم گوت: ((پروفېسسور، خزمەتكارەكە گوتى روکسانا خان لە دەرەوہيە، بەلام من بينيم پەردەى ژورەكەى بەرانبەرمان لادرا و، كەسەك لە پشت پەردەكەو بوو. روکسانا خان نەبوو؟).

پروفېسسور بە غەم و پەژارەو سەرى داخستبوو و سەيرى خوارەوەى دەكرد و گوتى: ((بەلئ، وائزانم روکسانا بوو)).

ئەدى بۆچى نەھاتۆتە خوارى؟ نامادەبوونى من نارەحەتى دەكات؟

- نا، ھەرگىز، نامادەبوونى تۆ ھەموو كاتىك مایەى شادمانى بنەمائەى ئىمەيە. ھۆى نىگەرەنى روکسانا بابەتتىكى دىكەيە.

- ئومىدەوارم لە بى ئەدەبى من ببورى، لە لايەن تۆو روخسەت ھەيە كە من پرم لەگەل روکسانا كەمىك قسە بكەم، بەلكو لە نارەحەتتەيەكەى كەم بكەمەو؟

- بەلئ، كورم، لە لايەن منەو ئەم كارە ھىچ كىشەيەكى نىيە بۆ ئەوەى قسەى لەگەل بكەى، بەلام بەم شىۋەيەى كە من رووحى روکسانا دەناسم باوەرناكەم نامادەبىت كە قسە لەگەل ھىچ كەسەكدا بكات؛ بە تايبەتى تۆ.

رستەى كۆتايى پروفېسسور منى خستە نىو بىركردنەو، ھەر لەبەر ئەمە پرسىم: ((بۆچى بە تايبەت من؟)).

پروفېسسور شاھىكى كورتى ھەلكىشا و گوتى: پاش ماوہيەكى دىكە لە مەبەستەكەى من دەگەى. بەلام ئىستا، كورم ئەگەر لە بىستنى وەلامى نەخىر نارەحەت نابى، پرى باشترە، لەوانەيە بە رۆشنت لە دلگرايەكەى كەم بىتەو)).

بۆ نىو ھۆلئى خانووەكە چووم و لە خزمەتكارىكى ئافرەت، كە خەرىكى پاككردنەوەى پارەو كەن بوو، پرسىارى ژوروى روکسانام كرد و، لەژىر نىگا زىرەكانەكەى ئەو بە ئارامى لە پلىكانەكان سەركەوتم. گەيشتمە دەرگای ژورەكە، ھەناسەيەكى قوولم ھەلكىشا و، چەند جارىك بە رىك و پىكى و بە ئارامى لە دەرگامدا، بەلام ھىچ وەلامىك نەبىست. ئەمجارە بەھىزتر لە دەرگامدا، دەنگى روکسانام لە پشتى دەرگەو بىست و گوتى:

مىھرى تۆى؟ دوكتۆر رەفيعى رۆشنت؟

بىدەنگ بووم. پرسىارەكەى دووبارە كردەو. ديسان وەلامىك نەدایەو ھەرەكو پىشو بەبى دەنگى وەستام. دەنگى پىشەكانىم دەبىست كە لە دەرگاوە نرىك دەبوو، لە كاتىكدا كە دەرگای دەكردەو گوتى: بۆچى وەلام نادەيتەو؟ مەگەر تۆ دەنگى من نابىستى؟ ھىشتا وشەى كۆتايى دەرنەبرىبوو كە بە بينىنى من لە جىگەى خۆى وەك بزمار داكوترا!

سهلامم لی کرد و گوتم: ((دهتوانم چند چرکه یهک له کاتت بگرم؟)) به خیرایی پروی له من وهرگپرا و گوتم: ببوره دوکتور رهایی، من به هیچ جزئیک تاقه تی قسه کردم له گه کس نییه، خواجهیز. به نارامیش خهریکی داخستنی دهرگاکه بو. دهرگاکه به دست گرت و گوتم: بهم شیویه پیشوازیی له میوانیک دهکهی که هاتوه هوالت بپرسی؟ سهری نهوی کرد و به شهرمهوه گوتمی: ((نازاتم به چ زمانیک داوی لیبورونت لی بکهم، بهلام باور بکه من له بارودوخیکی نارامدا نیم و، به هیچ جزئیک رووچیکی گونجوم نییه و، له دلله پراوکیدام؛ نومیده وارم باورم بی بکهی!)).

ناوازه غه مناکه کهی دهنگی، جیگه یهکی بو تکا و پارانه وهی دیکه نه هیشته وه؛ خواجهیزیم کرد و هاتمهوه خورای. پرؤفیسور له هؤله کهی کۆتایی، چاوه پراوم بو. به دینتم گوتمی: ((کوری گهنج هاتییه سهر قسه ی من؟)).

به شهرمهوه گوتم: بهلئ، به دنیا یهک غم نه ویم به جیهیشت. چاوه پروانی نه ودم ده کرد روکسانا به بینیم خۆشحال بی و، به لایه نی کهم له به رانبه رم خنده یهک بکات، نهک بهم شیویه غه مگین و دلگران بی، له دلی خۆشدا بریارمدا تا خوی تهله فۆن نه کات و هۆی ئهم کاره ی پروون نه کاته وه، بو لای نه چم و هیچ ههوالیکیشی نه پرسم.

دوو رۆژ دواتر سیاوهش تهله فۆنی کرد و گوتمی: پرؤفیسور له سهر قالدردمان به ربۆته وه و پپی چه پی شکاوه، ئیستا له نه خۆشخانه یه. ناویشانی نه خۆشخانه کهم پرسى و بو بینینی پرؤفیسور بو نه خۆشخانه چووم. سیاوهش و شیرین و بنه ماله کهی له دالانی دهره وهی نه خۆشخانه بوون، بهلام چونکه کۆتایی سه عاتی سهردانی نه خۆش نزیك بو بووه، سهلام و ههوالپرسییه کی کورتم له گه له واندا نه جامدا و به پهله بو لای ژووری پرؤفیسور رۆیشتم، کاتیک که چوممه ژوره وه، ئهو به ته نیا بو و، خهریکی خویندنه وهی کۆفاریک بو، هیشتا سهلامم نه کردبو که په رستاریک ته و او بوونی کاتی سهردان کردنی راگه یاند و، تکای کرد ههرچی زووتره ژوره که به جی بیتلم. له بهر نه وه پاش قسه کردنیکی کورت خواجهیزیم له پرؤفیسور کرد و له نه خۆشخانه

هاتمه دهره وه. له نیو سهوازیی ههوشه ی نه خۆشخانه دا له سهر کورسییه کی دار، له ژیر دهره ختیکی به پروی سهوز و بهرز، کچه دانیشتیوو، نوقمی سهیر کردنی چهند چۆله که یه کی پاساری بو، که به پهله و پهله قازتییه کی زۆر خهریکی خرکردنه وهی دانی سهر زهوی بوون. به بی نه وهی ناگام له خۆم بیت بو لای نه و کچه چووم و به نارامی و بیدهنگی لپی نزیك بوومه وه له پشتی راوه ستام و به هینواشی سهلامم لی کرد. به خیرایی ناوری دایه وه و به نیگایه کی نارزه وومه ندانه وه دهنگیکی گهرم وهلامی دامه وه و گوتمی: ((نیازت نییه دابنیشی؟)).

- نه گهر تو روخسه ت بدهی. ههلبهت داده نیشم، به نارامی له ته نیشتی دانیشتم و گوتم:

- دووباره په نهانییه کی نوی و شاراوه.
- پیکه نی و گوتمی: ((په نهانی بوچی؟)).
- پیچه وانیه هه موو کاتیکت، که تو له نیو خه لک ناماده بوونیکی گهرم و گورت هه بوو. ئیستا وا دپته بهرچا که له خه لک تووره بیت و، له بهریان راده کهیت. له وانیه منیش یهک له و خه لکه بم!
- خۆشت باش ده زانی که بهم شیویه نییه.

- بهلام به پیچه وانه وه، به ته واهتی وا ههست ده کهم که بهم شیویه یه. پاش نهو پیشوازیه گهرم و گوره پر له خۆشییه کی که له ماله وه تان لیت کردم، بریارمدا تا هۆی رهفتاری نهو رۆژه م پی نه لئی، ئیدی به هیچ شیویه کی نه پیوه ندیی تهله فۆنیت پیوه بکهم و، نه بو سهردانیش بیت. به ته و او بوونی قسه کاتم پروی تی کردم و، چاوی له چاوه کاتم بری و، به شیویه کی نیگا پا که کانی له نیگا کاتم هه لچه قاند، که ههستم کرد ژیره و ژورر بووم. ئه و جار به دهنگیکی نارام گوتمی: ((به راستی بریاریکی لهم شیوه یه ت دابوو. من باشی تیگه یشتبووم)).

- نه گهر تو له جیگه ی من بایت له به رانبه ر هه لسوکه وتیکی ئاوادا چ بریاریکت ده دا؟

- نازام، بەلّام بە دلّئايى برپاريكى ئاوهام نەدەدا. بە دەپرپىنى ئەم پستەيە لە جىڭەي خۆي ھەستا و گوتى: باشە دوكتۆر رەفيعى، بابە گەورە بە تەنبايە، دەبى لە لاي بىم، لە مەپ ئەو ئەزىيەتەي كە كېشاشات، يەك دنيا سوپاس و، ئىدى رۆيشت. كىنەيەكى بەھيژ لە ئاوازي دەنگيدا شەپۆلى دەدا. بانگم کرد و گوتم: ((روكسانا من كارىكم کرد كه تۆ نارەحەت بکات؟)).

گەرايەو و لە كاتىكدا كە ھەولئ دەدا رېڭگە لەو فرمىسكانە بگريت كە لە چاوەكانيدا رېچكەيان بەستبوو. پىكەننىكى تالئ کرد و گوتى: ((نا تۆ ھىچ كارىكت نەكردووه!!)) و، بە ئارامى خواحافىزى کرد و رۆيشت. كاتىك كە بۆ مائەوہ گەرامەوہ بىرم لەو كىنەيە دەكردەوہ كە لە دەنگى روکسانادا بوو ھەروہا بىرم لە گۆشەگىرەيەكەي دەكردەوہ، لەناكاو بىرم لەو خالە سووربووانە كەردەوہ كە بە گۆناي روکساناوە بوون. لەگەل ئەوہشدا كە كەلوپەلى جوانكارى بەكارھيئابوو بۆ ئەوہى بيانشاريئەوہ، بەلّام بە يەك تۆز لىتورد بوونەوہ بە تەواوہتى دياربوون. شتېك بوو كە تا ئەو كاتە بە گرنكى نەدەھاتە بەرچاوم. ئىستا لە گۆشەيەكى شاراوہى مېشكەدا خۆي دەخستە دەروہ و بە دواي ھۆيەكەيدا دەگەرا، ھەروہا كەوتەوہ بىرى ئەو شەوہى ئاھەنگ و شەقازللەكانى پەرويز كە لە روخسارى روکساناي دابوو. پاشان ئەو رۆژەم دەھاتەوہ بىر كە چوومە مائى روکسانا و روخسارى خۆي لە من شاردەوہ، دلّم بوو بە سەد پارچە و نەفرەتم لە خۆم كەرد. چەندە نەفام بووم. روکسانا لەبەر خاترى خالە سووربووہ كانى روخسارى خۆي لە من و خەلكانى دى دەشاردەوہ و دەيەويست ھىچ كەس ئەم باسە نەزانىت. غەم و پەژاردى پرۆفيسۆرپىش ھەر لەبەر ئەم ھۆيە بوو. روکسانا خۆشەويستترين كەسى ژيانى ئەو بوو لەبەر ئەمە بە دلّئايىيەوہ ھىچ كات بەھۆي كارەكەي كە بەرانبەر روکسانا كەردبووى، لە پەرويز نابوورئ.

لەو كاتەدا، چونكە روکساناشم لە لا نەبوو، ھەستم بە بۆشايىيەكى گەورە دەكەرد. ھەموو گيانم پىنى دەگوتم كە بۆ نەخۆشخانە بگەريئەوہ و لە روکسانا نزيك بىمەوہ. بەلّام

پىويست بوو بە سەر ھەستەكاندا زالّ بىم. برپارم دا بەيانى بۆ نەخۆشخانە بچم و داواي لى بەكم شوم پى بکات، ئەو شەوہ تا بەيانى ترسيك لە سەراپاي گياندا شەپۆلى دەدا.

سەرەنجام كاتى ديارىكراو گەيشت. ھەر وەك رۆژى رابردوو لە كۆتايى سەعاتى سەردانكردن بۆ نەخۆشخانە چووم و، پاش ئەوہى چاوم بە پرۆفيسۆر كەوت و ھاتمەوہ دەرى، بۆ ھەمان جىڭەي دوينى رۆيشتم، بەلّام روکسانا لەوئ نەبوو. ھەموو ھەوشەكە گەرام، بەلّام ھىچ ناوئيشانىكى روکسانام بەدى نەكرد. نەفرەتم لە بەختى خۆم كەرد و، بە نارەحەتى و توورەيەوہ رېڭگە مائەوہم كرت.

ھيشتا لە دەرگاي ھەوشەي نەخۆشخانە نەچووبوومە دەرى، كە دەنگىكى ژنانە لە دواوہ بانگى كەرد: ((كاكە، بە دواي كەسيك يان شتېكدا دەگەراي؟)).

كە سەيرى دواوہم كەرد روکسانا بوو بە يەك دنيا پىكەنەيەوہ، بە نەبەدلى گوتم: ((وەك ئەوہى خوداوەند مرۆڤ ئازاردانى لە تۆ جيا نەكەردىتەوہ وا خەلك ئازار دەدە يت!!)) و روکساناش ھەر بە پىكەنەيەوہ گوتى:

- راست دەكەي، كە من مرۆڤ ئازاردەدەم، شايتيش دەدەم لەسەر ئەوہى كەمەينەتەيەكى زۆرت لە كاتى گەراندا چيۆت، چونكە ھەموو كون و كەلەبەردىك گەراي. - يەعنى تۆ منت بينىبوو و، لەو كاتەوہ من دەگەريئم و سەرگەردانم ھىچ شتېكت نەگوت؟

- گوتى: باشە، خەتاي خۆتە ھەموو شوئىنيك گەراي جگە لە پشت سەرت. - ماناي تۆ لە پشتەوہى من بووى؟

- ((بەلئ بە دريژايى ئەو كاتە لەوئ بووم)). ھەردوو كمان دەستمان كەرد بە پىكەن، ھيژم دا يە بەرخۆم و گوتم: ((دەمەويست شتېكت پى بلىم، ھەلبەت ئەگەر كاتە ھەبئ؟)). بە پىكەنەيەوہ سەيرى سەعاتەكەي كەرد و گوتى: تكايە لە دە دەقيقە زياتر نەخايەنيئ، دەزانى كەسەرم زۆرقالە. كارە گرنگەكانى ولات ھەموويان دوا دەكەون!!.

- ئىستا ئەگەر لە دە دەقيقە زياترى خاياند، دەلئى چى؟

چاویکی لیّ کردم و گوتی: کیّشهیهك نییه (۵) دهقیقه لهبەر خاتری هاورپیهتی بۆ تۆ زیاد دهکەم.

نەمدەزانی چۆن قسهکەم بکەم، بە شپۆهیهك وشەکان لە قورگمدا گیربوو بوون. کەمێک منگە منگم کرد. سەرەنجام روکسانا فریام کەوت و گوتی: ((ئەگەر باسەکەت لەبەر چووپیتهوه، دەتوانم بە شتوازی پرسیارگەلی پیشووخت بە بیرت بێنمەوه. باشە؟ ئیدی بۆ خۆی دەستی پینکرد: ((بابەتی پرسیارەکەت گیاندارە یان بێ گیان؟)).

- گیاندارە.

- مرۆڤە، یان نازەڵە، یان پروووک؟

- مرۆڤە.

- نێرە یان مێیە؟

- مێیە.

- مێردی هەیه یان سەلتە؟

- سەلتە.

- روکسانایە یان کەسیکی تر؟

- هەردووکمان پێکەنین، گوتم: ((روکسانا)).

لە کاتیکیدا کە ئاوی قورگی قووتدەدا گوتی: ((خودا فریای بکەوێت، ئیستا ئەم خانمی روکسانا خانمە چ کارێکی کردوو؟)).

- هیچ کارێکی نەکردوو، بەلام ئاواتە خوازم پای پێچەوانەمی نەبێ.

- بە چ شتیک؟

- بەرەمی کە داوای لیّ بکەم شووم پێ بکات.

- پێکەنینیکی دلگیر لە سەر لیۆهکانی نیشت، چاوه گەورەکانی گەورەتر بوون. رەنگی روخساریشی سوور هەلگەرا و گوتی: ((تەواو تێگەیشتم، دەتوانی دووبارەمی بکەیهوه؟)).

- من داوام لیّ کردی ببی بە هاوسەرم؛ ئومێدەوارم کە وهلامی ئەری ببیستم.

بۆ لام گەرایهوه و گوتی:

- شەهیریار، من خۆ پێنەکەنیم، تۆ بۆچی پێکەنیت؟ مەگەر روخسارم سوور هەلگەراوه؟

- چۆن سوور هەلگەرا؟! وهللا چاکیش سوور هەلگەرا!.

- کەواتە ئەمی هاوار، ئابرووم چوو!.

دووبارە پێکەنینیکی شیرین لەو نێوهندەدا دەنگی دایهوه.

- لە کۆتاییدا وهلام چییە، خانمی روکسانا خانم؟.

- دەبێ بیری لیّ بکەمهوه.

- وا بیرم کردوو کە بەم قسانەت وهلامەکەت ئەرییە.

- نا کاکە ئەوهنده خەیاڵی خۆش مەکە. دەبێ بیری لیّ بکەمهوه.

- ئیستا ئەم بیرکردنەوهیەت چەندە دێژە دەکیشی؟

- بە لایەنی کەمهوه دوو مانگ!.

- بەلام من تا سێ هەفتەمی دیکە دەبێ بۆ ئەمریکا بگەریمهوه، ناکرێ خێراتر

بیری لیّ بکەیهوه؟

- ئیستا لهبەر خاتری تۆ دەکرێ.

- باشە چەندە زووتر؟

- دوو رۆژ.

- ئیستا ناکرێ کەمتری کەیتهوه؟

- باشە، دوو سەعات!

- دەستم نایە ژێر چەنەم و گوتم: جگە لهوه کەمتریشی کەوه.

- ((چەندە قسه دەکەمی؟! زۆر باشە، دوو دهقیقه، ئیستا روخسەت دەدەمی بیر

بکەمهوه.)) بە دەنگیکی بەرز گوتم: بەلێ، ئەو هەستا و لە کاتیکیدا کە پەنجەمی خستبووه سەر نیوچاوانی، دەستی بە رۆیشتن کرد، پاشان بە ئارامی لە تەنیشتم دانیشت و گوتی: ((وا بیر دەکەمهوه کە ئەوجار دەبێ جددی بێت، لە کاتیکیدا کە نیگاکانی روویان لە زهوی بوو، لە سەر قسهکردن بەر دەوام بوو، گوتی: بە داخهوه،

يان خۆشبهختانه، من وهكو كچانى ديكه ناتوانم ههسته كامم له نيو قهف سهه سىنگمدا بهند بكمه و، ناشتوانم يهك قسه ش پيچوانه و راستى دهر و نم بكمه. له وان هيه هم بابه تاش تا ئىستا كيشه زورى بو دروست كردم، به لام خوم له م روه وه رازيم. ده باره ي داواكارى به كه ي توش، بو شوو كردم به تو، پيوسته بيت بلتم همه ناخرين ناواتى منه كه روتيك هاوسه رى تو بم و له گه ل تو و له نيكى تو دا ژيان به رمه سه ر. به لام قسه ي كوتايى لاي خوته شه هريار، كه مهرجى من قبول بكه ي يان نا، نه گه ر نهو مهرجى من هممه قبولى بكه ي، باشه، نه گه ر نا، وه لامى من نه خيره.

- باش، وا دياره مهرجه كه گرانه. ده كرى بلتى كه هم مهرجه چيه؟ سه يريكى منى كرد و گوتى: ((ده زانى شه هريار، يهك له و تايه تمه ندييه خراپانه ي كه من هممه شهويه كه يان ده بى شتيكم به ته واوه تى هه بى، يان هه ر نه مبي؟! ئىستا مه به سته كم به شيويه كى روون بو تو دهر دهر م... ده زانم تو هيشتا زيبات خوشده و يت و هيشتا نه و له ميتشك و خه يالى تو دا يه و، هم بابه ته من نازار دهدات. به راستى من ته حه موولى هيج ره قيبىك و دوژمنىكم نييه و، ده مه وئى تو زيبا و هه موو نهو شتانه ي نهوت ده خه نه وه بير، له ميتشك و گيانت دوور كه يته وه و، روونتر بيت بلتم: كه زيبا و هه موو نهو شتانه ي كه پتوه نديان به زيبا وه هيه، ده بى بو تو مردبى به شيويهك كه به هيج جوړىك نه توانن هيج كاتيك بينه نيو ژيانته وه.

له وان هيه قسه كامم تو يان نازار دابى، به لام ده بى نه و راستى به زانى. له و روزه وه كه من هه ستم به پتوه نديى نيوان تو و زيبا كردوه، ته نانه ت رقم له وشه "زيبا" شه، جا نهك خوى بيته نيو ژيانمان. ئىستا تو كاتت هيه بير بكه يه وه، نه گه ر مهرجه كه ي منت قبول كرد، هه ر روتيك كه بيت خوش بيت، له گه ل دا يكت بو خوازى بينى بو مالى ئيمه وهرن ئيمه پتوه كاتتان به منته وه ده خه ينه سه ر چا ومان.

نه و جار ته ماشاى سه عاته كه ي كرد و گوتى: ((نيو سه عاتيش له كاتى ديارى كرا و تپه رى كردوه. ئىستا دهنگى نارازى بوونى بابه گه وره ده گاته گويمان!)).

روكسانا رويشت و منى به دنيا بهك بير و خه ياله وه ته نيا جيه يشت. دوو روتى دواتر پرؤفيسور له نه خوشخانه بو ماله وه ده گه رايه وه.

پاش نيوه روتى هه مان روتى له گه ل دا يكم سه به ته گوئىكمان ناماده كرد و بو مالى پرؤفيسور رويشتن. پيشتر بابه تى خوازى بينى به كم له گه ل دا يكمدا باس كردبوو. له به ر نه وه، په له كردنى دا يكم بو گه يشتن به مالى پرؤفيسور، جيه گه ي سه رسورمان نه بوو. هه ر كه زهنگى ده رگه مان ليدا، خودى روكسانا به روو گه شييه وه ده رگه ي لى كردينه وه، به خيره اتنى كردن و، به و پتو ميانى كه من به دا يكمم گوتبوون، دا يكم زور به جوانى روكسانا له باوه شكرد و، ماچى كرد و، پتو گوت: بوو كه جوانه كم، هه روه ها له هه موو رسته كانى دوا ييشيدا هه ر له سه رده رپرينى وشه ي بوو كه به رده وام بوو؛ ورده كو خينه كانى من هيج كارى گه ريبه كيان له دا يكم نه كرد بو شه و ي واز له قسه شيرينه كانى بينى. سه ره نجام پاش قسه و باسى جوړا و جوړ، دا يكم بابه تى خوازى بينى به كه ي هينايه گوړى و، به رازى بوونى پرؤفيسور و ئالو گوړ كردنى قسه پيشوه ختبييه كان، نه و روزه هه موو شتيك به باشى كوتايى هات. برپار بوو له دانى شتنيكى ديكه دا له گه ل گه وره كان و خزمه نيكه كانى هه ر دوو لا، به رپتوه بچى و، پاشان رپتوره سمى ماره كردن، ده ستيپى كات. له ناههنگى يه كه مدا هه موويان، جگه له په رويز و دا يكى، به شدار ييان كرد. ئىستا هه موومان خه ريكى رتيك خستنى ناههنگ و كرين و هاتوچوى تايهت به مه راسيمه كه بووين. به ناماده بوونى شيرين و سياهه ش و دا يكم، هه موو شتيك به باشى به رپتوه ده چوو.

سه ره نجام روتى ماره كردن هات. به يانى زوو له خه وه ستم تا له كاتى خويدا كاره كان جيه جى بكمه. بو كرينى هه نديك قه له مى پيوست بو دهر وه چووم. كاتيك كه گه رامه وه، نامه يهك له لايه كى ده رگا كه سه رنجى بو لاي خوى رايكيشام. نامه كم هه لگرته وه، له پشتى نامه كه نووسرابوو، ((ته نها به ده ستى جه نابى شه هريار ره فعي بكرتته وه))، بينى نامه دلخواه يه كى له ده رووندا دروست كرد، به خيرا يى بو ماله وه و، پاشان بو ژوره كم چووم و، نامه كم كرده وه، له نامه كه دا نووسرابوو:

﴿پۆژگارنىڭ گۈلنىكى تازە پشكوتتو و سەرمەست لە جوانى و ناز بووم، كە لە باغى ژياندا، بى ھىچ كېشە و نېگەرانبىيەك پۆژگارم بە خۆشى بەسەر دەبرد. بايەكى بەھىزى فرىودەر بووى كە بە شېۋەى شەمالنىكى ئارام لەسەرخۆ لاواندەمەو و دەنگى عىشق و خۆشەويستىت بە گۆيدا چرپاندم.﴾

سەدان جار بە عىشق و بەلېنت سوتىندت خوارد ئەگەر لەگەن تۆدا ھاورايم، ئاگاداريم دەكەى و دەمپارىزى. چونكە دەستم لە ھەموو خۆشەيىيەكام ھەلگرت، تا لەگەن تۆدا ھاورايم، تۆش گەوھەرى داوین پاكىت بردم و، لە كاتىكدا كە دلىكى شكاو لە سىنەدا و كۆرپەلەيەكت لە سكمدا بە ديارى بۆ بەجى ھېشتىبووم، لە بىبابانى تەنيايى و داخدا بەرەلەت كردم، منىش ھەردوو كىيانم بە ئەمانەت بۆ تۆ پاراست.

ھىچ گلەيىيەكم لە تۆ نىيە؛ چونكە تۆ ھەموو شتىكت بە من گوت و پىسى و ناشىرىنىيەكانى دەروونت نىشانى مندا، بەلام من فرىوى قسە سەرزارەكىيەكانى تۆم خوارد و، ئەو بەلېنەى كە بە پەرۋەردگارم دابوو، شكاندم. بەلام كە ئىستا دەستى مەرگ چنگى لە كىيانم گىر كىردوو، زۆر رازىي و دلخۆشم؛ چونكە لەبەر خاترى ئەو پەيمانەى كە بە پەرۋەردگارم داو، وازم لە ھەموو شتىك ھېناو و دژوارىي و زەھمەت، لەكەدار بوون بە ھۆى زمانى خەلكەو و دل شكانەكام بە كىيان كرىو و لاشەم و دەستەكام جارىكى دى تىكەل بە تاوان نەكردۆتەو.

ئىستا كە ئەم نامەيەت بۆ دەنووسم، بۆ ئەو نىيە كە يادگارى و بەلېنەكان نوئى بىنەو؛ بەلكو بۆ گەرانبەوھى نامانەتئىيەكەيە، كە لە داوئىندا بە جىتھىشت. تا كۆتايى ھەناسەى چركەكانى ژيانم لە تەنىشتى بووم و كىيانى خۆم بۆ بەخت كرد. ئىستا لە مۆمى ژيانم جگە لە چەند دلۆپەيەك چىدى نەماو، كە ئەوانىش پرويان لە دامرکانەويە. لە تۆدا ھىچ پىاوەتئىيەكم نەبىنى. بەلام ئومىدەوارم ھەستى باركايەتت ھەبى تاكو كچەكەت لە لاي خۆت لە شەپۆلى ناپىاوتەتى و ناپىاوتئىيەكان پىارىزى. بۆ ئەوھى ئەوئىش پۆژگارنىكى وەك دايكى نەبى﴾.

((كەسپك كە پۇڭلىك زىيا بوو))

ھەر كە نامەكەم خۇيىندە، جەلم دەبەر كىرد و بەرەدە ئەو ئاۋىشانەي كە لە پىشتى نامەكە نووسرايو، چووم. بە تەواۋى گىيانم ھەستەم بە شەرمەزاري دەكرد. ئازايەتتەيەكى لەم شىۋەيەم لە زىيادا باۋەر نەدەكرد. لەگەل خۇمدا بىرپارمدا رابردو بۇ زىيا قەرەبوو بىكەمەۋە، بە ھەر شىۋەيەك بىت رازى بىكەم و لە ھىچ كارتىكىشدا كە مايەي خۇشى نەۋە، كەم و كورتى نەكەم. كاتىك كە گەيشتە مائەكە، پىرە ژنىكى پەك كەوتە و بەسالداچو دەركاى لى كىردمەۋە، پىم گوت بۇ بىنىنى زىيا ھاتووم. پىرە ژنەكەش، ژوروتىكى نھۆمى سەرەۋى نىشانى مندا. كاتىك كە لە قالدەمەكان دەچومە سەرى، بە ئارامى گوتى: ((ئاخىرى ھاتى، بەلام درەنگ ھاتى!)).

بە قسەكەي ئەو ھەستىكى خراپەم لە لا دروستبوو. لەسەرخۇ لە دەركامدا، بەلام ھىچ كەس ۋەلامى نەدايەۋە. بە شەلەژاۋىيەۋە دەركاكەم كىردەۋە لە تارىكايى ژورەكە، لاشەيەكى بى گىيانم بىنى كە بە ئارامى لە سەر جىگە درىژ بوو بوو. بۇ لاي چووم و لە تەنىشت قەرەۋىلەكە چۆكەم دادا. پەيكەرىكەم لە ئىسكان بىنى، كە ۋا دەھاتە بەرچاۋ پىستەكەيان لى كىردىتتەۋە، پەراسوۋەكانى بە جوانى دىيار بوون، سەيرى رۇخسارىم كىرد؛ رۇخسارە خى و جوانەكەي دەنگوت رايانكىشاۋە و ئىسكى رومەتەكانى بە تەۋاۋەتى لە دەۋە بوون و بازەيەكى سووربوۋە ۋە دەۋران دەۋرى چاۋەكانى گرتبوو. لىۋەكانى كە ھەموو كاتىك ۋەك گەۋھەر و ياقوت سوور بوون، ئىستا ھەر ۋەك بىبانىكى وشك سىپى بوون، ۋا زىيان لە خواردن ھىتابو. سەيرى دەستە نەرم و جوانەكانىم كىرد، بىنى جۇراۋجۇر لە روى پەنجەكانى دىيار بوون. پەنجەگەلىك كە جاران ۋا دەھاتتە بەرچاۋ، كە جگە لە بەركەۋتنى پەلكى گول، ھىچ كارتىكى تىران نەكردى.

ئارام و ئاسوۋە دەھاتە بەرچاۋ، سەرم بە ھىۋاشى خىستە سەر سىنگى و بە ھەموو گىيانم ئارەزووم دەكرد كە دەنگى لىدانەكانى دلى بىستەم، بەلام چاۋەروانى سوودىكى نەبوو. دلى چەند سەعاتىك لەمەۋ پىش پشوى دابوو، ئىدى جىگەيەكى بۇ شكاندن بە جىنەھىشتبوو.

چەند ھەنگارتىك بۇ داۋە گەرامەۋە، سەيرم كىرد ئەو پەيكەرە ئىسكانە وشك و بى گىيانە، زىياى من بوو. زىيايەك كە رۇڭگارتىك جوانترىن كەسى نىو جوانانى دنيا بوو، بە ناز و عىشۋەكەي باران بوو، بە نەرم ۋە نىبىيەكەي شەنە باي شەمالى بەھار، كە ئىستا درىندەيەكى ۋەك من ئەۋى گەياندۆتە ئەم رۇژە و كىرمى غرور و خۇ بەگەرە زانين و خۇپەستى من رەگى سوورى ژيانى ئەۋى وشك كىردبوو، خۇم بە شىۋەي ئازەلىكى درىندە و ترسناك دەبىنى، كە بە پارچە پارچە كىردنى لاشە و گىيانى ئەۋىندارەكەم ژىابووم.

سەراپى گىيانم بوو بوو بە ھاۋار؛ ھاۋار و ھاۋار. ھاۋارم دەكرد و پىچەم دەخوارد. بە چ شىۋەيەك من ئەم گولە ياسەمىنە پاك و بۇغۇشەم پەپەرە كىردبوو! ئەۋەندەم ئالاندبوو كە لە ھۇش خۇم چووبووم. كاتىك چاۋەكانم كىردنەۋە ھەمان پىرە ژن لە بەرانبەرم بوو كە كىچۆلەيەكى جوانى لە سەر ئەژنۇكانى دانابوو، دەيلاۋاندەۋە. ئەۋ كىچە چەندە جوان بوو! ھەرۋەك زىياى من! بەبى رۇخسەت دەستەكانم بۇ لاي درىژ كىردن و باۋەشم بۇ كىردەۋە، بەلام ئەۋ مىندالە لە نىكبونەۋەي من خۇي لادا. مافى خۇي بوو كە لە من نىك نەكەۋىتتەۋە؛ چۈنكە من ھەرۋەك گورگىك بووم ھەتا بەزەيىم بە گولە پاكە جوانەكانى بەھارىشدا نەدەھاتەۋە. دەستەكانم لە سەر رۇخسارم دانا و زۇر گىيام بە دەنگى پىرە ژن ھاتمەۋە ھۇش خۇم كە بە ئارامى دىگوت: زىيا ناۋى ناۋە خۇرا، ھەر بە راستىش خۇرايە. فرىشتەي چاۋ رەشى بەھەشتى، ھەر دلرەقىيەكت لە بەرانبەر زىيادا كىردى، رۇيشت، لە جياتى ئەۋ ئاگات لە خۇرابى و خۇشت بوئ! ئەمە تەنھا دواكارى زىيا بوو، كە لە تۇي دەۋىست.

جاریکی دیکه دهسته کاتم بۆ لای حۆرا دریت کرد. ته مجاره حۆرا له باوه شدا نارامی گرت، زۆر به هیز له نامیزم گرت و دهستم به سه ریدهینا و دلّم دایه وه. پیره ژن جاریکی دیکه ناگاداری کردمه وه و گوتی: ((دهته وئ بزانی کاتیک زیبات به جیهتشت، چی به سه ر هات؟)). به سه ر راوه شانندن وه لّامی ((به لّی)) م دایه وه و، ئه ویش به هینواشی دهستی به گپرانه وهی به سه رهاتی زیبا کرد:

*****

چه ندین جار له قیلاکه ی خۆیان ه وه، له باکور، ته له فۆنی بۆ مالتان کردبوو، تا هه والی گه رانه وه یانت به خۆش حالیه وه پئی بلّی، به لّام که س وه لّامی ته له فۆنی نه دا بۆ وه. دلته نگگی و دلّه کوتی ئامانی لی هه لگرتبوو، نیگه رانی تو و دایکت بوو که نه کا کیشه یه کتان بۆ دروست بی. کاتیک بۆ ماله وه گه رابونه وه و چاوی به خانوه روخواه که ی ئیوه که وتبوو، له هۆش خۆی چوو بوو.

وایزانی بوو که ئیوه له ژیر دار و به ردی خانوه که دا ماون. (پیره ژن به ده برینی ئه م رسته یه پیکه نینیککی گالته نامیزی کرد و نیگایه کی خه فه تاوی له من کرد.) دوو رۆژی پینچوو، تا حالّی زیبا باشتر بوو. کاتیک توانی به رینگه دا پروات، به نه پینی که که س پئی نه زانی هۆی ویرانبوونی خانوه که ی ئیوهی له شۆفیره که ی خۆیان پرسیبوو، شۆفیره که گوتبووی خانوه که یان فرۆشتوره و بۆ ناوچه یه کی دیکه رۆیشتون، ته نانه ت خواحافیزیشیان له که س نه کردوه و، ناویشانیان نه دا وه ته که س.

ئهو کاته زیبا تینگه یشت که چ به لایه کی به سه ره هاتوه و، ئهو نه جیبزاده نازایه ی که پرۆیاگه نده ی پاراستن و ئاگالیبوونی ئه وی ده کرد و ده یگوت تا ئاخیری ته مه ن ئاگام لیّت ده بیّت، هه ر وه ک دزیککی فریوده ر، مه یدانه که ی چۆل کردوه و رۆیشتوه!. ئیستا زیبا مابۆ وه و مندالی بی باوک له زگیدا و ئابروو و شه ره فی له نه مان و چووندا.

دوو رۆژ دواتر دایکت ته له فۆنی بۆ مالتی ئه وان کردبوو، گوتبووی ئه گه ر له ماله وه بن پاش نیوه رۆ بۆ سه ردانتان دیم. ئه م هه والّه زیبای غه رقی شادی و پیکه نین کردبوو. کاتیک دایکت چوو بوو بۆ لای ئه وی. زیبا خۆی له هه موو کاتیک جوانتر و رازاوه تر کردبوو له هه موو چرکه یه کدا چاوه پروانی بیستنی وشه یه ک بوو له مه ر خوازیبئی. به لّام ئه وان له بابته هه موو به لایه ک، جگه له بابته ی شوو کردن قسه یان ده کرد. زیبا بۆ ئه مه ی که سه ره باسیک بکاته وه، گوتی: ((به راستی خانم ره فیعی، کاک ره فیعی نیازی ژنه پینانی نییه؟ یه کیک له هاو پیکانی من کچیککی زۆر باشه. من هه ر کاتیک ده بیسنم بیری لی ده که مه وه به راستی بۆ کاک ره فیعی گونجاوه.)) دایکیشت له وه لّامدا گوتبووی: ((به خوا من له خودا داواکارم شه هریار زووتر ژن بیئی. به لّام باشه، ئه و سه ره تا ده یه ویت خویندننی ته واو بکات. شه هریار ده لّی ده کړی هه موو کاتیک ژن بیئی. به لّام خویندن هه موو کاتیک ناکړی، ئاخه ئه م هه فته یه ش له لایه ن زانکۆ وه بۆ خویندننی دوکتۆرا بۆ ئه مریکا به ری ده کړیت. جومه کاتی رۆیشتنیه تی، له به ر ئه وه هه موو خزمان و هاو پیاغان ده عه ت کردوه. تکایه ئیوه ش وه رن. من و شه هریار زۆر خۆش حالّ ده بین. هه لّبه ت شه هریار ئاگای لی نییه که من بۆ ئیره هاتووم، ئه گه ر زانیبای بیشک خۆشی ده هات بۆ ئه وه ی ئیوه ده عه ت بکات. بیگومان ئه هه نگیکی بچوو که.

له و کاته وه زیبا هیچ شتیکی نه ده بیست؛ وه ک پارچه سه هۆلیکی لیته اتبوو و، هینده ی نه مابوو له هۆش بچ. زۆر هه ولی دا تا دان به خۆیدا بگریست. دایکت له کاتی گه رانه وه یدا ناویشان و ژماره ته له فۆنی خانوه تازه که تانی پیندا بوون، زیباش ئه و زانیاریانه ی له میشکیدا چاپ کردبوو. زیبا ده یگوت: ئه و رۆژه یه ک پارچه ئاگر بووم و له م هه موو نایابویه ی شه هریار زۆر تووره بووم، خویتم به جۆش هاتبوو. قسه عاشقانه کانیم ده که وتنه وه بیر چهنده به گالته چاری ده هاتنه پیش چاوم. چهنده به ئسانی فریوی ئه وم خواردبوو و، چهنده به ئسانی شه هریار هه موو قسه کانی پشت گوی خستبوون و فه رامۆشی کردبوون.

برپارمدا به هەر شپۆههك بېت بۆ بېنېنى بېچم و، پېشى پېنگرم كه نه پوات. هەندىك جار له دلى خۇمدا دەمگوت: ((ئەوهندە به سەرىدا هاوار دەكم تا بېتەوه هۆش خۆى و هەموو ئەو قسە و بەلئنانەى كه دابوونى بەبېرى بېنمەوه)).

هەندىك جار بەمگوت: ((ئەوهندە لەبەرى دەپارېمەوه و دەنوزېمەوه، بەلكو دلى به حالتم بسوتى)).

بۆ بەيانى رۆژى دواتر زىبا به بېانوى بېنېنى يەكەك له هاوړپېكانى كه له گەرەكەى مالى ئىوهى لېبوو، دەژيا، لەگەل شۆفېره كهيان له مالا هاته ده، پاش ئەوهى ماوههك له سەردانه كه تېپهړى، زىبا زووتر له و كاتهى كه به شۆفېره كهى گوتبوو خواخافىزى له هاوړپېكهى كەربوو و، به پەله بۆ لای خانووه كهى ئىوه هاتبوو. چەند مەترىك له پېش خانووه كه تان تۆى لەگەل چەند هاوړپېهكتان دىتبوو كه بەرز بەرز قسەت دەكرد و پېدەكهنى. زىبا له پشت درەختىك راوهستابوو و تەماشای دەكردى. دەهگوت دەمه وىست بۆ لای بېچم و زۆر به هېژ له روخسارى بدهم. ئەو منى خستبووه نېو ئاگرىك كه خۆى ئەو ئاگرەى هەلايساندبوو و ئىستا به خەيالپىكى ئاسووده لەگەل دۆستەكانى پېدەكهنى. بەبى ئەوهى تەنانهت چركهيه كېش بېر له بارودۆخى من و بنه ماله كم بكاتەوه.

بەلام سەبىم كرد جگه له ئابرووچوون هېچ سوودپىكى نېيه، ئەو هەموو كارپىكى كەربوو، دلئىبابووم نەدهاته ژېر بار هەروها ئەم كارەشى جگه له خەم و خەفەت، هېچ شتىكى به ديارى بۆ من پى نه بوو. به نارامى سەرم شۆر كرد و له كاتىكدا كه لافاوى فرمىسك به تەواوتى روخسارى منى تەپكردبوو، ملى رېگەم گرت و له بەرانبەر مالى هاوړپېه كم چاوهروانى كاك پەزای شۆفېر بووم. ماوههكهى زۆر تېپهړى كه شۆفېره كه هات.

ئىتر لەوهو به دواوه، رۆژ و شهو كار و پېشەى بوو به گريان و ئاخ هەلكيشان بۆ رابردوى نەگهراوه و، لالانەوه و پارانەوه لەبەر دەرگای خوداوهند بۆ ئەوهى يارمەتى بدات و گرپى كېشهكانى بۆ بكاتەوه. رۆژ له دواى رۆژ زەردتر و كزتر دەبوو.

دايك و باوكيشى بەردەوام زىبايان بۆ لای دوكتۆرى جۆراوجۆر دەبرد. بەلام دەرمانى ئەو دوكتۆرانه هېچ كارىگهرييهكى بۆ چاكبوونەوهى زىبا نەبوو، دوكتۆرهكان لەو پرۆايدا بوون كه زىبا تووشى خەمۆكى و خەمبارىيهكى بەهېژ بووه. به كورتى زىبا بۆ پاراستنى ئابرووى بنه ماله كهى برپارىدا مان بەجى بېلئى. رۆژىك هەموو پارە و هەموو پارچە زېرهكانى خۆى هەلگرت و، به بېانوى شت كرىن لەگەل داىكى بۆ بازارپىكى قەرەبالغ چوون، كاتىك داىكى هۆشى لەو نەمابوو، زىبا تاكسىيهكى گرت و بۆ باشوورى شار و فقيرترين ناوچهى شار هات. ئىتر تەنيا پەناى بۆ خودا بردبوو و بەردەوام داواى يارمەتى له خوا دەكرد. هەرچەند له باشوورى شار نزىكتر دەبووه، هەموو شتىك لەبەر چاوى سەبىرتر دەهاته پېش چاوى. شەقامەكان، خانووهكان و هەموو شتەكان زۆر جياواز بوون لەو شتانهى كه ئەو تا ئەو كاته بېنېبوونى. له كۆتاييدا تاكسىيهكه له پېش نووسىنگهيهكى بچووكى كرىن و فرۆشتنى ملك و مالا راوهستا، كه له سەر شووشەى جابخانه كهى به شپۆهيهكى بچووك و كالا نووسرا بوو ((جىگەى خۆشبهختى)) زىبا له تاكسىيهكه دابهزى و، به دلەراوكى بۆ ژوورى نووسىنگهكه چوو. پياوێكى بەسالداچوو، كولاوێكى خورى لهسەر بوو لەگەل سمپل و رېشىكى كورت كه كهمىك قەلەو دەهاته بەرچاوى، له پشت مېزىك دانىشتبوو و، چەند نەفەرىك كه يەكێكان ژىتىكى سەرىش رەنگاوهنگ بوو، له بەرانبەر پياوهكه دانىشتبوون و سەرگەرمى گوێگرتن له قسەى پياوهكه بوون. ماوههكه دواتر خاوهنى نووسىنگهكه چاوى به زىبا كهوت، له كاتىكدا به سەرسورمانەوه سەبرى دەكرد، به زمانى توركى پېى گوت: ((سلاو خانم)) فەرمانىكت هەيه، له خزمەتدام! بەم قسەيه سەرنجى هەموو نامادەبووان بۆ لای زىبا راکيشرا. زىبا دەسته وهستان گوتى:

- سلاو، ببووره ژوورېكم دەويست.
- بۆ خۆته.
- بەلئى.
- سەلتى؟

- بەلئى.

- خاوەنى نووسىنگە كە بە سەرسورماويىهە سەيرى سەراپاى زىباى كرد و هەلئى سەنگاند و گوتى:

ناخر بە چ شىۋەيهەك پىت بلېم خانم، ئەو خانمانەى كە بە تەنيان زۆر بە زەحمەت ژورويان بە كرى ددەئى، تىدەگەى كە...!!

- بەلئى، بەلئى، هەلئەت من شوم نىيە، بەلام بە تەنيانم. باوك و داىكىشم دواتر دىن. من لە پىش ئەواندا هاتم، بۆ ئەوئى ژورويك بە كرى بگرم.

پياوھە كە دەستى بە ريشيدا هينا و گوتى:

- بەخوا پىم سەيرە، داىك و باوكت چۆن رىنگەيان داوھ كە كچىكى گەنج بە دواى خانودا بگەرى، و، خۇشيان لە مالىھە داينيشن؟!

زىبا شىۋابوو. هەر درۆيهكى دەيكر، پىي دەبەسترايهە و، ناچار دەبوو كە درۆى دىكەش بكات. لەگەل ئەوئەشدا كە لە درۆ بىزار بوو، لە دلئى خۇشيدا بەلئىيە بە خۆى داوو كە درۆ نەكات. بەلام چارهيهكى ترى جگە لە درۆ كردن نەبوو. پروى لە كاىراى خاوەن نووسىنگە كرد و گوتى:

- باوكم زۆر نەخۇشە، داىكىشم لە لاي ئەو ماوھتەوھ بۆ ئەوئى ناگاي لى پىت. لەبەر ئەمە من بە تەنيا هاتووم. خاوەن نووسىنگە كە لەگەل ئەوئى كە بە تەواوى لە درۆكانى زىبا تىگەيشتبوو((استغفرالله)) ى كرد و پروى لە زىبا كرد و گوتى: ئىستا ژورويكى چۆنت دەوئى؟ بەم شكلى و شىۋەيهى كە لە تويدا دەبينم باوھرناكەم ژورويكمان هەبى كە بە كەلكى تۆ پىت.

- جىگەكەى گرنگ نىيە. تەنها دەمەوئىت مەزفگەلئىكى بەئيمان و دلئيا و باش لەويدا بژين و كرىيەكەشى چەند بى، بۆ من گرنگ نىيە.

خاوەنى نووسىنگە كە گوتى: جىگەيهەك پى شك دىت، بەلام دلئيا نىم كە رازى دەبى يان نا. پىرە ژئىكى بە تەنيا و ئيماندا ر و نوئىزكەرە. ژئىكى باشە، بەلام زۆر بە

زەحمەت ژور بە كرى دەدات. هەلئەت جىگەيهەكى زۆر باش نىيە. يەئنى جىگەيهەكى

بچوك و تاريك و تەسكە، دەتەوئىت؟

- بەلئى، ئەگەر دەكرى با بچين بىينين.

زىبا لەگەل كاىراى نووسىنگە هاتنە دەرگاي ئەم خانووه. كاتىك دەرگام كردهوه خاوەنى نووسىنگە كە سەلامى كرد و، ئاماژەى بۆ زىبا كرد و، گوتى: ((ئەم خاتوونە هاتووه بۆ ئەوئى ژوروكەت بىينى.

كاتىك سەيرى سەر و سىمام كرد، زانيم بۆ ئەم جىگايانە ناگوئى. واتا جىگەى ئەو لە باشوورى شار نىيە و، بە ناچارىي هاتتۆتە ئىرە. بىرئىكى خراپ بە مئشكدما هات. بە ساردىيەوھ گوتم:

- بە تەنيايە، كەسئىك لەگەل ئەو نايينم؟

- نەخىر، باوك و داىكىشى دواتر دىن. باوكى نەخۇشە. داىكىشى چاودىرى باوكى دەكات.

- هەموويان سەرەتا وا دەلئىن، بەلام دوايى پروون دەبىتتەوھ كە كەس و كارىكيان نىيە و لە مالىھە رايان كردهوه. نەخىر كاكە گيان من ژور بە مەزفقى لەم شىۋەيه نادەم.

كاكى خاوەن نووسىنگە بە شىۋازئىكى لايەنگرانە گوتى:

- گولاب خانم خانوويكى دەوئى كە مەزفقى ئيماندار و نوئىزكەرى تىدابى، منيش ئىردەم نيشاندا. لە جىگەى كچى خۆتە. كچىكى باش دىتە بەرچاو.

لەم قسەيهى خاوەن نووسىنگە لە جىگەى خۆم راپەريم و، دووبارە تەماشاي زىيام كرد. تەماشاي ئەو سەرپۆشەم كرد كە لەسەرى بوو، نىگايەكى راستگۆ و پاكى هەبوو، لەبەر ئەوھ گوتم: باشە، بەلام من لە ئىستاوھ دەمەوئىت ناگادارى بكەمەوھ.

كە هاوئى و برادەر بۆيان نىيە بىنە ئىرە. هەرەها من برا و خال و ماميش ناسم. لە ئىستاوھ پىمگوتى دوايى نەلئى بۆچى دەرت كردم؟!

زيباش به شيوازيكي پاك و بين گوناھانه گوتى: به سەر چاو پوره گولاب به لئنت پى دەدەم كه كهس سەردا ئام نه كات.

قسە كه بيم زۆر به دل بوو. هەميشە بێدەنگ و خەمبار بوو. هەر كاتيك كه سەيرم دەكرد چاوه كانى سوور بوو بونەوه و، روخساريشى به فرميسك تەر بوو بوو. هەر چەند پرسيارم لى دەكرد، هيج شتيكى دەر بارەى ژيانى خۆى پى نەدەگۆتم. بەلام من دلنيا بووم كه كچى بنەماله يەكى دەوله مەندە. لە سەر و روخسار و هەلسوكە وتيدا ديار بوو. ئەم جينگە يە و ئەم ژيانە بۆ ئەو گران بوو. پۆزيكيان دانيشتم و چيرۆكى ژيانى خۆم بۆ گيرايەوه، ئىستا بۆ تۆشى دەگيرمەوه. لەوانە يە تۆ بلېنى چۆن لە پروت ديت رابردوى تالى خۆت بەم ناسانیه باس بکەيت؟ بەلام من به هەموو كەس دەلئيم كه ريگە يەكى تاوانم گرت، بەلام سەرەنجام به فەرمانى خوا بۆ سەر ريگە ي راست گەرآمەوه. باسى دەكەم بۆ ئەوهى نامزگاريهك بيت بۆ خەلكى ديكه!

دايكم له كاتى له دايكبوونى خوشكه كەم مرد و چلەى خوشكه كەم نەچوو بوو كه ئەويش مرد. مردنى خوشكه كەم به هۆى كارى باوكمەوه بوو. ئەو مندالە دەگرياب، برسى بوو، نەفەرئيك به باوكمى گوتبوو تريك بدات بەو مندالە بۆ ئەوهى بێدەنگ بيت و به نارامى مچەويت. باوكيشم بى ويزدانى ناکا و برپىكى زۆر تريك دەخواردى مندالەكه دەدات و دەيكورژيت. به كورتى دوو مانگ تىپەرى نەكردبوو كه باوكم ژنى هينايهوه و چيرۆكى باوهژن ديسان دووباره بۆوه. ۱۰ سالان بووم كه به شوويان دام، دايايم به كابرايهك كه سى مندالى هەبوو و بچووكترين مندالى هاوتەمەنى من بوو. هەر وهه منيش مندال بووم. هيج كارىكم نەدەزانى. بۆ ياريكردن له گەل مندالان دەچومە دەرئ. كاتيك ميتردهكەم بۆ مالهوه دهگهرايهوه، دەيبيني كه هيج ناماده نيبه، تا شل دەبوو لى دەدام. سالتيك تينه پەريبوو كه له ماله كەى رامكرد و، توشى لادانى سيكسى بووم و ۱۵ ساله بووم لهو مالهش رامكرد كه كارى بى رەوشتى تيدا ئەنجام دەدرا. ئيتر ماندوو بوو بووم. چومە پيش دەرگاي مزگهوت و دانيشتم و گريام، له بهر خوا پارامهوه و داواى يارمهتيم لى كرد. شهو داهاتبو ئيتر

ورده ورده مزگهوت چۆل دەبوو و كهسى لى نەما بوو هەموويان بۆ ماله كانيان چووبونەوه كاتيك پياويكى به تەمەن له مزگهوتەكه هاته دەرئ. سەرەتا چاويكى له من كرد و پۆيشت. بەلام پاشان وهك ئەوهى كه شتيكى له بىر چووبى، بۆ لای من هات و گوتى:

- كچم، بۆچى ليرە دانيشتويى؟ مەگەر ناتەويت برۆيهوه مالى؟ ئيتر شهو داهاتووہ دروست نيبه كچيك بەم شهوه له سەر شهقام بيت.

گۆتم: دانيشتوم تا خودا نيازم وەدى بيت!

زۆر لەسەر خۆ گوتى: ئىستا ئەم شهو برۆوه مالهوه، بەيانى وەر وه پيوستيبه كهت وەرگره.

- نابى، دەبى هەر ئەو شهو نيازم وەدى بيت.

- ئىستا پيوستيبه كهت چيبه؟ پيم بللى لهوانه يە بەندەى خواش بتوانى پيوستيبه كهت بۆ جيبه جى بكات.

سەرم هەلپى و به گريانهوه گۆتم: پيوستى من يەك جينگە و پەناى ناسووده و ئەميينه؛ جينگە يەك كه دين و ئيمان له سەر سەريان بيت، مرۆف بن. بێدەنگ بوو و بىرى دەكردەوه پاش بێدەنگيبه كى كورت گوتى:

- هەسته كچم، له گەل من وەرە.

ئەو بەندەيهى خودا منى بۆ ماله كەى خۆى بردەوه و هەر وهك كچى خۆى چاوديرى دەكردم. تۆبهى پى كردم و پاشان نوژ و دوعا كردنى فيركردم. فيرى خواپەرستى و پۆژوو گرتنى كردم. به كورتى ژيانى پى بەخشيم. خۆم داوام لى كرد كه له خۆيم ماره بكات. چونكه ژنى نەبوو. چونكه مندالى نەدەبوو ژنه كەى تەلاقى لى وەرگرتبوو و پۆيشتبوو. هەر وهه دوكانىكى بچووكى وردەواله فرۆشيشى هەبوو. خوا لى خۆش بيت مرد. پياويكى زۆر باش بوو. پيش مردنى دوكان و خانووه كەى به ناوى منەوه كرد و ئىستا من به كرپى دوكانه كه دەژيم.

هه موو ئه و شتانه م دوور و دريژتر و پرونتر به زيباش گوتوه. پاشان شهوئيش به سه رهاتي خوئي بۆ من گيڤايه وه. زۆر نامۆژگاريم كرد كه بۆ لاي داياك و باوكي بچيته وه و هه موو شتيكيان پي بلئي. به لام رازي نه بوو. گوتي: ((داياك و باوكم بهرگه ي ئه م ئابرووچوونه ناگرن بيتشك منداله كه له نيو دهبه ن و، ده ستيان به خوئين سوور ده بي و توشي سزاي خوا ده بن.)) نه ي ده ويست داياك و باوكي له بهر خاتري ئه و ئه م تاوانه بكهن.

حه سوديم به و هه موو پاكيه ي ئه و ده هات. سه رم سوڤ مابوو، كچيڤك به و هه موو باشي و تيڤگه يشتوويي و جوانيه وه و به م هه موو ئيمان و خواپه رستييه وه چۆن به قسه ي تۆ فريوي خواردبوو و هه لڤه له تابوو. سه ره نجام فه رڤشچنينم فيڤر كرد. گوتم به و جوانيه ي كه هه يه تي، نابي زۆر بۆ كوڤان و بازار بچي، چونكه نازاري ده دن.

زۆر كه م بۆ ده ره وه ده چوو. رۆژانه داده نيشت و فه رڤشي ده چني. بۆ نمونه له و فه رڤشانه ي كه ئه و چنيوني؛ ئيمامي عه لي(ع)، پيڤنج كه سه نزيكه كاني نالوبه يتي پيڤخه مبه ر، ئايه تي؛ واين يكاد...، ئه مه ش ئاخريڤن كاريه تي كه هيشتا ته واه نه بووه. سه يري ئه و لايه م كرد كه ئه و ناماژه ي بۆ كرد. تابلۆيه كي بچووك بوو. خوڤيڤك له نيو تابلۆيه كه بوو، كه له نيوه راستيده ناوي پيڤوڤزي پيڤخه مبه ر(د.خ) ده بينرا و، له خوڤه كه دوازه تيشك هاتبوونه ده ري كه به ناوي دوازه ئيمامه كه كوڤتاييان ده هات نيوه نيوه ي ئه م تابلۆيه ش به ناوي ((الله)) پارڤنرابووه وه.

رۆژيڤك به ياني زوو كاتيڤك له خه و هه ستا، به مني گوت خه ويڤكي خراپم بينيوه، ناوئيشاني مالي خوڤياني دامڤ تا بڤڤم له هه وائي داياك و باوكي ئاگادارم. كاتيڤك گه يشتمه ئه وي سه ياره يه كي فرياكه وتني نه خوڤشانم بيني كه ده سه ته به رڤيڤكي نه خوڤشگواسته نه وه يان تيڤدا جيڤگر كردبوو و به خيڤايي دووركه وته وه. له دراوسيڤكانيانم پرسی شتيكيان نه ده زاني رۆيشتم و به هيواشي له ده رگاوانه كه م پرسی هه ره ها ئه وئيش پاش پرسيار و وه لامڤيڤكي زۆر كاتيڤك تيڤگه يشت خه لڤكي ئه و گه ره كه نيم و رڤيوارڤكم، به هيواشي گوتي: ته نها كچه كه يان ماوه يه كه بزربووه. چه ند رۆژيڤكيش پيڤش ئيستا پۆليس لاشه ي ته واه سووتاوي ئه و كچه يان دۆزيوه ته وه

و، نيشاني باوك و داياكيان داوه. باوكيشي له بهر زۆريي ناڤه حه تي و په ژاره له جيڤگه ي خوئي جه لده ليڤدا و مرد. ئه مڤڤ داياكيشي خوڤوڤزي كردوه و مردوه. پياوڤيڤكي چل په نجا ساله غه مبارو دلته ننگ له نيو باغه كه دا پياسه ي ده كرد. گوتم: ئه و پياوه كيڤه ؟ گوتي: براي خاوه ن ماله بيچاره كه يه، نازانيت له ترسي ئابروويان چ كاريڤك بكات، بڤيار وايه زۆر به زوويي خانوه كه بڤرۆشي و بۆ خاريڤ بڤوات، به م شيڤه يه منيش بي كار ده ميڤمه وه.

هاوار و ناله له دلڤ هه ستا. نه مده زاني چۆن ئه م هه واله به زيبا بلڤيم. سه ره نجام به گريان بۆ ماله وه گه رامي وه و زۆر هه ولڤدا باسه كه له زيبا بشارمه وه. به لام پرسياره يه ك له دوا يه كه كاني زيبا جيڤگه يه كيان بۆ خوڤه ربا زكردن و رۆيشتا نه هيڤشته وه. له كوڤتاييڤدا زۆر به نارامي هه موو شتيڤكم به زيبا گوت، زيبا له بهر زۆري ناڤه حه تي و غه م و دلته ننگي، له هۆش خوئي چوو. پاش ماوه يه كه هاته وه هۆش خوئي، مات و بيڤده ننگ بوو، هيڤ شتيڤكي نه ده گوت. بۆ به ياني زيبام بۆ سه ر گلڤوڤي داياك و باوكي برد. چه ند مه تريڤك له ولاتر زۆر به غه ريبي له سه ر قه برڤيڤكي دي مايه وه و سه يري ئه و خه لڤكه مان ده كرد كه خه ريڤكي ناشتنی ته رمي داياكي زيبا بوون. زيبا هه تا بۆ ئاخريڤن خواحافيڤيش داياكي خوئي نه ديت و، هيواش هيواش له ژيڤر سه رڤوڤشه كه ي فرميڤسكي ده رڤشت، دانيشتيڤن تا هه موو خه لڤكه كه رۆيشتن. پاشان زيبا بۆ سه ر مه زاري داياكي رۆيشت و خوئي خسته سه ر قه بره كه و هه تا تواني گريا. له و رۆژه به دواوه كار و پيشه ي زيبا بووبوو به نوڤوڤكردن و قورئان خوڤندن و، داواي له خوا ده كرد كه له داياك و باوكي خوڤش بيڤي.

هه ميشه ئاره زووم ده كرد كه خوڤگه كچيڤكي وه ك زيبام هه بايه. له گه ل هه ر گريڤه ك كه له فه رڤشي ده دا ناوي خواي ده هيڤنا و راز و نيازي له گه ل په ره رداگار ده كرد. به كورتي كاتي له داياكبووني كوڤره كه ي سكي نزيك بوو. به لام زووتر له كاتي خوئي زيبام بۆ نه خوڤشانم برد. هه موو سه يري ئيڤمه يان ده كرد. زيبا به و نه خوڤشيه وه و منيش به م پيڤريه وه كه خوڤت ده ييڤني.

په رستارېك زيبای پشكنی و بۆ لای من هات. گوتی: تۆ چی ئەم خانمە؟

- گوتم: ((دایکی ئەوم)). به شېوازېكی بۆ متمانه سهیری منی کرد و، له کاتیکدا که شتیکی دهنووسی، گوتی: دهبی میرده کهی بیت و ئەم کاغزه نیمزابکات. چونکه وه زعی زۆر دژواره. زۆر بیتهیزه، لهوانه یه پیویستی به نهشته رگه ربی هه بیت.

گوتم: ((ناخر میرده کهی لیڤه نییه)).

- له کوپیه؟

- بۆ سه فەر چوو.

- باشه خۆ باوکی هه یه با ئەو بیت.

- نه خێر، نه ویش به ره جمه تی خوا چوو.

په رستاره که توورده بوو و به قه و گوتی: ((برا، خال، هیچ کهسی نییه. هه موو به ره جمه تی خوا رۆشتوون؟)) به پارانه وه گوتم: ناکرێ من نیمزای بکه م. هه لیه ت خۆینده واریم نییه، به لām ده توام په نجه مۆر بکه م. به توورده یه وه کاغزه کهی هه لگرت و گوتی: ((نه خێر، نابێ، بیبه بۆ نه خۆشخانه یه کی دیکه، لیڤه له م جووره مندالانه ناهیننه دنیاوه)).

خواخوام بوو زيبا گوتی له م قسانه نه بیت، کاتیک سهیری پشته وه م کرد، بینیم که زيبا له دوامه وه راوه ستاره و، هه ولده دات دلۆپه فرمیسه کهانی له من بشارتته وه.

په رستاره که بۆ لای په رستارېكی دیکه چوو و هیواش، هیواش قسه ی له گه ل ده کرد و ئیمه ی نیشانی ئەو ددها. ورده ورده تانه یان لیڤه ددها. یه کێک ده یگوت: خه جاله ت ناکیشی بۆ نه خۆشخانه هاتوه تا منداله بیژوه کهی به نیتته دنیاوه!. یه کێکی دیکه ده یگوت: ئیستا ئەم منداله بیژوه چ لی ده کهی؟! ده ته ویت خراپکارېکی وه ک خۆت پیتشه کی کۆمه ل بکه ییت!؟

یه کێکی دیکه ش ده یگوت: ((سهیری پیره ژن کهن به و مووه سپیانه وه داناوه شی دهستی ئەم ژنه ی گرتوه و، بۆ ئیره ی هیئاوه! به چاو و پرویه کی قامیشه وه ده لی کچی خۆمه!)).

زيبا نارام و بیدهنگ له بهر زۆریی دهر د و نازار ده گریا، به لām ئەو دهر ده، دهر دی برینی زمانی خه لک بوو که وه ک خه نجه ریک رووحی کردبوو به نیشانه. ژنیکی زه یستان بۆ لای زيبا هات و، به ده ست زۆر به هیژ له سینگی زيبا یدا و گوتی: ((ئیستا تاوانبار بووی و ده گریه ی؟! نازانی مانگا به دزیی که ل ده گری، به لām به ناشکرایی ده زی، خێرا بگه رپوه بۆ ئەو جینگه یه ی که لییه وه هاتووی!)).

نه فهر ریک که و یژدانی له وه کانی دیکه زیاتر بوو، دلای به حالی زيبا سووتابوو، پرووی له هه مووان کرد و گوتی: ((به سه سه ئیدی گونا هه!، ئیستا کاریکه روویداوه. نازاری مه ده ن. ئەگه ر ژنیکی خراپ بایه نه یده هیشت تا ئیستا منداله که مپتی. هه ر له سه ره تاوه له ناوی دهر د)).

هه ر ئەو ژنه ی که به ده ست له سینگی زيبای دابوو، بۆ لای ئەو ژنه چوو و گوتی: ((یه عنی چی، کاریکه روویداوه؟!، ئەوه نده لۆمه ی ده که م هه تا لاشه ی ناموباره ک و پیسی خۆی و منداله کهی لیڤه لابات و پروات. بيشک ئەگه ر ئەو لیڤه نه پروات، ئیمه لیڤه ده رۆین. من ناشمه ویت مندالی من له جینگه یه که له دایک بیت، که مندالی ئەو ژنه ی لی دیتته دنیاوه!)).

زيبا هه ر به و شیوه یه ی که نارام نارام ده گریا سه ری نه وی کرد و له نه خۆشخانه چوو دهر ی. به دوا یدا رامکرد و هه رچه ندی لیی پارامه وه نه گه رایه وه. گوتی: ((با برۆینه وه مالی)) گوتم: بۆ نه خۆشخانه یه کی دیکه ده چین. به لām ئەو پازی نه بوو. ته کس ییه کمان گرت و بۆ ماله وه هاتینه وه. دهر ده کهی زيبا به هیژتر بوو بوو. دراوسییه کم به بیر کهوته وه که پیتتر مامانی ده کرد.

بۆ لای چووم و به تکا و پارانه وه هیئام، کاتیک زيبای بینی منی بۆ دهر وه ی ژوره که برد و پرسى: ئەم کچه کتیه؟.

گوتم: یه کێک له ناسیاوه کاغه.

- خۆ تۆ پیتتر خزم و ناسیاوت نه بوو. راستییه کهی بلای ئەمه کتیه؟

دانیشتم و به سهرهاته کهم زور به کورتی بۆ گێراییه وه کاتییک سهیرم کرد پیتلاوه کانی دهبر کردووه و دهیهوئیت بروات. به دوایدا غارمدا و گووشه ی سهیرۆشه کهیم گرت و له بهری پارامه وه که بگه رپیتسه وه. به لām شه و رازی نه ده بوو و، دهیگوت یارمه تی شه جوژه ژنانه بۆ مندالیبون، ناده م.

سه ره نجام شه ونده پارامه وه و تکام لی کرد، رازی بوو. بۆ لای زیبا گه راینه وه. ماوه یه ک تیپه ری، زیبا له بهر زۆری نازار بی هۆش بوو. باریکی زور خراپ بوو. چه ند سه عاتییک تیپه ربوو، به لām زیبا به هۆش نه ده هاته وه. له یه ک چه ردا که سهیرم کرد ژنی دراوسی دیار نه ماوه. به دوایدا رۆیشتم و بینیم دهیهوئیت پیتلاوه کانی دهبر بکات بۆ شه وه ی بروات. به پارانه وه و نوزانه وه پیمگوت ده ته وی بۆ کو ی برۆی؟. زیبا خه ریکه ده مرئ. توخوا به ته نیا به جیی مه هیله، من خۆ مامانی نازام. نازام ده بی چ کاریک بکه م!

هه ر به و شیوه یه ی که ده یویست پیتلاوه کانی ده بهر بکات، سه ری بلند کرد و گو تی: - گولاب خانم، راستییه که ت پێ ده لیم. سوودی نییه زیبا خه ریکه ده مریت، هه م خۆی هه م منداله که ی. ده بوو بۆ نه خۆشخانه ت بر دبا، من نامه وی خوینی بکه ویتته شه ستۆی من. ده ستیم گرت، به لām ده سه ته کانی له ده ستم هی نایه ده ر، خۆم خسته سه ر پیه کانی و به ده ست پیه کانیم له باوه ش گرت و ده ستم به گریان کرد، گو تم: ((به خوا نایه لم برۆی. نه گه ر برۆی زیبا ده مریت، توگیانی شه و که سه ی که خۆش ته ده وی به ته نیا به جیمان مه هیله. زیبا تازه ۱۹ سالیه تی. گه نجه. بی په نایه. غه ریبه. هه تیوه. به ته نیا جیی مه هیله. به گیانی منداله کانت سویندت ده ده م به ته نیا جیی مه هیله!)).

نازآم هیژی ده سه ته کانم ریگه ی له رۆیشتنی گرت، یان گریانه زۆره که ی من. له کو تاییدا وه ک شه وه ی که بلینی دلێ به زیبا سووتابن، گو تی:

- نه گه ر مرد، تو خوینه که ی له شه ستۆ ده گری؟

گو تم: به لی، له شه ستۆی ده گرم. ته نها تو مه رۆ و یارمه تی بده. له دایکبوونی منداله که ی زیبا تا به یانی رۆژی داها توو درێژه ی کیشا و، پاشان منداله که له دایک

بوو. زیبا و منداله که ی سه لامه ت بوون. به لām هه یچ توانایه ک له له شی زیبا دا نه ما بوو. له منی پرسی منداله که کوره یان کیچ؟ گو تم کچه، کچیکی زور جوانی وه کو خۆت.

گو تی: ناوی ده نیم جو را، واته فریشته ی رووسی و چاره شی به هه شت، ده مه وی ت وه ک فریشته ی ناسانی هه میشه پاک و خواناس بیت.

ده می نیوه رۆ حالێ زیبا که میک با شتر ببوو. منداله که م خسته باوه شی، شه ویش ماچی کرد و، که میک ده سستی پیدا هی نا. پاشان ناما ژه ی بۆ جانتا که ی کرد و داوی لی کردم که بۆی به م. جانتا که ی لی وه رگرتم و دوو گواره ی زییری زور جوان، که نقیمی سه وزیان تیدا بوو، له جانتا که ی ده ره ی نا و دایه ده سستی من و گو تی:

- پوره گولاب، شه زیه ت بکیشه شه م گو ارانه بده به و خانه ی که مامانی زیبا بوو.

گو اره کانم به ده سه ته و گرتن و سهیرم کردن. گو تم: زیبا گیان شه مانه زور جوانن لی گه ری با بۆ خۆت بن. یان بۆ کچه که تیان هه لگره. من خۆم خه لاتی ((لوعیا خانم)) ده که م، به لām زیبا به تکا و پارانه وه داوی له من کرد که هه رده بی گو اره کان به ی و بیده ی به لوعیا خانم.

له گه ل شه وشدا له دل شه وه شه م کاره م پێ خۆش نه بوو، به لām به قسه م کرد و سهیرۆشه که م له سه رنا و بۆ بهر ده رگای مالی لوعیا خانم چووم. کاتییک ده رگای کرده وه ده رباره ی شه و چاکه یه ی که دوینی کردبووی سوپاسم کرد و جانتای گو اره کانم دایه و گو تم زیبا شه وانه ی بۆ تو ناردووه بۆ شه وه ی سوپاس و ده سه ت خۆشیت لی بکات. زور به هیواشی جانتا که ی کرده وه و له کاتییکدا که به ماتی و سه ره گه ردانی سهیری گو اره کانی ده کرد. به یه ک ده ست زور به هیژ چاپۆکی به سه ری خۆیدا کیشا، سهیری روخساریم کرد بینیم به پانایی کولمه کانی فرمی سک ده ریژی. هه ر به و شیوه یه ی که پشتی به ده رگاوه دا بوو هیواش هیواش دانیش ت.

حاله که ی به لاهه وه زور نامۆ بوو. شانه کانیم راته کاند و گو تم چی بووه ((لوعیا خانم)) چیت به سه ره هاتووه؟. له کاتییکدا که زور به خو پ ده گریا به پارانه وه گو تی:

پورره گولاب، توخوا پييم بلئي زيبا كييه؟ كچي كييه؟ له كاتيكد ا كه له سهرسورماندا دههم كرابوه وه، گوتم: ((پيشتر خو هه موو شتيك پي گوتبوي. نيستا پيم بلئي چي بووه بوچي واده كه ي؟!))

له كاتيكد ا كه به گوشه ي سهرپوشه كه ي فرميسكه كاني دهسريه وه گوتم: من تاكو نيستا مامانيي زور له نافرته تاني زه يستام كردوه. مندالي زوريشم هيناو ته دنيا. هه موو كاتيكد كاره كه م زور زه حمت بووه. به لام من له ويژداني خوم رازي بووم كاتيكد منداليك له دايدك ده بوو، هه ستم ده كرد منيش له گونا ه پاك بوومه وه. به لام دويني كاتيكد به سهرهاتي زيبات پي گوتم زور ناره حمت بووم. رقم له زيبا ده بووه. به هه مان شيوه له منداله كه شي، له دلي خومدا ده مگوت: من چ تاوانيكي گه وره له به رانه ر ده رگاي خوداي گه وره كرد!، به سهر ي پيري و به م ته مه نه وه چون ده بي منداليكي بيژو به ينمه دنياوه؟! يه كه مين جار بو كه كاتيكد مندا ل له دايدك بي سي هه ستي خرايم ه بي. كاتيكد گه يشتمه وه مالي له مانده وتيان خه وتم. له خه وندا خانميك بيني كه هه موو له شي نور بوو. بانگي مني كرد و گوتم: ((لوعيا خانم، ده ستم خو ش بيت. زور زه حمتت كيشا!)).

گوتم: خانم، من چ زه حمتيكم كيشاوه؟

گوتم: تو يارمه تي كچه كه ي منت داوه له دايدك بوني منداله كه يت بو ئاسان كرد.

به سهرسورماويه وه گوتم: كچي تو؟

گوتم: به لئ، دواتر پارچه يه ك قوماشي سه وزي له گه ل جانتايه ك دا به من و گوتم: نه مه بو تويه. كاتيكد جانتايه كه م كردوه هه مان گواهي كه تو هيناو ته، له نيو جانتا كه بوو.

منيش له گه ل لوعيا خانم ده ستم به گريان كرد؛ گوتم: نه وه به راسته؟! كچي ك كه له ناو نه وه هه موو ناز و نيمه ته گه وره بو بيت. پاشان له به ر خاتري نه وه ي كه دويا ره ده ستي تيكل به گونا نه كاته وه و، منداليكي بي تاوان و پاك نه كوژيت، وازي له هه موو خو شيه كاني هينا بي. شايس ته ي گه وره بي و ميهره بانبييه كي له م

شيويه. به دلنيايييه وه نه گه ر نيمه له جياتي نه و باين، نه م كاره مان نه ده كرد و، بي شك منداله كه مان له نيو ده برد. نه و كاره ي نه و كردويه تي، نازايه تي و نيمانيكي به هيتري ده وي.

له و روزه به دواوه هه موو روزه لوعيا خانم ده هات و خواردني جوړاو جوړ و به هيتري بو زيبا ده يئا و منداله كه ي ده برده وه مالي خو يان تا بوو كه كه ي شيري بداتي؛ چونكه زيبا شيري نه بوو پاش يه ك دوو مانگ تاراده يه ك زيبا توانا و هيتري جه سته بي پيدا كرد بووه، هه ر نه وكاته ش مالي لوعيا خانم له گه ره كه كه باريان كرد و ماليان بو جينگه يه كي ديكه گواسته وه، هه لبه ت چهن د جاري ديكه دواي رويشتنيان سهرداني نيمه ي كرد.

له وه به دواوه خوړا بوو بوو به هه موو نه وينه كاني زيبا. هه موو گياني له پيتا و خوړادا به خت ده كرد. هه موو كاتيكد له گه ل خوړادا خه ريكي قسه كردن و ناز و لاواندنه وه بوو. هه رچي كه هه شيبوو، بو خواردن و جلوه رگ و كه لويه لي ياري كردني خوړاي خه رج ده كرد. به لام هيجي بو خو ي نه ده كړي. وه رزي زستان بوو. هه وا زور سارد بوو. هه رچه ندي پيم ده گوت هه ر نه بي جليكي گه رم بو خو ت بكره، رازي نه ده بوو. نه گه ر نه منيش شتيك بو كرپيا قبولي نه ده كرد. سه ره نجام روزه كييان زور سه رمای بو و نه خو ش كه وت. گوتم باش ده به وه. به لام نه خو شيه كه ي زور دريژهي كيشا و تا كات تيده په ري حالي زيبا خراپتر ده بوو. له كوژاييدا به تكا و پارانه وه ي من بو لاي دوكتور چووين. دوكتور پاش سه ير كردن و پشكنينيكي دريژ، زور به داخه وه گوتم تووش نه خو شي سيلی كوژنده امی هه ناسه بووه و، نه خو شيه كه ش زور لي ييس بووه ده بيت پيشك له نه خو شخانه بجه و تريت و مي پيتته وه.

زيبا چهن د هه فته يه ك له نه خو شخانه مايه وه، به لام دوكتوره كان زيبايان ناگادار كرده وه كه برواته وه مالي؛ چونكه هيج سووديكي نيبه. زيباش كاتيكد له وه تيگه يشت، گوتم: ده مه ويت له و ماليه ي كه خوړاي تييدا له دايدك بوو، هه ر له و

مائه‌شدا دنيا به‌جئ بيلم. (پيره ژنه‌که به دهربريني ههر وشه‌يه‌ک دلۆپه فرميسکيکي له روممته‌تي ده‌سپريه‌وه).

بۆ مائه‌وهم برده‌وه، داواي له من کرد که کاغەز و قه‌له‌ميکي بۆ بيستم و پاشان ده‌ستی به نامه نووسين کرد. گوتم نامه بۆ کئ ده‌نوسى؟ گوتم: بۆ باوکی حۆزا. گوتم: به‌لام خۆ ئەو له ئيراندا نيبه. مه‌گەر خۆت نه‌تگوت که بۆ ئەمريکا چوه.

زۆر به دلنبايه‌وه گوتم: گه‌راوه‌ته‌وه! گوتم: تۆ چۆن ده‌زانى؟ راسته و راست ته‌ماشايه‌کي لای ده‌رگای کرد و به نارامی گوتم: ده‌زانم! دواتر نامه‌کي خسته نيو پاکه‌تيک و ناوئيشانی مالى ئيوه‌ی له سهر پشتي نامه‌که نووسی. پاشان داواي کاغەزيکي تری کرد. گوتم ئەمجاره ده‌ته‌ويت بۆ کئ نامه بنوسی؟

ناهيکي ساردی هه‌لکيشا و دلۆپه فرميسکيک گۆنای ته‌ر کرد سه‌يری حۆزای کرد و گوتم: بۆ هيچ کهس، ده‌مه‌ويست وه‌سيه‌تنامه بنوسم، به‌لام که سه‌يرم کرد ئيتر هيچ شتيکم له پاش به‌جئ نه‌ماوه که بۆ حۆزای به‌جئ بيلم. وه‌سيه‌ت و نامۆژگاری من بۆ حۆزا ئەو سئ وشه‌يه که ئوميد‌ه‌وارم کار به‌و سئ وشه‌يه بکات.

يه‌که‌م: نوێۆ، ئەگەر شه‌هريار نوێۆی کردبا، رۆژي چهن‌دجار يادی خودای ده‌کرده‌وه و، له ترسی خوا ئەم تاوانه گه‌وره‌يه‌ی له‌گه‌ل من و منداله‌که‌يدا نه‌ده‌کرد، که کردی. دووه‌م: دلۆسۆزیی و راستگۆیی؛ چونکه درۆ ئيمه‌ی به‌و ئەنجامه تاله گه‌ياند.

سييه‌م: نازايه‌تی، کاتيک بير ده‌که‌مه‌وه له هيچ کام له ئيمه‌دا نازايه‌تی نه‌بوو نه من، نه شه‌هريار، ده‌نا هه‌ردوو کمان پيکه‌وه نه‌وه‌ی که ده‌مانه‌ويست پيی ده‌گه‌يشتين.

پوره گولاب، ههر له مندالييه‌وه حۆزا فيری ئەم سئ شته بکه. من باش فيريان نه‌بووم، کاتيشم نه‌بوو که فيری کچه‌که‌ميان بکه‌م. به‌لام ئوميد‌ه‌وارم که په‌روه‌ردگار يارمه‌تی حۆزا بدات تا ئەم سئ گه‌نجينه‌يه بۆ هه‌تا هه‌تايه له ناخی گيانيدا بپارێژیت. زيبا سه‌ره‌تا منداله‌کي به‌خوا سپارد و پاشان به تۆ. له‌وانه‌يه ئەو سته‌مه‌ی که له‌گه‌ل زيبات کرد، به خۆشه‌ويستی و باش بوون له‌گه‌ل ئەو منداله له‌نيو بچي.

له پوره گولابم پرسى: زيبا چۆن مرد؟!

گوتم: ((زۆر به ئاسوده‌يي ههر وه‌ک خه‌ويک. سه‌ره‌تا وامزانى خه‌وتووه، به‌لام دوايي تيگه‌يشتم که رووحي پاکي، لاشه رهنجاو و نازاردیده و بئ هيتزه‌که‌ی به‌ره‌لا کردووه و رۆيشتووه)).

به خۆم نه‌بوو دلۆپه فرميسکيکام ده‌رژان و، مووه نهرم و جوانه‌کانی حۆزايان ته‌ر ده‌کرد. حۆزام به پوره گولاب سپارد و بۆ لای جه‌سته‌ی بئ گيانی زيبا چووم و، ده‌سته وشک و بئ رووچه‌کانيم خسته نيو ده‌ستم و ماچم کرد و، سویندم بۆ خوارد که وه‌ک ئەو هه‌موو گيانم به‌ختی حۆزا بکه‌م و، به‌و شيوه ژيانه‌ی که ئەو به‌سه‌ری برد و، له‌گه‌ل ته‌واوی ئەو ناخۆشی و نارهنه‌تيانه‌ی که ئەو چيژتويه‌تی، منيش به هه‌مان شيوه بژيم.

ئه‌حمده گوتم: ئەي چيت له روکسانا کرد؟ له‌بيري خۆت برده‌وه؟ هه‌روه‌ها ئەويش له‌و کاته ناسکه و له‌و رۆژگار گه‌نگه‌دا؟

- نا له‌بيرم نه‌برده‌وه، مه‌گەر ده‌کرا ئەو له‌بير بپيژته‌وه. پاش ئەو خۆشه‌ويستيه‌يه قووله‌ی که له گياندا دروستی کردبوو. به‌لام باشه، ئەو مه‌رجه‌ی که روکسانا بۆ شووکرده‌کي دايانبوو به په‌يدابوونی زيبا و بوونی حۆزا، له‌خۆرا هه‌موو شتيکي ره‌تده‌کرده‌وه و نه‌فی ده‌کرد.

- يه‌عنی بۆ رۆژي ماره‌کردن نه‌چووی؟ کاتيک مرۆف بيري لئ ده‌کاته‌وه ده‌بينی که رۆژيکي زۆر ناخۆش بووه؟ وانيبه‌؟

به‌لئ، ناخۆش؟! تۆ به قسه ده‌لئني ناخۆشه، به‌لام بۆ من ئەو رۆژه وه‌ک جه‌ه‌ننهم بوو، له‌بهر زۆر بيرکردنه‌وه‌م، هه‌ستم ده‌کرد خه‌ريکه شيت ده‌بم!

له مائه‌که هاتمه ده‌رئ و چووم بۆ لای نزيکترين کابينه‌ی ته‌له‌فۆن له‌و گه‌ره‌که‌دا و ژماره‌ی مالى پرۆفيسۆرم ليدا بۆ ئەوه‌ی روکسانا له‌و رووداوه ناگادار بکه‌مه‌وه، به‌لام ئەو بۆ نارايشگا چووبوو. به ناچاری داوام له خزمه‌تکاره‌که کرد که ته‌له‌فۆنه‌که بدات به پرۆفيسۆر. له‌بهر دل‌ه‌راوکی و شپه‌زه‌یی، ده‌نگم ده‌له‌رزی. قسه‌کردن له‌گه‌ل پرۆفيسۆر بۆ من زۆر سه‌خت بوو. نه‌مه‌دانه‌ی به چ شيوه‌يه‌ک مه‌به‌سته‌که‌م ده‌بريم.

لەناکاو دوو دل بووم، ویستم پیوهندییه که بیچرینم، یه کسه دهنگی پرۆفیسۆرم لهو لاوه بیست.

- ئەلو، فەرموو.

هەناسەم تەنگ بووبوو، بە دەنگیگی گیارو و لەرزۆک سەلامم کرد و لەگەڵ پرۆفیسۆر تووشی چاک و چۆنی بووم. پرۆفیسۆر بە دەنگیگی شاد و پڕ زەوقەوه گوئی: ((سەلام کورم، من باشم، بەلام دلنیا بەقەد تۆ باش نیم، کارەکان بە باشی بەرپۆه دەچن؟))

- بەخوا چیت پێ بلێم. هێزم لێ براوه نازانم چۆن قسەکانم تەواو بکم.

- کێشەیهک روویداوه، شەهریار گیان. روکسانا لە مالهوه نییه، بەلام ئەگەر من کارێکم لە دەست دێت، بێگومان پێم بلێ.

بێدەنگ بووم. نەمدەزانی چی بلێم. هەستم دەکرد دلم خەریکه لەبەر زۆری لێدان و نارەحەتی، دەرگای قەفەسە سینگم دەشکێنێ. زارم وشک بووبوو. ئارەق لە سەر و پوخسارم دەچۆرایهوه. هەرەو شیوهیهی که بە دەسهسپهیهک ئارەق لە سەر و پوخسارم پاك دەکردهوه، گوتم: پرۆفیسۆر، دەزانم ئەگەر هەموو خەلکی دنیا لەگەڵ من بێن و داوای لیبووردن لێ بکەن هێشتا هەر کەمە. باوەربکە ئارەزووم دەکرد مردبام و ئەم قسەیهەم بە تۆ نەگویتا. بەلام چارهیهکم نییه. پرۆفیسۆر بە دەنگیگی پڕ لە گریانەوه گوئی: چی بووه شەهریار گیان؟ خێرا بیلێ گوێ بە من مەده!

لە ناو قەفەسە سینگمدا هەستم بە دەردیگی شاراهه دەکرد. دەستم لە سەر دلم دانا و گوتم: دەمەویست ئەوه بزانی که من بە هەموو گیانم روکسانام خۆشدهوێت و گەورەترین ئاواتی من لەم کاتەدا گۆرپهوهی ئەلقەهی هاوسەریتیهیە لەگەڵ روکسانادا، بەلام ئەمپرۆ شتێک روویداوه که بە ناچاری ئەم مارەکردنه تێکدهدات. تکایه بە گەورەیی خۆت من بێخەشە و بە روکسانا بلێ که بۆ مارەکردنی ئەو چرکەم دەژماردن.

پرۆفیسۆر بە شێوازیکی نارەحەت و توورەبییهوه پرسى ئاخەر شەهریار گیان، چ کێشەیهک روویداوه، دەربارەى چی قسە دهکەى؟ دەمم کردەوه که وهلامى بدهمهوه، بەلام هەستێکی خراب لە سەر سەهری گیاندا شەپۆلی دەدا. دلەراوکییهکی تال و کوشنده دەروونی تێک و پێکدا بوو. لەناکاو سەرم زۆر بەهێز گێژی خوار و چاوهکانم تارێک بوون و هیچ جینگهیهکم نەدەبینی و، چەند چرکەیهک دواتر جگە لە دەنگی تێکەل و پێکەلی پرۆفیسۆر هێچی ترم گوێ لێ نەبوو.

کاتیکی چاوهکانم هەلینا خۆمم لە گۆشەیهکی شەقامەکه بێنییهوه و کۆمەلە خەلکیکم لە دەوره کۆببونهوه یه کیکی باوهشینی دەکردم و یه کیکی تر ئاوی بە پوخسارمدا دەکرد. لە ژێر سەرمدا هەستم بە شتێکی رەق دەکرد که سەیرم کرد یهک جانتای بچوک بوو. لەبەر ئازار، کەمێک سەرم بەرز کرد. لە تەنیشت خۆم پیاویکم بینی که خەریک بوو فشاری خویینی بۆ دەگرتم. دەستی منی گرت و یارمەتیدام بۆ ئەوهی دابنیشم. بە هیواشی گوئی: من دوکتۆر (بەهشاد)م، هیچ نییه تۆزێک فشاری خوینت دابه زببوو. خۆشبهختانه ئیستا باشتريت. پێشتر ئەم جووره نەخۆشیهت لەگەڵدا بووه.

مات و بێدەنگ سەیری دوکتۆرم کرد، لەناکاو چاوم بە کابینهی تەلهفۆنه که کەوت و دەسکی تەلهفۆنه که هەلواسرابوو، پرۆفیسۆرم بەبیرکەوتەوه.

- وادیاره که به تەلهفۆن قسەت دەکرد.

سەرم بە نیشانهی بەلێ راوهشاند و گوتم: زۆر دەمێکه من لێره کهوتوم؟

- نزیکەى ۱۰ دهقیقه تا چارهگیکی دهبێ.

- ئیستا دەتوانم بپۆم؟

- نه، له پێشدا وەرە با بۆ دەرمانگا بچین، نزیکه، پاشان که من لیت دلنیا بووم و خەیاڵم ئاسووده بوو، ئەو کاتە بۆ هەر جینگهیهک که ویستت، بپۆ.

بە ناچاری بەدوای کەوتم. دەرمانگا که چەند شەقامێک لە خوارتر بوو. عیاده کهشی ژووریکی بچوک بوو که لە نێو دەرمانخانگا که بوو. لە سەر قەرەوێلهیهک

دانیشتم و ئەویش لە پاش کەمێک سەیرکردن و پشکنین گوتی: کاتییک کە لەهۆش خۆت چووی دلت نازاری هەبوو؟

- بەلێ، تۆ چۆنت زانی؟

- دەستت لەسەر دلت دانابوو، خۆ هیچ کێشەیهکی دلت نییه؟

- نەخێر، یەعنی وابزاتم....

- کەواتە وەرە ئێرە بۆ ئەوەی هیلکاریی دلت بگرم و دلنیام.

ئەو دەرمانگا کۆن و زەرد هەلگەراوە و نەدەهاتە بەرچاو کە ئامیژی هیلکاریی دلتی لێ بیت. پاش ئەوەی تەماشای ئەولا و ئەملا م کرد چاوم بە نامیژە کە کەوت. وەک ئەوەی کە هەستی بە بیرکردنەوەی من کردبێ لە کاتییکدا کە پەردەیهکی پلاستیکی سپی لادەدا گوتی: چیه؟ ئەم دەرمانگایە لێی ناوەشیتهوه کە ئامیژی هیلکاریی دلتی هەبێ؟ بەلام هەیهتی و ئامیژی باشیشی هەیه. بۆ بەدبەختی، من دوکتۆری دلم. لەسەر قەرەوێلهیهکی بچووک کە لە پشتی پەردەکە و تەنیشت نامیژە کە بوو، راکشام و ئەویش هیلکاریی دلتی بۆ گرتم، لە کاتییکدا کە سەیری هیلە خوار و خێچەکانی هیلکارییهکە دەکرد، گوتی: سوپاس بۆ خوا کێشەیهکی تاییەت نییه. درایی لەو ترمۆزە لەسەر میژەکە دانابوو، پەرداخێک چای تیکرد و، کەمێک شەکری تیکرد و کاتییک تیکری وەردا، و دەدەستی منی دا و گوتی: بخۆوه. پاشان لەسەر قەرەوێلهکە لە تەنیشتم دانیشت و گوتی: بەلام وا هەست دەکەم فشاریکی زۆری توورەبوون وای لە تۆ کردبێ، وانیه؟

بە ساردیهوه گوتم: بەلێ.

- دەتوانم بیرسم کە چ شتییک روویداوه؟ هەلبەت ئەگەر پیت ناخۆش نەبێ!

حەزم دەکرد قسە بکەم و دەرەکەمی بۆ باس بکەم. بەلام دەتگوت زاریان درووم. دەستی لەسەر شام دانا و گوتی: دەزانێ پیشینان گوتوویانە باسکردنی کێشە و دەرەدەن کردن لەگەڵ کەسیکی دیکەدا، مرۆف ئاسوودە دەکات. ئیستا ئەگەر پیت خۆشە قسە بکە.

دەنگم لە قورگمدا گیرابوو. سەیری چاوەکانمی دەکرد. وەک ئەوەی کە قوولایی دەرەکە لە چاواغدا بخوینیتتەوه گوتی: پیتاچی کێشەیهکی ئاساییت هەبێ. لەم تەمەنەدا تۆ زیاتر کێشە سۆزداریت هەیه. راستە؟ سەرم بە نیشانهی بەلێ راوەشاند.

- کچییکت خۆشدهوی و بنەمالهکە ناتدهنی؟

- بە نارامی گوتم: نەخێر.

- کەواتە چی روویداوه؟

نازانم چی بووه، یە کەسەر گوتم: هاوسەرەکم ئەمرۆ مرد.

بە سەرسورمانەوه گوتی: هاوسەرت مرد؟ وا نایەتە بەرچاو کە تۆ ژنت هینابێ. بەراستی بەداخهوه. خەمیکی گەورهیه. زۆر گەوره، پاش کەمێک بێدەنگی گوتی: تەمەنی چەند سال بوو؟!

- نۆزده سال.

- زۆر گەنج بووه. ان شالله خوا لێی خۆش دەبێ. نەخۆش بوو؟

- بەلێ، نەخۆشی سیلی سییهکانی گرتبوو.

- خۆ مندالت نییه؟

- کچییکم هەیه.

- منیش کچییکم هەیه. زۆر هەست ناسکە و زوو توورە دەبێ. کچ زۆر پێویستی بە خۆشەویستی باوکی هەیه. تۆ زۆر بەهێز بە. ئیستا تۆ باوکی کچهکەتی و دەبێ جینگە دایکی بۆ پرېکەیتەوه، دان بەخۆتدا بگره و خۆت کۆنترۆل بکە. زۆر بەهێز لەسەر پیتەکانی خۆت راوەستە و بەتەنیا جیی مەهیلە. هەستە سەریک کابرا، کچهکەت چاوەرپتە!

قسەکانی ئەو دوکتۆرە وریهکی باشیان پێ بەخشییم. بۆ لای خۆرا گەرامەوه بۆ ئەوەی لەگەڵ سویند خواردنەکەم راستگۆم و تا دواين چرکەکانی ژیانم لەلای ئەو بم. هەفتەیهک دواتر بریارمدا بە ذی سەریک لە روکسانا و پاشان سەریکیش لە دایکم بەدم. جلوبەرگیکی کۆن و دراوم دەبەر کرد ماتۆرپیکم بەکرێ گرت و لە نزیک

مالي روکسانا له جيگه يهك خوم شارده وه. سه ياره يه كي پوليسي كه له پيش مالي
 نهوان راوه ستابوو، سه رنجي مني راكيتشا. پاش ماوه يهك روکسانا له گهل پياويك و
 پوليسيك به جلوه رگي رده شوه هاته دري و، سوازي سه ياره كه بوو و رويشت. به دواي
 سه ياره كه كه وتم. سه ياره كه بو ناو هوشه ي به ريو به ريه تي پوليسي نهو ناوچه يه چوو
 و، پاشان روکسانا له گهل دوو نه فوره كه له سه ياره كه دابه زي، بو نيو بينايه كه
 رويشت. ههروه ها منيش پاش نهوان بو نيو بينا كه چووم. به لام به شيويه كه نهوان
 ههست پي نه كهن، له گوشه يهك راوه ستام. پاش كه ميك چاوه رواني، كه سيك بانگي
 روکساناي كرد بو ژوروه وه و روکساناش له گهل نهو پياوه ي كه به برواي من پوليس
 بوو، جلي مه دهنې پوشي بوو، بو ژوروه وه چوو، پوليسيكي گنجيش، كه جلوه رگيكي
 يه كره نكي پوشي بوو له سه ر كورسيهك دانيشت و چاوه رواني كردن. سوودم له وه هه له
 وه رگرت و بو لاي چووم و گوتم: ماندر نه بي قوربان، به راستي دنيا چاك گوپاوه. مرؤف
 ناتوانيت پروا به هيچ كه سيك بكات. هه رگيز نه م خانمه له وه ي ناوه شيته وه كه كاري
 خراپ بكات، وانيبه! پوليسه گه نجه كه سه يريكي مني كرد و گوتم: نه م خانمه كاري
 خراپ ناكات، به لكو له بنه ماله يه كي خاوه ن شه هاده و به شه خسيه ته.

- كه واته نه دي بوچي هيناويانه بو شيره. فيليان لي كردوه، قوربان؟

- گه نجه كه به بي تاقتي، به شيويه كه كه دهويست له دهستي من رزگاري بيت
 گوتم: نا بابه، شكايه تي له كوري مامي كردوه. رؤزي ماره كردني ده سگيرانه كه ي
 بزبووه و نهو كچه ش واده زاني كه كوري مامي به لايه كي به سه ر ده سگيرانه كه يدا هيناوه.

- باشه به راستي كوري مامي نهو كاره ي كردوه؟

- من چوزاتم. كوره مامه كه شي له و قسه ره قانه يه و له ناكاو گوتم: نه ميه هات.
 باوه ر ده كه ي كه نه م جوړه كارانه بكات؟

چاوم به په رويژ كه وت. ههروه ك جارن جوانپوش و پيك و پيك بوو. به لام به
 روخساريكي شيواو و تووره له گهل پياويكي نه ناسراو بوو، به بي نه وه ي كه سه يري
 ده وروبه ري بكات، يه كه سه ر بو نهو ژوروه ي كه روکساناي لي بوو، چوو. ناماژم بو
 نهو پياوه كرد كه له گهل په رويژ بوو، گوتم: نهو پياوه كييه؟

پوليسه گه نجه كه گوتم: پاريزه ريه تي. به بي پاريزه ره كه ي سه لاميش ناكات.
 - تو كه سه رت له م جوړه كارانه درده چي، نازاني كيشه كه ي نه وانه چنده دريژه
 ده كيشي تا چاره سه ر ده بي؟ به رواه ت ناكوكيبه كي ساده يه.

پوليسه گه نجه كه به نيگاي كه سيكي ناقل كه ته ماشاي كه سيكي گيل بكا،
 سه يري كردم و گوتم: تو چي ده زاني بابه، كيشه كه يان زور دريژه ده كيشي. هه تا نهو
 كوره ده يسه لميني كه نه م كاره ي نه كردوه، ماوه يه كي زوري ده وي ت. ههروه ها
 كوره مامه كه شي شكايه تي له م خانمه كردوه.

- چ شكايه تيك؟

- شكايه تي گه رانه وه ي نابروو و شه رفه ي. له ناكاو چاوي له من كرد و گوتم:

باشه تو ليره چي ده كه يت؟ له به رجي، خوت له كاري خه لكيه وه هه لده قورتي ني. برؤ
 به دواي كاري خوت بكه وه.

گوتم: به سه رچاو قوربان، تووره مه به درده دلېكمان كرد. ههروه ها ملي ريگه م
 گرت بو نه وه ي برؤم كاتي ك گوتم: نه رؤي، راوه سته، سه رها پيم بلې ليره چ كاريكت
 هه بوو، پاشان برؤ.

نه مه دهنې چ بلېم. يه كه سه ر گوتم: ماتوره كه يان دزيوم هاتم بو نه وه ي شكايه ت
 بكم. ده كرئ تو رينمايي م بكه يت؟ نه ويش كه ميك رينمايي كردم و، منيش به
 شيويه كه كه ههست پي نه كات له پوليسخانه كه هاتم دري.

له و بارودوخه شيواوه ي كه دروست بوو بوو، سه رم سوپ ما بوو. له و ناوچه يه
 دوور كه وتمه وه. هه رچه ندي بريم لي ده كرده وه، ده مزاني كه چاره يه كه نيبه جگه له وه ي
 كه نامه يه ك بو روکسانا بنووسم و، هه موو شتيكي بو باس بكم. به م شيويه
 په رويژيش واز له شكايه ته كه ي خو ي ديني.

بو دوو كانيك چووم و كاغه زيك و زه رفيكي نامه م كړي و، رووداوه كه م زور به
 كورتي بو روکسانا نووسي و، داوام له روکسانا كرد كه هيچ شتيك ده رباره ي

نامه که و، به سهرهاتی ژيانی من به کهس نه لیت. پاشان نامه کهم له ژیر دەرگاوه هه لدايه نیتو ماله کهيان.

دوو رۆژ دواتر پاکه تیک شیرینی بچووکم کړی و، دووباره بۆ پۆلیسخانه چووم و، هه مان پۆلیسی گه نچم بینییسه وه، که له گۆشه یه کی حه وشه ی پۆلیسخانه که پاره ستابوو، له گه ل یه که له هاوړپیه کانی قسه ی ده کرد. چوومه لایان و پاشان پاکه ته شیرینی کهم کرده وه و گوتم: قوربان کیشه که ی من چاره سهر بوو. شیرینیم هیناوه بۆ نه وه ی ده متان شیرین کن.

له کاتیکدا که به پیکه نینه وه شیرینی هه لده گرت گوتی: ماتۆره کهت دۆزرایه وه؟ - به لئ.

- له کوئ بوو؟

- کهس نه ی دزیبوو. یه کیک له هاوړپیکام به گالته بردبووی، هه ره شه و رۆژه له نیوه شه ودا بۆ هینامه وه.

- ئیستا بۆچی هاتووی بۆ ئیره؟ خۆ ماتۆره کهت دۆزراوه ته وه!

- بۆ نه وه هاتم تا واز له شکایه ته کهم بینم. ئه ری به راست کیشه ی خانم و پیاوه که چی به سهر هات؟ یاخو کیشه ی ئه وانیش وه ک کیشه که ی من به باشی چاره سهر بیت! مرۆگه لیکه به شه خسیات ده هاتنه به چاو.

- راست ده که ی باب، مرۆقی ریک و پیکن. هه ره هه مان رۆژ خانمه که هات و شکایه ته که ی خۆی وه رگرته وه. پاشان پیاوه که ش وازی له شکایه ته که ی خۆی هینا و، وه ریگرته وه.

- زۆر باشه، سوپاس بۆ خوا که کیشه که ی ئه وانیش چاره سهر بوو.

- به خوا نه فسهره که ده یگوت: خانمه که ئه مرۆ ده چی بۆ خاریج، له لای نه فسهره که گوتبووی سه عات (5) ی دوا نیوه رۆ به فرۆکه ده رۆم.

سه عات (4) ی پاش نیوه رۆی نه و رۆژه له پیش مالیان بووم. پاش ماوه یه که سه یاره یه که هات و چهند ده قیقه یه که دواتر خزمه تکاره که چهند جانتایه کی گوره ی له

سندوقی دواوه ی سه یاره که بارکرد و پاشان پرۆفیسۆر و روکسانا سواری سه یاره که بوون و رۆیشتن. به م شیوه یه روکسانا به یه کجاریی له ژيانی من چۆده ری.

ته رمی زییام له ته نیشت مه زاری دایک و باوکی به خاک سپارد و بۆ به ریوه به رایه تی ناسنامه چووم و ناسنامه ی حۆرام به ناوی خۆم و زیباوه ده رهینا و، بۆ ئه م خانووه گه رامه وه.

هه ر رۆژیک که تیده په ری، زیاتر تیده گه یشتم که زیبا چنده تالی و سویری به گیان کړیوه و چی توه تی، پاش چهند رۆژیک یادی دایکم نازاری دده ام. به بی نه وه ی کهس بزانی له مال هاتبوومه ده ری، نه ویش له رۆژی گۆرینه وه ی نه لقه ی هاوسه ریما و، ئیتر بۆ نه و ماله نه گه رابوومه وه. که واته بینشک دایکم نیگه رانه و نامانی لی هه لگیاره. چهن دین جار ده مه ویست هه ر نه بی به ته له فۆن هه والی سه لامه تیم به دایکم بلیم. به لام سوینده کهم به بیر ده که وته وه. نازاری ویزدان چنگی له هه موو گیانم گیر کردبوو. رووح و گیانی داده تاشیم. زییام به بیر ده که وته وه که بیگومان نه ویش ئه م حال و رۆژه ی هه بووه. نه و دایک و باوکی شی به بی هه وال واز لی هینابوو و رۆیشتبوو. چهن دین جار بۆ نزیک خانووه که مان چووم و له دووره وه چاوه روان بووم. بۆ نه وه ی به لکو دایکم بینم، به لام نه میننی. چهند مانگیک تینه په ریبوو که دایکم له تاوی دووری و بی خه به ری من نه خۆش بووبوو و هه والی نه خۆشی دایکم خه وی له چاوان هه لگرتبووم. له ناخه وه خۆم ده خوارده وه و ویزدانم نازاری دده ام که بۆچی من ئه م کاره م کرد. دایکم که سیک بوو که هه موو گیانی خۆی له پیناوی مندا به خت کردبوو، دایکم له تاوی بینینی من له نه خۆشخانه خه ویتراوو و، منیش ته نانه ت له ناخر چرکه ساتی ژیانیدا له بینینی بیبه ش بووم و، له سهر ته ختی نه خۆشخانه ش بۆ لای نه چووم. دایکم له نه خۆشخانه مرد و خه میکی گیان کیشی دیکه ی به دیاری بۆ به چی هیتتم.

منیش هه ره که زیبا له دووره وه سه یری به خاکسپاردنی جه نازه ی دایکم کرد و، له دووره وه له سهر قه بره که ی گریام. منیش نه متوانی روخساری نازار دیده و

میهره‌بانی دایکم له کۆتایی چرکه‌کانی ژبانی و، هه‌تا له پێش مه‌رگیشیدا بیهنم و ماچی بکه‌م. ئەمه‌ چواره‌مین قوربانی ده‌ستی دێوه‌زهمی خۆپه‌رستی و بێ‌ وێژدانیی گیانی من بوو.

په‌نام بۆ خوا برد بۆ ئەوه‌ی له‌و کارانه‌ی که‌ کردبوومن په‌شیمان بیه‌وه. زۆر جار گویم لێ بووبوو: ئەگه‌ر سه‌دجاریش تۆبه‌ت شکاند، دووباره‌ وه‌روه‌ و تۆبه‌ بکه‌وه.

نوێژم ده‌کرد و له‌ خوا ده‌پارامه‌وه‌ و داوای لێخۆشبوونم ده‌کرد، هه‌موو رۆژێک هه‌ر وه‌ک زیبا له‌گه‌ڵ هه‌ر گرێه‌ک که‌ له‌ فه‌رشم ده‌دا یادێکی خوام ده‌کرد و داوای لێخۆشبوونم ده‌کرد. شه‌و تا به‌ره‌به‌یان به‌ کردنی نوێژ و دوعا سه‌رگه‌رم بووم. ئاگاشم له‌ حۆرا بوو، هه‌موو خۆشه‌ویستییه‌که‌ی خۆم پێشکه‌ش ده‌کرد. پوره‌ گولابیش هه‌روه‌ک دایکێک هه‌موو کات له‌لام بوو و، یارمه‌تی ده‌دام. دوو ساڵ پاش مه‌رگی زیبا، پوره‌ گولابیش دنیای بێ‌ وه‌فای به‌ جێهێشت و رۆیشت، پاش مردنی ئەو ژبان بۆ ئێمه‌ ناخۆشتر بوو.

پاش ماوه‌یه‌کی که‌م له‌ مردنی پوره‌ گولاب، ورده‌ ورده‌ مووه‌کام، ته‌نانه‌ت مووی برۆیه‌کانیشم ده‌ستیان به‌ وه‌رین کرد. روخسارم زه‌رد هه‌لگه‌را و ده‌ردێکی کوشنده‌ یه‌خه‌ی گه‌رم. هه‌موو ئەوانه‌ یه‌ک شتیان نیشان ده‌دا؛ ئەوه‌یش مه‌رگی من بوو... دوا قوربانی ئەم دێوه‌زهمیه‌ خۆم بووم. سه‌ردانی دوکتۆرم کرد و پاش ئەنجامی پشکنین و شیکارییه‌کان، دوکتۆر گوتی: که‌ شێرپه‌نجی پرۆستات گرتوه‌. گوتیشی: نه‌خۆشیه‌که‌ت پیس بووه‌، که‌ ئیتر ده‌وا و ده‌رمان سوودێکی نییه‌. له‌وه‌و به‌ده‌واوه‌ هه‌میشه‌ نیگه‌رانی چاره‌نووس و ئاینده‌ی حۆرا بووم. هه‌یچ که‌سی‌کم به‌ ئەمین و خواناس نه‌دزانی که‌ گه‌وه‌ری گیانی پێ‌ بسپێرم. جگه‌ له‌ تۆ، له‌ په‌روه‌ردگار پارامه‌وه‌ که‌ وه‌لامی دوا داواکاریی ژبانم به‌ ئه‌رێ بداته‌وه‌، په‌روه‌ردگاریش به‌ په‌حمه‌تی خۆی وه‌لامی دامه‌وه‌ و، تۆی له‌و شه‌وه‌ غه‌ریبه‌دا بۆ یارمه‌تی من نارد. هاوڕێی باشم. تو گیانی خۆت و گیانی حۆرا، سه‌ره‌تا حۆرا به‌ خوا ده‌سپێرم، پاشان به‌ تۆی ده‌سپێرم. حۆرا به‌ ئیمان‌ه‌وه‌ گه‌وره‌ بکه‌ و ئەو سێ‌ وه‌سیه‌ته‌ی دایکی هه‌موو کاتێک

به‌بیر بیه‌وه. ئەگه‌ر ئاره‌زووت لێ‌ بوو ناسنامه‌که‌ی به‌ ناوی خۆت و هاوسه‌ره‌که‌ته‌وه‌ بکه‌. به‌لام هه‌ر کاتێک پێت باش بوو، به‌سه‌رهاتی ژبانی من و دایکی بۆ باس بکه‌. ئومێده‌وارم خوای گه‌وره‌ پاداشتی تۆ بداته‌وه‌. من جگه‌ له‌ دوعاکردن هه‌یچ شتیکی ترم له‌ده‌ست نایه‌ت، نازاتم جا قبوول ده‌بی‌ یان نا!

*****

شه‌هه‌ریار هه‌ناسه‌یه‌کی ئاسووده‌ی هه‌لکێشا و، زۆر ماندو بووبوو. وه‌ک ئەوه‌ی بارێکی گرانیان له‌سه‌ر شانی لابرده‌بن. هه‌ستم کرد ئاره‌زوو ده‌کات بجه‌وێت. نیوجاوانیم ماچ کرد و خواحافیزم کرد. له‌ کاتی خواحافیزیکردن به‌ هه‌موو ئەو هیزه‌ی که‌ له‌ له‌شیدا ماوو ده‌ستی گویشیم و، چاوه‌کانی له‌سه‌ر یه‌ک دانا و، دلۆپه‌ فرمیسه‌که‌کانی له‌ زیندانی بژۆلیدا به‌ند کردن.

نیوه‌شه‌وی هه‌مان رۆژ له‌ نه‌خۆشخانه‌وه‌ ته‌له‌فۆنیان بۆ کردم، گوتیان شه‌هه‌ریار مردوه‌ و، خزمه‌کانی بۆ وه‌رگرته‌وه‌ی جه‌نازه‌که‌ی بێنه‌ نه‌خۆشخانه‌. بۆ به‌یانی، مردنی شه‌هه‌ریارم به‌ هه‌موو خزمان و هاوڕێیان و ناسیاوه‌کانی راگه‌یانند. ته‌رمی شه‌هه‌ریارمان له‌ ته‌نیش گۆری زیبا به‌خاک سپارد و، پرسه‌یه‌کی رێک و پێکمان بۆ دانا. ژماره‌یه‌کی زۆر خه‌لک له‌ به‌خاکسپاردنی ئەودا به‌شدارییان کرد و، هه‌موویان پرساریان ده‌باره‌ی په‌یداوونه‌وه‌ و هۆی مردنی شه‌هه‌ریار ده‌کرد. به‌لام که‌س چۆنیه‌تی به‌سه‌رهاتی ئەوی تا ئەمڕۆ نه‌زانی، ته‌نها ئەوه‌یان ده‌زانی که‌ ئەو به‌ نه‌خۆشی شێرپه‌نجی گه‌رژده‌ بووبوو و، به‌هۆی هه‌مان نه‌خۆشی گیانی به‌ په‌روه‌ردگار به‌خشی.

ئەو خانووی که‌ شه‌هه‌ریار ناوی لێ‌ نابوو کۆخته‌ی خه‌مان، به‌راستی شایه‌نی ئەو ناه‌ بوو؛ له‌سه‌ر داواکاریی پوره‌ گولاب، پاش چاککردنه‌وه‌ی، بۆ بنه‌مائه‌یه‌کی فه‌قیر و به‌ئیمانمان کرد به‌ دیاریی. حۆراشم وه‌ک مندالی بنه‌مائه‌ی خۆم هه‌ینا و، تا ئەمڕۆش هه‌یچ درێغیم له‌ خزمه‌تکردنیدا نه‌کردوه‌ و، هه‌یچ که‌م و کورپه‌کم له‌ خۆشه‌ویستی باوکایه‌تیدا به‌رانبه‌ر نه‌نواندوه‌ و له‌ رووحی خۆشم خۆشتر ده‌وی!

فهرشی چنراوی دهستی زیبا و شهه‌ریارم به ئەمانەت بۆ ماله‌وه هیناوه، تا پاش شوکردنی حوڤا، بیدەمه‌وه. ئومیدەوارم که مافی ئەمانەتی هاوڕێیه‌تیم ڕێک و پاك و دروست پاراستبێ و، هیچ کەم و کورپم تێدا نەکردبێ. داواکاریشم که خوای بێ هاوتای و، هاوڕێیی خۆشه‌ویستم له من رازی بن.

س

(ئەحمەد)

*****

ئەمە دوا لاپەرەیی دەفتەرەکه بوو، له گەڵ ئەوهی که توانای داخستنی دەفتەرەکه‌م نەبوو. زۆر به ناخۆشی دەفتەرەکه‌م داخست و، ڕێگەم به فرمیتسکه‌کەم دا که نازادانه و بێ ترس بڕژین.

له‌وهی که هینده زوو و به‌په‌له ئەنجامی به‌سه‌رهاته‌که‌م به‌دهست هینابوو، شه‌رمه‌زار و خه‌جالت بووبوم و، وه‌ک ئەوهی که له‌ خه‌ویکی درێژ و قوولیش به‌ ناگاهاتمه‌وه، خۆشحال بووم!

ده‌نگدانه‌وهی ئارام و گیان لایینی بانگی مزگه‌وت له‌ دوروه‌وه ده‌بیسترا. تاکو ئیستا ئەوه‌نده له‌ بیستنی ئەم ده‌نگه‌ چێژم وه‌رنه‌گرتبوو، که ده‌یگوت: ((به‌لێ، به‌لێ))، ئەه‌ی نووستوان، ئەه‌ی مردوانی بێ ناگا، له‌ خه‌و رابن، خه‌وی بێ ناگایی و سه‌رلێشێوان، هه‌لستن و رووح و جه‌سته‌تان به‌ ناوی ده‌ستنوێژ پاك و خاوین بکه‌نه‌وه، بۆلای پاک و پراسگۆیی ڕێگه‌ بگرن، بۆ لای به‌ناگایی و رۆشنایی، بۆ لای نووری گه‌وره‌یی. بۆ لای جوانی و گه‌شانه‌وه، ده‌رگاگانی به‌هه‌شتی به‌لێن پیدراو بۆ نیوه‌ کراوه‌ن، هه‌تا کاتتان له‌پێش ماوه، به‌ره‌و‌رووی بچن و لێی بیبه‌ش مه‌بن!)).

به‌په‌له له‌ ژوروه‌که‌م هاتمه‌درئ و، ده‌ستنوێژم هه‌لگرت و، ده‌ستم به‌ نوێژ کرد، به‌ ته‌واوی گیانم داوام له‌ په‌ره‌ردگار کرد یارمه‌تیم بدات، بۆ ئەوه‌ی هیچ کاتی‌ک له‌ ڕێگه‌ی راست لانه‌ده‌م. به‌ هه‌موو هێزی ده‌روونه‌وه خۆم به‌ خوای گه‌وره‌ سپارد. نازانم کات چه‌نده تێپه‌رپه‌بوو، به‌لام هه‌ستم به‌ خۆشی و ئارامی و سووکی ده‌کرد،

به‌رماله‌که‌م هه‌لگرتوه‌وه و چوومه‌ سه‌رچی، که‌می‌ک بجه‌وم. به‌لام هه‌ستکردن به‌ بێ هێزی و برسێه‌تی، هه‌یچ مه‌وايه‌کی بۆ نوستن نه‌هه‌شتبوو. بۆ ژووری چێشت لێنان چووم، شتی‌ک بۆ خواردن په‌یدا بکه‌م.

به‌ سه‌رسورمانه‌وه دایکم بینی که میزی ناخواردنی به‌یانی ئاماده‌ کردبوو و، باوکیشم که نانی گه‌رم و بۆخۆشی له‌سه‌ر ده‌ست بوو بۆ ژووری چێشتخانه‌ ده‌هات. هه‌موومان نانی به‌یانیمان خوارد و، پاشان جلوه‌رگی ره‌شمان پۆشی و بۆ لای گۆری باوک و دایکم و گۆری هه‌ردوو داپه‌ره‌کانم و گۆری باپیرم ڕێگه‌مان گرتبه‌ر. به‌ درێژایی ڕێگه‌ که‌س قه‌سه‌ی نه‌ده‌کرد. بۆ ئەوه‌ی که هه‌م بێده‌نگی بشکینم و هه‌م له‌ شه‌ری ڤرسیاری‌ک، که له‌ میشکمه‌دا هاتوچۆی ده‌کرد، ڤزگارم بێت، به‌ باوکم گوت:

- بابه، ده‌توانم ڤرسیاری‌کت لێ بکه‌م؟

- فه‌رموو کچم، بپرسه‌!

- ده‌مه‌ویست بزاتم که به‌ راستی ئەو هه‌موو چیرۆکه‌ دور و درێژه، شه‌ه‌ریار له‌و کاته که‌مه‌دا بۆی گێڕایه‌وه؟

وینه‌ی باوکم له‌ ناو ئاوینه‌ی سه‌یاره‌که‌دا ده‌بینی، پێکه‌نی و گوتی: تۆ چۆن بېرده‌که‌یته‌وه؟

- وا هه‌ست ده‌که‌م زیاتر کاری خۆت بێت.

به‌ شیوه‌یه‌کی جددی گوتی:

- نا، خۆشه‌ویسته‌که‌م، له‌ راستیی چیرۆکه‌که‌ هه‌رگیز گومان مه‌که، راستی و دروستی چیرۆکه‌که‌ به‌م شیوه‌یه‌یه‌ که شه‌ه‌ریار گوتی و، منیش وه‌ک نووسه‌ر ته‌نها لوق و پۆپ و گه‌لام بۆ دروستکردوه‌وه، هه‌ولمه‌داوه که له‌وه‌ش زیندووتر و باشتری بکه‌م، ئومید‌ه‌وارم که سه‌رکه‌وتوو بووم.

خه‌نده‌یه‌کم کرد و گوتی: به‌لێ، سه‌رکه‌وتوو، چۆن؟!

- ئیستا ئەگه‌ر ڤرسیاری‌کی دیکه‌ بکه‌م، کێشه‌یه‌ک نییه‌؟

- نا، خۆشه‌ویسته‌که‌م، هه‌رچی ویستت، بپرسه‌.

- ئەو نامەيەي كە شەھرىيار داى بە تۆ، چى بوو؟

- ھەر ئەو نامەيە بوو كە رۆژى ژمارە كۆرۈنە كەي بە دەستى گەيشتىبوو. واتا: شاخ نامەي داىكت و، تەنھا يادگارى بە جىماوى داىكت بوو، بەلام وپراي تۆ.

- نامەكەي داىكم و چركەساتە خەمناكەكانى نووسىنى ئەو نامەيەم بەبىركەوتنەو، دووبارە بىدەنگى بالى بەسەر نىو سەيارەكەدا كىتشا، كەمىك دواتر باوكم لە تەنىشت گولفرۆشيبەك راوہستا و، دەسكە گولئىكى سوورى جوانى كپى و دەستى بە رۆيشتن كۆرەو. گەيشتىنە سەر گۆرى ئەوان. سەدان جار چووبوومە سەر ئەو گۆرانە و فاتىحام خويندبوو، بەلام ھىچ كاتىك نەمدەزانى ئەم مەزارانە پىئوہندىيان بە كىتو ھەيە! ھەستەم دەكرد ھەموو ئەوانە لەلای ئىمە نامادەن و، سەرگەرمى تەماشاكردنى ئىمەن. فاتىحامان بۆ ھەموو مردووەكان نارد و قورنامان بۆ خويندەن، پاش گەرانەوہمان لەسەر گۆرى داىك و باوكم، باوكم ئىمەي بۆ پاركە جوانەكەي جەمشيد برد. چەند كەش و ھەوايەكى جوان و دلگىرى ھەبوو! ھەر بەو شىئوہيەي كە بە نارامى پىياسەمان دەكرد، بپارمدا ھەرچى كە بەسەر من و عەلى رەزادا ھاتوۋە بۆ ئەوانى باس بكەم.

لەگەن خۇمدا كىشمە كىشم بوو بۆ ئەوئى ھەرچى زووترە ھەموو شتىك جەمەرەو. بەلام ھەستەكردن بە خەجالەتى و شەرمەزارى، رىگەي لى گرتبوم كە ئەم كارە بكەم. لە كۆتايىدا دلەم خستە نىو دەريا و بە ھىتواشيبى و لەسەرخۆيى ھەموو شتىكم بۆ داىك و باوكم باس كرد. لە كاتى قسەكردمدا بەردەوام سەيرى روخسارى ئەوانم دەكرد، بەلام ئەوان ھەرچەندە كە بىدەنگ و نارام بوون، سەراپاي لەشىشيان گوى بوو و، ھىچ كاردانەوہيەكيان جگە لە بىدەنگى نىشان نەدا و بىدەنگىيەكەي ئەوان، منى بۆ زياتر باسكردن ھاندەدا. كاتىك ھەموو شتىكم بۆ گىرپانەو، ھەستەم بە خۆشى دەكرد. پاش تەواوبوونى قسەكەم، باوكم بە نارامى گوتى: كىچم، بەوئى كە پروات بە من و داىكت ھەيە و ھەموو شتىكت باس كرد، زۆر خۇشحالەن. بەلام خۇشەويستەكەم، ئىمە ھەموو شتىكمان دەزانى. ھەر لەو رۆژە سەرەتايىيانەي كە ھەلسوكەوتى تۆ كەمىك گۆرا، ئىمە

بىرمان لە ھەلسوكەوتى تۆ كۆرەو. لەبەر ئەوە من چەند ھەفتەيەك مۆلەتم وەرگرت و، نەچوومە سەركار بۆ ئەوئى سۆراغى تۆ بكەم و بزانم تۆ چى دەكەي و لەگەن كى ھەلسوكەوت دەكەي. بەلام تۆ ئەم كارە وا لىك مەدەوہ كە ئىمە پروامان بە تۆ نىبە؛ بەلكو ئەمە ئەركى سەرشانى ھەموو داىك و باوكىكە كە ھەمىشە ناگادار و بەرپرسى مندالەكانيان بن. ھەرۋەھا من عەلى رەزاشم سۆراغ كرد و لىم كۆلىيەو. ھەم لە زانكۆ ھەم لە دەوربەرى ماڭ و گەرەكەكەيان دەربارەي ئەو توپئىنەوہم كرد، بەلام بە شىئوہيەك كە عەلى رەزا ھەست پى نەكات.

ئىستا ئەگەر دەربارەي ئەم باسە راى ئىمەت دەوئىت بەبرواي من باشترين و يەكەمىن كارتىك كە دەبى ئەنجامى بەدى ئەوہيە كە ئەو دەفتەرى چىرۆكەكەم لى نووسىوہ بىدەي بە عەلى رەزا بۆ ئەوئى بىخويندەوہ. ئەگەر ئەو كاتەش ھەر نامادەبوو بۆ خوازىبىت بىت، ئىمەش بە روويەكى كراوہ و گەشەوہ داوا لە عەلى رەزا دەكەين كە لەگەن بئەمالەكەي بۆ مالى ئىمە بىن و ئەم دۆستايەتبيە لە نىوان ھەردو بئەمالەكە دروست بىن. لەم كاتەدا باوكم سەيرى داىكمى كرد و ئەويش بە قسەكانى باوكم رازى بوو.

بە نارەحەتبيەوہ گوتم: نا بابە، من ھىچ كاتىك ئەم كارە ناكەم. ئەگەر عەلى رەزا ئەم دەفتەرە بخويندەوہ بىشك بىر كۆرەوئى دەربارەي من دەگۆرى. ئىستا چ پىويست دەكات ئەو بزائىت كە ئىوہ باوك و داىكى راستەقىنەي من نىن؟!

داىكم بە نارامى گوتى: خۇزا گيان، ئەگەر تۆ بئەوئىت بناغەي ژيانى ھاوسەرىتى ھەر لە سەرەتاوہ لەسەر درۆ بنىات بنى، دلئىابە ھىچ كاتىك لە ژياندا نارام و ئاسودەبىت نابى و، ھەمىشە لە دلەراوكىندا دەبى؛ چونكە لەوہ دەترسىتى ئەم نھىتبيە ئاشكرابى!

باوكم لە بەرانبەرم راوہستا و، دەستى خستە سەر شانەكەم و گوتى: كىچم، تۆ ھەموو كاتىك كىچى بەرپىزى ئىمەي. دلئىابە ئەگەر تۆ نەتەوئىت عەلى رەزا ئەم باسە بزائىت، ھىچ كات من و داىكت دەربارەي ئەو بەسەرھاتە قسەيەك ناكەين و

كارىك ناكهين كه ئو تىبگات. به لآم باشتريين كار هر ئهمهيه كه خۆت هر له سهره تاوه راستييه كه ي بلئي. ئيستا زۆر باش بير له بابته كه بكه وه و، چيت پي باش بو، ئه وه بكه.

ئو رۆژه تا شهو بيرم كرده وه، ههستم كرد كه باوك و دايكم راست دهكهن. بو به ياني دووباره عهلي رهام له كو لانه بينييه وه. ههستيكي نامۆم هه بوو. ههستم دهكرد كه خهريكه خۆشه ويستريين كه سي ژيانم له دهست ددهم و، به واتايه كي ديكه هه موو ژيان و ناو اته كام دده و ژينم!

به هيواشي سه لامم لي كرد و، ئه و يش به خۆش حالتي وه لآمي دامه وه، وه كو هه موو كاته كان شاد و به كه يف بوو. به دوو دلييه وه دهستم خسته نيو جانتايه كه م و دهفته ره كه م دهره يئا و، له پيش عهلي رهام راگرت، به سه رسورمانه وه گوتي: ئه وه چيه؟ دهفته ري يادگار ييه؟!

- هه ميشه تو كتيت ده يئا و داوات له من دهكرد كه بيخوينمه وه. ئه و جار من شتيك هينا وه تو بيخوينييه وه. تكات لي ده كه م هه رده يي بيخوينييه وه. سه رباري ئه وه ش من چي دي ته له فون بو تو ناكه م؛ پاش خويندنه وه ئه م دهفته ره، ئه گه ر ئاره زووت ليوو، تو ته له فونم بو بكه!

له كاتي كدا به گو مان و پي كه نينه وه سه يري دهفته ره كه ي دهكرد و، په ره كاني هه لده دا يه وه، گوتي: ئه مرۆ تو له په رده دا قسه ده كه يت، ناكا ئه وه دهفته ره بو مبي تيدا يت! به پي كه نيني كي كور ته وه گوتم: نا، دلنيا به بو مبي تيدانييه و، بو دوا جار سه يرم كرد و، به خوا حافيز ييه كي كورت ملي پي گه م گرت و، عه لي رهام به جي هيتت. له دوو ره وه گويم له دهنگي خوا حافيز يي ئه و بوو. به لآم له سه ر رويشتن به رده وام بووم.

به دري ژايي ئه و رۆژه چاره و راني زهنگي ته له فون بووم. به لآم عه لي رهام ته له فوني نه كرد. ههفته يه ك تپه ري هيج ته له فوني نه كرد. وامده زاني تازه هه موو شتيك بو من كو تايي هاتوه. له كاتي عه سردا زهنگي ته له فون ليدا. كاتي ك ته له فونه كه م

هه لگرت، عه لي رهام بوو. له خوشيان خهريك بوو بال دهركه م و بفرم. به لآم دهنگي ئه و كه ميك غه مگين و نيگه ران بوو. پاش سه لام و هه والپه رسييه كي كورت، گوتي: حورا، دايك و باوكت له ناسين و خۆشه ويسترييه كه ي ئيمه ئاكا دارن؟

- به لي، ئه وان هه موو شتيك ده زانن.

- خۆت به ئه و انت گوت؟

- به لي، خۆم پي يانم گوت، به لآم ئه وان پيشتر هه موو شتيكيان ده زاني. واته له گو راني هه لسو كه وتي من، هه ستيان پي كرده بوو كه شتيك له نارادايه. له بهر خاتري ئه وه ئيمه يان له ژي ر چاوديري دانابوو. هه تا باوكم له زانكو و له گه ره كه شتان دهر باره ي تو لي كو لي نه وه ي كرده بوو، به لآم به شيويه كه كه تو هه ست پي نه كه يت!

- باشه، ئيستا وه لآمي لي كو لي نه وه كه چي بووه؟

- نازانم، باوكم هيج شتيكي نه گوت، منيش هيج شتيك نه پرسى.

- بو چي، تو زورت پي گرنگ نه بوو؟

- با، من زورم پي گرنگ بوو، به لآم تر سام له وه ي كه شتيكي باش دهره هق به تو باس نه كه ن.

- كه وايه، كه ميك ئوميد هوارم. به راست، باوكت له كه يه وه هه ستى پي كرده وه؟

- هر له سه ره تاوه، وا هه سته ده كه م يه ك دوو ههفته دوا يه كتر ناسيني ئيمه.

- كه واته باوكي كي زور تي گه يشتوو و به شه خسييه تت هه يه، كه له ميژه له هه موو شتيك ئاكا داره و له روي تو ي نه داوه. (پاش كه ميك بيدهنگي) گوتي: حورا ده توانم بي م باوكت بينم و قسه ي له گه ل بكه م؟

- له كو ي؟ له مالي ئيمه؟

- به لي، هه لبه ت ئه گه ر كي شه يه ك نه ي!

- نا، هيج كي شه نييه. باوكيشم ده يگوت حه زده كه م ئه م دو ستايه تبييه له نيوان بنه ماله كا ماندا دروست ببيت.

- نا، حۆرا، من دەمەوێت سەرەتا خۆم بەتەنیا بێم و، بەتەنیا لەگەڵ باوکت قسە بکەم. تکایە ئەم باسە بە باوکت بڵێ. ئەگەر روخسەت بدات. هەر پۆژتیک کاتی هەبوو، من دێم و قسە لەگەڵدا دەکەم. بە سەر سوورماوی و گومانەوه گۆتم: باشە، دواپیش پاش خواحافیزییەکی کورت، تەلەفۆنەکە پێچراند. پاش دانانی دەسکی تەلەفۆنەکە، نیشانەیهکی پرسپاری گەورە مێشکمی پێکردبوو. ئەمە چ شتیک بوو کە ئەو تەنیا دەبویست لەگەڵ باوکمدا قسە بکات و بەوی بڵێ؟! سەرەنجام بپیاردا کە سێ پۆژ دواتر عەلی رەزا بۆ مانی ئێمەبێت و، لەگەڵ باوکم قسە بکات.

ئەو پۆژە ئەوەندە شۆباووم، کە بەیانی زوو لە خەو هەستام. رێک بۆ لای دۆلابی جلەکانم چووم و لەبەر ئاویتە سەیری خۆم دەکرد و خۆم هەلەسەنگاند. نینگەرانی پێشوازیی عەلی رەزا بووم. دەمەوێست هەموو شتیک بە باشترین شیوه نامادە بکریت. هەرچەندە ئەو خەمی منی بپێچارە بوو. بەلام دایک و باوکم هەمیشە بە باشترین شیوه کارەکانیان جێبەجێ دەکرد. چەند سەعاتیک پێش هاتنی عەلی رەزا، جلەکانم پۆشی و خۆم نامادەکرد.

لەو پێکەنینانەی کە جار جار بە دیتنی من لەسەر لێوی دایک و باوکم دەنیشت، شەرمم لە خۆ دەکێشا و خەجالەت دەبووم، بەلام بەسەر خۆم نەدەهینا. سەرەنجام زەنگی دەرگا لێیدا. لەگەڵ بیستنی زەنگی دەرگا، من خۆم نامادەکرد، دەرگا لە عەلی رەزا بکەمەوه و، بەخێرهاتنی بکەم. بەلام هەر لەگەڵ ئەوەی کە لە جێگەی خۆم هەستام. باوکم داوای لە من کرد کە دابنیشم و، گۆتی من دەرگا دەکەمەوه و، تۆ لە لای دایکت بە.

باوکم دەرگاکی کردەوه و، بە بەخێرهێنانیکی گەرم ئەوی بۆ ژوورەوه فەرموو کرد. من و دایکم بەرەو لای ئەوان چووین و عەلی رەزا سلاو و چاک و چۆنییهکی گەرمی لەگەڵ دایکم کرد و، پاش سەلام و هەوالپرسییهکی کورت لەگەڵ مندا، بێدەنگ بوو. چاکەت و پانتۆلیکی رەنگ شیری پۆشیبوو، لە هەموو کاتیکی جوانتر و دلگێرتەر و دلپێنتر دەهاتە بەرچاوم.

باوکم بە هەمان ئاوازه ئارام و شیوازه دۆستانەکە، بە عەلی رەزای گوت: کاک عەلی، ئارەزوو دەکەم بۆ ژووری میوان بچین و، لەلای هەمووان قسە بکەین، یان بۆ ژووری کاری من بچین کە بێدەنگتره.

عەلی رەزاش بە سەرسامیی گۆتی: جەنابی نازمی، ئەگەر بێ ئەدەبی نەبێ، بۆ ژووری کاری تۆ بچین، باشتره. پاش داوای لێبووردن لە من و لە دایکم، لەگەڵ باوکم بۆ ژووری کارکردنی باوکم چوو. لەم کارە ی زۆر نارەحەت بووم. بە دلشکاوایی بۆ ژووری چێشتلێنان چووم و، لەسەر کورسییهک دانیشتم.

بەلام تاقتی دانیشتم نەبوو؛ دلەراوکی هێزی لێ بریبووم. بەردەوام لە دلێ خۆمدا دەمگوت: ئەو چ شتیکە کە نابێ من بیزانم؟! لە کۆتاییدا ئارامم لێ هەلگیرا. زۆر بە هێمنی چوومە پشت دەرگای ژووری باوکم، گۆیم بە دەرگاکیوه نووساند و، زۆر جوان گۆیم هەلخستبوو. هێشتا هێچم نەبیستبوو، کە هەستم بە لێدانهکانی دەستی دایکم کرد کە لە شانی دام. بە شیوازیکی پارانهوهی بێ قسەکردن داوام لە دایکم کرد هەتا رینگەم پێدات لەوێ مینمەوه، بەلام تکا و پارانهوه سوودی نەبوو. دایکم دەستی گرتم و منی لەگەڵ خۆی بۆ ژووری چێشتلێنان برد و، داوای لێ کردم چا تیکەم.

سەرەتا هەستم بە نارەحەتییهکی زۆر کرد و، داوایی لە دلێ خۆمدا گۆتم: هەرنەبێ بە بیانوی چا بردن دەتوانم کەمێک لە قسەکانیان بیستم. بەخێراییی بۆ لای سەماوهره که چووم و چام تیکرد و نامادەبووم چا بۆ ژوورەوه ببەم، یەكسەر دایکم سینییە چایهکی لێ وەرگرتم و، بە سوپاسهوه گۆتی: زۆر مەمنوون کچم، من ئەرکی بردنی چایهکه دەکێشم. هەر وەك سەهۆل رەق بووم و تیگەیشتم کە هێچ چارهیهکم نییه جگە لە چارهروانی کردن. بەلام ئەوەی کە لە پشتی دەرگای ئەو ژوورە باسکرا، بریتی بوو لە:

*****

- جەنابى نازمى، نازام چۆن و لە كۆيىو دەستپېكەم! تەنھا ئەو بەزانە كە ھەست دەكەم دەبىڭ دەروونم پاك بىكەمەو، داواي يارمەتتېي لە كەستېك بىكەم، منىش كەسم لە تۆ باشتر دەست نەكەوت، لەوانەيە داواي بېستنى قسە كام ھەستېكى خراب لە گياتندا دروست بېي، كە ئومىدەوارم وا نەبىڭ؟ چونكە لەو ھەلسوكەوتەي كە بەرانبەر من و خۆرات ئەنجامدا، زانېم كە مرۆقتىكى بەرئى و جىڭ و تىڭگەشتووى.

ھەموو شتېك داواي خۆيىندەوئەي ئەو دەفتەرە دەستى پىكرد. پاش خۆيىندەوئەي بەسەرھاتى ئەو دەفتەرە، ئازار و ئەشكەنجەي و يىزدان يەك چركەش منى بەجى نەھىشتووه. دەزانى كاك نازمى دوو خوشك ھەيە كە زۆر ناكام لىيانە و، ھەمىشە چاودىريان دەكەم و، زۆرىش لەگەلئان دەمارگىر و تورپەم. لەبەر خاترى ئەو ھەموو كاتىك ھەولمداو لەگەل كچاندا ھاورپىيەتى نەكەم و فرىويان نەدەم.

بەلام نازام ئەو لە ساويلكەي، يان لە غرورە درۆينەكەي من بوو، كە ھەلخەلەتام. چەند سالىك لەمەو پىش يەك لە ھاورپىيەكام ھاتە لام و، بەسەرھاتى يەكترناسىنى خۆي و كچىكى بۆ من باس كرد و، گوتى: ھەرچەندە داوا لەو كچە دەكەم كە بېي بە خۆشەويستىم، رازى نايى. منىش گوتم: باشە، ديارە كچىكى رىك و پىك و بەشەخسىيەتە، كەواتە، وازى لى بىنە. بەلام ئەو گوتى: نا، بابە، سەد دۆستى دىكەي كورى ھەيە، ھەر كەيفى بە من نايەت؛ واتا: زەوقى بە بەژن و بالاىەكەم نايەت. گوتم: دووبارە ھەر ناتوانى ھىچ كارتىك بىكەي؛ وازى لى بىنە. گوتى: ناخر بىرپارمداو كە ھەر دەبىڭ لەگەل ئەو كچە بىم بە دۆست. نىستا ئەگەر لەگەلئىدا نەبم بە دۆست، رىك ئابرووم دەچىت و ئىتر ناتوانم لە نىو كورانى گەرەك سەرم بەرزكەم.

سەرەنجام ھەرچى من نىكۆلىم لە نەكردنى ئەو كارە كرد، ئەو دەپاراپىەو و دەيگوت: تۆ تەنھا لەگەل ئەو بىبە بە دۆست و باسى منى بۆ بىكە و، پاشان خۆت وازى لى بىنە. سەرەتا رازى نەدەبووم. بەلام كاتىك ھەرەشە و ترس و بى قىمەتى ھاتە ئارو، رازى بووم. زۆر بە ئاسانى لەگەل ئەو كچە بووم بە ھاورپى و پاشان ھەر بەو شىوئەيەي كە ھاورپىيەكەم دەبووست وازم لى ھىنا. لەو بەداو ھەندان چار ئەم

كارەم كرد. بەلام ھىچ كات بە ھىچ كام لەوانە بەلئىنى خوازتنم نەداو؛ چونكە ئەو جۆرە كچانەم بە شايەنى ھاوسەرگىرى نەدەزانىن.

سەرەتا كەمىك ھەستەم بە تاوان دەكرد، بەلام دواتر، نا؛ لەدلى خۇمدا دەمگوت: ئەو كچانە بۆ خۇيان دەيانەوئەت لەگەل كوران بىن بە ھاورپى و، كارى نابەجى بىكەن. ھىچ كەسەش ناچارى نەكردوون و، كچىكى نەجىب و بە شەخسىيەت دەرگاي خۆشەويستى لەگەل كوران ناكاتەو.

خۆشەويستى من و خۇراش رىك بەم شىوئەي دەستى پىكرد؛ سىامەك دراوسىي كورە پورەكەي من بوو، لە رىگەي كورە پورەكەم داواي لە من كرد كە پىوئەندىي خۆشەويستى ئەو لەگەل خۇرادا دروست بىكەم. بەلام ئەو گوتى: خۇرا كچىكى بەرپىز نەجىبە و لەگەل ھىچ كورپىك پىوئەندىي خۆشەويستى نابەستى. يەكەم جار من گوتم ئەم كارە ناكەم. چونكە ھەمىشە لە بىرى خوشكەكامدا بووم. بەلام بە تىكا و پارانەوئەي سىامەك و كورە پورەكەم و ئەو بروايەي كە خۆم ھەمبوو، لەگەل سىامەك بەرنامەيەكمان دارشت و بەپىي ئەو بەرنامەيە دەستمان بە كاركردن كرد (بىرپاربوو سەرەتا من لەگەل خۇرادا پىوئەندىي خۆشەويستى بىستەم، پاشان بە گوتنى ئەمەي كە سىامەك لەگەل كورە پورەكەم بىنىو، و كورە پورەكەشەم زۆر باسى كردووه و داواي لىبووردنى لە من كردووه و، بىرپارپىداو چى دى رىگە بە خۇرا نەگرت و، دەيەوئەت خۆي بىست و، داواي لىبووردنى لى بىكات. كەم كەمەش دەرگاي خۆشەويستى نىوان ئەو دووانە بىكەمەو، و پاشان خۆم وازبىنم و، بىكشىمەو دەواو). كاتىك سى ھەفتە تىپەرى و ھىچ ھەوالىك لە خۇرا نەبوو، يەكەم جار بوو كە ھەستەم دەكرد شىكستەم خۇرادووه. خۇرا بەراستى كچىكى باش بوو. لەبەر ئەو ئەم بۆ ھاوسەرىي خۆم ھەلپژارد و، داواي ھاوسەرىم لى كرد. جەنابى نازمى، سۆيىند دەخۆم كە من تا ئەو كاتە بىرپارى خواستەم بە ھىچ كچىك نەدابوو. بەلام لە بەرانبەر خۇرادا بىشك ئەم مەبەستەم ھەبوو. ھەر لەبەر ئەوئەش دەريارەي خۇرا و بنەمالەي ئىوئە لىكۆلىنەوئەم كرد.

- ئىستا تۆ وازت له برباره كەى خۆت هېناوه؟ من تېنە گەيشتم كېشەى تۆ چىيە؟
- نا كاك نازمى، من له برباره كەى خۆم پەشيمان نەبوومەتەوه، بەلكو به
پاستگۆيىيە كەى كه تۆ و خۆزا نيشانتاندا، من لەسەر برباره كەى خۆم سوورتر بووم،
هەلبەت ئەگەر تۆ من به شاھەنى بنەمالە كەى خۆتان بزانی.

بەلام كېشەى من نازارى وپژدانە، كه پاش خويىندنەوهى ئەو دەفتەرە دەستى لى
گيركردووم. دەزانى كاك نازمى، تا ئەو كاتە من هېچ كاتىك بېرم نەدەدەردەوه ئەو
كارەى كه من دەيكەم رووداوكەلىكى ئەوەندە تال و ناخۆشى هەبى. كاتىك
بەسەرھاتە كه تەواو بوو، بريارمدا له چارەنووسى ئەو كچانە بكۆلمەوه؛ كه دەرگای
خۆشەويستيم لەگەل مەرفەنگەلىكى زۆلى وەك: كيانوش و سيامەك و ئەسغەر و
چەندانى دى بۆ كردبوونەوه. تەواوى ئەم هەفتەيه بەدواى ئەم كارەوه بووم تا له
شېوازی ژيان و وەزە و حاليان ئاگادارم. نازانم چيم بينى و چيم بيست، هېندىكيان
هۆگرى دەرمانە هۆشبه رەكانى وەك: تريك و حەشيشە بووبون. يەكېكيان بە هۆى
فرۆشتنى تريكەوه له بەندىخانە بەندكرابوو. يەكى ديكەشيان بە مندالېكەوه له
مېردەكەى جودا بووېوه. يەكىكى ديكەش مېردەكەى تەلاقى دابوو؛ چونكه
مېردەكەى بەوهى زانيبوو كه پېش گۆرپنەوهى ئەلقەى هاسەرېيان، ئەو ژنە پېنەندى
سېكسى لەگەل چەند كورپىكى ديكەدا هەبووه. يەكىكى ديكە لەو كچانە له مال
پاىكردوو و ئىستاش كەس نازانیت له كوئىيە. بە كورتى زۆربەيان چارەنووسى خراب
يەخەى گرتبوون. بەتەواوى گيانم منيش هەستەم بەو ديوەزمەى خۆپەرستى و بى
ويژدانى نيو دەرووم دەكرد، كه شەھريار باسى دەكات. بەلام ئەوەندە هەبوو توانای
ھاواركردم نەبوو، لەبەر نارەحەتى تووشى سەرئىشەى توورپەبون بووم.

پاشان له كاتىكدا كه بە نارامى فرمىسكەكانى گۆشەى چاوى پاك دەكردەوه
گوتى: كاك نازمى، تۆ پېم بلى. لەمە بەدواوه من چۆن دەتوانم بەم هەموو هەستەى
گوناه و ناپاكييەوه لەسەر ژيان بەردەوام م. من چۆن دەتوانم وەك مېردىكى باش و
رېك و پىك چاوه چاوى خۆزا بېرم و لەگەل ئەودا قسە له بابەت پاكى و

خواناسييهوه بكەم و، چۆن دەتوانم وانەى كارى دروست و راست و باش فيرى
مندالە كامم بكەم؟! تا ئىستا ئەوەندە هەستەم بە گوناه و بەدبەختى نەكردبوو!
تۆ پېم بلى دەبى من چ كارىك بكەم؟ بە چ شېوئەيهك دەتوانم رابردووى رەشى خۆم
قەرەبوو بكەمەوه و، خۆم له گوناه پاك بكەمەوه؟

- كورم، هەر بەوەندەى كه هېندە له رابردووى خۆت پەشيمانى و مەبەستى
قەرەبووكردنەوهت هەيه، لەبەر رۆشنايى قسەكانى خۆت، كه نەزانانە و بى خەبەرانه ئەم
كارەت كردوو هەنگاويكى گەورەت هەلېناوه. هەرچەندە تاوانى گەورەت ئەنجامداوه،
بەلام چونكه بە ويستى خۆت نەبووه، ئومىدەوارم خوداوند له گوناخت خۆش بى.
ناتوانى رابردوو بگەپتېيىيەوه و قەرەبووى بكەيهوه؛ كەواتە: بىر له نايندەت بكەوه
و، بەتەواوى گيان تۆبه بكە و، هەميشە له دەرگای پىر خيىر و خۆشى خودا داواى
يارمەتى بكە، وەكو مەولانا دەلى:

گەر گوناخت سەد ئەوەندەى دنيا بى
بە تۆبەيهك نابى هېچى لى مابى
بەخشينى خودا دەريايەكه بەبى بى
رادەمالى هەموو گوناخى پىاو و ژن

پاش رووداوه كەى ئەو رۆژە، ماوهيهك عەلى رەزا هېچ هەوالىكى نەبوو. چەندىن
جار دەربارەى گەفتوگۆيەكەى ئەو رۆژەى نيوان باوكم و عەلى رەزا، پرسىيارم لە باوكم
دەكرد. بەلام باوكم خۆى له وەلامدانەوه دەدزيبەوه. سەرەنجام دواى دوو هەفتە، لە
كاتى خواردنى نانى نيوەپۆدا، زەنگى دەرگا ليدرا. نايغۆنەكەم هەلگرت، پۆستەچى
بوو، كه نامەيهكى هېنابوو و، دەيهويست ئەو كەسەى كه نامەكه وەردەگرىت،
دەفتەرى كاتى گەيشتنى نامە ئىمزا بكات. خۆم بۆ وەرگرتنى نامەكه چووم. نامەى
عەلى رەزا بوو. زۆر خۆشحال بووم؛ هەلبەت هەتا پىشتى نامەكەم نەخويندبۆوه،

کاتیک که پشتی نامه‌کم خوینده‌وه، نوسرابوو ((تکایه تهنها به دهستی جه‌نابی
ئه‌همه نازمی بکریتته‌وه)).

وهك سه‌هۆل رهق بووم. دایکم پرسباری کرد: کئی بوو؟ گوتم: پۆسته‌چی بوو. گوتی:
نامه بۆ کئی هاتوو؟ نه‌مده‌زانی چی بلنیم! خیرا گوتم: له‌لایه‌ن عه‌لی ره‌زاوه هاتوووه.
بۆ ژووره‌که‌م رژیستم. فکری کردنه‌وه‌ی نامه‌که وهك نه‌خۆشی گولی گیانی داگرته‌بوو
و، وازی لی نه‌ده‌هینام. چهند جارێک مووسم هینا بۆ نه‌وه‌ی نامه‌که بکه‌مه‌وه، به‌لام
دلّم رازی نه‌ده‌بوو. له‌ کۆتاییدا شه‌یتام له‌عنه‌ت کرد و، نامه‌که‌م برد و، له‌سه‌ر
میزی ژووری چیشتلینام دانا و، گوتم: نامه بۆ باوکم نی‌ردراوه، تکایه خۆت بیده
دهستی و، به‌ می‌شکیتی پر له‌ نیشانه‌ی پرسبار و روویتیکی غه‌مگین و ماندوو بۆ
ژووره‌که‌م چووم.
شه‌و دایکم نامه‌که‌ی دایه دهستی باوکم و، شه‌ویش دهستی به‌ خوینده‌وه کرد.

*****

((سلاو له‌ هاوڕێی گه‌وره و به‌رپێزم، جه‌نابی نازمی، ئومید‌ه‌وارم که هه‌موو
لایه‌کتان باش بن و له‌وه‌ش که به‌ هاوڕێی خۆم ناوم بردی، نارحه‌ت و نیگه‌ران نه‌بی.
نازاتم تۆ ده‌رباره‌ی من چۆن بیر ده‌که‌یه‌وه، به‌لام له‌ خۆمدا هه‌ست به‌ دۆستایه‌تی و
هاوڕێیه‌تییه‌کی نزیک تۆ ده‌که‌م. له‌م ماوه‌یه‌دا توشی کیشه‌یه‌ک بووم، که ئاره‌زوو
ده‌که‌م هه‌موو شتی‌ک به‌ وردی بۆ تۆ باس بکه‌م و، تۆ موو به‌ موو ناگاداریست، پاش
نامۆزگارییه‌که‌ی ئه‌و رۆژه، بریارمدا به‌شیکی که‌م له‌ هه‌له‌کانی رابردووم پاست
بکه‌مه‌وه و، قه‌ره‌بوویان بکه‌مه‌وه.

چهند رۆژێک له‌مه‌وبه‌ر بۆ ئارایشگایه‌کی پیاوانه‌ چووم، که کیانوش و شه‌غهر
له‌وێ کاریان ده‌کرد: کیانوش گه‌نجیکی داوین پیس و خراپه‌کاره، هه‌روه‌ها که‌چانیکی
زۆری به‌خت ره‌ش کردوو و، چهند که‌چیک له‌و که‌چانه به‌هۆی منه‌وه که‌وتبوونه‌ نیو
داوی. ده‌رباره‌ی هه‌ندیک له‌و که‌چانه پرسبارم له‌ کیانوش کرد و، شه‌ویش له‌ نووکه‌وه

هه‌موو شتیکی بۆ من گێڕایه‌وه، به‌سه‌رهاتی به‌ده‌خته‌کردنی شه‌وان و پاشان وریایی و
لیه‌هاتوویی خۆشی بۆ من باس کرد. هه‌تا زیاتر شه‌و به‌ خۆشی و شادمانی به‌سه‌رهاتی
تالیی شه‌و که‌چانه‌ی بۆ من باس ده‌کرد، من زیاتر هه‌ستم به‌ بیزاریی و رق لی‌بوونه‌وه
له‌ خۆم و له‌ وی ده‌کرد.

ئه‌سغه‌ر که تا شه‌و کاته‌ بیده‌نگ بوو، پاش ماوه‌یه‌ک سه‌ری راوه‌شانده‌ دهستی به
قه‌سه‌کردن کرد و گوتی: کی‌ا، بۆ چی باسی مریه‌می بۆ ناکه‌ی! عه‌لی گیان
بانکیکی پارویه.

گوتم: چی چی؟

کیانوش مۆره‌یه‌کی له‌ شه‌غهر کرد و هیچی نه‌گوت. رووم له‌ کیانوش کرد و
گوتم: ((کاکای زانا، بۆ ئیمه‌ بی‌گانه‌ین؟ تو گیانی عه‌لی پیم بلئی!)).

کیانوش گوتی: وازی لی بینه‌ بابه، قسه‌ی هه‌له‌ق مه‌له‌ق ده‌کات!

ئه‌سغه‌ر سه‌ری برده‌ بن گوئی کیانوش و، گوتی: پیتی بلئی بابه، عه‌لی له‌ خۆمانه‌!

کیانوش به‌ چاوی‌کردنیکی نارازیانه به‌ شه‌غهری گوت: هیچ بابه: مریه‌مت له‌بیر
ماوه؟ که بالایه‌کی به‌رز و چاویکی هه‌نگوینی هه‌بوو!

گوتم: نه‌خیر! مریه‌م بالای کورت بوو.

گوتی: کۆره‌ بابه‌ هاوڕێی په‌روێز و بابه‌ک بوو. خوشکی مه‌هنازه‌ ناسک و دل‌رفین.
له‌ کۆلان... داده‌نیشت.

گوتم: باشه، به‌بیرم هاته‌وه. به‌لام کاکلی باسه‌که‌م پیم بلئی.

هیچ، رۆژێکیان براهه‌ بچه‌کۆله‌که‌ی هینابوو بۆ شه‌وه‌ی قژی بۆ کورت بکه‌مه‌وه.
شه‌و رۆژه‌ش من موشته‌ریه‌یه‌کی ده‌وله‌مه‌ندم هه‌بوو؛ یه‌ک بوو له‌و گیلانه‌ی نیو بازار که
به‌ ئاسانی له‌خشته‌ ده‌چوو. به‌کورتی مریه‌می بینی و، به‌لام له‌چاوه‌ هه‌موو رۆژێک،
شه‌و رۆژه‌ مریه‌م زۆر به‌ سه‌ر و سیمایه‌کی ساده‌وه هاتبوو. هه‌روه‌ها نه‌خۆشیش بوو.
به‌ پیچه‌وانه‌ی هه‌موو کاتیک هیچ قسه‌یه‌کی نه‌ده‌کرد و بیده‌نگ بوو.

کورپه که یقی به مریه هات، چونکه مریه میش بیده نگ بوو وابیری کرده وه که له و کچه نه جیب و سهنگینانه یه. کاتیک مریه رۆیشت دهر باره ی مریه پرسباری کرد. ههروه ها منیش ههستم کرد که تیری ئه وینی مریه کاری لی کردووه و، بهری چاوی گرتووه. هه زوو دهستم کرد به وهسکردن و ستایشکردنی مریه و گوتم: بابه، دراوسییه و تائیتا کچیکی وهک ئهوم به باشی و نه جیبی نه بینویه و، بنه ماله و خانه دانن و، ئیتر ئه وهی ماوه خۆت ده زانی، سه ره نجام کورپه رۆیشت و بنه ماله که ی بو خوازینی نارد و، ماره کردن سه ری گرت.

گوتم: که واته بو دوا این جار، تو، له ژیانندا کار تکت کرد که له رۆژی دوا یی به فریات بکه وی. ئه سغه ر و کیانوش ده ستیان به پیکه نین کرد.

ئه سغه ر گو تی: واز له رۆژی دوا یی بی نه، له دنیا دا خو ش بی. لی گه ری با هه مووت بو بگی رپته وه.

- باشه، که واته ئه وهی ماوه بو می باس بکه، له گه ل ئه وهش که زور له با سه سه ره کی به که لا ماندا وه.

کیانوش گو تی: چی بلیم. تو فه قیری. سه ره نجام پی ش ئا هه نگی گوا ستنه وه به مریه مم گو ت که ئه م کاره من کردم. که واته ده بی پی وه ندیت له گه ل مندا هه بی.

گوتم: یه عنی چی؟

- کورپه له و مرۆفه ده مارگیرانه یه ئه گه ر بزانی مریه م پی شتر له گه ل کورپکی تر قسه ی کردووه، بی شک ته لاقنامه که ی له نیو ده ستدایه. جا ئه گه ر بزانی مریه م خان، یه ک کو ماله دۆستی کورپ هه یه و، هه رکاریک که ویستوو یه تی، کردوو یه تی. به کور تی هه رکاتیک، پی ویستی، هه زی لی بو پارده ناز دار به ده ست بی نی. ته نیا یه ک نوو که جه ره س به سه بو مریه م خان، ئه وکاته مریه م خان یه ک به سه ته پارده سه وز ده خاته ژماره حی سا بی بانکی من.

- وا ئاسان پاره به تو ددهات؟ واتا هیشتا پی وه ندی له گه ل تو دا هه یه؟!

- نا بابه، وا ئاسانی چی؟! ناچاره؛ چونکه به لگه م له سه ری هه یه. سه ری پی چی بکات، به لگه کان ده خه مه دهر و رۆژی رووناکی لی تاریک ده کم.

- چ به لگه یه؟

- کاتیک تی گه یشتم می رده که ی چاوی زور له لای مریه مه و، دلّی زور له دوا یه، مریه مم هی نایه ئیره و، چه ند وینه یه کم گرت. چه ند وینه یه کی دیکه ی مریه می شتم له گه ل کامی و بابه ک و په رو یز، له چیا گرت. سه ره نجام به لگه کان هه موویان ته وا ون و، ناتوانی هه ناسه هه لکی شی.

ئه سغه ر پیکه نینیکی لو تبه رزانه ی کرد و، به ده ست مو وه که مه کانی پشته سه ری کیانوشی ئالۆز کردن و گو تی: ئه مه خو می شک نی به؛ کو مپی و ته ره، پی م گو ت له م بابه تگه لانه بو ئیمه ش په یدا که ن!

گوتم: سه یره، ژنیکی زور گه وچه، ده توانی خانو وه که ی بگور ی و، بو جی گه یه کی دی بار بکات و له به دکاری تو نه جاتی بی.

- نا گیانه، کیا له جی گه یه ک نانوی که ناوی به بندا پروات. می رده که ی، جگه له من، بو لای هیچ نارایش گه ریکی تر ناچی؛ ته نها له کاری من پارزی به. خو ی ده لی ئه گه ر بو دور گه ی بولبولان بچی و له ویش دوکانی نارایش گا دابینی، من بو ئه وی دیم و، مو وه کانم کورت ده که مه وه. هونه رمه نده ئیدی، چ بکه یین؟! پاشان له گه ل ئه سغه ر دایانه قاقای پیکه نین و، ئه سغه ر در یژه ی به قسه کردندا و گو تی: کورپه که شی ئی ستا له م دایه نگیه ((ستایش)) ه.

- بو چی ئه و مندا لیشی هه یه؟

- به لی بابه، کورپکی هه یه.

- ئی ستا مریه م چۆن پاره ددهات به تو، که می رده که ی نه زانی؟

- زور به ئاسانی، ده ته وی ت نیشان ت بدهم؟ خو ئه مرۆ کارت نی به؟

گوتم: نه خیر، کارم نی به.

دەستبورد بۆ لاي تەلەفۇن چوۋ و، دەستى بە لېدانی چەند ژمارەيەك كرد، پاشان تەلەفۇنەكەي لەسەر بلنگۆ دانا، بۆ ئەوئى ئىمەش گويمان لە قسەكان بېت.

- ئەلۆ، سلاو مریەم گیان، حالتان چۆنە؟

- سلاو و ژەهرەمار، كەي دەبى من لە شەرى دەنگى نەحسى تۆ نەجاتم بې؟

- خوا نەكا ئەو پۆژە بى مریەم گیان. تازە ئەگەر بۆ دنیاكەي ديكەش پۆرى، من ھەر بەدواتدا دېم!

- قسەكەت بكە؛ دووبارە دەتەوئیت من تالان بكەي.

- تالانكردن چىيە، خۆشەويستەكەم؟ ئىستا دەبى سوپاسى من بكەي كە يارمەتیت دەدەم، باخەلەكانى مېردەكەت كەمىك سووك دەكەم. دەزانى دەلئین پوویار كە پربو ئاوەكەي لى دەرژى و، بلاو دەبیتتەو و، بە بەلاش دەروات. جا منیش يارمەتیت مېردەكەت دەدەم تا لەبەر پارەي زۆر، بلاو نەبیتتەو و، بە بەلاش بە زویدا نەروات.

- توخوا كيانوش، وازم لى بېنە، ئەكەبەر خەرىكە تېدەگات. لېم دەپرسى: چى لەم ھەموو پارەيە دەكەيت؟

- خۆشەويستەم، سەد تەن، دوسەد تەن لە گېرفانى ئەكەردا پارەي وردەيە، شتېكى وانىيە، خەمى ئەو مەخۇ، بەكورتى: تەلەفۇم بۆ كردى ھەتا پېت بلېم كە يەكېك لە ھاوړىيە دېرىنەكام ھاتووه. دەسانەوئیت ئەم شەو بۆ دەروە بچین. نزيكەي سەد ھەزار تەن خەرجیمان دەوئ. لەبېرت نەچى ئەمپۆ پاش نىوەرۆ بۆم بېنى، قوربان تېم خواخافىز.

- كەي تۆ دەمرى تا من لە دەستى تۆ پزگارم بى؟

- ھىچ كات! من لەگەل عىزرائىل پەيمانم بەستووه، لە دىباي ئەودىويش وازت لى نەھىتم!

- ھەر غەلەتېك كە دلّت دەيەوئ بېكە، من پارە ناھىتم. تەلەفۇنەكەشى داخست.

بە پۆژوہ پېكەنىم و گوتم: دەلئى تېرەكەت خراب لە بەردىدا!

كيانوش دەستى لە شافدا و گوتى: گيانەكەم ئەگەر ئارام بگري، ئەو سەعات ۴ى دواي نىوەرۆ لەگەل كورەكەي لېرەيە. گرەوم لەگەل دەكەي؟

گوتم: نە.

پېك سەعات ۴ پەتروئېك لەپېش ئارايشگاگە راوہستا.

ئەسغەر گوتى: كيا، ھات!

كيانوش پووي لە من كرد و گوتى: دېتت؟!

خانمىكى بە پوالەت زۆر جوان و پېك و پېك، بالتۆيەكى چەرمى گرانقىمەتى دەبەردابوو، عەينەكېكى رەشىشى لەچا و بوو لەگەل كورە ۳، ۴ سالىكەي بۆ ژوورى ئارايشگاگە ھات. كورەكەي لە سەر كورسى دانىشاندا و ئەسغەر سەرگەرمى چاككردنى پىچى بوو. چەند دەقىقەيەك دواتر مریەم بەبىبانوى شۆردنى دەستى لەگەل كيانوش بۆ ژوورى پىشتى ئارايشگاگە رۆيشت و، پاش چەند چركەيەك ھاتە دەرى و، چاوەروانى تەواوبونى سەرچاككردنى كورەكەي بوو، لەو ماوەيەدا وردە وردە بە دەسەسپەكەي فرمىسكەكانى ژېر عەينەكەكەي پاك دەكردەوہ. ھەرۋەھا ھەولیدەدا كە كورەكەي ھىچ تېنەگات. پاش رۆيشتنى مریەم و كورەكەي، بە كيانوشم گوت:

كيا گوناھە لەبەر خاترى مندالەكەي وازى لى بېنە و، ژيانى لى تېك مەدە.

كيانوش بە توورەيى گوتى: كورە، بۆ تۆ شىت بووى؟! من پاروئىكى بەم چەورى و نەرمىەم لەبەر دەستدابخ، لەبەرچى وازى لى بېنە؟! مەگەر من بى عەقلم. گوناھە، چىيە؟! ھەر كەسېك تاوان بكات، ئوبالەكەي لە ئەستۆي خۆيەتى و، خۆي دەبى باجەكەي بدات!

بە پارانەوہ پېم گوت: ئىستا يەك جار ھەلەيەكى كردوہ، نابى تا كۆتايى ژيانى باجەكەي بدات و، تۆلەي لى بكرىتتەوہ. ئىستا ئەو بەتەنيا نىيە، مندالېشى ھەيە. ئەگەر مېردەكەي تەلاقى بدات، ئەو مندالە بەدبەخت دەبىت. خۆشت مندالى تەلاقى. ئىتر خۆت لە من باشتەر ھەموو شتېك دەزانى!

کیانوش به دلشکاوایی گوتی: عه لی گیان، سه یرکه بۆ شهوه هاتووی شت تیک بدهی. من له روانگهی هاوړپیه تیبیه وه ئەم شتانەم پینگوتی. گوناھ و موناھ بڅه شهو لاره. چاوی کوپړبڼ و په راسوه کانی نهرمبڼ و بیهوئ بڼ به مرؤځ. شاخو و شتر سواربوون به خوار و خپچی نابڼ. غه له تیک کی کردوه که ده بڼ باجه که شی بدات! هه ستم کرد ناکرئ به کیشه و ناکوکی له گهل کیانوش ده ست به گفتوگو بکه م ؛ له بهر شهوه له دهروزهی هاوړابوون و ده ستخووشی لی کردن و ههق پیدان و به راست زانینی سه رزازه کیبیه وه، لیبان چوممه پیتش و، گوتم: کیا حه قیه تی، بۆچی مرؤځ له م سفره راخراوه سوود وهرنه گری؟!، له گهل ئەم قسانه شدا، هه ولما که بزائم فلیمه کانیان له کوئ داناون.

به کیانوشم گوت: ئیستا ئەم فلیمانه ت له کوئ داناون؟

پینکه نی و گوتی: چیبه، دتهوئ بیان دزی؟

گوتم: به ئی، رینگه یه کی باشه بۆ پاره په یدا کردن. بۆچی منیش به ناسانی پاره به ده ست نه هینم؟!

ماوه یه که به قاقا پینکه نی، پاشان گوتی: گیانه، سه ره تا بزانه به رینگه دا برؤ، پاشان راکه. تۆ تازه به تازه دتهوئ شهو کارانه بکه ی. ئیستا هه رگیز کرؤمؤسؤمه کانت له گهل ئەم قسانه رینک ناکه ون!

گوتم: ده زانی له بیر چی دام؟ شهوئیک به هیواشی بڼم و، هه موو جینگه یه که بگه رپم و، چه که جه که ت بشکینم و، فلیمه کانیش بدزمه وه!.

کیا به پوزیکه وه پینکه نی و گوتی: مندان، ئەگه ر من تۆ نه ناسم، ده بڼ سه رم بڅمه سه ر زهوی و بزم. باوهر بکه ئەگه ر فلیمه کانیشت بده مڼ، شهو کاره ناکه ی، واتا تۆ بۆ ئەم کاره نابڼ و هیچت له ده ست نایه ت!

گوتم: راست ده که ی، فلیمه کاتم بده یه، شهو جار سه یرکه!

کیا نانیشکیکی له که له که ی شهو غه ر دا و، پینکه نی و، گوتی: له و دنیا یه بروانه کی دهبه وئ کی چاره ره ش بکات!. باشه، قسه یه کمان نیبه، برؤ هه موو جینگه یه که ژیره و ژوور بکه، ئەگه ر توانیت بیان دوزیبیه وه، با بۆ تۆ بڼ.

هه ستام، ده ستم به گه ران کرد، هه رچه ندی زیاتر ده گه رام، کیانوش و شهو غه ر زیاتر پینده که نڼن.

پاش سه عاتیک گه ران، کیانوش گوتی: به به لاش خۆت شه زیه ت مه ده شه گه ر سه د شوین هه لگر بڼی، ناتوانی فیلمه کان بدوزیبیه وه. چونکه شهوان له جینگه یه که نی ده ستی هیچ که سیکیان پڼ ناگات. شهو غه ر گوتی: هه موو شه م کارانه ی به منیش کردوه. هه رچی زیاتر بگه رپڼی، که متر ده دوزیبیه وه، گیانه؛ به گوته ی شاعیر، چاوه کانت نازار مه ده، دووباره هه ردووکیان ده ستیان به پینکه نی کردوه.

نیوسه عات دواتر شهو پم به جپه پتشت، به درپژایی رینگه ی گه رانه وه و، به درپژایی شهو، میتشکم خه ریکی دوزینه وه ی جینگه ی فیلمه کان بوو، له دلئ خؤمدا بیرم ده کردوه، ده مگوت: له وانه یه له ژیر جله کانی به ری جینگه یه کی وه ک جانتایه که، بۆ فیلمه کان ناماده کردبڼ. به لام شهوه نابڼ؛ چونکه له و کاته ی که بۆ حه مام ده چوو، یان له کاتی نوستن بپشک شهو غه ر شهو فیلمانه ی ده دوزیبیه وه؛ چونکه شهو دوو که سه هه میسه پینکه وه بوون، له ناکاو بیرم له قسه یه کی کیانوش کردوه.

شهو گوتی: ته نه ا یه که نووکه جه ره س بۆ مریم به سه. تا یه که به سه ته پاره ی سهوز بڅاته سه ر ژماره حیسابی بانکی من. شهوه یه! بپشک کیانوش له بانکین که ژماره حیسابی هه یه، سندوو قیکه ی شه مانه تیشی هه یه. به لام تازه کاره که دژوار بوو. شهو جۆره سندوو قانه ته نه ا یه که کللیان هه یه و، سندوو قیش ته نیا به خاوه نه که ی ده ده نه وه. شهو شهوه تا نزیکه ی به ره به یان بیرم له م بابه ته کردوه. به ره به ری نیوهرؤ، بۆ لای دایه نگه ی ((ستایش)) رۆبیشتم و، چاوه رپڼی کوره که ی مریمه بووم. سه عات یه که، هه مان په ترؤلی دوتڼی له پیتش ده رگای دایه نگه راوه ستا و، مریمه له په ترؤله که دابه زی و، بۆ نیو دایه نگه که رۆبیشتم و، چه ند ده قیه یه که دواتر، له دایه نگه که هاته ده ری. هیشتا ده رگای سه یاره که ی نه کردبۆوه، که بۆ لای چوم و سلوم لی کرد. شهو منی نه ناسی و به شیوازیکی بڼ مه یلی و ناره حه تیبیه وه، وه لامی سه لامه که ی دامه وه.

پېم گوت: من دوینې تۆم له نارایشگا بینى و، هۆى نارېحه تیبیه کهى تۆش دوزاتم؟
دهمه ویت یارمه تیت بدهم!

مربیه له پېشدا کورېه کهى سوارى سه یاره که کرد و، له نیو جانتایه کهى پارچه یه که
چوکلیاتی که کاوی دهرهینا و، دایه دهستی و، دهرگای سه یاره کهى داخست. به بروای
من ئەم کاره ی بویه کرد تا کورېه کهى هیچ له قسه کهانى نیسه تینه گات. پاشان به
شیوه یه کی توورې و نارېحه ت بۆ لای من هات و گوتی: من پیویستم به یارمه تی
کهس نییه، تیگه یشتی؟! نیستا ملی ریگه ت بگره و، برۆ، لیتره نه تینمه وه.
گوتم: باوهر بکه من جگه له یارمه تیدانی تۆ، هیچ مهبه سستیکی دیکه م نیسه،
تهنها له بهر نه وهش هاتم بۆ نیتره، به لام نه گهر به راستی پیویستیت به یارمه تی من
نییه، ههر نیستا دهرۆم!

ههستم کرد توشی شک و گومان بووه؟ به دهنگیکی نارامتر گوتی: سه ره تا پیم
بلئ تۆ کیی؟ چ شتی که له باره ی منه وه دوزانی؟ به راستی پیم بلئ له بهرچی ده ته ویت
یارمه تیبی من بدهی؟!

گوتم: من کیم یان کئی نیم تکایه واز له وه بیسه. کیانوش هه موو شتیکی
دهرباره ی تۆ به من گوتوه، دهرباره ی فیلمه کان. که من دهمه وئ یارمه تی تۆ بدهم،
له وانیه له بهر خاتری یارمه تیدانی خۆم بی.

گوتی: یه عنی چی؟! ده ته ویت فیلمه کان له کیانوش وهریگری و خۆت سوودیان
لی وهرگری؟

گوتم: ئەمه چ قسه یه که؟ دهمه ویت به شیوازیکی دیکه قهره بووی تاوانه کهانى
را بردووم بکه موه. ههست ده کهم له وانیه به یارمه تیدانی تۆ که می که له گونا هه کهانى
را بردووم بسپرنه وه و خوداش له کهم و کورتیبیه کام خۆشبی.

به پۆزه وه پیکه نی و گوتی: سهیره! ئەم دور و زه مانه و ئەم جوړه قسانه؟!
له سهر قسه کردنیش بهر ده وام بوو و گوتی: باشه، کورېه کهم خهریکه سهیری نیسه
دهکات، وا ههست ده کهم گویی قولاغ بووه و له سهر ههسته، تکایه نه سللی با به ته که
بلئ، من دهبی چ بکه م؟

- من زۆر بیرم لهو با به ته کرده وه، بهو نه نجامه گه یشتم که له وانیه کیانوش
فیلمه کهانى له سندووقی نه مانه تی بانک دانابئ.

- راسته، خۆشی ههر ئەمه ی به من گوتوه.

- باشه، وا ههست ده کهم نه گهر تۆ ته ماع وه بهر کیانوش بنی و، پیی بلئی
دهزاتم تۆ بۆ هه ندران ده چی و، منیش ناماده م (۲۰) میلیۆن بدهم به تۆ و، تۆش
فیلمه کام بۆ بیته و، ئیدی بهو بره پاره یه فیلمه کهانى لی بکره، یان به ههر شیوه یه که
که خۆت پیت باشه به ته ماعه وه گیرۆده ی بکه بۆ نه وه ی فیلمه کان له بانک بی نیسه
دهرئ، نه وه شی که ده می نیسه وه به منی بسپیتره و، له من دلنیا به هه موو فیلمه کان،
به بی نه وه ی سهیریان بکه م، یان ده ستیان لی بدهم، به دهستی تۆ یان ده سپیترم.

- ناخر (۲۰) میلیۆن، له کویتو به بیتم؟!

- ههرگیز پیویست ناکات تۆ پاره بدهی، ئەمه ته نیا قسه یه که ده یکه ی ت.
مه به ست ته نیا هینانه دهری فیلمه کانه له بانک.

مربیه به بی دهنگیه کی کورت گوتی: من دهبی بیری لی بکه موه. له گه ل
نه وه شدا من به هیچ شیوه یه که متمانه م به تۆ نییه.

- باشه، کی شه یه که نییه، ته نیا تۆ خیرا ئەم کاره نه نجام بده.

پاشان ژماره ته له فۆنی مالمیم بۆ له سهر پارچه کاغه زی که نوسى و گوتم: نه گهر
پازی بووی ئەم کاره بکه ی، بۆ ئەم ژماره یه ته له فۆن بکه. نه گهر سه عات (۷)
پیوه ندیی بکه ی، خۆم ته له فۆنه که هه لده گرم.

- له کاتی کهدا که دهرگای سه یاره که ی کرده وه، کاتی که ویستی سوار بی، گوتی: تۆ
چۆن دوزانی به م بره پاره یه ته ماع ده یگری؟

گوتم: خۆی له لای من گوتی: دهمه ویت (۲۰) میلیۆن پهیدا بکه م و بۆ نه مریکا
بچم، مربیه خوا حافیزی کرد و رویش ت.

سه عات (۷) مربیه ته له فۆنی کرد و گوتی: باشه چ زه مانه تیت که هیه که تۆ
فیلمه کان به من بده یه وه؟

- زەمانەتى من، قسە کاغە و، ناتوانم زەمانەتتىكى دېكە بەتتۆ بەدەم. من پېشتىرىش بە تۆم گوتىبو كە بۇ پزگار بوون لە ئازارى ويژدانى خۆم ئەم كارە دەكەم. بەھەر حال خۇ بۆ تۆ ھېچ جىاوازيبەكى نىبە.

پاشان مريەم گوتى: تەلەفۆنم بۆ كيانوش كىردووه و ئەوم رازىبى كىردووه كە تا سى رۆژى دېكە برى (۲۰) مىليۆن تەمەن بە دەستى كيانوش بەدەم و، فىلمە كامم بۆ بېنى و، لە پاركى كۆكەرەھى باج و دەرامەتى ناو حەوشەى شارى يارى مندالان سەعات پېنجى دواى نيوەرۆ، بياندا تەو دەستى خۆم.

رۆژى پېنج شەممە، واتا رۆژى پىارەكەى مريەم و كيانوش، بەيانى لە مال ھاتمە دەرى. لە دەرهەى ئارايىشگا چاوەروانى كيانوش بووم. ئەو رۆژە مۆتۆرسكلېتى يەككە لە ھاوړىبە كانىشەم بە ئەمانەت وەرگرتىبوو. سەعات (۱۰) كيانوش لە ئارايىشگا ھاتە دەرى و، سوارى سەيارەكەى رەنگ لىمۆبى بوو و، بۆ بانك چوو. ماوہەك چاوەروانم كىرد. كاتىك ھاتە دەرى جانتايەكى رەمزدارى قاوہى پى بوو. پىارمدا خىرا برۆم و جانتايەكەى لە دەست برېنىم، بەلام ئەو زۆر خىرا خۆى گەبانە سەيارەكە و، سوار بوو. لەگەل ئەو ھەشدا زوو منى دەناسىبەھە. بەلام بە شىوہەكە كە ھەست پى نەكات تا ئارايىشگا بەدواى كەوتم. پاشان بەخىراى مۆتۆرەكەم بە خاوەنەكەى داىبەھە و بۆ ئارايىشگاى كە چوووم. دەنگى مۆسقىقاي ساز ھەموو جىگەيەكى پى كىردبوو. كيانوش لە كاتىكدا كە خەرىك بوو سەرى موشتەرىبەكى چاك دەكرد، بە سەر و لەشى رەقس و سەماى دەكرد و پىدەكەنى. وا دەھاتە بەرچاوە كە زۆر خۆشچالە. ئەسغەرىش كە خەرىكى چاك كىردنى قىزى كەسىكى دېكە بوو، رووم تى كىردو گوتم: وەك بلىيى كيانوش "بە فوو گويز دەشكىنى" چ لە گۆرپىبە و چ بووہ؟ گوتى: ئەو خۆ ھېچ شتىك بە من نالى. دوينى شەو تەلەفۆنىكى بۆ ھات لەو كاتەوہ كىا خۆشچالە و لە خۆشيان نازانى چ بكات.

رووم لە كيانوش كىرد و گوتم: برادەر نەكا مىراتىكى زۆرت پى گەبىشتى، پىمان بلى بابە. ئىمەش خۆشچال بکە.

كيانوش ھەر بەو شىوہى كە لە نىو مۆسقىقادا نىقوم بووبوو، بە چاوەكانى، كە برىسكەى شادىي و شەيتانىي شەپۆليان تىدا دەدان، خەندەيەكى كىرد و، دەستەكانى وەك فرىنى فرۆكە بە ئاسماندا بەرز كىردنەوہ.

گوتم: بۆ كوى؟

كيانوش دەستەكانىشى كىردنەوہ و، بە ھاوارەوہ گوتى: واشنتۆن (دى سى) باوہشت بکەوہ، كىا دەيەوى بىت و لە دلتدا دابنىشى.

بە سەرسورمانەوہ گوتم: چۆن بەم شىوہ چاوەروان نەكراوہ، چەند رۆژىك لەوہو پىش ھېچ ھەوالىك نەبوو، نەكا، خەزىنەت دۆزىبىتەوہ؟ يان لەگەل ئەسغەر پىكەوہ بانكتان دزىبى و ئىمەش ناگادار نىن؟!

گوتى: خۆشەويستەكەم، چما مۆژە مېشكە كەرى خواردووه كە بە يەك بانكى پارەوہ، زەجمەتى دزىنى بانك بداتە بەرخۆى.

دەنگى مۆسقىقايەكەم كەم كىرد و، گوتم: ناكا دووبارە تەلەفۆن تە مريەم كىردى! كيانوش پىكە نىنىكى شەيتانانەى كىرد و گوتى: نا گىانەكەم، پىويست ناكات كاك كيانوش زەجمەتى تەلەفۆن كىردن بداتە بەرخۆى؛ خانم خۆى تەلەفۆنى كىرد!

ھەر بەو شىوہەيە كە دەمەويست قسەى لى دەرىنىم، بە گالته بە ئەسغەرم گوت: سەرىكە كيانوش ئىمە چەند بە خۆشباوەر دەزانى، دەلىت خانم خۆى تەلەفۆنى كىردووه گوتوويەتى وەرە پارە وەرگە. كيانوش لە كاتىكدا كە دەنگى مۆسقىقايەكەى زىاد دەكرد و لەسەر جوولانەوہ گالته نامىزەكانى بەردەوام بوو، گوتى: ئەگەر دەتەوى باوەرپكە، ئەگەر ناتەوى باوەرپكە. خۆى تەلەفۆنى كىرد، دەيەويت بەلگەكان بىرپىت.

كاتىك موشتەرىبەكان كارەكانىان تەواو بوون، پارەيان داو رۆيشتن.

گوتم: چەندت پارە بۆ دىنى؟

لە كاتىكدا كيانوش لەشى ماندو و شەكەتى خستە سەر كورسىبەكە، گوتى: ئەوہ بايىنى بۆ دوايى.

- ئىستا بەراستى دەتەوى برۆى؟

کیانوش جانتایه قایبیه که ی کرده و بلیتیکی فرۆکه ی تورکیای دهرهینا پاشان پاساپورت و بهلگه نامه کانی دیکه ی دهرهینان و له سهر میتزه که ی دانان و گوتی: ئیستا باوه رده که ی، ئه مه بلیتی فرۆکه یه بۆ به یانی سه عات (۴) ی پاش نیوه رۆیه، ئه مه ش پاساپورت و ئه مه ش بهلگه نامه کان.

- ئه دی کار و دوو کانه که ت چی لی دئ؟

- لیره له گه ل خاوه نه که یدا قسم کردوه، ههر به و مهرجانه ی من رینگه به ئه سغهر ددات کار بکات. هیچ شتیکی دیکه ش نه ماوه ته وه که به جیتی بیلیم.

- دته وئ له وئ چ کارتیک بکه ی؟

- سه رتا بۆ لای خوشکه که م ده چم؛ به دوا ی جینگه یه کی شیاودا ده گه رپم بۆ نارایشگا. ههر بگه مه ئه وئ خیرا نارایشگایه که ده کرم و ژیانیکی خه یالی ده ستپیده که م.

- به عنی ئه م هه موو پارهبه ت هه یه؟

- ئه دی ئه تۆ منت پی چم؟ به من ده لئین کاک کیا، گیانه که م، نه ک په لکه چه ونده ر!

- که واته ئاخیری وینه کان و فیلمه کان وه مریم ده ده یه وه.

- کوپه تۆ چند ساویلکه ی! من بۆ دنیا که ی دیکه ش ئه م بهلگانه له گه ل خۆمدا ده به م.

له و هه موو بی ویزدانیه ی کیانوش، له جینگه ی خۆم راجله کیم. به دلشکاوی گوتم: به عنی تۆ وایر ده که یه وه مریم ئه وه نده که مژه یه به بی بینی فیلمه کان و وینه کان، پاره ددات به تۆ؟

- نا، گیانه که م، ئه و گه مژه نییه، من زۆر زیره کم، وینه کان گرنگ نین. گرنگ فیلمه کانن، فیلمی ته زویری ده ده می. ئه و وینه انه ی مریم که کیشاو من، وینه ی به هه مان شیوه ی کچیکی دیشم کیشاون... هیچ جیاوازییه کی له گه ل فیلمه ئه سلیه کاندانییه. مریمه ش خۆ ناتوانیت لیکیان جیا بکاته وه، ئه وانه ی که ده باندەم به مریمه ی فیلمی ئه سلنی نین. به لām کاتیک مریم ئه و فیلمانه ببینی، به کسه ر پاره که

ده داته من و، منیش به کسه ر سواری فرۆکه ده بم و بالده گرم، ئیدی له گه ل ئه سغهر ده ستیان به پیکه نین کرد.

گوتم: له وانه یه مریمه تا فیلمه کان دهرنه هینی و نه یانبینی، پاره که نه دات.

- نا گیانه که م، من له فرۆکه خانه مهوعیدم له گه ل مریمه مدا هه یه، ئه ویش سه عات (۳،۵) ی رۆژی هه یینی، ئه وکاته مریمه کاتی ئه وه ی نییه فیلمه کان دهریبینی. له م هه موو ناپیاوییه خویتم وه جۆش هاتبوو. حه زم ده کرد هه تا هه لده گری بیکوتم، به لām خۆم نارام کرده وه و گوتم: کوپه، تۆ دهرسی شه ییتانیش ده ده ی، پاش که میتک بیر کردنه وه له سهر قسه کردن به رده وام بوو و گوتم: که واته ئه مشه وه هه مووتان له دهربه ند میوانی منن.

ئه سغهر گوتی: کوپه وریابه، کیا خه ریکی ئه ویندارییه، که چی تۆ زیاده مه سره فی ده که ی. لی گه ری با ههر نه بی ئه مشه و "موویه که له و به رازه بکه ینه وه!"

کیانوش قاقا پیکه نی و ده ستیکی به هیزی له شامدا و گوتی: به مه ده لئین براده ری باش! براده ری خۆی خۆش ده وئ! باره که للا زۆر که یفم پی هاتی! که واته ئه مشه و له دهربه ند میوانی کاک عه لین، له بریاری خۆت په شیمان نه بییه وه، ها! گوتم: نا، سه عات (۸) دیم، بۆ دهربه ند ده چین، باشه.

ئه سغهر و کیانوش رازیبوونی خۆیانان راگه یاند. منیش خواحافیزیم کرد و رۆیشتم. له سهر رینگه بۆ دهرماخانه یه که چووم که به کتیک له هاو رپیه کاتم له وئ کاری ده کرد. به کتیک له کرتیکاره کان په رده ی دهرماخانه که ی داده دایه وه، به تکا و پارانه وه داوام لی کرد که بۆ ژوره وه به چم. خواخوام سوو که هاو رپیه که م له وئ بی، که خۆشبه ختانه له وئ بوو. بۆ لای چووم و، گوتم: پارچه یه که حه بی خه وم ده وئ. سه رتا نه یدامن، به لām پاشان به هینانه وه ی به هانه یه که، رازیم کرد. کاتیک پارچه حه به که م وه رگرت، پیی گوتم که به که حه ب بۆ چند سه عات خه وه. منیش بۆ ماله وه هاتمه وه و له میتشکما ده ستم به کیشانی پلان کرد. خۆم پی سه یر بوو، به بی ئه ندازه هه ستم به نارامی ده کرد. ته له فۆتم بۆ مریمه کرد و، به شیوه یه کی ته واو بۆم باسی پلانه که کرد.

ساعات (۸) بۆ ئارایشگا چوم. كيانوش و ئەسغەر نامادە بووبون. پاش چەند چركەيەك، ھاتىنە دەر. كيانوش دەرابەى ئارایشگايەكەى قفل دا و، رۆيشتىن. بە دريژايى رېنگە، كيانوش بەردەوام لە مەر ئەمريكا و ئاواتەكانى قسەى دەکرد، بەلام من و ئەسغەر بېدەنگ بووين و، جگە لە پىنگەنپىنگ، ئەويش زۆر كورت، قسەيەكمان نەدەکرد. كاتىك كە گەيشتىنە دەرەند، تەختىكمان ھەلبژارد، لەسەرى دانىشىن. لەگەل ئەوھشدا كە سەرمايەكى كەمى ھەبوو، كەش و ھەوايەكە بى ئەندازە نارامبەخش بوو. نارامبى ئەوئ ھەستى سووكى و خۆشى دەبەخشى. ھەموومان داواى خواردنمان كرد؛ من چوم تا بلىتى خواردنەكان وەرېگرم و، لە ھەمانكاتدا سى پەرداخ چام داواكرد و، چەند ھەيئەكى خەوم كرده نيو دوو لە پەرداخەكان. ماوەيەك پاوەستام تا ھەبەكان بە تەواوتى توانەو. پاشان ھەر پەرداخەى كىسەچايەكى سەفەرىم تىكرد و، لە پىش ئەسغەر و كيانوشم دانان، كيانوش دەستەكانى لىك خشان و گوتى: ئەى وەللا كورى قۆز، لەم ھەوا ساردهدا پەرداخىك چاي گەرم جىگەى خۆى دەگرئ.

كەمىك لە چاخواندەو تىپەرىبوو كە خواردنەكانيان ھىنا و، ھەموومان خوارد، چاوەروان بووم ھەبەكان كارى خۆيان بكەن و، ئەنجامەكەى بىنىم. بەلام تا دەھات شادىي و سەرمەستى كيانوش و ئەسغەر زياتر دەبوو. پاش نان خواردن، ئەسغەر رۆيشت سى ساردىي زيادە بىنى، ھەرچەندە من تكام لى كرد كە من بىيان ھىنىم، بەلام ئەو قبولى نەكرد و رۆيشت و، پاش چەند دەقىقەيەك بە سى ساردىيەو گەراپەو. سەرەتا كيانوش دەستى بە باويشك ھاتن كرد و گوتى: نازانم بۆ ئەوئەندە سەرم گرانە. ھەر دەلىنى ناتوانم چاوان ھەلنىم. ھەر لەوئ لەسەر تەختەكە دريژ بوو و خەوى لىكەوت. پاش چەند چركەيەك ئەسغەرىش ھەمان قسەى كرد. ھەر ھەبە بە گوتنى ئەم قسەيە " شايم لە دلېدا دەگەرا! ". بەلام ماوەيەكى زۆرى پىچوو، تا ئەسغەرىش خەوى لىكەوت. وا ديار بوو ئەسغەر زۆر بە توندىي لەگەل خەولىكەوتندا دەجەنگى. دەبوو من چاوەرئى بكەم تا ئەسغەرىش خەوى لى بكەوئ،

پاشان بۆ لاي جانتايەكەى كيانوش بۆم. بەلام سەير لەو دەبوو كە سەرگىژە و خەوىكى بەھىز نامانى لى ھەلگرتبووم. بە شىوہيەك كە تەنبا ھەستم كرد كە دەبى سەرم لە سەر دەستەكام دانىم و ماوەيەك چاوەكام لەسەر يەك دانىم. نازانم ئەو چەند چركەيە چەندە دريژەيان كىشا. تەنھا ئەوئ لەبەرە كە بە راتەكاندە بەھىزەكانى خاوەن خواردنگەكە و ھاتوھاواری شاگردەكەى، زۆر بەزەجمەت لە خەو ھەستام. لە كاتىكدا كە ھەرگىز نەمدەزانى لەكويم. سەرگەردان و ويل سەيرى دەرووبەرم دەكرد و، ھەولمەدا بىر لەو جىگە و كاتە نامۆيە بكەمەو، كە تىيدا بووم. لە كۆتاييدا خاوەنى خواردنگەكە ناچاربوو يەك سەتل بەفراو بە سەر و روخسارماندا بكات بۆ ئەوئ خەومان لى بپەننىتەو.

پاش لەخەو رابوون، دەست بەجى سەيرى كيانوشم كرد. جانتايەكەى ھەر وەك پىشى لە باوھشدا بوو، وازانم كيانوشيش يەكەم شت كە لە دواى بيدارى كردبووى، لە باوھشگرتنى جانتايەكە بوو. ئەسغەرىش يەكەم چاويلىكردنى بۆ لاي جانتاكەى كيانوش بوو. ھەرسىكمان سەرمان سورمايو، كە چۆن ويكرا خەومان لىكەوتبوو! ھەلبەت من ھۆى خەوى ئەو دووانەم دەزانى، بەلام خەولىكەوتنى خۆم بۆ من جىگەى سەرسورمان بوو. لە كۆتاييدا يەكترمان بەو رازىيى كرد كە زۆرمان خواردوو و، پاشان خەومان لىكەوتوو.

لە رېنگەى گەرانەوھدا ھەموومان بېدەنگ بووين و، ئەسغەر سەيارەى لىدەخورىي؛ چونكە كيانوش گوتى خەوم زۆر دىت و ناتوانم لە پىشتى سوكان دانىشم و شۆفىرى بكەم. ئەو شەو كە گەيشتمەو مالى، لە ماندوھتبان نەمزانى چۆن چوومە سەر قەرەوتلە و نووستم. بەيانى سەعات (۱۰) تەلەفون زەنگى لىدا. داىكم منى لە خەو ھەلستاند و گوتى: ئافەتتەكە، دەلى خوشكى يەكەى لە ھاوړپىيەكانى عەلىم و، كارىكى بە پەلەم ھەيە!

كاتىك تەلەفونەكەم ھەلگرت، سەرەتا نەمناسى، پاش ئەوئ خەم خۆى ناساند و، گوتى: من مريەم و، لە بابەت رووداوەكەى شەوى رابردوو زۆر سوياست دەكەم.

من به شهرمه زارییه وه گوتم: پیویستی به سویاسکردن نییه، ده بی تۆ لیم بسووری؛ چونکه نه متوانی هیچ کاریک بکه. خۆشم تینه گه یشتم چۆن خهوم لیکهوت!!
 مریهه پیکه نی، به سه رهاته که ی بۆ گپرامه وه، گوئی: کاتیک که تۆ ته له فۆنت کرد و پیلانه که ت پچ گوتم، چونکه پروام به تۆ نه بوو، و شایه نی جینه جیکردن بو؛ وانا زۆر ناسان بوو که بکریت، ته له فۆنم بۆ نه سغه ر کرد، و پیم گوئ: ده مه وئ (۲۰) ملیۆن تمه ن بدهم به کیانوش بۆ نه وه ی وینه و فیلمه کانی لی و دربرگرم، به لام چونکه پروام به کیانوش نییه نامادهم هه مان پاره بدهم به تۆ، له گه ل بلیتی فرۆکه بۆ تورکیا، به مهرجیک تۆ به هۆی حه بی خه وه وه کیانوش بجه وینی، و جانتایه که بۆ من بیینی. نه سغه ر سه ره تا رازی نه ده بوو. زۆر زمانلووسیم له گه ل به کارهینا تا رازی بوو نه م کاره بکات نه ویش هه ر وه ک تۆ گوئی که برپاره له گه ل یه کیک له هاروپیکامان بۆ ده ریه ند بچین. خۆم حه به که م دان به نه سغه ر و که میکیش نامۆژگاریم کرد. هۆی خه ولیکته و تنه که ی تۆش نه و حه بانه بوون که نه سغه ر له ناو ساردییه که ی کردبوون. کاتیک ئیوه هه رسیکتان خه وتان لیکهوت، من هاتم و جانتایه که ی کیانوشم کرده وه و هه موو نه و به لگانه ی له نیو جانتایه که بوون، ده رمهینان و، هیندیک کاغه زی بی که لکم له جیتی نه وان دانان.

- به لام خۆ نه و جانتایه ژماره ی نهیننی هه بوو، چۆن توانیت بیکه یته وه؟ چونکه کردنه وه ی جانتای رهمزدار کاتیکی زۆری ده ویت!

پیکه نی و گوئی: کاک عه لی، من بیرم له وه ش کردبۆوه. یه ک له ناسیاوه کانی ئیمه ده توانیت هه ر جۆره ره مزیک له ماوه ی چه ند ده قیقه یه کدا بکاته وه. جانتای زی ره کانی منیش ژماره ی نهیننی هه یه، چوشم بۆ لای ناسیاوه که مان و پیم گوئ: په مزی جانتای زی ره کانی خۆم له بیر چۆته وه، نه ویش فیبری نه وه ی کردم که له ماوه ی چه ند ده قیقه یه کدا ژماره نهیننی هه ر جانتایه که بکه مه وه، و له به رانه به نه مه دا منیش دیارییه کی گرانبه هام دایه. دوینی شه و یه که م شه و بوو، که پاش چه ندان سال، به خه یالی ناسووده سه رم خسته سه ر سه رین!

به لام له وانیه کیانوش ته له فۆن بکات، و هه موو شتیکی به میرده که ت بلن.
 به بی به لگه ناتوانیت هیچ کاریک بکات. وپرای نه وه ش، من تا نه ندا زیه که میشکی میرده که م رووناک کردۆته وه، و ئیمه نه مرۆ دوای نیوه رۆش بۆ ماوه ی دوو هه فته به سه فه ر ده چین. له و باوه ره دام کیانوش له ماوه ی نه م دوو هه فته یه دا یان شیت بووه بیان جه لده لپی ده دات، که ئومیده وارم نه وه ی دووه می بیئت. له کۆتاییدا دوو باره زۆر سویاسی تۆ ده که م، ئومیده وارم تۆش نه و شته ی که ده ته وئ، پیی بگه ی و دو عاش بۆ من بکه. سه رباری نه وه ش ناگات له کیانوش بیئت. نه و ئیستا وه ک ماری ژه رداره که له هه ر که سیکی تریک بیته وه، پییه وه ده دات. خواحافیز، سه رکه وتوو بیئت.
 له دلئ خۆمدا ئافه رینی نه و هه موو زی ره کی و تیگه یشتنه ی مریه مم کرد.
 کاک نازیی، من نه م نامه یه م له به ر نه وه بۆ تۆ نارد که نه گه ر شتیکی به سه ر من هات، تۆ ناگاداری هه موو به سه ره اته که بی. کیانوش مرۆقیکی وریایه و، بیشک ده زانی که من ده ستم له م رووداوه دا هه بووه، و به گوته ی مریه م، له وانیه ی ژه ره که ی له مندا خالی بکاته وه، و رقه که ی به من برپیشی. له و میانه دا من به سه ره اته ی پیوه ندیی نیوان خۆم و خۆرام له لای دایک و باوکم به ته واوه تی باس کردوو، و داوام له وان کردوو نه گه ر تا دوو یان سی هه فته ی دیکه من هیچ شتیکم به سه ر نه هات، به روخسه تی جه نابتان بۆ رپوره سی خوازیینی بۆ مالی ئیوه بیین، و نه گه ر شتیکی به سه ر من هات، بیشک تۆ له رووداوه که ناگادار بکه نه وه.

له کۆتاییدا ناره زووی سه لامه تی و سه رکه وتن بۆ تۆ و بنه ماله که تان ده خوازم.

((عەلى پەزا))

له داوى دوو هەفته، نزيكهى سەعات (۸) ى شەو، زەنگى تەلەفۆن لىيدا. من تەلەفۆنە كەم هەلگرت، پياويك بە دەنگىكى بەهيزى پراوپر لە نىگەرانى، داوى باوكى كرد. پاش خواحافىزى، تەلەفۆنە كەم داىه دەستى باوكم. باوكم سەرەتا تۆزىك سەرلىشىواو بوو. پاشان هەوالپرسیيه كى گەرم و گورپى كرد، له كاتى قسە كردندا وشەى كاك هۆشمەند بە شىوهدىه كى سەير منى بۆ لای تەلەفۆن راكىشا و، منىش سەراپاى لەشم بوو بە گوئى، نەبادا كە يەك وشە له قسەكانيان تىنەگەم. بەلام دەنگى باوكم هەرزوو شىوازىكى دلەراوكى و پەژارەى بەخۆه گرت و، توورەبوونىكى تايبەتیش يەخەى منى گرت. وردە وردە نىگەرانى و دلتهنگىم زياتر دەبوو. لەگەل دەربرىنى ئەم رستەيهى باوكم كە گوئى كاك هۆشمەند ان شاء الله خوا يارمەتيدەر دەبى، ئىمە خۆمان دەگەيه نىنە نەخۆشخانە. دلتم رىكەهات. نەوهك شتىك بەسەر يەكىك له ئەندامانى بنەمالهى عەلى رەزادا هاتبى، خىرا پرسىارم له باوكم كرد كە چى روويداوه!

باوكم چاويكى دلسۆزانەى له من كرد. هەستم كرد دلئى باوكم بەرگەى دەردىكى گران دەگرئ. داىكىشم بۆ لای ئىمە هات و دەبوست بزائى چى روويداوه. باوكم بە دەنگىكى وشك گوئى: زۆر خىرا خۆتان نامادە بكەن، دەبى بۆ نەخۆشخانە بچين.

داىكم بە نىگەرانييهوه گوئى: بۆچى؟ كئى له نەخۆشخانەيه؟ پاش سەير كردنىكى گرانىش بە باوكى گوت: باشە قسەيهك بكە، پياوه كە، خۆ ئىمە له نىگەرانييدا مردين! له كاتىكدا باوكم هەولئى دەدا خۆى كۆنترۆل بكا و نارامى مالەوه پيارىتت، گوئى: بە درىزايى رىنگە بۆتان باس دەكەم و، دەستى بە جل دەبەركردن كرد و گوئى:

من دەچمە نىو سەيارە و، دوو دەقیقەى ديش بەرئ دەكەوم، تىگەيشتن؟ ئىدى دەرگای پىكداداو رۆيشت.

خىرا بۆ ژورەكەم چووم و، نەمزانى چۆن مانتۆكەم پۆشى و لەچكەكەم لەسەرنا. داىكىشم سەرىۆشه كەى لەسەرنا و بە بينىنى من هاوارى كرد و گوئى: خۆرا، ساردە، بالتۆ و ملپىچ بپۆشه، بەلام من بەبى گوئيدانە قسەكەى داىكم بۆ دەرەوه چووم. هيشتا نەگەيشتبوو مە لای سەيارەكە، له داواه داىكم بالتۆكەمى خستە سەر شانم و ملپىچەكەمى داىه دەستم.

ماوهيهك بوو سەيارەكە بە جوولە كەوتبوو، بەلام باوكم هىچ شتىكى نەدەگوت. منىش بىدەنگ بووم، له راستيدا نەدەوتىرام هىچ شتىك له باوكم پىرسم و له دلئى خۆمدا دەمگوت: لەوانەيه لەناكاو كىشهيهك، يان بەلايه كم تووش بىت.

بەلام داىكم دەسبەردار نەبوو. بەردەوام پرسىارى له باوكم دەكرد. له كۆتاييدا باوكم بىدەنگى شكاند و، بە نارەحەتى گوئى: كاك هۆشمەند، تەلەفۆنى كرد.

داىكم گوئى: هۆشمەند كىيه؟ ئىمە له خزمان و دۆست و ئاشنايانان كەسمان بە نىوى هۆشمەند نىيه. باوكم بە بى تاقەتى گوئى: باوكى عەلى رەزاي خوازىبىنەكەرەكەى خۆرا دەلتم.

داىكم گوئى: باشە، شتىك بەسەر بنەماله كەياندا هاتوو؟

- بەداخهوه، بەلئى.

- بەسەر كئى؟ داىكيان؟

- نەخىر و، پاش بىدەنگىه كى درىز، درىزەى بە قسەكەى داو گوئى: بەسەر عەلى رەزا، هەستم كرد حالتم خەرىكە تىكدەچئ. بەرگەى ئەم قسەيهم نەگرت. دلتم دەيهويست له قەفسەى سىنگم بىتەدەرى و، سەرم زۆر تەواو گەرم داهاات. بەلام دەتگوت لىوەكانىيان دروون و، هەناسەم نەدەهاات. داىكم رووى بۆ لای من وەرگىرا و، دلسۆزانە سەيرى كردم و گوئى:

ئىستا زۆر ناخۆشه، خوا نەخواسته تەسادوفى كردوو؟

باوکیشم به ناره‌حەتی گوتی: نه‌خیر ته‌سادوفی نه‌کردوه!

- رووحی ئیتمەت هیتایه سەر لیتوان و زراوت بردین، باشه، پیمان بلێ چی بووه.

سوپاس بۆ خوا خۆ حالی خراپ نییه؟

باوکیشم که له حەیفان دەنگی زۆر به کزیی دەهات، وه‌لامی دایه‌وه و گوتی:

به‌داخه‌وه حالی زۆر زۆر خراپه!

نەمزانی چی روویداوه؟ ته‌نیا ملپێچه‌که‌م برده پیش زارم و دلّم تیکه‌ه‌لات و

پشامه‌وه و حالّم به ته‌واوه‌تی تیکچوو. باوکم سه‌یاره‌که‌ی له ته‌نیشت پارکێک راگرت.

منی دابه‌زانده‌وه و له لای به‌لوووعه‌یه‌کی ئاو له‌گه‌ڵ دایکم ده‌ست و روخساریان به‌ ئاو

شردم. توند ده‌ستی له شانی دام و گوتی: کچم، ده‌بی زۆر خۆراگر بی. له‌وانه‌یه

به‌رگه‌گرتنی ئه‌وه‌ دیمه‌نه‌ی که ده‌یبینی زۆر ته‌ستم بێت، به‌لام ده‌بی دان به‌ خۆتدا

بگری و خۆراگری و، ته‌نیا په‌نا بۆ خوا به‌ری. تۆ گه‌نجی و خوداوه‌ندیش دوعای

گه‌نجانی پاک‌ی وه‌کو تۆ زوو قبول ده‌کات. حالی عه‌لی ره‌زا خراپه، به‌لام هیتشتا

جیگه‌ی ئومید هه‌ر ماوه. ته‌نیا بۆی له‌ خوا بپاریوه. له‌و کاته‌وه تا نه‌خۆشخانه هه‌ر

فرمیسکم بۆ باراند. کاتیک گه‌یشتی نه‌خۆشخانه توانام نه‌بوو له سه‌یاره‌که دابه‌زم،

لاقم له‌رزین، باوکم ژیر بالی گرتم و به‌رده‌وام پێی ده‌گوتم: کچم، خۆراگر به، پشت به

خودا بیه‌سته! کاتیک گه‌یشتی نه‌بوو سالۆنی نه‌خۆشخانه، له ته‌نیشت درگای

﴿CCU﴾ پیاویکی بالابه‌رز و چوارشانه و موو ماش و برنجی، که زۆر به‌ عه‌لی ره‌زا

ده‌چوو هاته پێش. له‌گه‌ڵ باوکم تۆقه‌ی کرد و یه‌کدیان له نامیز گرت. کاک هۆشه‌ند

گوتی: کاک نازمی، ئاره‌زوم ده‌کرد له جیگه‌یه‌کی دی و له کاتیک دی یه‌کدیمان

بینیا، گه‌وره‌بیتان نواند، هاتن، ته‌مه دوا داواکاری خودی عه‌لی ره‌زا بوو. خانمیک،

که ته‌ویش بالابه‌رز و جوان بوو، بۆ لامان هات. منی له باوه‌ش کرد و، به توندی

منی به خۆیه‌وه گۆشی و گوتی: تۆ بووکه جوانه‌که‌ی منی؟ حۆرای خۆشه‌ویست،

عه‌لی من زۆر به باشی باسی تۆی بۆ من کردبوو. بووکه ناسکه‌که‌م، بۆ ده‌بی تۆ له‌م

باره ناخۆشه‌دا ببینم؟! ئیتر توانای راوه‌ستانم نه‌ما، باوکم ده‌ستی گرتم و له سه‌ر

کورسییه‌که داینیشاندم. دایکم بۆ لای خانم هۆشه‌ند رویشته و، خانم هۆشه‌ندیش

ده‌ستی به گێرانه‌وه‌ی رووداوه‌که کرد.

دوینێ شه‌و کابرایه‌که ته‌له‌فۆنی بۆ عه‌لی ره‌زا کرد؛ گوتی ناوم ته‌سغه‌ره و یه‌کێک

له هاوریه‌کانی عه‌لی ره‌زام. ته‌سغه‌ر ماوه‌یه‌کی که‌م له‌گه‌ڵ عه‌لی ره‌زا قسه‌ی کرد.

پاش ئه‌وه ته‌له‌فۆنه، عه‌لی ره‌زا ته‌واو گۆرا و ئاوه‌ژوو بۆوه، هه‌ستم کرد تا به‌یانی

نه‌خه‌وت. چه‌ند جار له خه‌وه هه‌لده‌ستم، ده‌مبینی خه‌ریکی نوێژکردن بوو. عه‌لی ره‌زا

هیچ کات شه‌و نوێژی نه‌ده‌کرد. زۆر سه‌رم سوپما. کاتیک که رۆژ بۆوه، هه‌موومان

ماچ کرد و به گالته و پێکه‌نینه‌وه داوای لی کردین که گه‌ردنی نازاد بکه‌ین. قسه و

هه‌لسوکه‌وته‌کانی بۆ من زۆر نامۆ بوون، هیتشتا چه‌ند چرکه‌یه‌که له چونه‌وه ده‌ره‌وه‌که‌ی

تیپه‌په‌ریبوو، که ده‌نگی ناله‌یه‌کی به‌رزم گۆی لیبوو. باوکی خیرا بۆ ده‌ره‌وه رویشته و

دواتر ده‌نگی هاوار و گریان و عه‌لی عه‌لی باوکیم گۆی لیبوو. نەمزانی چۆن خۆم

گه‌یاند ده‌ره‌وه، که ببینم، چ ببینم! نایاویک خه‌نجه‌ریکی تا بن ده‌سکه‌که‌ی له دلّی

عه‌لی کوپم داوو. ته‌م رسته‌یه‌ی داوایی به‌ هاوار و ناله‌وه ده‌ربری و، ده‌ستی به‌ گریان

کرد. ئیتر نەمزانی چی بووه، ته‌نیا ببینم که دایکم ئاو به‌ روخسارمدا ده‌کات و

باوکیشم به ده‌ست له گۆنام ده‌دات بۆ ئه‌وه‌ی من به هۆش بینیته‌وه. داوام له باوکم

کرد بۆ ئه‌وه‌ی رینگه‌ بده‌ن عه‌لی ره‌زا ببینم. سه‌ره‌تا باوکم رازی نه‌ده‌بوو. به‌لام به

پارانه‌وه‌ی من و تکای باوکم له دوکتۆر و په‌رستاره‌کان، رینگه‌یاندا چه‌ند چرکه‌یه‌که

بببینم. بۆ ژووره‌وه چووم. سه‌ره‌تا عه‌لی ره‌زام نه‌ناسی. ده‌تگوت هه‌رچی ئامیتری

هه‌یانه به له‌شی عه‌لی ره‌زایانه‌وه خستوه. هیتشتا سه‌ر مل و روخساری دلّیه

خوینیان پێوه‌ما بوون. روخساریشی وه‌کو گه‌چ سپی بووبوو و، هیچ جوڵه‌یه‌کیشی

نه‌بوو. ته‌ماشای ئامیتری خویندنه‌وه‌ی هیلکاری لی‌دانه‌کانی دلّیم کرد، به ته‌ندازه‌یه‌که

هی‌واش بوو، که ترسم لی نیشته. توانای راوه‌ستان و ببینی ئه‌وه‌ دیمه‌نه‌م نه‌بوو، له

ژووره‌که هاته‌م ده‌ری. باوکم و کاک هۆشه‌ند خه‌ریک بوون له‌گه‌ڵ دوکتۆره‌که‌ی عه‌لی

ره‌زا قسه‌یان ده‌کرد، منیش بۆ لای ته‌وان چووم.

دوکتۆر قسهی بۆ ده کردن و دهیگوت: به داخه وه خه نجه ره که زۆر به خرابی پیی
که وتوو و، برینه کهی زۆر سه خته، که دلێ تا راده یه که له کار که وتوو و ئیستا
نامیره کان خه ریکن کاری دلێ ته نجام ده دن. به لām ئەم وه زعه ش ته گهر زۆر دريژه
بکيشی، تا دوازه سه عاتی دیکه دريژه ده کيشی و، ئيمه ش هيچ کارێکمان
له ده ست نایه ت!

باوکم گوتی: به راستی هيچ ريگه يه کی دیکه ی نیهی؟

- بۆچی نا، دانانی دلێکی دیکه له جيگه ی دلێ کوربه که تان، نه وه باشترین
چاره سه ره، به لām ئيمه دلێ ناماده مان نیهی.

من به خیرایی گوتم: من ناماده م دلێ خۆم به خشم.

دوکتۆر به ميه ره بانی و به زه بيه وه سه یری منی کرد و گوتی: ده زانم که چم، به لām
خۆت پیوستیت به دل هه يه .

باوکی عه لی ره زان گوتی: دوکتۆر، من ته مه نی خۆم ته بيه راندوو، به لām کوربه که م
که نجه . ته گهر ده کړی دلێ من ده ريين و له جيگه ی دلێ نه وی دا بنين. هه ر مۆر و
نيمزايه کيشتان بویت، ناماده م بيگه م.

دوکتۆر گوتی: با به گیان، ئيمه مۆله تمان پينيه . نه له روانگه ی شهرع و نه له
روانگه ی ياسا و ويژدانه وه. که دلێ مرۆفینکی زيندوو و ساغ و سه لامه ت ده ريين
و، بۆ که سيکی دی بيچينين. ته نانه ت ته گهر نه وه که سه باوکيش بيیت و، خۆشی
نيمزای بکات. من ده زانم که حالێ ئيوه چۆنه، به لām من هيچ کارێکم له ده ست
نایه ت. هه لبه ت ئيوه يه که ده رفه تان له پيشه، به لām من يه که له هه زاريش ته گه ری
ده ره تانی تیدا نابينم و، پیتان ده ليم زۆر به ته ما بن... له به شی (ICU) کورپيکی
۱۶ ساله ی ليه، که نزیکه ی يه که مانگه گيرۆده ی مه رگی ميشک بوه. باوکيشی
دوو سال له وه و پيش به هۆی کاره ساتی سه ياره گیانی له ده ست داوه و، داوکيشی
ته نیا ئەم کوربه ی هه يه، له گه ل سه ره وه ت و سامانیکی زۆر. تا ئیستا هه مو
پاره که ی داوه بۆ نه وه ی نامیره کان له کوربه که ی نه که نه وه و، قبوول ناکات که

کوربه که ی بریت و ناماده ش نيهی دلێ کوربه که ی به هيچ که سيک به خشی. به هيچ
شيوه يه کيش ناتوانی به رگه ی باسکردنی نه و با به ته ش بگريت و، هه ولده دات لايه نی
به رانه ر بکوژیت. به ره وه ام ده لئ: دلێ کورپي من ليده دات که واته نه و زيندوو ه؛
ئيوه ده تانه وی کورپي من بکوژن!

ئیستا ته گهر بتوانن نه و ژنه رازیی بکه ن بۆ نه وه ی دلێ کوربه که ی به ئيوه
به خشی. کوربه که تان رزگاری ده بی، به لām من پيشتر پیتان بلیم که زۆر ئومیده وار
نه بن. چونکه پيش ئيوه ش چه ند به مه ليه که هه مان داواکارييان لئ کردوو، به لām
به ره ورپوی حاله تيکی خراب بوونه وه. ئومیده وارم ئيوه سه رکه وتوو بن. ته نیا له بيرتان
نه چن که کاتيکی زۆرمان له به ر ده ستدا نه ماوه.

دايکی عه لی ره زان هه موو قسه کانی دوکتۆری گوتی لئ بووبوو، خیرا خۆی گه يانه
ئيمه و گوتی: جه نابی دوکتۆر، خۆم ده رۆم و پيه کانی ده گره باوه ش و، به گريان
له به ری ده پاريمه وه. تکايه پيم بلئ له کوپيه؟

سه ره تا دايک و باوکی عه لی ره زان بۆ نه وه ی، به لکو نه و دايکه رازیی بکه ن. پاش
ماوه يه کی کورت ده نگي هاتوه اوارپيکی زۆر له نهۆمی ژيره وه که ژووری (ICU) له م
نهۆمه بوو، بيسترا. باوک و دايکی عه لی ره زان که دايکی هه ر نه يده توانی به
ريگه شدا بروات و، باوکی عه لی ره زان يارمه تی نه وی ده دا بۆ نه وه ی بتوانی بروات. به
شيوازيکی نارعه تکه ر، هاتنه وه.

باوکم بۆ لايان رويشت و چۆنيه تی بارودۆخه که ی له باوکی عه لی ره زان پرسی و،
باوکی عه لی ره زان به سه ر راوه شاندن و ده بريني وشه ی ((بئ سووده و رازی
نابی!)) کوتایی به قسه کانی هینا.

دووباره بيده نگي و ناله ده ستی پيکرده وه. هه موو حاله تی ماته مينيان هه بوو.
به رگه ی بينینی ئەم بارودۆخه و چاوه روانی مه رگی عه لی ره زان نه گرت. رووم له باوکم
کرد و پيم گوت:

بابه، من دەمەوئ بچم له گەڵ ئەو خانەم قسە بکەم. باوکم بە ئارامی گوتی: مەگەر نەتبیینی که سوودی نییە؟!

بەلام بابە، من ناتوانم بەرگەمی ئەم وەزەعە بگرم. بەهەر حال خۆ من هیچ شتێک لە دەست نادهم، لێم گەرێ بابرۆم!
باشە، بەلام با منیش له گەڵ تۆدا بێم.

بە هاتنی باوکم، نازایەتی زیاترم پەیدا کرد. له پێگەدا باوکم گوتی: حۆرا گیان، روخسەت بده سەرەتا من قسە بکەم و، تۆ هیچ شتێک مەلێ و، له گەڵ من وەرە.

باوکم بۆ لای دەرەوی نەخۆشخانە ڕۆیشت. بەرانبەر نەخۆشخانە که گولفرۆشییەکی لیبوو. چەند چلە گولێکی سوور و گولێ مریەم و سەبەتە گولێکی جوانی کړی. پاشان پێکەوه بۆ لای ژووری (ICU) ی نەخۆشخانە بەرێ کەوتین. کاتیەک بۆ ناو ژووری (ICU) چووین. سەرەتا باوکم بە هەر یەکیەک له نەخۆشەکان سەر و چلە گولێکی سوور و چلە گولێکی مریەمی دانێ و، له گەڵ هەر یەکیکیان کەمیەک هەواڵپرسی کرد. گەیشتی نەقەرەوێلە ژیما ۷ که ئەو کورە ۱۶ ساڵە لێ بوو. له سەرەتای چوونە ژوورە دەمانەوه، دایکی کورە که هەر تەماشای دەکردین. سەرەتا زۆر پەڕیشان دەهاتە بەرچاو، بەلام کەم کەم لەم حالەتە هاتە دەرێ. کاتیەک گەیشتی نەقەرەوێلە ئەو کورە. باوکم گولەکانی پێشکەشی دایکی ئەو کورە کرد. ئەو خانەم که ناوی خانم فەقیهێ بوو، سەرەتا بە گومان و دوودلییەوه سەبەتە گولە کهی له باوکم وەرگرت و گوتی: من نێوه ناسم. دەرکێ خۆتان بناسین و هۆی ئەم زەحمەتەم پێ بلین که کیشاوتانە؟! پاشان سەیری گولەکانی کرد!

باوکم گوتی: خانم فەقیهێ، من پێشتر تۆم نەدەناسی و کورە کەشت بە هەمان شێوه، بۆ سەردانی یەکیەک له ناسیاوه کائمان بۆ نەخۆشخانە هاتبووین. یەکیەک له دوکتۆرەکان به کورتی باسی بەسەرھاتی تۆ و کورە کەتی بۆ کردم. له لایەک زۆر تەئسیری لێ کردم و له لایەکی دیکەوه، له دلدا ئافەرینم بەو هەموو خۆگریی و میهرەبانییەیی تۆ گوت و بریارمدا بێم و، تۆ و کورە کەت ببینم؛ هەلبەت ئەگەر له

لایەن تۆوه کیشەیهک نەبێ! خانم فەقیهێ، که به ئارامی فرمیسیکی گۆشەیی چاوه کانی به دەسەسەر پاک دەکردەوه، گوتی: زۆر سوپاس کاکە، به راستی تۆ مرۆقیت. هیچ کەس لێره هەست بە من ناکات و، حیسابم بۆ ناکات. هەموو دەیانەوێت ئاواتی ژیا ئام لێ بستین!

لهو کاتەدا خانم فەقیهێ سەیریکی منی کرد. سلۆیکی کورتم لێ کرد. به سەرپراوه شاندن گوتی: کچتانه؟

- بەلێ. ناوی حۆرایه، من باوکێکم که تەنیا ئەم مندالەم هەیه. له بەر ئەوه هەست به نازارەکانی تۆ دەکەم. بۆ باوک و دایکیەک ئەمە گرانترین تاقیکردنەوهی خودایه، ئیستا تۆ چەند دوکتۆریکی دیکەش بۆ سەیرکردنی کورە کەت بینەوه. لهوانەیه ئەوان پرایه کی دی دەرپرن.

- کاک - کەمیەک پراوه ستا - ببوووه نازناوی بنەمالە کهی تۆ نازانم! نازناوی بنەمالە کەم نازمییه.

جەنابی نازمی، لهوانەیه (۳۰) دوکتۆرم زیاتر بۆ کورە کەم هینابێ. هەموویان یەک شت دەلێن. {مەرگی میشتک}. ئەوان دەلێن: ((فەرھود)) ی من مردوو، له راستیدا تەنھا دلێ لیدەدات!

زۆر بە داخەوهم، خانم فەقیهێ، دوکتۆر ئەتھەریش هەر وای دەگوت. بەلام دەیگوت پاش دوو سێ ڕۆژی دیکە نامیرەکان له کورە کەت دەکەنەوه، راستە؟ بەلێ، تا ئیستا میلیۆنان تمەم خەرج کردوو، تا بتوانم ئەم نامیر و قەرەوێلە یەیی بۆ دابین بکەم.

خانم فەقیهێ، دەزانم زۆر سەختە، بەلام بیر ناکە یەوه ئەو جار کاتی ئەو هاتووہ که واقع قبول بکە؟! نازانم تۆ چەندە پروات بە معنەویات و دنیای شاخیرەت هەیه! بەلام ئەو ئەندە دەزانم که هەموومان بۆ ئەوه لەدایک دەبین که ڕۆژێک دنیا به جێ بیلین و له بەرانبەر ئێرا دە و ویست و قەزا و قەدەری خوادا، هەموومان، چ پاشا بین و چ گەدا، دەبێ سەری تەسلیم بوون بەردەبینهوه.

- واتا جه نابتان ده لئین، له کاتیکدا که دلی کورپی من لیده دات، من بلیم که نهو بخنه ژیر گل. ئیوه بوون ئەم کاره تان ده کرد؟ پاشان زۆر به قهو گوتی: نا! من هیچ کاتیک کاری وا ناکەم.

- نا خانم فەقیهی، من هەرگیز مەبەستێکی وام نەبوو. تۆ ئیستا بێجگە له دلی، چ شتیکت له کورکەت ماوه؟ دلێشی دوو سێ رۆژی دیکه له دەست ددهی و ئه ویشته نامین. من له نهۆمی سه ره وه له ژووری (CCU) کورپکی گه نهم بیننی که هه موو له شی ساغ و سه لامه ته، جگه له دلی. ته گهر من له جیاتی تو بام، به پیشکه شکردنی دلی کورکه کم بهو گه نجه، زیندوو بوونی کورکه کم تا چه ندان سال ده هیشته وه، به م کاره ش ههم بۆ قیامه تی کورکه کم کاریکم ده کرد، ههم دلی بنه ماله یه کم شاد ده کرد، گه نجیکم بۆ ژیان ده گه رانده وه. له وانه یه ویستی خودای گه وره به م شیویه بیت که دلی کورپی تۆ له له شی کورپکی دیکه دا تا چه ندان سال لیبدا.

خانم فەقیهی به بیر کردنه وه یه کی قولدا رۆچوو بوو. باوکم به نارامی خوا حافیزیی کرد و، روخساری (فه ره ودی) ماچ کرد و، دهستی منی گرت و، بۆ نهۆمی سه ره وه رۆیشتن. له دلدا نافه رینم له زیره کی و ههستی باوکم کرد. پاش ماوه یه ک خانم فەقیهیم بیننی که بۆ نهۆمی سه ره وه بۆ لای ژووری (CCU) رۆیشته و، ناویشانی کوربه گه نجه که ی وهرگرت، که پیویستی به دلێکی پیشکه شکر او بوو. په رستاریک نهوی بۆ سه ر قه ره ویله ی عه لی ره زا برد. خانم فەقیهی ماوه یه کی باش له روخساره رهنگ په ریوه که ی عه لی ره زا راما و، ههر سهیری ده کرد. کاتیک له ژووره که هاته ده ری، بۆ لای دایکی عه لی ره زا رۆیشته و، لیبی په سی: کوربه که تان چه ند کاتی ماوه؛ واتا: چه ند سه عاتی دیکه ده ژیت؟ دایکی عه لی ره زا به ده نگیکسی په ره گریانه وه گوتی: زۆر زۆر ته گهر بژیت ۷ یان ۸ سه عاتی دیکه ده ژیت!

خانم فەقیهی به نارامی گوتی: به دوکتۆر بلین من ئاماده م دلی کورکه کم به ئیوه ببه خشم و، به خیرایی بۆ نهۆمی خواری رۆیشته.

دوای دوو سه عاتان عه لی ره زا و فه ره ود و دوکتۆره کان له ژووری نه شته ره گه ریی ئاماده بوون. ئیمه ش له پشت ده رگای ژووری نه شته ره گه ریی ئاماده بووین، دایکیشم به چرپه قورناتی ده خویند و دو عای ده کردن. خوشکه کانی عه لی ره زا له بهر دل په راوکی و دل په کوته ی، به رده وام یان هاتوچۆیان، ده کرد یان ده گریان و، دایکی عه لی ره زاش به رده وام دهستی بۆ ئاسمان بهرز ده کرده وه و، هاواری ئیمامانی ده کرد. باوکم و باوکی عه لی ره زاش، له بیده نگیه کی قول له دلدا له گه ل خودای خو بیا ن راز و نیازان ده کرد. منیش ههر خیر له خو گرتن (نذر) یکی که ده مزانی له دلدا کردم. ته نیا خانم فەقیهی بوو ههر که ده رگای ژووره که داخرا، نهو له نه خو شخانه رۆیشته ده ری.

نه شته ره گه رییه که ۶ سه عاتی ته واو درێژه ی کیشا. کاتیک دوکتۆره کان له ژووری دیار بوو. باوک و دایکی عه لی ره زا هه ردووکیان به سه رسامیه وه بۆ لای دوکتۆره کان رۆیشتن، بۆ نه وه ی له سه رکه وتن بیان سه رنه که وتنی نه شته ره گه رییه که ئاگادارین. دوکتۆر به نارامی گوتی: ئیمه هه موو هه ولێ خو مان دا، لیبه به دوا وه له ده سه لاتی خوای گه وره دابه. دوو سێ رۆژی دیکه نه نجامی نه شته ره گه رییه که ده رده که ویت. بۆ سه لامه تی کوربه که تان ته نیا داوا له خوا بکه ن.

پاش چه ند ده قیقه یه ک نهو نه قاله ی که عه لی ره زای له سه ر درێژ کرابوو له ژووره که هاته ده ری. هه موومان بۆ لای نه قاله که چووین. به لام یه ک له په رستاره کان، که وا ده هاته به رچاو لیبه رسراوی گشت په رستاره کان بیت، به ئامازه کردن به ئیمه ی گوت: که له شوینی خو مان نه جوولین و، خو ی بۆ لای ئیمه هات و گوتی: نه شته ره گه ریی نه خو شه که ی ئیوه، نه شته ره گه ری چاندنی دل بووه. واتا گرنگترین و ناسکترین نه شته ره گه ریی، بچووکترین کاردانه وه ی هه له ی ئیوه بو ی هه یه، که گیانی نه خو شه که تان بۆ باریکی ترسناک به ری. زۆر به نارامی و بیده نگی له دوور ته ماشای بکه ن. ئیستا نهو ده ست به جی بۆ ژووری (CCU) ده گوازیته وه. تا چه ند رۆژی دیکه ش که س بۆی نییه سه ردانی بکات. ئیوه ته نیا ده توانن ته له فون له گه ل

لېپرسراوانى بەشدا بىكەن و لە حال و وەزىنى ئاگادارىن، يان دەتوانن بۆ ماوۋى چەند دەقىقەيەك لە دوورەو سەيرى نەخۆشەكەتان بىكەن. كەواتە، بە ھىچ شىۋەيەك نەبى گريان و نالە و ھاوار لە ئارادا بىت. ھەتا نەبى ناۋى نەخۆشەكەش بىنن و بانگى بىكەن. كاتىك دوكتۆرەكان لە سەرگەوتنى تەواۋى نەشتەرگەربىيەكە دۇنيا بوون، ئەوجار پىگە سەر لىدانى دەدرىت. كە سەردانىشتان كەرد دووبارە دەبى بۆ ماوۋى چەند دەقىقەيەك و لە دوورەو و بە روخسارىكى شاد و ھەوالى خۆشەو بىت. ئومىدەوارم ھەمووتان لە قەسەكە تىگەشتىن. پرسىيارىكتان نىيە؟ ھەموومان بى دەنگ بوون. پەرستارەكە خەندەيەكى كورتى كەرد و گوتى: باشە، خۆشچال، كەواتە ئىدى تىمە ھىچ كارىكەمان بە ئىۋە نىيە. پۇرۇتان باش و بە ئومىدى دىدار. ھەرۋەھا بە ئامازە دەست بە تىمە گوت كە لە بەشەكە بىچىنە دەرى، پاشانىش پىنۋىنى تىمەي كەرد بۆ ئەۋەي لە نەخۆشخانەش پىزىنە دەرى.

لە بىدەنگىيەكى تالدا ھەموومان خواخافىزىمان لىك كەرد. پاش چوار پۇرۇ زۇر سەخت، دوكتۆرەكان راپانگەياند كە خۆشەختانە نەشتەرگەربىيەكە سەرگەوتتو بوۋە، و چاندنى دلەكە سەرى گرتوۋە. لە خۆشيان نەمدەتوانى لە سەر لاقان راپوستم، ئەۋ پۇرۇ لەگەل باۋكەم و داىكەم بۆ نەخۆشخانە چوون، بەلام تەنيا رىگەيان دا كە بۆ ماوۋى چەند دەقىقەيەك بە جلى تايبەتى و دەمامكەۋە بۆ بىننىنى عەلى رەزا بىچىن. عەلى رەزا سەيرى منى دەكەرد. بەلام وا دەھاتە بەرچاۋ كە ھىشتا ھەر شىۋاۋ و سەرگەردانە. دواى دوو پۇرۇ ئەۋيان بۆ ژوروى ناسايى گواستەۋە.

ئەۋ پۇرۇ بەيانى زوۋ بە ھەر زەھمەتلىك بى باۋكەم لە خەۋ ھەلىستاند و تكام لى كەرد چەند سەعاتىك مۇلەت ۋەبگى و، بۆ سەر كارەكەي نەچى. بۆ ئەۋەي بۆ سەردانى عەلى رەزا بۆ نەخۆشخانە بىچىن. لە كۇتايىدا باۋكەم پارزى بو. بۆ نەخۆشخانە بەرپى كەوتىن. دەمەۋىست يەكەم كەس بىم كە ئەۋ بىننم. سەرەنجام گەيشتىنە نەخۆشخانە. ماۋەيەك راپوستاين ھەتا گولفرۆشەكە بىت و دوكانەكەي بىكاتەۋە. من چەپكە گولپىكى بچوۋك و جوام داۋا كەرد، بەلام باۋكەم چەپكە گولپىكى جوان و گەۋرەي

ۋىست. ئەۋ ماۋەيەي كە گولفرۆشەكە دەسكە گولەكەي بۆ باۋكەم نامادە كەرد، باشتىن ھەل بوۋ بۆ ئەۋەي من بە تەنبايى بۆ بىننىنى عەلى رەزا بىچم. باۋكىشم رىيى لى نەگرتم. بە پەلە بۆ بەش پۇرۇشتىم و بە ۋەرگرتنى مۇلەت لە لىپرسراۋى پەرستارەكان، بۆ ژورەۋە چووم. عەلى رەزا خەۋتوبو. خەۋپكى زۇر ئارام. راپوستام و سەيرم كەرد. كاتىك بىننى دلەم بە بىر دەكەۋتەۋە دلەم بە ژان دەكەۋت. بەلام دواتر قەسە لىپرسراۋى پەرستارەكام بە بىر دەكەۋتەۋە. بە ئارامى ھەر بەۋ شىۋەيەك كە راپوستا بووم، گولەكام لىك جودا جودا كەردنەۋە و چەند چلە گولپىكەم لە تەنىشت روخسارى دانا. كاتىك پەرى گولەكان بە دەم و چاۋى كەۋتن سەرەتا بە دەست گولەكانى لابرەن، بەلام پاشان ۋەك ئەۋەي كە بۆنى گولەكانى كەردى. چاۋەكانى ھەلىنا. سەرەتا زۇر بە سەرسورماۋىيەۋە سەيرى منى كەرد. پاشان بە پىكەننىنەۋە گوتى: خۇرا بە راستى ئەۋە خۇتى، يان خەرىكەم خەۋن دەبىنم؟!

- ھەر جۇرپىك كە پىت خۇشەۋە و بىر بىكەۋە، بەلام من خەزەكەم وا بىر بىكەيەۋە كە بەخەبەرى. چلە گولپىكى سوورى بە ئارامى بە روخسارمدا ھىنا و گوتى: ئەمە جوانتىن بەيانىيە كە چاۋەكامى تىدا ھەلبىت. منىش ھەر بە پىكەننىنەۋە سەيرى روخسارىم دەكەرد. يەك لە خونچەكانى داۋە دەستم و گوتى: خۇرا، ھەمىشە پىكەنە؛ بە پىكەنن ۋەك فرىشتەكان دەچى! پاشان گوتى: بە راستى خۇرا، كاتىك بۆنى گولەكان بە لوتم گەيشت، وامزانى لە بەھەشتەم و، ئەمە بۆنى گولپىكە بەھەشتە كە بە لوتم دەگات. خۇرىكى زۇر جوانىش لە پەنام نىشتىبو، كە خەرىكە بوۋ گولپى دەدامى. نازانى لە چ خۇشپىيە كدا بووم!

بە نارەھەتى گوتم: ئەۋ خۇرىيە شىۋەي چۇن بو؟
- زۇر جوان بو، تا ئىستا ھىچ خۇرىيەك بەم جوانىيە نەبىننىبو. خەزم دەكەرد ئەۋ چركەساتە بە ھىچ شىۋەيەك تەۋا نەبىت.

بە ناخۇشپىيەۋە گوتم: كەواتە بىۋورە، وا ديارە من ئەۋ كاتە خۇشەم لى تىكداي!
تۆ خۇت گەۋرە و بەسۆزى. پرسىيارى ناۋەكەشم كەرد، دەتەۋى بزانى ناۋى ئەۋ خۇرىە چى بو؟

نه خيڙ، هيچ پټويستم به زانيني ناوه كهي نيبه .

به لّام من پيټ ده لّيم . ناوه كهي هه وهك خزي جوان بوو . ناوي خوږا بوو!

گه پرامه وه بؤ شه وهدي خو موي لّ مۆر بکه مه وه و نيوچاوانم گرژ بکه م، به لّام نه متواني . پيکه نيم . ئيستا به راستي پيم بلّي: به راستي بوو، يان گالته بوو .

نه گهر به لّينم پي بدهي که هه ميشه پيکه نوي و خوت مۆر نه که يه وه، گالته بوو .

له هه مانکاتدا پرستاريکي پياو، که ده مامکي به روخساره وه بوو، هاته ژوروي . سه رتا سه يري مني کرد، پاشان بؤ لاي عه لي رهزا رويشته و پاش راوه ستانيکي کورت، به بي شه وي کاريک بکات، له ژوروه که رويشته ده ري . پاش رويشتنی نهو، عه لي رهزا دالغهي لي دا . هوي بيده ننگيه که يم لي پرسي، گوتي: شيوازي سه ير کرده كي سه ير بوو . که سيکي به بير هي نامه وه که من هيچ يادگاريه كي باشم له گه ل شه ودا نيبه، به لّام هه ر چه نده بير ده که مه وه به بيرم نايه ته وه كييه!

تکايه ته نيا بير له يادگاري خوش و مروقي باش بکه وه، باشه؟ به لّين ده ده ي؟

به لّين ده ده م . به راست تو له گه ل كي هاتييه ئيره؟

له گه ل باو کم .

نه دي باوکت له کو ييه؟

وا بزانم له ده ره وه راوه ستاوه تا من بانگي ده که م!

به نار هه تي گوتي: من له شه رمان مردم . خوږا نه دي بوچي له م هه موو ماوه يه دا هيچت نه گوت؟

راستييه که ي بؤ خوشم له بيرم چو ويو وه . پاشان بانگي باو کم کرد، که به چه پکه گولي که وه له ته نيشت ده رگاي ژوروه که، له ديوي ده ره وه راوه ستا بوو، گوتم: عه لي رهزا ئيستا له خه هه ستاوه، باب، تکايه وه ره ژوروه وه!

*****

له يه که له جوانترين روژه کاني به هاردا، جوانترين روژي ژياني من و عه لي ره زاش داها ت . کاتي به ياني، قامکي ناسکي باران به چه ند لي داني ورد و له سه رخؤ له شووشه ي په نجه ره که م، له خه وه هه لي ستاندم و، به ده ست خو م نه بوو په رده ي سه ر چاوانم لادرا . بوني گلي شيدار به شيويه كي بي کوتايي مني بؤ لاي په نجه ره که راکيشا . تاکه کاني په نجه ره که که ناشقانه پيکه وه نووسا بوون، من زور بي شه رمانه لي کم جودا کرده وه و، هه واي شيدار و له سه رخزي که ش و هه واي ده ره وه به تامه زر وييه كي له راده به ده ر هه لّمژي و، بؤ سييه کانم ره وانه کرد .

چاو م به تاقه دار سيوه که ي نيوه راستي هه وشه که وت، هي نده مه ست و سه رخؤ ش بوو، که له جواني و ناسکيدا له نيو دره خته کاني دي که دا سه رگه رمي مه کر و ناز بوو، خوزگه م به و دار سيوه خوا ست . به لّام له دلدا ده مگوت مافي خويه تي که به م شيويه بي ت . نهو دار سيوه به و جله سپانه ي که له خونچه ي بوخوش دوستکرا بوون، سه راپاي له شي دا پو شرا بوو، بوو بوو به بوو کيک له و نيوه دا هاوتاي نه بوو، نه و هه موو ناز و جوانيه شي له به ره که تي خوا وه رگرتبوو . چاو م له سه ر نه و هه موو جواني و شکويه هه لگرت و، خه ريکي سه ير کردني دره خته کاني دي که بووم . له دو ره وه چاو م به گوله سووره که ي گو شه ي باخه که که وت . چه ند گوليکي سووري تازه پشکو وتوو بوون و له ژير قه تره بارانه کان سه رگه رمي خو شو ردن بوون . وه سه سه ي لي کرده وه ي نه و گولانه زور سه ير که وتبو وه گيانم . خيرا خو م گه يانده هه وشه و له په نا گوله کان راوه ستام . شه وانيش به بينيني من خو شحال بوون و زور به دل فراواني و به خشنده يي گولاره که يان له ده رو به ر بلا کرده وه . به شه رمه وه به ران به ر نه م هه موو ده ست و دل فره وان ييه، ده ست م له گه ر دني يه که له و گولانه نزيک کرده وه، بؤ شه وي به يه که جاري تالاني بکه م . به لّام دلويه فرمي تسکيک که له په لکه گوليکي ناسک و تورته وه به سه ر ده ست م دا تکه ي کرد، دل مي شو رده وه . گوله که شم لا و انده وه و ده ست م به سه ري دا هي نا و لي ي گه رام و، بؤ ژوروه که م گه رامه وه و، له به رده م ناوينه راوه ستام . مو وه کانم به

دهسته توند و تۆل و رېځكه كاني شانه سپاردن، تا له پهريشاني و ئالۆزى رزگاربان بكن. پاشان به پروويه كى گه شهوه بۆ لای دايك و باوكم پوښتم.

دواى چند دهقيقه يهك زهنگى دهركا هاتنى عهلى په زى راگه ياند و ساته كاني دواتر ههردوو كمان له تهنشت يهك به مهبه ستي چون بۆ نارايشگا به جوولّه كهوتين. مؤسقياهه كى هيديش كه له بلنگوكاني سه ياره كه په خش ده بو، له سهر دلّه كامان نيشتبوو و، له جياتى ليوه كامان قسه ي ده كرد؛ قسه گه ليكى شيرين و دلگير و خۆشه ويست. هه موو شتيك بۆ من خه يالى بو، هه زم ده كرد چركه به چركه ديمه نه كاني نهو رۆژه له ميشكمدا هه لقمه م و، بنوسمه وه، بۆ شه وه له چركه ساته ناخۆشه كاني ژيانى هاوبه شيماندا، به ياد كرده وه نه وانه، نه خشيكي نوئ له سهر گياني ژيان دابنيم. له كوتاييدا گه يشتينه نارايشگا كه. بينينى روخساره دلگيره كه ي مريمه و مينا (خوشكه كاني عهلى په زى) ناراميكى زياترى به من به خشى. به دريژايى سه عاته كاني چاوه روانى به قسه و مهبه سته شيرينه كاني مريمه و مينا، خيژايى تپپه ربوونى سه عات و دهقه كان زياتر ده بو. سه ره نجام چاوه روانى تپپه رى و عهلى په زى له كه ل وپنه گريكى نافره ت گه يشته جي. به لام جوانتر، ميه ره بانتر، به روخساريكى پياوانه تر كه جيا له هه موو كاتيك ده هاته به رچاو. هه ره به و شيويه ي كه به وريايى و تپرامانه وه سه رگه رمى سه ير كرده ي روخسارى من، له ژير تاراكه مه وه بو، چه كه گوليكي دايه ده ستم.

وينه گره نافره ته كه دهنگيكى گر و ناخۆشى هه بو، داواى له هه مووان كرد بۆ ژورويكى ديكه بچن و تۆزتيك قه ره بالغي كه م بكه نه وه بۆ نه وه ي بتوانى له كه ش و هه وايه كى زور نارامدا، كاره كه ي به باشى جيپه جي بكات و، وپنه كاني ئيمه بگريت. پاش چوونه ده ره وه هه مووانيش، خه ريكى ناماده كردن و ريك و پيك كرده ي كاميره كه ي بو. له و كاته دا عهلى په زى هه ولى ده دا من رازى بكات بۆ شه وه تارايه كه له سهر روخسارم لابتات منيش رازى نه ده بووم.

وينه گره كه تۆزتيك بي سهر بو، به عهلى په زى كوت: كاكى زاوا، په له مه كه بۆ شه وه يه زويى تارا له سهر روخسارى لابه ي، ئيستاست پشت له من بكن و، روو له ديوار و، هه ر كاتيگ بانگم كرده، به نارامى روو له من بكن.

هه ر دوو كمان هه ر وه مندالان كه گوي له فه رمانه كاني ماموستا ده گرن، گويمن بۆ قسه كاني شل كرد و، روو له ديوار و پشت له وينه گره كه راوه ستاين. پاش چند چركه يهك، دهنگيكى پياوانه داواى لي كردين كه روو بۆ داوه وه رگيرين. روومان بۆ لاي شه وه رگير و، سه رمان سوړما؛ له جياتى وينه گره نافره ته كه پياويكمان بينى! به لي، شه و پياويك بو كه جلوه رگى نافره تانى پوښيبوو. دهنگيكى كز له گه رووى عهلى په زى به گويم گه يشت، كه گوتى: كيانوش!

كيانوش سيلاحيكي له ده ستمدا بو و، به دهنگيكى ناخۆش و تاله وه گوتى: عهلى گيان، بيستبوت كه ده لين "كيو به كيو ناگات، به لام مرؤقه به مرؤقه ده گات" جا ئيستاست، له باشترين چركه ساتدا، من به تو گه يشتم. ماويه كه چركه ژميرى بۆ ده كه م. ئيستاست تارايه كه له سهر روخسارى بو كه كه ت لابه و، باش سه يرى بكه!

عهلى په زى دوودل بو، به لام به دووباره كرده وه ي قسه كه ي شه و، تاراكه ي له سه ر من لادا. كيانوش گوتى: بووكيكى جوان و ناسكت هه يه، پيرؤزباييت لي ده كه م، به لام به داخه وه ده بي زور زو وواخافيزي لي بكه ي!

عهلى په زى به دهنگيكى له رزوك گوتى: كيانوش، تو بۆ خاترى شه و شته ي ده يبه رستى، واز له و بينه و، كارت به سه ر بووكه كه مه وه نه بي. هه ره به لايه كى ده ته وي، به سه ر منى بينه!

- نا، گيانه؛ لي ره به هه له تيگه يشتويى. به شيويه كه ي راست و دروست نامانجى من هاوسه ره جوانه كه ته. كاتيگ له شى به گولله دابيزراوى دل به ره كه ت له ناميز گرت و هه موو ناواته كانت له ت و په ت بوون، بۆ خۆشت ده مرى؛ به روو و له ش ده مرى، هه ر چوئيگ بي، تازه مردوى. ريك و وه كو من، وه ك چوئن تو هه موو

ئاواته كانى منت له باوهشدا لت و پەت كردن، من هيچ كاريكم بەسەر تۆوه نەبوو. ئەو تۆ بووی كە دەستت پێ كرد، كەواتە چۆنت چاندووه، ئاواش بیدرووه!

باوەرپم بە راستی ئەم دیمەنە نەدەكرد. وام بە بیردا دەهات كە من خەریكە فیلمیكى سینەمایى دەبینم. گێژ و لال سەیری عەلى رەزام دەكرد، كاتێك دیتم عەلى رەزا دەستی له سەر دلێهتی و له سەر زەوى چۆكى داداوه، بە خۆم نەبوو، تاهیزم تیدا بوو چریكاندم. دەنگى گوللەیهك بەرز بۆوه و، ئیدی من هيچ شتیك تینەگەیشتم.

كاتێك بەهۆش هاتمەوه، جگە له عەلى رەزا هەموو له دەورم كۆبووونەوه. له دەوربەر چاوم بۆ عەلى رەزا دەگێرا و، بە گریانەوه له حالى ئەوم دەپرسی.

مەریەم له كاتێكدا كە دلێ دەدامەوه، بە میهرەبانى گوتى: نیگەران مەبە، حۆرا گیان! حالى عەلى رەزا زۆر باشە، ئیمە هەر لەبەر دلێ نیگەران بووین، بۆیە تەلهفۆنمان بۆ سەیارەى فریاكەوتن كرد كە بیّت و عەلى رەزا بۆ نەخۆشخانە بەریت و لەوئ حال و وەزعی كۆنترۆل بكەن.

هاوارم كرد، گوتم: درۆ دەكەن!

مەریەم و ئەوانەى كە له دەوربەرى بوون، كە لەو كاتەدا هیچیانم نەدەناسى، بۆ سەلماندى قسەكانیان زۆر هەولیان دا، بەلام من باوەرپم پێ نەكردن. گوتم: ئەگەر راست دەكەن، منیش بۆ نەخۆشخانە بۆ لای عەلى رەزا، بەرن.

سەرەنجام هەر بە هەمان جلوبەرگی بووكینى و ئارایشەوه كە زۆر بە خراپى تێكچووون، بۆ نەخۆشخانە رۆشتین. عەلى رەزایان له سەر قەرەوێلەیهك خەواندبوو. پێیەكەم هیزیان لى برابوو، توانای بە رینگادا رۆشتنم نەبوو. باوكى عەلى رەزا بۆ لام هات و ژێر بالێ گرتم و، بە خۆشەویستى ماچى كردم و، بۆ لای عەلى رەزای بردم. چاوهكانى عەلى رەزا كرابوونەوه و، سەیری منیان دەكرد. باوەرپم نەدەكرد كە عەلى رەزا زیندوو پێ و، تەنانت باوەرپم نەدەكرد كە ئەو سەیرم دەكات. سەرم له سەر سینگی دانا و، بە كەمیتك لوشمە لوشم دەستم بە گریان كرد.

بەلام ئەم جارە دەستە گەرمەكانى عەلى رەزا بە فریام كەوتن و بە دەست پێدا هینانى سەر و روخسارم، مزگینى زیندووونى دامى و، منى لەم بارە رزگار كرد.

بەلێ عەلى رەزا زیندوووو، هیچ گوللەیه كیشى وئ نەكەوتبوو. تەنیا پالەپەستۆى توورە بوونى ئەو كاتە، ئازارى دلێ دابوو و، له سەر زەوى چۆكى دادابوو.

بەلام رووداوهكە، بەم شیوهیه بوو: كیانوش بە دزیی سۆراغى عەلى رەزای كردبوو و، زانیبووى كە ئیمە بۆ رۆژى بووك گواستنەوه بۆ كامە ئارایشگا دەچین. پاشان بە جلوبەرگی ژنانەوه بۆ ئارایشگا چوووو، له ئارایشگا كە به وینەگر خۆى ناساندبوو و، بە هەر شیوهیهك بوو، وینەگرتنى ئاهەنگەكەى ئیمەى بە ئەستۆى خۆى گرتبوو.

كاتێك كیانوش دەرگا له سەر ئارایشگەرەكان و یاوهرانى بووك كە مەریەم و میناشیان له گەلدا بوون، دادەخات، مینای خوشكى بچووكترى عەلى رەزا بە زۆرزانى و خۆتێهەلقورتینى خۆى، له كونی كیللى دەرگاوه هەموو شتیك دەبینى و، بەوپەرى ئازایەتى، لەسەرەخۆ دەچیتە نیو سالۆن و، بە جانتا قورسەكەى دەستی، توند له سەرى كیانوش دەدات و، بێ ئامانج گوللەیهك له تەنگەكە دەدەچیت. هەلبەت گوللەكە بە بنمیچی ژوورەكە كەوتبوو و، لەو كاتەشدا من له هۆش خۆم چوووبوم و عەلى رەزاش بە بێ حالى له سەر زەوى كەوتبوو. بە كورتى ئەوانى دیکەش بۆ یارمەتیدانى مینا دین و، پاشان چەند نەفەرىك له دەرەوى ئارایشگاوه بۆ یارمەتى دین و كیانوش دەسگێر دەكەن، دوابى عەلى رەزا بۆ نەخۆشخانە بەرپێ دەكەن.

سەرەنجام ئەو شەوه بە جەخت و پێداگرى عەلى رەزا، بووك گواستنەوه سەرى گرت و، ئەو یادگارییه تال و ترسناكە بوو بە یادگاریكى شیرین و دلگیر.

له دوابیدا كردار و رەفتارى شارەزایانە و كۆمیدیانەى مینا و مەریەم دەرەهەق بەسەرھاتى ئەو رۆژە، بووبوو بە بابەتیكى خۆش و بە تامى گەرم كردنى كۆر و مەجلیسەكانى ئیمە.

